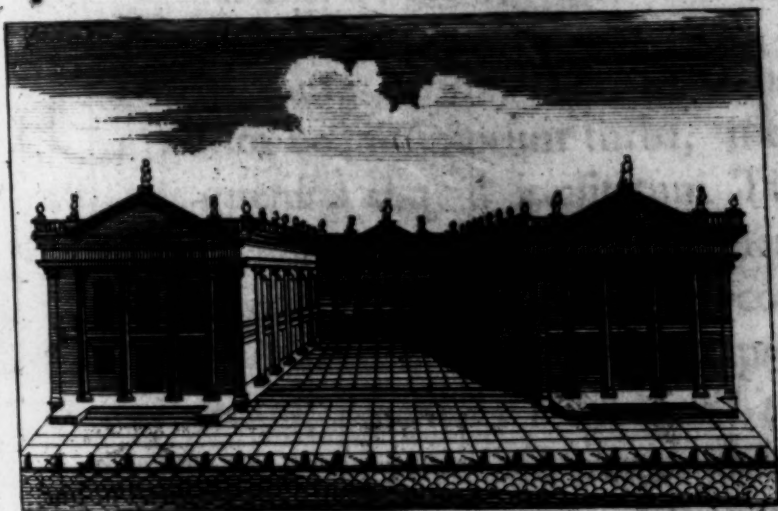

M U S Æ
A N G L I C A N Æ:

S I V E

P O E M A T A quædam melioris notæ,
seu hæctenus Inedita, seu sparsim Edita,
in duo Volumina congesta.

V O L U M E N S E C U N D U M.

L O N D I N I:

Impensis J. & R. T O N S O N.

M D C C L X L

MUSÆ

ANGELICANÆ:

SIVE

Formata quædam thesauris notæ,
ita hæcenus ineditis, seu scriptis Editis,
in duo Volumina congestis.

VOLUMEN SECUNDUM.

L O N D O N :

Josephus J. & R. T O N S O N.

MDCCLXXI.

HONORATISSIMO VIRO
CAROLO MONTAGUE
ARMIGERO,
SCACCHARII CANCELLARIO,
ÆRARIII PRÆFECTO,
REGI à SECRETIORIBUS
CONSILIIS, &c.

CUM tanta auribus Tuis obstrepat
vatum nequissimorum turba, nihil
est, cur queraris aliquid inusitatum Tibi
contigisse, ubi præclarum hoc argumen-
tum meis etiam numeris violatum con-
spexeris. Quantum virtute bellicâ præ-
stent Britanni, recens ex rebus gestis tes-
tatur gloria; quàm verò in humanioribus
Pacis studiis non emineamus, indicio sunt
quos nuper in lucem emisimus versiculi.
Quòd si CONGREVIUS ille Tuus divino,
quo solet, furore correptus materiam

A 2

hanc

DEDICATIO.

hanc non exornâſſet, vix tanti eſſet ipſa Pax, ut illâ lætaremur tot perditiffimis Poëtis tam miſerè decantatâ. At, dum alios inſector, meî ipſius oblitus fuiſſe videor, qui haud minores forſan ex Latinis Tibi moleſtias allaturus ſum, quàm quas illi ex vernaculis ſuis carminibus attulerunt; niſi quòd inter ipſos cruciatus lenimentum aliquod dolori tribuat tormenti varietas. Nec quidem unquam adduci poſſem, ut poëma patrio ſermone conſcriptum oculis Tuis ſubjicerem, qui ab iſtis conatibus cæteros omnes ſcribendo non minùs deterres, quàm favendo excitaveris.

HUMANITATIS TUÆ

CULTOR DEVOTISSIMUS,

JOSEPHUS ADDISON.

A D

LECTOREM.

ALTERUM habes, Erudite Lector, MUSARUM ANGLICANARUM *Volumen*: & illud quidem genuinum, & Autorum permisso impressum: Quorum Unus & Alter sua ipsorum Poëmata, inter excudendum, propriis oculis subjicienda curârunt, quo nempe limatiora in lucem jam iteratò prodirent, Cætera item perpolita jam & absoluta Tibi non displicere confidimus, quæ inchoata tantùm & minùs culta humaniter olim acceperis.

De Autoribus nostris multa præfari supervacaneum ducimus. Defunctorum gloria supra invidiam posita est; quam à viventibus amoliri Versus nequeunt vel accuratissimi. Tecum modò cogites, quàm castigata *Whitfeldi* Poëmata, ipso
A 3 superstitite,

AD LECTOREM.

superstite, in publicum prodiiſſent, quæ,
poſthuma licèt, & ab adolescente con-
ſcripta, tam eximiè eluceſcunt.

Nullarum denique Partium ſtudio ad-
diſſi Delectum hunc confecimus; de
Carminis elegantiâ potius quàm argu-
mento ſoliciti. Facilè autem advertes,
Illum plura excitâſſe Poëtarum ingenia,
qui ampliorem præbuit Poëtis materiem.
Nec iſtud Tibi ingratum fore ſperamus,
Noſtrum nuper GULIELMUM tot lau-
dis ſuæ præcones habuiſſe; niſi forſan
ægrè tuleris, Vatem tantæ virtuti cele-
brandæ non inveniri parem.

T A B U L A

Indicans Lemmata unà cum Paginis Autorumque Nominibus, quorum nonnulla suis locis desiderantur.

Quæ Asterisco distinguuntur, huic Editioni accesserunt nova.

P A X, <i>Gulielmi Auspiciis, Europæ reddita, 1697.</i>	
J. Addison, <i>A. M. Coll. Magd. Soc.</i>	Pag. 1.
In Exoptatum <i>Gulielmi Regis ex Hiberniâ Reditum,</i>	
1690. Edv. Hannes, <i>A. M. ex Æde Chr. & Prof.</i>	
<i>Chym.</i>	p. 8
Passer, T. S. <i>Ædis Chr. Alumnus.</i>	p. 11
<i>Arausio Recepta. Ric. Mariet, ex Æde Chr. Superioris</i>	
<i>Ordinis Commensalis.</i>	p. 12
<i>Administratio Mariæ. D. Ric. Vernon, Baronett. ex Æde</i>	
<i>Chr.</i>	p. 14
<i>Inauguratio Regis Gulielmi III. Henricus Aldrich. S. T. P.</i>	
<i>Eccles. Chr. Decanus.</i>	p. 18
<i>Barometri Descriptio. Jo. Addison, A. B. è Coll. Magd.</i>	
	p. 20
<i>Dux Glocestrensis, 1697. Tho. Jones, è Coll. Magd. Su-</i>	
<i>terioris Ordinis Commensalis.</i>	p. 23
<i>Inauguratio Regis Gulielmi & Reginae Mariæ. Th. Newey</i>	
<i>Ædis Ch. Alumnus.</i>	p. 26
ΠΥΓΜΑΙΟ-ΓΕΡΑΝΟΜΑΧΙΑ, <i>sive Prælium inter Pyg-</i>	
<i>mæos & Grues commissum. Jo. Addison. è Coll. Magd.</i>	
	p. 29
	In

T A B U L A.

<i>In Obitum Augustissimi & Desideratissimi Regis Caroli II. Jacobus Harrington, Ædis Chr. Alumn.</i>	P. 34
<i>In Funus Viri Clarissimi Jacobi Harrington, Egregii Poëtae, & Jurisconsulti Peritissimi. G. Adams, Ædis Chr. Alumn.</i>	P. 37
<i>Taurus in Circo. Fr. Knap, è Coll. Magd.</i>	P. 39
<i>Pugna Gallorum Gallinaceorum. J. Friind, Ædis Chr. Alumn.</i>	P. 42
<i>Givetta Ardens. Honorat. Car. Bertie, Honorat. Rich. Stewart, Steph. Lennard, ex Æde Chr.</i>	P. 46
<i>In Natalem Principis Walliæ. Excerpt. ex Strenis Natalitiis Acad. Oxon. è Theatro 1688. Vincentius Corbet Baronett. ex Æde Chr.</i>	P. 52
<i>In Natalem Principis Walliæ. Excerpt. ex Strenis Natalitiis Acad. Oxon. è Theatro 1688. Geo. Dixon, Ædis Chr. Superioris Ordinis Commens.</i>	P. 54
<i>Jus Pilei Oxoniensis. G. Adams, Ædis Chr. Alumnus.</i>	P. 56
<i>Desiderium Gulielmi. Horatius, Virgilius, Fannius. Geo. Duncomb, Tho. Ingram, Tho. Bennet, Arm. ex Æde Chr.</i>	P. 63
<i>In Paludes ab Ormondo Duce siccatas, & Indigenas inde depulsos. Fr. Hickman, Ædis Chr. Alumn.</i>	P. 69
<i>Prælium Navale. Hugo Parker, Arm. è Coll. Magd.</i>	P. 73
<i>Britannia: Sam. Lennard, Equ. Aur. ex Æde Chr.</i>	P. 76
<i>* Nundinæ Sturbrigenses. Th. Hill, Coll. Trin. Cant. Soc.</i>	P. 79
<i>Pugna Boyniaca, Anno 1690. W. Percivale, Ædis Chr. Alumn.</i>	P. 89
<i>Descriptio Spectaculi, quod exhibet Templum Harlemianum. Steph. Clay, Coll. Magd. Dem.</i>	P. 93
<i>Resurrectio Delineata ad Altare Coll. Magd. Oxon. Jo. Ad- disin, è Coll. Magd.</i>	P. 95
<i>Decretum Oxoniense, Anno 1683. ex Æde Chr.</i>	P. 99
<i>Hircervus. Ant. Alsop, Ædis Chr. Alumn.</i>	P. 102
	* Muscipula

T A B U L A.

- * *Muscipula. E. Holdsworth, è Coll. Magd. Oxon.* p. 106
In Historiam Nativitatis Delineatam in Fenestrâ Orientali
Eccles. Cathedr. Christi Oxon. ex Munificentiâ Rev.
D. Petri Birch, S. T. D. Eccles. Westmonast. Præbend.
P. Foulkes, Ædis Chr. Alumn. p. 114
- * *‘EĒAH’MEPON. ——— Cantabr.* p. 119
- Sphæristerium. J. Addison, è Coll. Magd.* p. 122
- * *Archimimus; Anglicè, Clench of Barnet. C. H. Coll.*
Jesu Cantabr. p. 124
- Gloriæ Vis; sive Certamen Navale inter ——— Harmannum*
Anglum & Præfectum quendam Belgicum, Honoris ergo,
commissum. Phil. Fell, Omn. Anim. Soc. p. 127
- Ad D. D. Hannes Insignissimum Medicum & Poëtam. Jo.*
Addison, è Coll. Magd. p. 134
- Jacobus II. ——— Recitavit in Theatro Apr. 13. 1685.*
——— ex Æde Chr. p. 136
- Carmen Cornu Venatico Inscriptum. ——— ex Æde Chr.*
 p. 142
- Carmen Pæmat. Oxon. in Obitum Augustissimæ & Deside-*
ratissimæ Reginæ Mariæ Secundæ inscriptum. ——— ex
Æde Chr. p. 143
- Exequiæ Dolbenianæ: sive Ecloga in Obitum Reverendis-*
simi in Christo Patris Johannis Dolben. Archiepisc. Ebo-
racensis. Sam. Jones, Tho. Chester, Armig. è Coll. Mert.
 p. 144
- Scholæ Westmonasteriensis Descriptio: ad Reverend. in Chr.*
Patrem & Dominum Thomam Episc. Rossensem, & Ec-
cles. Colleg. Westmonast. Decanum. — Scholæ Westmonast.
Alumnus p. 149
- Carmen in Obitum Augustissimæ & Desideratissimæ Reginæ*
Mariæ, Anno 1695. Henr. Sacheverell, A. M. è Coll.
Magd. p. 153
- Machinæ Gesticulantes, Anglicè, A Puppet-Show. Jo. Ad-*
dison è Coll. Magd. p. 157
- Neptuni Vindicta: sive Inedia Undecim Dierum. Phil.*
Fell, Omn. Anim. Soc. p. 160

Fraus

T A B U L A.

- Frans Nummi Anglicani, Anno 1696. Jo. Trapp, è Coll. Wadh.* p. 166
- In Obitu Regine Mariæ. G. Adams, Ædis Chr. Alumnus.* p. 169
- * *Non dantur Ideæ Innatæ. Cantabr. in Com. Post. 1707.* p. 172
- Memoriæ Beatissimi Patris Job. Fell. olim Episc. Oxon. & Ædis Chr. Decani, — Cùm ipsi Monumentum poneretur. — Ex Æde Chr.* p. 173
- In Obitu Regine Mariæ, Anno 1695. Ant. Alsop, A. B. Ædis Chr. Alumn.* p. 177
- * *Rationes Boni & Mali sunt Æternæ & Immutabiles. Cantabr. in Com. Pr. 1706-7.* p. 180
- In Novum Hospitium, Chelseani prorsus æmulum, ad Occidentalem Dublinii Plagam feliciter exstructum. Jo. Whitfeld, è Coll. Mert.* p. 183
- * *Tubus Terricellianus. Cantabr. in Com. Pr. 1710-11.* p. 186
- Ad Insignissimum Virum D. Tho. Burnettum, sacre Theoriæ Telluris Autorem. Jo. Addison, A. B. è Coll. Magd.* p. 190
- In Juvenem Nobilem Sidneium, Caroli Montacuti Fratrem, occisum à Bataris in Navali Prælio, Anno 1672,* p. 193
- * *Fluxus & Refluxus Maris pendent ab Actionibus Solis & Lunæ. Cantabr. in Com. Pr. 1719-20.* p. 194
- In Obitu Rev. Viri Edw. Pocockii S. T. P. Ædis Chr. Canon. & Ling. Oriental. Prof. Reg. E. Smith, Ædis Chr. Alumn.* p. 196
- * *Camera Obscura. Cantabr. in Com. Post. 1720.* p. 199
- Atrium Peckwateriense. Th. Bromley. Ædis Chr. Alumn.* p. 202
- * *Laterna Megalographica. Cantabr. in Com. Prioribus, 1720-21.* p. 205
- * *Sonus propagatur per Aërem. Cantabr. in Com. Post. 1721.* p. 208
- * *Systema*

T A B U L A.

- * *Systema Copernicanum. Cantabr. in Com. Pr. 1721-2.* p. 210
- * *Phænomena Microscopiorum solvi possunt ex Principiis Opticis. Cantabr. in Com. Post. 1723.* p. 213
- * *Aurora Borealis. Cantabr. in Com. Prioribus 1726-7.* p. 215
- * *Actio datur in Dissans. Cantabr. in Com. Pr. 1727-8.* p. 218
- * *Vegetatio Halefiana. C. C. Coll. Nov. Ox. Soc. p. 221*
- * *De Veneno Tarantulæ per Muscen sanato rectè philosophatur Mædius. Cantabr. in Com. Post. 1728.* p. 224
- * *Probat Deum Structura Humani corporis. Cantabr. in Com. Pr. 1728-9.* p. 227
- * *Halefius rectè statuit de Vegetatione. Cantabr. in Com. Pr. 1728-9.* p. 230
- * *Dantur Ideæ Phantasticæ. Cantabr. in Com. Posterior. 1729-30.* p. 233
- * *Humana Voluntas nec anxietate, nec supremo Intellectus Judicio, nec alio quovis ab extra determinatur. Cantabr. in Vesp. Comit. 1730.* p. 236
- * *Iridis Phænomena solvuntur ex diversâ Radiorum Refrangibilitate. Cantabr. in Vesp. Comit. 1730.* p. 239
- * *Ascensus & Descensus Mercurii in Barometro pendent ex gravitate Aëris & Vi ejus Elasticâ.* p. 242
- * *Idea Spiritus non est æquè clara ac Idea Corporis. Cantabr. Jul. 1730. in die Comit,* p. 244
- * *Ignis Fatuus. Cantabr. in Com. Pr. 1730-1,* p. 247
- * *Hydraspis. Cantabr. in Com. Pr. 1731-2.* p. 249
- * *Comitia Academiæ Oxoniensis, restaurata Anno 1732.* p. 251
- * *Rectè statuit Woodwardus de Fossilibus. Cantab. in Com. Pr. 1733-4.* p. 255
- * *Rectè statuit Raius de Vegetatione. Cantabr. in Com. Pr. 1734 5.* p. 259
- * *Magnes. Cantabr. in Com. Post. 1734-5.* p. 262
- * *Divina Bonitas demonstrari potest à posteriori. Cantabr. in Com. Pr. 1735 6.* p. 265
- * *Bruta*

T A B U L A.

- * *Bruta cogitant. Cantabr. in Com. Post. 1736.* p. 268
- * *Reſſe ſtatuit Newtonus de Luce & Coloribus.* p. 271
- * *Origo mali Naturalis ſolvi poteſt ſalvis Dei Attributis.*
Cantabr. in Com. Pr. 1738-9. p. 274
- * *Judicium Paridis. G. M. Aedis Chr. Alumn.* p. 277
- * *Datur Mundorum Pluralitas. Cantabr. in Com. Pr.*
1740-1. p. 282
- * *Dantur Spectra. Cantabr. in Com. Post. 1740-1.*
p. 285

M U S Æ
A N G L I C A N Æ.

Pax G U L I E L M I *Auspiciis*
Europæ reddita, 1697.

POST QUAM ingens clamorque virum,
strepitusque tubarum,
Atque omnis belli cecidit fragor; Alpice,
Cæsar,

Quæ tibi solliciti, turba importuna, Poetæ
Munera deducunt: generosæ à pectore flammæ,
Diræque armorum effigies, simulachraque belli
Tristitia diffugiant: O tandem absiste triumphis
Expletus, penitusque animo totum excute Martem.

N O N ultra ante oculos numeroſo milite campi
Miscentur, solito nec fervent arva tumultu:

Stat circum alta quies; curvoque innixus aratro

Desertas fossas, & castra minantia castris

Rusticus invertit, tacita formidine lustrans

Horroremque loci, & funestos stragibus agros.

Jamque super vallum & munimina longa virescit
 Expectata seges, jam propugnacula rident
 Vere novo; insuetos mirabitur incola culmos,
 Luxuriemque soli, & turgentem à sanguine messem.

ASPICIS, ut toto excitus venit Advena mundo

Bellorum invisens sedem, & confusa ruinis
 Oppida, & everfos flammarum turbine muros!
 Ut trepidos rerum Annales, tristemque laborum
 Inquirit seriem, attonitis ut spectat ocellis
 Semirutas turres, & adhuc polluta cruore
 Flumina, famososque ORMONDI vulnere campos!

HIC, ubi saxa jacent disperso infecta cerebro,
 Atque interruptis hiscunt divortia muris,
 Vexillum intrepidus * fixit, cui tempora dudum
Budenses palmæ, peregrinaque laurus obumbrat.
 Ille ruens aciem in mediam, quæ ferrea grando
 Sparsa fuit circum, & plumbi densissimus imber,
 Sulphuream noctem, tetrasque bitumine nubes
 Ingreditur, crebroque rubentem fulgure fumum.
 Ut vario anfractu, & disiectis undique saxis
 Mœnia discedunt, scopulisque immane minantur
 Desuper horrificis, & formidabile pendent!

HIC pestem occultam, & fœcundas sulphure moles
 Cernere erat, magno quas inter mota tumultu
 Prælia fervebant; subito cum claustra fragore
 Horrendum disrupta tonant, semivisæque membra,
 Fumantesque artus, laniataque corpora lethum
 Corripit informe, & rotat ater in æthere turbo.

SIC, postquam Enceladi dejecit fulmine fratres

* Honoratissimus D. Dominus CURTIS Baro de Gowran, &c.

Cœlicolũ Pater, & vetuit contemnere Divos:
 Divulsam terræ faciem, ingentesque ruinas
 Mortales stupuere; altum hinc mirantur abesse
 Pelion, invertique imis radicibus Ossam;
 Hic fluvium molēs inter confusaque saxa
 Reptare, atque aliis discentem currere, ripis.
 Stant dubii, & notos montes umbrasque requirunt;
 Errore ambiguo elusi, & novitate locorum.

NEMPE hinc AURIAE nuper vexilla secutæ
 Confluxere acies, hinc, aspera corda, Britanni,
 Germanusque ferox, & juncto fœdere Belga:
 Quique truci Boreæ, & cœlo damnatus iniquo
 Vitam agit in tenebris; & qui dudum ore perusto
 Decolor admoti prodit vestigia Phœbi:
 Undique conveniunt, totum conscripta per orbem
 Agmina, Nassovique latus socialibus armis
 Circumfusa tegunt, fremitusque & murmura miscent,
 Tam vario disjuncta situ, tot dissona linguis.

TE tamen è mediis, * Ductor Fortissime, turmis
 Exere; Tu vitam (si quid mea carmina possunt)
 Accipies, populique encomia fera futuri,
 Quem varias edoctum artes, studiisque Minervæ
 Omnibus ornatum Marti Rhedycina furenti
 Credidit invita, & tanto se jactat Alumno.
 Hunc nempe ardorem, atque imensos pectoris æstus
 Non jubar Arctoum, aut nostri penuria cœli,
 Sed plaga torridior, quâ Sol intentiùs omnes
 Effundit radios, totique obnoxia Phœbo
 India progenit, tenerisque incoxit ab annis

* Intellig. Infig. Dom. Christoph. Codrington, unum ex
 Regii Satellitii Præfectis.

Virtutem immodicam, & generosæ incendia mentis.

JAM quoque torpentem qui infelix suspicit Arcton,
 Brumamque æternam frigusque perambulat, ursæ
 Horridus exuviis, GULIELMI ingentia facta
 Describit fociis, pugnataque in ordine bella
 Attentus numerat, neque brumam aut frigora curat:
 En! vastos nivium tractus & pallida regna
 Deserit, imperio extremum * qui subjicit orbem,
 Indigenasque hyemes, Britonumque Heroa pererrat
 Luminibus tacitis; subeunt nunc fusa Namurcæ
 Moenia, nunc tardo quæ sanguine plurima fluxit
 Boinia, nunc dabii palma indiscreta Seneffi.
 Quæ facies & quanta viri! Quo vertice in auras
 Assurgit! Quali firmat vestigia gressu,
 Majestate rudi, & torvo spectabilis ore!

SIC olim Alcides, immania membra Leonis
 Instratus spoliis, vastâ se mole ferebat,
 Evandri amplexus dextramque adjungere dextræ
 Cum peteret, testisque ingens succederet hospes.

DUM pugnas, GULIELME, tuas, camposque cruentos
 Accipit, in venis ebullit vividus humor,
 Corda micant crebrò, & mentem ferit æmulus ardor.
 Non jam Riphæos hostis populabitur agros
 Impune, aut agitabit inultas Sarmata prædas.

QUIS tamen ille procul fremitus! quæ murmura vulgi
 NASSOVUM ingeminant! video cava littora circum
 Fervere remigibus, subitisque albescere velis.
 Anglia, solve metus, & inanes mitte querelas,
 NASSOVI secura tui; desiste tumentes
 Prospicere in fluctus animo suspensa, trucesque

* Muscoviæ Imperator,

Objurgare notos, tardamque requirere puppim :
 Optatus tibi Cæsar adest, nec ut antè videbis
 Sollicitum belli studiis, fatalia Gallo
 Confilia & tacitas versantem in pectore pugnas.
 Olli grata Quies & Pax tranquilla verendum
 Composuit vultum, lætosque afflavit honores.

UT denso circum se plurimus agmine miles
 Agglomerat lateri ! ut patriam veteresque penates
 Respicit exultans ! juvat ostentare recentes
 Ore cicatrices, & vulnere cruda, notasque
 Mucronum insignes, afflataque sulphure membra,
 Chara stupet conjux, reducisque incerta mariti
 Vestigat faciem ; trepidâ formidine proles
 Stat procul, & patrios horrescit nescia vultus.
 Ille graves casus, duri & discrimina belli
 Enumerat, tumidisque instaurat prælia verbis.
 Sic, postquam in patriam fœcunda heroibus Argo
 Phryxëam attulerat pellem, lanamque rigentem
 Exposuit Graiis, & tortile velleris aurum,
 Navita terrificis infamia littora monistris
 Describit, mixto spirantem incendia fumo
 Serpentem, vigilesque feras, plaustroque gementes
 Insolito tauros, & anhelos igne juvencos.

TE tamen, o ! quantis GULIELME erepte periculis,
 Accipimus reducem : tibi Diva Britannia fundit
 Plebemque & Proceres : medias quacunque per urbes
 Ingredieris, crebræ consurgunt undique pompæ,
 Gaudiaque & plausus : mixto ordine vulgus euntem
 Circumstat fremitu denso : Tibi Jupiter annum
 Seriùs invertit ; luces mirata serenas
 Ridet Hyems, festoque vacat cœlum omne triumpho:

JAMQUE * Nepos tibi parvus adest, lætoque juventæ
 Incessu, & blando testatur gaudia risu.
 Ut Patrius vigor atque elati gratia vultus
 Cæsareum spirant, majestatemque verendam
 Infundunt puero! ut Mater formosa serenat
 Augustam frontem, & sublimia temperat ora!
 Agnosco faciem ambiguam, mixtosque parentes.
 Ille Tuas, GULIELME, acies, & tristia bella,
 Pugnasque innocuâ dudum sub imagine lufit.
 Nunc indignanti similis fugitiva pusillæ
 Terga premit turmæ, & falsis terroribus implet,
 Sternitque exiguum ficto cognomine Gallum.
 Nunc simulat turre, & propugnacula parva
 Nominibus signat variis; subitoque tumultu
 Sedulus infirmas arces, humilemque Namurcam
 Diruit; interea generosæ in pectore flammæ
 Assurgunt sensim juveni, notat ignis honestas
 Purpuero fervore genas & amabilis horror.

QUIS tamen Augustæ immensas in carmine pompas
 Instruet, in luteos ubi vulgò effusa canales
 Vina rubent, variatque infectas purpura sordes?
 Quis lapsus referet stellarum, & fictile cœlum,
 Quà laceram ostendunt redolentia compita chartam,
 Sulphuris exuvias, tubulosque bitumine cassos?

EN procul attonitam video clarescere noctem
 Fulgore insolito! ruit undique lucidus imber,
 Flagrantisque hyemes; crepitantia sydera passim
 Scintillant, totoque pluunt incendia cœlo.
 Nec minùs in terris Vulcanus mille figuras
 Induit, ignivomasque feras, & fulgida monstra,

* Celsissimus Princeps Dux Gloucestriensis.

MUSÆ ANGLICANÆ.

Terribiles visu formas ! hîc membra Leonis
Hispidâ mentitur, tortisque comantia flammis
Colla quatit, rutilasque jubas ; hîc lubricus Anguem
Ludit, subsiliens, & multo sibilat igne.

LÆTITIAM ingentem atque effusa hæc gaudia civis
Jam tandem securus agit, positoque timore
Exercet ventos, classemque per ultima mundi
Impune educit, pelagoque licentiùs errat :
Seu constricta gelu, mediisque horrentia Cancrî
Mensibus arva videt ; seu turgida malit olenti
Tendere vela noto, quâ thurea flamina miscet
Æolus, & placidis perfundit odoribus auras.

VOS, animæ illustres heroum, umbræque recentes,
Quarum trunca jacent & adhuc stillantia crudis
Corpora vulneribus, quibus hæc optabilis orbi
Parta quies, nondum NASSOVO abducite vestro
Fida satellitia ; at solitis stipate catervis
Ductorem, & tenues circum diffundite turmas.
'Tuque MARIA, Tuos non unquam oblita Britannos,
O Diva, o patiens magnum expectare maritum,
Ne terris Dominum invidas, quanquam ampliùs Illum
Detineant, longamque agitent sub Vindice pacem.

J. ADDISON, *A. M. Coll. Magd. Soa.*

In Exoptatum GULIELMI Regis
ex Hiberniâ Reditum, 1690.

O D E.

O Fida Navis, quæ Dominum Anglicæ
Reponis oræ, læta tibi fluat

Fortuna semper, nec secundus

Destituat tua vela ventus,

Quocunque tendis ; seu petis Indiam

Secura lucri, seu generosior

Bellum in triremes Gallicanas

Non vacuâ meditaris irâ.

Scimus, beatam quantus ad insulam

Accedat Hospes ; scimus, ut impiam

Gentem fugârit, multa mœsto

Pollicitam melius JACOBO.

Quid ripa surgens, aut medius liquor

Contra Britannum robur, & agmina

Sequuta NASSAVUM, & juventam

Montiaci memorem triumphi

Juvare posset ? Primus in obvios

Mirè efficacem exercet acinacem

Princeps, & insignes & imos

Exitio premit æquus uno.

Qualem Poetæ, quos Epicus labor

Ævo Latino eduxit in æthera,

Ponunt vel Æneam, vel acrem

Hostibus in medijs Achillem ;

MUSÆ ANGLICANÆ.

9

Ad quos colores non ego surgere
 Ausim canendo, cū neque spiritus
 Ascendat æquus, nec modorum
 Norma finat, tenuisque versus;
 Talis Gatheli degenerem gregem
 NASSAVUS urget. Non reducem pater,
 Non speret uxor, si quis enī
 Fīsus in oppositum propinquat.
 Ac forte quisquam laudis amantior
 Illum exequentem sava negotia
 Tyro lacessat, quem decorum
 Multa domi generosa virgo
 Ardet vicissim, quatenus æmulos
 Omnes choreis & pede mobili
 Excedit, aut aptè vocatā
 Ad citharam patriam camcenā.
 Eheu! nec illi fœmineus favor
 Profit, nec artes; quin miser occubet,
 Humique singultans amores
 Dimidios aliis relinquat!
 Sub Rege tali quid putet arduum
 Britanna pubes? En, alacris tuba
 Invitat! En, suspensa patrum
 Arma tholo repetamus unco!
 Juvabit arces scandere Gallicas,
 Plaudente mundo, & proruere oppida,
 Suumque Vulcanum in scelestas
 Ferre domos. Erit, ut colonus
 Inducat Anglus curva Lutetiæ
 Aratra ridens; tectaue regia
 Invertat; & sessus sub umbrā
 Egregiæ fedeat ruinæ.

16 MUSEÆ ANGLICANÆ.

At tu remittas tempore postero,
 Cæsar, dolosam pectus in aleam
 Offerre pugnando; hoc Senatus,
 Hoc humili rogat ore vulgus.
 An non propinquas atra necessitas
 Concussit alas, &, memori notâ,
 Ne tu venires inter arma,
 Admonuit, Jove sic jubente?
 Averfus illi consilio senex,
 Ubique partis clarus adoreis,
 SCHOMBERGUS in turmam haud merentem,
 Et medios properavit ignes;
 Quem nunc ademptum exercitus anxio
 Luctu requirit, non sine carmine
 Heroa laudante, & feveris
 Invidiam faciente fatis:
 Frustra; Nec horæ, quas fuga temporis
 Avexit, optant ferre pedem retro;
 Nec Mens ab exangui figurâ
 Lapsa semel remeare curat:
 Non si medentes, unde potest, aquas
 Doctâ ministret RABCLIVIVS manu:
 Non si DRYDENUS invidendo
 Pulsset ebur geniale plectro.

EDV. HANNES, A. M. ex *Æda Chr. & Prof. Chym.*

PASSER.

PASSER.

INDEFESSUM Animal, nullâque libidine victum,
 Cui clunes Natura agiles, caudamque salacem,
 Nec sese æterno passam languescere motu
 Indulsit, Quid tu, Passer, mortalibus ægris
 Objicis absumptas uno molimine vires,
 Demissosque animos, lassos cum evanidis artus
 Destituit vigor, & cœptæ fiducia pugnae?
 Quum se tota tuis abdit Cythereia venis,
 Lascivoque omnes gremio inspiravit amores,
 Et dedit ipsa suas longè superâsse Columbâs!
 Nulla tibi Veneris subeunt fastidia, nulla
 Vel semel accenso defunt alimenta furori;
 Sufficit ipse sibi, sese depascitur ignis,
 Sese alit, & solo semper se fomite gaudet.
 Ut memini voces læto clangore solutas,
 Cùm pätens oneris sternit tibi scœmina dorsum,
 (Parva quidem, tali sed non indigna marito)
 Circuituque vago, placidèque strepentibus alis
 Sollicitare tuas visa ad connubia flammâs,
 Suscitât his furiis, facilemque accendit amantem.
 Tunc tu, qui fusus miscetur corpore toto,
 Extimulas genitalem ignem; scœcundaque virtus
 Suggestit invictum robur; si victa fatiscat,
 Paulisper Venus, at renuis tibi longa quietis
 Intervalla dari, primosque recolligis æstus,

Atque

12 MUSÆ ANGLICANÆ.

Atque instauratis iterum complexibus usque
Fervet opus, strident pennæ, committitur inguen
Indomitum, & tenui lascivis cuspide, Passer.
Quid quod te subiti rapit inclementia fati,
Nec tibi concessa est nulli speranda senectus ?
Mille tibi præstat, Passer, lux singula vitas,
Una dies, una hora humano longior ævo est.

T. S. *Ædis Christi Alumnus.*

ARAUSIO RECEPTA.

DUM figit bellator inertia postibus arma,
Dum lituus filet, & pulsus ad carmina nervis,
Aonio vates deducunt vertice Musas;
Te quoque dicemus, regio Araufina, receptam,
Fœderis æterni pignus; tu carmina poscis,
O patria Auriacum memoranda ! O inclyta nutrix
Heroum Divumque ! O mille experta labores,
Invisisque diu Senonum oblectata catenis !

ERGO iterum gremio NASSOVI infusa recumbis ?
Ergo arcto amplexu dilectum Heroa fatigas
Lætitiæ impatiens, dominoque priore superbis ?
Sic, vi prædonum longum vexata, marito
Penelope castos redeunti aspirat amores.
Singultans ; oculosque natantes pascit, & ulnis
Advolat expansis, & inhæret pendula collo.

JAM pulsi exilio cives, pia turba penates
Dilectos repetent, jam rura Araufica simplex
Religio, pietasque, fidesque antiqua revivunt.

Mox

Mox huc confugient Valdensis, & accola ripæ
 Eridani durus, patriis de Vallibus actos
 Quos ferro hinc Lodoix, hinc igne Sabaudius arcet.
 Interea longè Auriacis GULIELMUS ab oris
 Ignatî sobolem pellet, foedusque cucullos,
 Atque pias fraudes, tardosque abdomine fratres.
 Artibus Ille suam melioribus instruet urbem,
 Jura, magistratusque dabit, sanctumque senatum:
 Ille novas Ædes Phœbo Musisque dicabit,
 Atque recepta novi cātabunt rura Marones.
 Ille domos Atavum lapsas, & hiulca ruinis
 Coelicolum attollet delubra; arcesque reponet
 Mauritiî everfas, & inexpugnabile vallum.

EN! video ut studio fervet generosa juvenus,
 Pars humeris truncos, pars grandia marmora portant
 Obnixi; surgit moles operosa, minæque
 Murorum ingentes; summis undantia pinnis
 Auriaci vexilla ardent, ruptoque remugit
 Tormentum fumans cœlo, & nigrescit ad auras.
 Tum Tibi quas grates, GULIELME, Arausio solvet,
 Quas statuas dabit, & capiti decernet honores?
 Tempus erit, cūm olim Arausinos advena tractus
 Invisens, illic non jam pendentia saxa,
 Reliquias fastūs Romani, aut templa stupebit
 Disjecta, egregiasve ruinas Amphitheatri:
 Non MARIO victos post Cimbros structa trophæa
 Spumantem Rhodani attonitus spectabit ad undam;
 Sed, GULIELME, Tuum spiranti in marmore vultum,
 Atque triumphales portas, monumentaque famæ
 Sacrata Auriacæ, surgentisque ære columnas,
 Defixus mirabitur, ardescetque tuendo.

AT vos, queis virtus bellandi, & nobile robur

Semper

Semper crescentem famam, sempérque virentes
 Concessit lauros, immortalésque triumphos,
 Magnanimi Heroes NASSOYÆ gentis, & umbræ
 Mauritiï Fredericique, atque ingentis Adolphi;
 Vos, dilectæ animæ; Vos (si mortalia curant
 Ordinibus divûm inscripti) nova gaudia tangant;
 En! vester sanguis Britonum diademate crines
 Auctus laurigeros, post expungata Namurci
 Moenia, post fractas vires, animumque subactum
 Borbonii, dextram placidè tendentis, & ultrò
 Pacem implorantis, sedes securus avitas
 Occupat, atque domos patrum, Auriacûmque reposcit.
 Regna olim erepta, atque suis dominatur in oris.

JAM Senonas piget Augustos rapuisse penates,
 Fœnore cum multo GULIELME, requiris adultus,
 Quos puero incassum Lodoix detraxit honores.
 Sic olim EDVARDUS, plenis maturior annis,
 Fræna Arari Ligerique daturus, mitior iras
 Distulit, & Celtis concessit fœdera fedesque
 Avulsas Aquitanûm, & Neustrica regna recepit.

RIC. MARIETT, ex *Æde Christi*,

Superioris Ordinis Commensalis.

~~~~~

ADMINISTRATIO MARIÆ.

DUDUM relicto pectine Lesbio,
 Nunc ad priorem sic temere feror
 Infaniam. O Pecten movere
 Qui Superos potes, & creare,

Hoc

Hoc si supremum carmen amicior
Camœna pulchrum ducet in exitum,

Te, blanda testudo, lyramque

Emeritam tholus hic eburnus

In pace ponet tempore postero :

Haud ulla rursus dextera pervicax

Audebit ad priscum quietas

Officium revocare chordas.

Me si Lycoris dura refugerit,

Non tu querêris flebilibus modis ;

Me si beârit, non, ut olim,

Voce tuâ peragam triumphum.

MARIA, magni comparis æmula,

Te destinamus materiem ; Tibi

Theatra clamant, ac jocosâ

Admonitus salit Isis undâ.

O Diva, si quid forte tibi vacat,

Nec semper urges pectus amabile

Curis, gerisque semper Anglo

Sollicitam super orbe frontem,

Descende paulum huc, & propior Tuas

Invise Musas, dum Tibi regiam

Urbem æstus infestat, Canisque

Penè novum minitatur ignem.

Videbis omnes laudibus in Tuis

Fervere vates : Pars ad originem

Recurrit, & clarum salutat

Per memores genus omne fastos :

Hic enitentem corpore gratiam

Narrat ; manûsque & cæsariem, & genas

Miratur, incedens per ignes,

Et nimio periturus auro.

16 MUSEÆ ANGLICANÆ.

Alter sonabit, Tu bona, tu pia,
 Tu pura vitæ, & justitiæ tenax,
 Mittetque virtutes in ævum,
 Egrediis numeris Poeta.
 Non hæc ab udâ fas fuerit tibi
 Sperare Leydâ: Laurea Belgicam,
 Quocunque delinita cultu,
 Odit humum minus hospitem.
 At O! Quis alium tollet honoribus
 Diem, labanti qui dedit Insulæ
 Spem primus, ultricemque flammam
 Borbonias tulit in carinas?
 Illas ovantes in vacuo mari
 Matrona longè ex mœnibus Anglicis
 Prospexit, ut charis diurnum
 Virginitas dabat æqua pensum;
 Ah, flete, dixit, fata Britannici
 Extrema regni! Quæ nova Wallia
 Victis favebit, atque fractum
 In gremio populum recondet?
 Vos in catenis, quatenus auguror,
 Captas puellas auferet insolens
 Cohors, & ignotum bibetis
 Aut Rhodanum procul, aut Garumnæ:
 Tunc, vel superbum vester erit labor
 In Ludovicum psallere carmina,
 Laurosque, supplicesque gentes,
 Et trepido data jura mundo;
 Vel imperatæ stamina purpure
 Textetis auro, quam Domina induet
 Parisiana, quo sagatum
 Luce novâ feriat maritum.

Sic elocuta est. Atqui aliam vicem
 In lance pendens fata Diespiter
 Parabat : Extemplo volantem
 Ad scopulos, & amica saxa
 Gallum videres, fulmine percitum
 Anglo : Videres nantia Lilia,
 Trabesque, & antennas, Deosque,
 Præcipitesque rates, & ipsos
 Duces in undis ; heu, nitidos comâ
 Frustra, & ferentes pignora Virginum
 Lævo lacerto, dum repellit
 Dextra graves operosa fluctus.
 Ex hoc in hostem bella refundere
 Ardemus ultro : Jam freta milite
 Anglo relucent ; jam potiti
 Oppositâ dominamur ora.
 Normanna Tellus, unde genus virum
 Audax Britannâ crevit in Insulâ,
 O pulchra mater ! O tot alma
 Post hyemes repetita, salve !
 Agnosce natos, qui tibi vincula
 Rumpent dolenti ; seu Lodoix fremat
 Præsens in armis, sive prisca
 Ex erebo redeat Joanna.

Dr. RIC. VERNON, Baronet. ex Æde Chr.

Inauguratio

Inauguratio Regis

G U L I E L M I.

A D R E G E M.

O Magnâ AURIACÛM soboles ! O stemmate longo
 Heroum demisse Heros ! Quo sospite manes
 NASSAVI exultant ; FREDERICIQUE umbra superbit,
 Magnanimi recolens famamque & fata nepotis :
 En ! Tibi captivam prisce gens aspera Bruti
 Submittit cervicem ultro ; Tibi bella minanti
 Obvia in amplexus ruit ; &, Mavortis aviti
 Oblita, infuetam manibus prætendit olivam.

QUOS non terribilis Cimber, tristésque videri
 Pictones, aut torvi fregit vis dura Canuti ;
 Quos non Roma potens bello, Celtæve Latinis
 Agminibus misti ; gelido neque victor ab Istro
 Edomuit pugnando, deditque in vincula, Cæsar :
 Hi non indecores ferro, neque cedere castris
 Affueti quondam, Tua sponte in fræna reclines
 Subjiciunt humeros ; victriciaque arma secuti,
 Optato cedunt nodo, manicisque fruuntur.

ASPICE, ut unanimis Procerum Populique senatus
 Sceptra Tibi parat, & solito movet ordine palmam,
 Et merito capiti exortes decernit honores !

NAM neque Te regni summa ad fastigia vexit
 Lucinæ favor, & nascendi inglorius ordo :

Vivida

Vivida sed bello virtus, tutataque ferro
 Libertas, justique amor, & reverentia Divûm,
 Intemerata fides, & non revocabile verbum.

HAC olim Argolicum Theseus, hac arte Quirinus
 Romanum imperium fixit: Cyrusque subactis
 Major avo, ambigui Martis durique laboris
 Mercedem, Persas, populosque recepit Eöos.

TE Duce, Gradivum poscunt desueta triumphis
 Agmina, & in patrias sperant assurgere lauros:
 Te Duce, victrices aquilas trans ostia Rheni,
 Trans Ligerim ostentant Britones; avibusque secundis
 Avulsos Morinos, & Neustrica regna reposcunt.
 Semineces video Celtas, genibusque minorem
 Borbonium sævire minùs, promittere iniqui
 Exilii finem, pulsosque requirere cives.

Nequicquam: Domino Rhodanus meliore superbit,
 Et fractos tibi volvit Arar, tibi Sequana fluctus.

AUSPICE Te, canum mater cultuque decorum
 Efferet os tenebris, puroque incedet amictu
 Relligio; & vanas, in Te inclinata, retundet
 Irasque, insidiasque, & ovantem sanguine Romam.

VOS, fidi Manes, nati melioribus annis,
 Vos BALIOLÆIS bustum miserabile flammis
 Experti quondam; LATIMERI simplicis umbra,
 RIDLÆIQUE anima, & CRANMERI dia senectus;
 Nunc o! nunc hilares defensis funere vestro
 Arridete aris; hasque olim sanguine fœdas
 Lustrari gaudete arces; hâc sede cucullos,
 Funigerûmque greges, & adorea numina pelli;
 Inferiæ hæ vobis, hæc grata piacula sunt.

ECCË suos repetit, pulso bubone, penates,
 Cecropiasque domos, dilecta que mœnia Pallas.

QUALIS

QUALIS ubi mediâ volucris Jovis ales in æthrâ
Sanguineas agitavit aves, milvumque rapacem;
Impavidæ redeunt in patriâ rura volucres,
Tuta colit sylvas Philomela, & littora Cycnus.

QUIN tu, sancta Ædes, quæ multos ubere partu
Fudisti Heroas: Quæ nunc (sic fata revolvit
Nassaides) Dominum tanto es sortita minorem,
Quanto alias inter fulges Regina sorores:
Tu quoque non levibus nuper jactata procellis,
Tu cladis pars magna; alios meliore metallo
Fidas ire diēs; alium tibi surgere credas
WOLŒVUM! AURIACI te spera in nomina ituram,
HENRICIQUE tui majorem agnosce nepotem.

HENRICUS ALDRICH, S. T. P. *Eccles.*
Chr. Decanus.

BAROMETRI DESCRIPTIO.

QUA penetrat fossor terræ cæca antra, metallo
Fœcunda informi, rudibusque nitentia venis;
Dum stupet occultas gazas, nummosque futuros,
Eruit argenti latices, nitidumque liquorem;
Qui nullo effusus prodit vestigia tractu,
Nec terram signo revolubilis imprimit udo,
Sed fractus sparsum in globulos formam usque rotundam
Servat, & in teretes lapsans se colligit orbes.

INCERTUM, quâ sit naturâ, an negligat ultrâ
Perficiet, jubat & maturus inutile temnat;
An potius Solis vis imperfecta relinquat

Argentum

Argentum malè coctum, divitiasque fluentes.

Quicquid erit, magno se jactat nobilis usu;

Nec Deus effulsit magis aspectabilis olim,

Cùm Danaen flavo circum pretiosus amictu

Ambiit, & gratam suadente libidine formam,

Depluit irriguo liquefactum Numen in Auro.

QUIN age, fume tubum fragilem, cui densior aër

Exclusus; fundo vitri subfidat in imo

Argenti stagnum: ut pluviam impendente metallum

Mobile descendat; vel contrà, ubi postulat æstus,

Prodeat hinc liquor emergens, & rursus inane

Occupet ascensu, tubulumque excurrat in omnem.

JAM cœli faciem, tempestatesque futuras,

Conscia lympa monet, brumamque & frigora narrat.

Nam quoties liquor insurgit, vitreoque canali

Sublatum nequeunt ripæ cohibere priores;

Tum lætos sperare dies licet, arva fatentur

Ætatem, & largè diffuso lumine rident.

Sin sese immodicùm attolens Argenteus humor,

Et nimum oppressus, contendat ad ardua vitri

Jam sitiunt herbæ, jam succos flamma feraces

Excoquit, & languent consumpto prata virore.

CUM verò tenues nebulas spiracula terræ

Fundunt, & madidi fluitant super æquora fumi,

Pabula venturæ pluviae; tum fusile pondus

Interiora petit: nec certior Ardea cœlos

Indicat humentes, medias quando ætheris oras

Tranando, crassâ fruitur sublimiùs aurâ,

Discutit & madidis rorantia nubila pennis.

Nunc guttæ agglomerant, dispersas frigora stipant

Particulas, rarusque in nimbum cogitur humor:

Prata virent, segetem fœcundis imbris æther

Irrigat,

Irrigat, & bibulæ radici alimenta ministrat,
 Quin ubi plus æquo descendens unda metalli
 Fundum amat, impatiens pluviæ, metuensque procellam,
 Agricolæ caveant; non hoc impune colonus
 Aspicit; ostendet mox sæta vaporibus aura
 Collectas hyemes, tempestatemque sonoram.
 At licet Argentum mole incumbente levatum
 Subsidat, penitusque imo se condat in alveo,
 Cætera quæque tument; everfis flumina ripis
 Expatiat ruunt, spumantibus æstuat undis
 Diluvium, rapidique effusa licentia ponti.

N U L L A tacet secreta poli mirabile vitrum;
 Quin varios coeli vultus & tempora prodit:
 Antè refert, quando tenui velamine tutus
 Incedes, quando sperabis frigidus ignem.

AUGURIO hoc fretus, quanquam atri nubila cœli
 Dirumpunt obscura diem, pluviasque minantur;
 Machina si neget, & sudum promittat apertum,
 Audax carpat iter nimbo pendente viator;
 Nec metuens imbrem, poscentes Messor aristas
 Prostrernat: terræ jam bruma incumbit inermis,
 Frigoraque haud nocitura cadunt, feriuntque paratos.

JO. ADDISON, *A. B. & Coll. Magd.*

DUX GLOCESTRENSIS.

MDCXCVII.

RAPTAS Tiaras vertice perfido
 Narrare vellem, signâque Turcica,
 Ensesque falcatos, & Istrum
 Sanguine barbarico rubentem.

Arctoa digna prælia spiritu
 Conarer efferre; ut glacies putri
 Induruit tabo, atque vinc'lis

Purpureis riguère pisces:
 Quà torvus alget Sarmata, & hispidos
 Contristat agros perpetuum gelu;
 Sed Musa castigat vagantem,

Et Patrias celebrare laudes
 Impellit. O quo læta GLOCESTRIA
 Superbit! O quem tollit Honoribus!
 Te Diva sumit non pudendo

Carmine, degenerique versu
 Ornare; quamvis nec teneras genas,
 Nec enitentem crudior asperet
 Frontem cicatrix, nec venusta
 Vulnus adhuc violârit ora.

At mox adulto robore firmior
 Quassabis hastam, vel gladio minax
 Fremes, nec ultra foeminarum
 Indecores patiêris artes:

Seu rite iustis instituunt pedes
 Movere gyris, seu doceant comam
 Torquere perplexam, & futura
 Ponere virginibus pericla.
 Jam non alumni grandis amantior
 Nutrix recenset, fatidicè loquax,
 Quot Albion olim videbit,
 Quot pelagus, Domini triumphos:
 Nunc tela fervens poscit, & horridos
 Martis tumultus; nunc in Achaïcas
 Urbes, pharetratasque Thracen,
 Non humiles meditatâr iras.
 En! ut ferocem Bucephalum domat,
 Frustra insolentem verberis! ut jubam
 Vexat recurvatam, docetque
 Compositos glomerare gressus!
 At ille nequicquam emicat arduâ
 Cervice in auras, oraque concutit
 Spumantia, obluctansque frænos
 Dente terit malè contumaci.
 Verùm quid arces Vinsoriæ tremunt?
 Quid læta vano fulmine perstrepunt
 Tormenta, festivasque flammâs
 Projiciunt, & inerme fulgur?
 Divinus ora, & pulchrior aspici
 Incedit Heros; agmina Principem
 Aurata cingunt, & profanæ
 Ponè ruunt populi catervæ:
 Inter sodales vertice celsior
 Hoardus extat, tuque premis latus,
 Sacville, quem cuncti Patronum
 Sollicitant, tua cura, vates.

Atque

Atque Ille posthac Te quoque carmine,
Princeps, sonabit, grandia nobilis

Æquare versu non caduco,

Et genio numerosiori:

Seu Te remotis tradere posteris

Libet, faventem pacificæ togæ,

Musisque, seu bello furentem

Intrepidè, ac facilem perire.

Agnosco pompam: nunc galea aspera

Comptos capillos impedit, & femur

Ornat sinistrum, qui recondi

Respuet, irrequietus ensis.

En! qualis auro fulgidus ordinat

Parvam phalangem, &, prælia ludicro

Furore commiscens, trophæa

Sicca refert, sine clade victor.

Jam densat agmen cautus, ut obvias

Arcto cohortes proruat impetu;

Fugamve mentitus, catervas

Opprimit exitii sequaces.

Ut nunc minaci pondere desuper

Nutâsse turres, & malè pendulos

Hæsisse muros! ut Senefam

Ambiguâ maduissè cæde

Accensus audit! mixtaque funera

Ardet tueri, & sulphure luridos

Artus, & indiscreta membra

Per medias agitata flammas!

Ut ponè magni gestit Avunculi

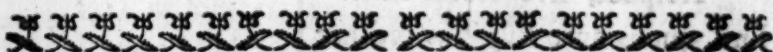
Urgere gressus, dum furit impiger,

Qualis Boandæ, vel subacti

Mœnibus intonuit Namurci!

Nunc æra luget rauca quiescere,
 Bellique fulmen; scilicet æmulus
 Sequi Parentem, Danicamque
 Non dubiè sobolem fateri:
 Sic parvus angues comprimit Hercules,
 Iras Novercæ, & vividus exerit
 Omnem Tonantis vim, asseritque
 Se Superis animosus Infans.

THO. JONES, è Coll. Magd. Oxon.
Superioris Ordinis Commensalis.

INAUGURATIO

Regis GULIELMI & Reginae MARIAE.

Ad REGINAM.

QUID Britonum dubiæ detrectant arma cohortes,
 Et figunt tellure hastas, & scuta reclinant?
 Quid per Danorum tumulos, urnasque Latinas,
 Saxonidumque pyras, fataliaque hostibus arva,
 Securus graditur Belga, & sine Marte triumphat?

USQUE adeò Britonum bello languescere virtus?
 Degeneresque adeò tibi sunt, ARTHURE, Nepotes?

NON illos Pallas, non Belgica jussit Enyo,
 Arma procul jactare, & pacem exposcere dictis,
 Et ramum præferre manu felicitis Olivæ:

Tu, Dea, quæ longo numeras in stemmate Reges,
 Cui Brutus primi, cui Fergus sanguinis Author,

Quæ

Quæ sacrum decoras genus, absolvisque Parentem ;
 Tu sævos animorum æstus, & atrocia mulces
 Pectora, Brutigenûmque jubes mitescere corda.

QUALIS, ubi gelido si fortè aspexit in Hæmo
 Spirantem bella, & meditantem pectore clades
 Mavortem formosa Venus ; Deus horridus hastam
 Ponit humi ; mollitque iras, vultumque minacem
 Explicat ; & placidis se acclinat mitior ulnis ;
 Nec malit Geticas miscere in prælia gentes.

SPONTE tuos ambit pubes Mavortia fasces ;
 Nec quis erit, ferro qui te violaverit, Aruns,
 Nec quis, qui Veneri dederit nova vulnera, miles.

ASPICE ut, effusos oleâ redimita capillos,
 Det Tibi sponte suas grandæva Britannia palmas !
 Illa Anglûm fœcunda parens, dilecta Gradivo
 Nympha ; nec assiduis nequicquam exercita pugnis :
 Olim Nympha potens bello : & quæ fræna Garumna,
 Fræna Arari posuit victrix ; modò, cardine verso,
 Marcentes lauros, antiquæ insignia famæ,
 Mœsta gerit ; Celtasque timet, neque terret Hibernos.
 At nunc in notas iterum se attolere laudes,
 Fœmineisque ardet se iterum submittere sceptris :
 O quanta incedit gressu ! ut præfaga triumphos
 Prælibat Nympha ! & venturæ conscia famæ
 Multam in Te Boadiccæ & multam agnoscit Elizam.

O dilecta polo Diva ; & spes una Britannûm,
 Magnis orta atavis, atavûm generosior hæres :
 Accipe fortunam generis : Neu sceptrâ recuses
 Formosâ gestanda manu : Tibi regius auro
 Velet honos caput, & crines tibi cingat Iâspis,
 Eoîsque nitens scintillet purpura gemmis.

TU decus interea, & sacra pars optima pompæ,
Addideris splendorem auro, pretiumque smaragdis.

SIC ubi, vere novo, violas & lilia passim
Et niveo myrtos decerpunt pollice Nymphæ,
Et Triviæ agrestem texunt de more coronam :
Ipsa sibi fusos decorat Latonia flores ;
Ipsa rosis suaves myrtisque inspirat odores.

HOS inter plausus, Virgo, pars una triumphi
Heu nimium pars parva Tui, Tibi grata virentes
Prætendit Rhedycina hederas, Parnassia dona ;
Et Tibi Pieriis intexit tempora sertis :
Illam equidem tetigit propiori fulmine strages
Immeritam ; & sacra intremuerunt Palladis arces ;
Tu, Dea, si puris Tibi lucent ignibus aræ,
Teque pia annumerat Patria inter numina, Virgo,
Nec flammâ majore umbris adoletur ELIZÆ :
Tu stabilem firmari arcem, & contemnere ventos
Auspicio meliore dabis : neu Tiberis in Isim
Gurgite liventi properet ; nec misceat unquam
Impuras Lemanus aquas in virgine lymphâ.

HOC Tibi, Nympha, datum est ; alios restare labores,
Et nova pensa Tuis gaudes superesse Camœnis :
Nam veluti Hesperia regina Lavinia terræ
Dilecto cum Troë suos divisit honores,
Et thalami Æneam solique in parte locavit :
Sic nolis Tibi, Nympha, uni parere Britannos,
Auriacique comas nullo diademate cingi ;
At magno indulges dotalia sceptrâ Marito.

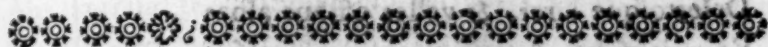
AUSPICIIIS paribus Dis & Proserpina Manes ;
Jupiter æthereas regit, & Saturnia stellas ;
Æqua suo dat jura Thetis, dat jura profundo
Neptunus ; madidique tenent confortia regni :

Ipsa

Ipfa Tuum in Tua sceptrâ vocas; MARIA, Tonantem,
Immensumque regis non unâ cuspide pontum.

THO. NEWLY, *Ædis Chr. Alumnus,*
& Acad. Procurator.

ΠΥΓΜΑΙΟΓΕΡΑΝΟΜΑΧΙΑ,

Sive PRÆLIUM *inter*

PYGMÆOS & GRUES *commissum.*

PENNATAS acies, & lamentabile bellum
Pygmeadum refero; parvas tu, Musa, cohortes
Instrue; tu gladios, mortemque minantia rostra,
Offensoque Grues, indignantesque pusillam
Militiam celebra; volucrumque hominumque tumultus.

HEROUM ingentes animos & tristia bella
Pieridum labor exhaustit, versuque sonoro
Jussit & æternâ numerorum assurgere pompâ.
Quis lectos Grajûm juvenes, & torva tuentem
Thesea, Quis pedibus velocem ignorat Achillem?
Quem dura Æneæ certamina, quem GULIELMI
Gesta latent? fratres Thebani, & flebile fatum
Pompeii quem non delassavêre legentem?
Primus ego intactas acies, gracilemque tubarum
Carmine depingam sonitum, nova castra secutus;
Exiguosque canam pugiles, Gruibusque malignos
Heroas, nigrisque ruentem è nubibus hostem.

QUA Solis tepet ortu, primitiisque diei
India læta rubet, medium inter inhospita saxa

(Per placidam vallem, & paucis accessâ vireta)
 Pygmæum quondam steterat, dum fata sinebant,
 Imperium. Hic varias vitam excoluere per artes
 Seduli, & affiduo fervebant arva popello.
 Nunc si quis dura evadat per saxa viator,
 Desertosque lares, & valles ossibus albas
 Exiguis videt, & vestigia parva stupefcit.
 Desolata tenet victrix impune volucris
 Regna, & securo crepitat Grus improba nido.
 Non sic, dum multos stetit insuperabilis annos
 Parvula progenies; tum, si quis cominus ales
 Congredi, & immixtæ auderet se credere pugnae,
 Miles atrox aderat, sumptisque feroculus armis
 Sternit humi volucrem moribundam, humerisque reportat
 Ingentem prædam; cæsoque epulatur in hoste.
 Sæpe improvisas mactabat, sæpe juvabat
 Diripere aut nidum, aut ulcisci in prole parentem.
 Nempe larem quoties multâ construxerat arte,
 Aut uteri posuisset onus, volucremque futuram:
 Continuo vultu spirans immane minaci
 Omnia vastaret miles, fœtusque necaret
 Immeritos, vitamque abrumperet imperfectam,
 Cum tepido nondum maturuit hostis in ovo.

HINC causæ irarum, bella hinc, fatalia bella,
 Atque acies letho intentæ, volucrumque virumque
 Commistæ strages, confusaque mortis imago.
 Non tantos motus, nec tam memorabile bellum
 Mæonius quondam sublimi carmine Vates
 Lufit; ubi totam strepituque armisque paludem
 Miscuit; hinc (visu miserabile!) corpora murum
 Sparsa jacent juncis transfixa, hinc gutture rauco
 Rana dolet, pedibusque abscisso poplite ternis

Reptat

Reptat humi, solitis nec sese saltibus effert.

JAMQUE dies Pygmæo aderat, quo tempore cæsi
Pœnituit foetus, intactaque maluit ova.
Nam super his accensa graves exarsit in iras
Grus stomachans; omnesque simul, quas Strymonis undæ,
Aut stagnum Mareotidis, imi aut uda Caystri
Prata tenent, adsunt; Scythicæque excita palude,
Et conjurato volucris descendit ab Istro,
Stragesque immensas & vulnera cogitat absens,
Exacuitque ungues ictum meditata futurum,
Et rostrum parat acre, fugæque accommodat alas,
Tantus amor belli, & vindictæ arrecta cupido.
Ergo ubi ver nactus proprium, suspensus in alto
Aëre concussis exercitus obstrepat alis,
Terræque immensos tractus, semotaque longè
Æquora despiciunt, Boreamque & nubila tranant
Innumeri. Crebro circum ingens fluctuat æther
Flamine, & assiduus miscet cœlum omne tumultus.

NEC minor in terris motus, dum bella facessit
Impiger, instituitque agmen, firmatque phalangas,
Et fuerit arreptis animosus homuncio telis:
Donec turma duas compôsta excurrat in alas,
Ordinibusque frequens, & marte instructa perito.

JAMQUE acies inter medias sese arduus infert
Pygmeadum ductor; qui majestate verendus,
Incessuque gravis, reliquos supereminet omnes
Mole Giganteâ, mediamque assurgit in ulnam.
Torvior aspectu (hostilis nam insculperat unguis
Ore cicatrices) vultuque ostentat honesta
Rostrorum signa, & crudos in pectore morsus.
Immortali odio, æternisque exercuit iris
Alituum Gentem; non illum impune volucris

Aut ore, aut pedibus peteret confusus aduncis.
 Fatalem quoties Gruibus distrinxerat ensem,
 Truncavitque alas, celerique fugam abstulit hosti!
 Quot fecit strages! Quæ nudis funera pullis
 Intulit, heu! quoties implevit Strymona fletu!

JAMQUE procul sonus auditur, piceamque volantum
 Prospectant nubem, bellumque hostesque ferentem.
 Crebrescit tandem, atque oculis se plurimus offert
 Ordinibus structus variis exercitus ingens
 Alituum, motisque eventilat aëra pennis.
 Turba polum replet, specieque immanis obumbrat
 Agmina Pygmæorum, & densa in nubibus hæret:
 Nunc densa, at patriis mox reddita rarior oris.
 Belli ardent studio Pygmæi, & lumine sævo
 Suspiciunt hostem; nec longum tempus, & ingens
 Turba Gruum horrifico sese super agmina lapsa
 Præcipitat gravis, & bellum sperantibus infert.
 Fit fragor; avulsæ volitant circum aëra plumæ.
 Mox defessa iterum levibus sese eripit alis,
 Et vires reparata iterum petit impete terras.
 Armorum pendet fortuna: hîc fixa volucris
 Cuspide, sanguineo sese furibunda rotatu
 Torquet agens circum, rostrumque intendit in hostem
 Imbelle, & curvos in morte recolligit ungues.
 Pygmæi hîc stillat lentus de vulnere sanguis,
 Singultusque ciet crebros, pedibusque pusillis
 Tundit humum, & moriens unguem execratur acutum.

ÆSTUAT omne solum strepitu, tepidoque rubescit
 Sanguine; sparguntur gladii, sparguntur & alæ,
 Unguesque & digiti, commistaque rostra lacertis.
 Pygmeadum sævit, mediisque in millibus ardet,
 Ductor, quem latè hinc atque hinc pereuntia cingunt
 Corpora

Corpora fusa Gruum; mediâque in morte vagatur,
 Nec plausu alarum, nec rostri concidit ictu.
 Ille Gruum terror, illum densissima circum
 Miscetur pugna, & bellum omne laborat in uno:
 Cùm, subito appulsus (sic Dî voluere) tumultu
 Ex inopino ingens & formidabilis Ales
 Comprendit pedibus pugnâtem; & (triste relatu)
 Sustulit in cœlum; Bellator ab unguibus hæret
 Pendulus, agglomerat strepitu globus undique densus
 Alituum; frustra Pygmæi lumine mœsto
 Regem inter nubes lugent, solitoque minorem
 Heroem aspiciunt Gruius plaudentibus eicam.

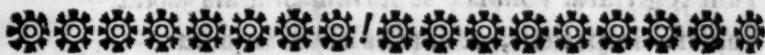
JAMQUE recrudeſcit bellum: Grus desuper urget
 Pygmæum rostro, atque hostem petit ardua morſu;
 Tum fugit alta volans; is surſum brachia jaſtat
 Vulneris impatiens, & inanes ſævit in auras.
 Talis erat belli facies, cùm Pelion ingens
 Mitteret in cœlum Briareus, folioque Tonantem
 Præcipitem excuteret; ſparguntur in æthere toto
 Fulminaſque ſcopulique: flagrantia tela deorſum
 Torquentur Jovis actâ manu, dum vaſta Gigantum
 Corpora fuſa jacent, ſemiuſtaſque ſulphure fumant.

VIRIBUS abſumptis penitus Pygmæiâ tandem
 Agmina langueſcant; ergo pars vertere terga
 Horribili percuſa metu, pars tollere vocem
 Exiguam; lætè populus Cubitalis oberrat.
 Inſtant à tergo volucres, lacerantque trahuntque
 Immites, certæ gentem extirpare nefandam.

SIC Pygmæa domus multos dominata per annos,
 Tot bellis deſuncta, Gruum tot læta triumphis,
 Funditus interiit: Nempe exitus omnia tandem
 Certus Regnâ manet; ſunt certi denique fines,

Quos ultra transire nefas : sic corrui olim
 Assyriæ Imperium, sic magnæ Perfidis imis
 Sedibus eversum est, & majus utroque Latinum.
 Elysi valles nunc agmine lustrat inani,
 Et veterum Heroum miscetur grandibus umbris
 Plebs parva : aut, si quid fidei mereatur anilis
 Fabula, Pastores per noctis opaca pusillas
 Sæpe vident umbras, Pygmæos corpore cassos.
 Dum secura Gruum, & veteres oblita labores,
 Lætitiæ penitus vacat, indulgetque choreis,
 Angustosque terit calles, viridesque per orbes
 Turba levis salit, & Lemurum cognomine gaudet.

J. ADDISON, *A. M. & Coll. Magd.*

In Obitum Augustissimi & Desideratissimi

REGIS CAROLI II.

AUGUSTOS Manes, & non reparabile vulnus
 Angligeram, raptumque hostilis crimine fati
 CAROLIDEN memorare jubet dolor : Ille doloris
 Nunc primum causa est ; non præbuit antè querelis
 Materiam ; sed in hanc suspiria distulit horam.

NUNC quæ Scotorum rabies, torvusque Genève
 Incola, triste neget madidi vestigal ocelli ?
 Cùm fractâ Gracchorum irâ, vulgique tumultu
 Composito, optatum pax extulit aurea vultum ;
 Cùm jam securâ veheretur CAROLUS aulâ,

Et

Et tandem emeritis promitteret otia curis:
Spem vanam elusit Lachesis, mediosque triumphos
Abrupit, pacisque auctori sustulit usum.

SIC olim, incerti post longa decennia belli,
Pelides fato occubuit; capitique paratam
Amisit laurum, & pendentem in vertice palmam.

QUIS non suspiret? cùm Tu, pars altera fratris,
Pars magna Ille Tuî, extremo junxistis amore
Pectora: cùm fugitivæ animæ suprema JACOBUS
Frigora captavit; gelidâque in morte natantes
(Ad fratrem tamen erectos) compressit ocellos.

HINC lachrymæ; hinc procerum mistæ vulgiquæ
querelæ,
Hinc luctûs pompa, & pullati nœnia mundi.

SIC infana olim cùm Te procul egit Erinnyes,
Et patris vulgi furor impius expulit oris,
Absentem flevit Thamesis; flevêre Camœnæ.
At, quamvis procul exul eras; Te, CAROLE, vivo,
Non desperatum est tandem mortalia vinci
Et potuisse arma, & frangi potuisse rebelles.
Eheu! nunc longo sejungeris intervallo:
Nunc reditum prohibet claustris & gurgite vasto
Styx atra, & major Libitina rebellibus armis.

SOLA viget magna umbra Tuî, memorandâque fastis
Gloria, quæ æternæ monumentis insita famæ
Usque manet, semper mansura: Hæc sola superstes.
Hæc pars una Tuî; relevâtque hæc vita dolorem.

NAMQUE olim longi seros post temporis orbes,
Cùm balbus puer, & linguâ titubante puella
Multa super CAROLI pugnâ, CAROLIQUE trium-
phis,

Multa super fato rogitant; ora senili

Sic pater excipiet, serièmq; evolvat honorum,

- “ **QUIS** non Annales tantos, ludumque jocosæ
 “ Fortunæ referet? cùm densa per arma, per ignes,
 “ Contra omnem fatorum ictum, fortisque novercæ
 “ Vulnera, **CAROLIDES** pede fixo immobilis hæsit.
 “ **IMBERBEM** vidit Vigornia; primus in arma
 “ Cùm rueret, fidæ dux idem & gloria turmæ,
 “ Longam edens stragem: mediâ sic Phœbus in Olsâ
 “ (Phœbus adhuc juvenis) folium defendit avitum,
 “ Immanèmq; Otum, vastumque Typhoëa fudit.

CUM nigra adversi malè cederet alea belli,

Quot volvit casus? quàm longos Ille labores?

Quot sævi invictus sensit discrimina fati?

Quàm bene solliciti favit clementia cœli?

Quàm bene defendit Dominum suus æquore Nereus?

Nereus, quem tanti non muneris immemor armis

Asseruit, Batavique injustâ compede solvit:

Testis adhuc Hollandus, adhuc ostendit hiantes

Ore cicatrices, & acerbi insignia belli.

An memorem, Augustæ quis, adhuc spirante favillâ,

Æternum posuit murum? quisve æmula cœlo

Templa suo, & claras, pulsâ fuligine, turres?

DUM manet in terris seros hæc fama nepotes,

CAROLE, Tu patrio exultans incedis Olympo.

Te Divus genitor securâ amplectitur ulnâ,

Non metuens iterum hostilis divortia ferri:

Ecce! Tibi gremio Glovernius instat aperto,

Immatuum orci spoliū, viridisque rapina

Immitis fati; æterni qui jungit amoris

Desuetos nexus, cœlestiâque oscula figit.

Felices animæ! vestrî pars una moratur,

(Eheu! tantum una) innumeròsque moretur in annos,

JACOBUS: claudat Lachesis regale sepulchrum,
Raraque Cæsareo exultet Libitina trophæo.

JACOBUS HARRINGTON, *Ædis Chr. Alumnus.*

In FUNUS Viri Clarissimi

JACOBI HARRINGTON,

Egregii Poetæ, & Jurisconsulti peritissimi.

EHEU! gementum quis sonus undique
Invadit aures? quem sequitur Patrum

Pullatus ordo? cui dolendam

Instituit Libitina pompam?

Eheu! quis Heros, quis Deus occidit?

Invisit Orcum num malè belliger

ORMONDUS? an torquet furentes

ALDRICIUS moriens Camœnas?

Non dura tantum sæviit Atropos,

Non ausa tantum; sed tamen inclytam

Ploramus umbram, sed decoro

ALDRICIUS rigat ora fletu.

Rapta est JACOBI funere lugubri

Ingens juvenus, germinibus bene

Matura primis: O novenæ

Deliciæ, dolor O catervæ!

Hic cùm sonanti carmine diceret

Reges in ipsos imperium necis,

Marone magno digna scripsit,

Digna suo cecinit sepulchro.

Quid

Quid mugit altâ voce Sophos forum?

En explicantem gnaviter audio

Abstrusa legum! En molientem

Magniloqui grave fulmen oris!

Nunc ora cerno pallida conscii,

Nunc fixa cerno lumina judicis

Stupore, nunc primum loquacem

Causidicos reticere turbam.

Sed Ille legum grande decus tacet,

Sed jam perenni docta silentio

Damnata vox est: O caducas

Spes hominum, facilisque tolli!

O quem futurum pectore finxeram,

Qui purpuratis cinctus honoribus

Exponeret leges, peritus

Attonitæ moderator aulæ;

Qui voce solus Concilium Patrum

Olim moveret! sed rapit invidum,

JACOBE, te fatum, sed ingens

Elysios petis umbra manes.

Non arma posthac splendida Tullii

Vibrabit æquè, durâve pectora

Emolliet quisquam, decorâ

Barbarie teres, & forensis.

Utcunque circum, gens petulantior,

Strepan amantes, non alium virum

Æquè fovebit seu Minerva,

Sive Themis, tibi vix superstes.

Sic nymphæ Eoæ per morientium

Agmen procorum, per juvenum manus

Ruunt tenaces, & perempti

Sponte rogos subeunt mariti.

G. ADAMS, *Ædis Christi Alumnus.*

TAURUS *in* CIRCO.

COMMISSAS in bella feras, hostique latranti
Adversum memoro Taurum, atque immania
membra,

Roboraque, rabiemque, & propugnacula frontis.

Et nunc arrectis spectanda in prælia vulgus
Accurrunt animis; mihi nauta adnexus inhæret,
Et cubitum impungit, piceosque exhalat odores:
Hic lanius turbæ obluetans pinguedine stillat,
Multâ cœde rubens, & funere, Taure, tuorum:
Hic nitidus collum terit acri pollice scissor:

Ille canum rabiem tacitâ gravitate revolvit;
Hic Tauri stomachum ingentem, spumantiaque ora
Miratur, geminâque armatam cuspide frontem.

CONTINUO ingentem, duplicatâ incude coactum,
Infigunt terris vallum; Taurique tenaci
Colla ligant vinc'lo, tortoque volumine stringunt:
Arduus hic graditur circùm, tardéque verendo
Incedit passu, atque instantes despicit hostes
Indignans, capitisque minaces quassat honores:
Quales non jactat cervus, dum cornua vibrat,
Mille vibrat tela, & surgentem in vertice sylvam.

CIRCUMSTANT fremitu populi; torvusque videri
Taurophylax circo spatiatur, robora crispans
Rasa manu; Tauro semper fidissimus inter
Luctumque, clademque, & iniqui opprobria Martis.
Hic, si quando hæret virtus, belloque frequenti

Mens

Mens comiti defervet, amico robore terga
 Demulcens nodosa fricat, caudamque vibrantem
 Spiris intorquet subitis, atque orbibus orbes
 Implicat, hinc membris languentibus emicat ardor.
 Lignum terga foveat magicum, viresque, animosque
 Sufficit ingentes, & ineluctabile robur;
 Et contorta novos inspirat cauda furores.
 Sic, quoties puero flaccescit pingue cerebrum,
 Crudeli tremulus laceratur vimine clunis;
 Dant animos plagæ, cerebrumque cœstrumque vacanti
 Suppeditant capiti; subitusque Poeta venustos
 Excudit numeros, & lætus disticha pangit.

J A M canis impatiens luctatur, grata tubarum
 Signa manens: oculis scintillat flammeus ardor;
 Cor micat exultans bello; percurrit honestus
 Membra tremor, magnisque vocat latratibus hostem.
 Exiliens tandem irrumpit, sed cautior obstat
 Ardenti Taurus, pronusque in prælia pendens
 Luctantem, & frustra conantem plura, molossum
 Cornibus attollit; volat ille rotatibus actus;
 Subjectamque stupet turbam, plebemque minorem.
 Concurrent vulgi clamantes; stat globus infrà,
 Et prono spatiosa inclinant ordine dorsa;
 Decidit, & plebem titubantem pondere pulsat.
 Instat atrox pugnae Lanius, rabidoque molosso
 Succurrens, en ipse sub anras, pondus iniquum,
 Turbatur rapidè, (dum plebs malè falsa caducum
 Ridet) & ostendit cornu femoralia rupta.

I N T E R E A nullo se continet ordine vulgus,
 Nec jam Circus erat; Senior cum dira rudebat,
 Heu quianam vos tantopere (num auditis?) Amici,
 Hinc atque hinc premitis? sic fatus fuisse ruebat

Crudo,

Crudo, collisi subitò sonuère bacilli,
 Multaque sub rigido crepitârunt verbere crura;
 Cedit, & immenso plebs circumfunditur orbe.

HAUD mora, corripiant spatium; ruit alter & alter
 Dente minax, plausuque sequaci provocat hostem.
 Ille breves iras, atque horrida dentibus ora
 Contemnit securus, & ingens mole suâ stat.
 Hunc subitâ vertigine corripit; atterit illum
 Mole pedum; stillant pendentia sanguine crura,
 Et pede contusæ crepitant per tergora costæ.

ECQUIS erit finis Belli? Imperterritus alter
 Emicat indignans, trepidatque cupidine pugnæ.
 Quis fruor, ô Catuli? quæ tanta licentia dentis
 Innocui? Satis, ô satis atrî vulneris: ecce
 Instaurare nefas! hastatis frontibus instat
 Corniger inconcussus, agitque impune triumphum.
 Eheu, nil moniti terret, quos numine lævo
 Impellit malesuadus honos! prorumpit anhelus,
 Assultatque ruitque simul, labensque comanti
 Excutitur capiti, & patulo frustra ore laceffit:
 Dentibus heu, quacunque locum virtute petivit,
 Successum Dea dira negat!

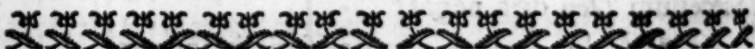
ARMA duo tandem comites socialia jungunt,
 Præcipitantque simul: miles veteranus uterque;
 Ille dolo valet, & pellacis acumine mentis;
 Hic vires, dentisque tenacia robora jactat
 Intrepidus: Populus se fundit prælia circum,
 Multùm hærens animis, & hianti conticet ore.
 Tandem rauca canunt hinc illinc signa, canûmque
 Prorumpunt fraterna phalanx:
 Hic ardens rictu ter hiulco insultat, inani
 Ter morfu crepitant dentes; at subdolan alter

Membra

Membra movet contracta, soloque adnexus inhæret;
 Ista dolus suadet, fallax dolus omnibus olim,
 Nunc primum Domino: Taurus cervicè reflexâ
 Erigit obluçantem, & turbine torquet ad auras
 Dimidium belli; comes ocyûs impete fertur
 In Taurum frustra victorem, & vindice saltu
 Emicat ad nares, prensatque, & pendulus hæret.
 Ter mugit, quassatque caput, rapidoque rotatu
 Corpus agit circum fur bundus; ter sonat aura,
 Ter frustra planctu montes, sua regna, resultant:
 Spuma rubet, stillantque undanti sanguine nares.

SIC, ut Roma refert, Sanctus Dunstanus olim
 Candenti magnum prensavit forcipe nasum
 Luciferi; Hic vasto prorumpit ab ore tenebras
 Turbidus, inque atrâ livescunt sulphura nube:
 Ter mugit, ter dira rudit, vocemque profundam
 Cum gemitu attollit; ter frustra squallida regna
 Respondent Domino, planctumque retorquet Avernus;
 Stridet olens, fumatque ingens femiusta proboscis.

FR. KNAPP, è *Coll. Magd.*

P U G N A

GALLORUM GALLINACEORUM.

CUM patrias peterem sedes (sicut meus est mos,
 Urbani siquando movet fastidia fumi
 Non ita gratus odor) quâ duxit semita, planum
 Introii campum, quem frondea scena supini

Cingebat

Cingebat nemoris, mediâque in valle Theatri
 Circus erat : confusam illic coiisse catervam
 Invenio, admirans numerum, puerosque, senesque,
 Et lectam pagi pubem, atque ignobile vulgus.
 Qualis ad Alphei ripas atque Elidis urbem
 Graiûm turba ruit, cùm jam solennia Regi
 Cœlicolûm instaurat certamina ; magnus ubique
 Concurfus, lætoque implentur littora cœtu.

T A L I A cernentem cunctandi insueta cupido
 Captat, & ignoti accendunt spectacula ludi.
 Tum Præco (roseum cui crassi fœcula potûs
 Inflabat vultum ; atque olidi suffimine pæti
 Halabat barba, & pinguem spirabat odorem,) 318
 Imperii magnâ gaudens ditione, bacillum
 Huc illuc quatit, atque omnem decedere Circo
 Infusum populum, & campos jubet esse patentes.
 Ocyûs in cuneos glomerant, caveamque Theatri
 Ingentem complent, latumque sedetur in orbem.

H I S actis, duo, deposito qui pignore certant,
 Emittunt geminos texto de vimine Gallos ;
 Ambo pares, ambo Heroum de stemmate longo
 Demissos ; quorum cantantur bella per orbem,
 Materies fastorum, ævi & documenta futuri.
 Hos dominus sociis exemit uterque catervis,
 Nec per agros sivit, dulcesve errare per hortos ;
 Ne Venere absument natas ad prælia vires,
 Aut alvo nimiùm pleni turgente laborent.
 Sed rerum prudens penetrâli in sede locavit,
 Et salicis circûm virgas dedit ; insuper ipsos
 Cortibus inclusos tenero nutrimine fovit ;
 Et panem, mulsûmque, genusque leguminis omne,
 Atque exorta suâ de conjugè præbuit ova,

Ut

Ut validas firmant vires, pugnaeque parent se.
 Nequicquam jejuni urgent vestigia nati,
 Poscentes lacrymis tenerisque amplexibus escam:
 Vincit amor Gallorum, & avita gloria gentis.

QUINETIAM cristas ipsis, caudasque fluentes,
 Et colli impexas secuit pulchro ordine plumas;
 Ut rapido magis adversum, quasi veles, in hostem
 Impete procurrat Gallus. Mox arte Magister
 Juvit avem; quaque alma satis natura negavit
 Roboris, ut tantis aequus se conferat ausis,
 Arma dedit calci; chalybemque aptavit acutum
 Ad talos, graviore queat quo surgere plagâ.

HIS armis instructi ambo, jam corbe patenti,
 Quâ data porta, ruunt, atque obvia pectora flictu
 Committunt. Hæret pede pes, & vulnera crebri
 Accipiant redduntque, & ferram sanguine scedant.
 Nam modo sanguineam cristam, rostroque prehensum
 Percutiant caput; immani modo verberare tundunt
 Urgentes utrumque latus, collumque fatigant,
 Alter in alterius jaectantes pectora ferrum.
 Succumbunt pariter, pariter surguntque ruuntque;
 Dant redduntque vices; nam curibus addidit ingens
 Vis animi robur, pugnaeque arrecta cupido.
 Magnus utrinque virum fremitus: sed amara fidelem
 Custodem, à teneris Gallo qui præsuit annis,
 Cura movet, priscaeque subit pietatis imago.
 Multa super formâ recolens, super indole multa,
 Ut lateri comes & plausis accurreret alis,
 Deque manu solitam libaret molliter escam;
 Tam chari capitis plagas faniemque fluentem
 Ferre nequit: contorto humeros & brachia motu
 Corripit, & durum per sentit conscius ictum.

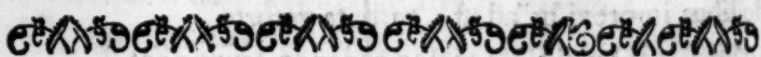

TANDEM, cū toto manārat corpore sudor,
 Et graciles labor immensus lassaverat artus,
 Alter ab instanti paulū se subtrahit hoste,
 Effugium simulans; multumque agitatus in orbem,
 Eluōit gyro interior: subitusque sequentem
 Devitat; fugit, ecce fugit de stercore natus,
 Ad charam properans Venerem & tua bella, Cupido,
 Vulgus ait: non sic iratis passibus alter.
 Ecce decem pono libras; Quis pignore certat
 Dimidio? hunc alter transverso lumine spectat
 Gallorum mores multorum expertus & artes;
 Tecum, inquit, contendam: ingens, illo auspice, turba
 Conspirat, spretæque audet se jungere parti.
 Interea vario Galli vestigia flexu
 Impediunt, texuntque fugas. Premit ille per orbem
 Usque instans, calcemque terit jam calce suburgens,
 Et lateri incumbit; quin vires convocat alter
 Interea, atque ardens redit in præcordia virtus.
 Tum demum subito se proripit impete, & hostem
 Evadit longè prior, at mox involat acer,
 Convertitque vias, & verberare fervidus instat.
 Ceu Parthus, dans terga fugæ, versâque pharetrâ,
 Hostibus improvisus adest; turbata retorto
 Agmina agit jaculo, & victor cedendo triumphat.
 Confligunt iterum, totisque in prælia nervis
 Itur; & effuso crudescit sanguine pugna.
 Tollunt se arrectos, & densis pectora plagis
 Perfodiunt, pulchramque petunt per vulnera mortem,
 Immiscentque pedes pedibus, bellumque lacessunt.
 Non cladem illius pugnæ, non vulnera dictis
 Commemorare ausim; non, si mihi lingua fuisset
 Mæonidæ atque os magna sonans; qui, maxime mûrum,
Pficharpax,

Pficharpax, grandi cecinit tua praelia versu,
Ingentes animos & vitæ prodiga corda.

JAMQUE ferè spatio extremo, finemque sub ipsam
Adventant; fessos tum creber anhelitus artus
Concutit; at, quanquam in mediâ jam morte tenentur,
Non tamen abstant, Martemve iramve remittunt
Magnanimi; impatiens vinci simul advocat omnes
Nequicquam vires, & inania vulnera miscet
Nobile par Gallorum: hîc lassis arida sensim
Genua labant, nervi languent, & victus uterque
In mediâ pariter jacuit resupinus arenâ.
Ac veluti Brutus, sobolesque infensa Superbi
Acer Aruns, solos sese in certamina Martis
Poscebant, & multa urgentes vulnera collo
Infixêre, humerisque, & pectoribus hirsutis:
Jam loca vulneribus deerant, pariterque cadebant
Confossi, placidâque ibi demum morte quîerunt:
Sic plagis fessi atque æquo certamine Galli
Demissâ simul ad terram cervice feruntur;
Vitaque cum gemitu fugit indignata sub umbras.

JO. FREIND, *Ædis Christi Alumnus.*

GIVETTA ARDENS.

B. **D**UM Bellona furit, dubioque in cardine rerum
Hærent suspensi Reges, passimque per urbes
Nuncia fama ruit; cur non (quoniam hoc datur o î,
Colloquiisque vacat, cur non) sermone vicissim

Ludimus

Ludimus innocui, & labentes fallimus horas?

L. Recta mones; tamen unde novæ argumenta loquelæ
Sumamus? Tu, si quid habes, profer. (L.) Novitatem
Polleo ego; nam hanc semper amavi, & plurima legi
Scripta viri insignis, qui alternis præla diebus

Exercet, variâque implet novitate popinas;
Hunc multosque alios semper lego. (S.) Totus in illis?

L. Totus in his, fateor; quis enim tam divite venâ
Eloquii præpollet, & æquat prælia scriptis?

Ut meminisse juvat bellum exitiale Namurci,
Et fusas Turcarum acies ad mœnia Budæ,
Rubras Hungariæque acies, ubi turbidus Ister
Veloci cursu flaventes torquet arenas;
Ingentes etiam memini Rheno duce puggnas.

B. O lepidum caput, atque insulso fidere natum!
Siccine cuncta notas, ut Rheni molle fluentum
Esse virum credas? (L.) Tu, si quid rectius istis
Noveris, imperti. (S.) Mitte hæc, & ad altera transi:
En conjuratos in regia fata latrones!

L. Res horrenda! (B.) At carnifici hæc tractanda relinquo.

S. Tu quoque carnificem caveas. L. Hunc fama recenset
Insignem pietate virum, & super omnia justum
Servantemque æqui; at notum mihi nomine tantum.

L. Sitque ignotus adhuc moneo. (B.) Quid in hisce
moramur?

Altera res agitur, jactatque per oppida rumor
Mœnia Caletana, exardentemque Givettam.

L. Caletum novi; jam pridem audita Givetta est:
Singula scire velim, & rem totam ex ordine gestam.

B. Sit meus iste labor, cupio; namque omnia ad unguem
Nota mihi, memorique manent in mente reposta.
Hic firmo Lodoïx fretus munimine valli,

Fœcundam

Fœcundam posuit messem, Cerealìa dona,
 Hordea, frumentumque, & equorum pabula, fœnum,
 Terres incrementum, bellique alimenta futuri.
 Sed frustra impletur flavo teres area culmò,
 Et plenâ conferta gemunt granaria messe.
 Wilhelmi auspiciis Athlonius advolat Heros,
 Ultricemque jacet flammam, & spem ludit inanem.

L. Quis tamen ille Heros? anne è nostratibus unus,
 Strenuus aut Rhodans potator, an accola Rheni?

B. Quæ regio in terrâ illius non plena laborum?
 Siccine nota tibi, rerum sic lecta novarum
 Scripta? hic est miseris notus Ginklëus Hibernis,
 Quo ducente, rubros hostili sanguine campos
 Fugère attoniti Celtæ; atque ultricibus armis
 Contemptor Divûm Ruthrus (insatiabile monstrum)
 Occidit: ille etiam clausos in mœnibus hostes
 Fudit, cognomenque evictâ ex urbe recepit.

S. Fas mihi nota loqui, feriemque evolvere rerum;
 Fas bella ordiri, quæ cuncta miserrima vidi,
 Et quorum pars magna fui. (L.) Quis funera tanta
 Explicet, aut possit verbis æquare laborem?

S. Vidimus attonitis jaculantem mœnibus ignem
 Militem, & ardentes immisto sulphure glandes:
 Vidimus ad summa exurgentes culmina flammæ,
 Dum simul ignis equos, & equorum pabula torret;
 Una domos dominosque, bovesque boumque labores,
 Pulverulenta rapit flamma, & furit æstus ad auras.
 Plebs confusa ruit, fugiuntque per oppida cives,
 Vitantes ignem: mox corripit acrior ignis;
 Undique terribiles flammæ, exitiumque coruscum,
 Splendentesque ruinæ, & latè fulgidus horror.
 Nota petunt miseri, sed vana, levamina cives;

Disruptos muros, sublataque culmina tectis,
 Avulsumque pavementum, nudataque terræ
 Viscera conspexi, ut violentum ponderis ictum
 Excipiat molli amplexu, gremioque recondat.

L. Sic Parthus bellum devitans opprimit hostes
 Incautos prudente fugâ, & cedendo triumphat.
 Unde tamen jactat distantes machina flammæ,
 Edoceas, & qui tantos vigor excitat ignes.

B. Ferrata imposito volat ardens sulphure concha,
 Longum syrma trahens; scindensque in nubibus arcum,
 It furiale rubens. (L.) Pavidum sic territat orbem
 Stella minax, volitataque accenso crine Cometes.

S. Sed nec Stella magis fatali exæstuat igne.

B. Illa cadens tremulam vasto quatit impete terram,
 Ingentique boatu dirupta evomit ignes,
 Et quassâ elidit solido fundamine tecta,
 Evertitque domos: nunc mortis mille figuras,
 Semiustosque artus, & singultantia corda,
 Et gemitus morientum audires: cuspidem miles
 Depositâ tremit, & cæcam penetrare cavernam
 Secretosque locos quærit: quin protinus altas
 Machina perrumpit latebras, & terra dehiscens
 Involvit trepidantem, avidoque absorbet hiatu.

S. Surgentem ad flammam paleæ volvuntur inanes,
 Flavescentesque rubent segetes, stipulæque volantes
 Ardent, & crepitant victricibus hordea flammis.

B. Sævus ubique furor, regnatque per oppida luctus
 Tristitia, virgineisque choris gravis incubat horror.
 Undique diffugiunt tremulæ per compita nymphæ,
 Pulchra cohors, nec jam versato mollia fuso
 Pensa trahunt, agilique manu subtemina ducunt.
 Territa quin refugit subitâ formidine virgo,

Inque proci gremio jam primùm blanda recumbit.

L. Crudeles flammæ, saltem violare puellas
Parcite ; non istis meruerunt ignibus uri.

S. Vidi ego per vicos trepidum genus omne virorum ;
Hinc natum exanimem deflet pater, inde maritus
Languentem tenet uxorem ; charique colonus
Spem gregis amissam luget, vacuosque labores.

B. Ingenti mox templa ruunt collapsa ruinâ,
Reliquiæque, crucesque ardent, & sacra supellex
Ignati, fumantque novis altaria flammis
Everfa, & juxtâ pinguis jacet hostia Flamen.

S. Hinc Monachum vidi abdentem timida ora cucullo,
Signantemque manu pectus ; tremulâque libelli
Exciderant pavitanti, & sancta rosaria, dextrâ.

L. Mira refert. (B.) Haud vera refert. (L.) Ficta,
omnia ficta ;

Nam certum est nil tale meos memorare libellos.

S. Méne putas curare tuos, ignare, libellos ?
Improbis ille Author nunquam vel nomine tantùm
Me notat, aut narrat, quæ gessi, ingentia bella.

B. Parciùs ingenuis obtrudas ista memento.

S. Sed vidi majora ; ambabus Belga diotam
Dum tollit palmis (heu lamentabile fatum !)
Excutitur patera, & fusus liquor omnis, & ipsa.

L. Heu ! quantus lachrymarum imber jam proluit ora !
Maluit hic altas rapuisse incendia turres,
Regalesque domos, quàm sic violare Falernum.

B. Ut servet calicem, proprium caput offeret igni.

S. Quin aliud, dictuque oritur mirabile monstrum :
Helvetius graditur dum circum compita miles,
Torva tuens, fumosque leves eructat in auras ;
En ! accensa volat fax, & stridente favillâ

Excudit

Excudit ore tubum; furit atrox flamma per ora,
 Cæsariemque plicatam urit, barbamque micantem.
 Hic furibundus alit vesano in corde dolorem,
 Solamenque recusat, & ultro trajicit ense
 Pectora, nec poterat barbæ superesse crematæ.

B. O frontis perfrictæ hominem! non te pudet horum?
 Non hæc Ferdinandus habet, nec talia fingit
 Pagina Mandevilli. (L.) An Mandevillius ille est,
 Qui varios hominum mores describit, & urbes?
 Hunc ego perlegi, miratus sæpe virorum
 Ingentesque pedes, summoque in vertice ocellum.
 Certè hic nil fingit. (S.) Nec ego; tamen invidus ille
 Rumpitur invidiâ. (L.) Et rumpatur. Nonne aliud quid
 Vidisti? nam audire juvat; fas visa referre.

S. Dum gladium femori, atque aurata monilia collo
 Accingit, pyrioque refertas pulvere thecas
 Circum humeros jactat Gallus, victorque pererrat;
 Scintilla exiguo suscepta foramine thecæ
 Sulphureum accendit globulum; furit ilicet ignis,
 Horrendumque tonat; rapitur sublimis in auras
 Fumantes, nigroque levis volat æthere Gallus.

Mox cadit in terram discerptus membra; revulsus
 Hic humerus jacet, inde caput, sparsumque cerebrum,
 Extæ suumque petunt vel adhuc spirantia truncum.
 Vidi — B. Quin parce auriculis; tibi copia fandi
 Sat concessa diu. Dum tot spectacula fingis,
 Res ipsa est dubia, & minuunt mendacia verum.

L. Quales ille locos, & quæ miracula vidit?
 Quin vos ite, leves nugæ, chartæque novorum
 Repletæ, & rapiant numerosa volumina flammæ.
 Tu mihi solus eris liber, & tibi talia gesta
 Narranti totis gaudebo vacare diebus.

S. Ast ego quàm vellem præsentia cuncta tueri!
 Quàm cupio spectare iterum galeasque nitentes,
 Armaque sanguinea, & fulgentes ære catervas,
 Oppidaque everfa, atque undantem pulvere fumum!

B. Pergite vos, Juvenes, & nobilis excitet ardor
 Ingentes animos: ite, & per bella ruentes
 Igneus impellat vigor, atque interrita virtus:
 Atque, huc detulerit varios ubi fama labores,
 Magnanimosque ausus, celebrabunt prælia Musæ,
 Et vestra hoc olim resonabit facta * Theatrum.

Honorat. {	CAR. BERTIE,	} <i>Ædis Christi</i> <i>Alumni.</i>
	RICH. STEWART,	
	STEPH. LENNARD,	
	<i>Baronetti Fil.</i>	

In NATALEM
 PRINCIPIS WALLIÆ.

O Surgens Britonum decus! O animosa ferocis
 Rinaldi soboles! O spes extrema STUARTUM!
 Te tandem tardo sudans molimine finxit,
 Te tandem teneræ indulfit Lucina Parenti
 Solamen, pretiumque moræ: Tu fata Tuorum
 Pendula, lapsuramque domum, dubiosque penates
 Æternum firmas; & avitum extendis honorem.
 Tu tristes fratrum cunas, urnamque frequentem,

---

* Ubi hoc poema publicè proferebatur.

Et cineri aggestos cineres ; generisque rependis
Cæsarei clades, & iniquum absolvis Olympum.

NON etenim frustra plorat Berecynthia Mater
Triste puerperium, natosque in patre sepultos :
Cum tandem vacuis succedat Jupiter ulnis,
Fataque venturo præludant sæva Tonanti.

TU, dilecte Puer, meliori conjicis urnâ
Adversas Britonum sortes ; niveasque refundis :
Te Mavors veniente filer : filet horrida latè
Seditio ; &, vanæ metuens se credere pugnae,
Victa sedet, Puerumque timet civilis Enyo.
Aspice compositam Tethyn, requiemque profundi ;
Nulla Caledonio tempestas surgit ab axe,
Nec lenes iterum Sabrina exasperat undas :
Pax belli immemores Brutos, Gracchosque silentes,
Pax Cinnae, Mariosque tenet ; Pax omnia circum
Temperat ; & placidam cunis prætexit olivam.
Sic ubi terræ ignis, ponto se subjicit aër,
Nec servant elementa fidem, nec fœdere certo
Se male dispositæ sociant vaga semina Deli ;
Firmat Apollo lares, & nati conscia Phœbi
Insula dediscit bellum, & solidata quiescit.

NON, auguste Infans, non tantum limina Jani
Clausa colis, pacisque studes inglorius arti ;
Te primis etiam finget Bellona sub annis,
Et teneram accendet mentem, Martisque docebit
Dura rudimenta, & rigidi studia aspera belli.

O animosè Puer, quo Te per inhospita saxa,
Trans Rhodani fluctus rapiet, trans ostia Rheni,
Famæ dulcis amor, dubiisque interrita virtus ?

CRESSICAS iterum lauros, Britonumque sepultam
Extendes famam ; Tecum numerosa Garumnæ

Tranabit fluctus, aut scandet iussa Pyrenen,
 Anglorum pubes; & fors numerabor in illis.
 Tu modò, Cura poli, & Gentis spes una Britannæ,
 Alme Puer: si fida Tuis Majoribus olim,
 Si semper Rhedycina fuit; si adversa rebelli
 Se turmæ opposuit; si præbuit ubera Patri;
 Et Tua solenni canit incunabula versu:
 Tu sacras tutare arces, immotaque Phœbi
 Mœnia, Musarumque domos, Arasque perennes.

V I N C E N T I U S C O R B E T,
Baronett. ex Æde Chr.

*Carmen excerptum ex Strenis
 Natalitiis Acad. Oxon. e
 Theatro 1688.*

I N N A T A L E M
 P R I N C I P I S W A L L I Æ
 O D E.

*Excerpt. ex Strenis Natalitiis Acad. Oxon. e
 Theatro, 1688.*

N O N ære rauco facta tonitrua,
 Non ordinatæ per laquearia
 Festæ Lucernæ, non renidens
 Ig nibus innumeris Platea,
 Bono Diei tam memorabilem
 Addunt honorem, quàm brevis arbitra

Piaufus

Plausus Camœnæ, nec Latinâ
Arte carens génioque versus.
Tuos labores, magna Puerpera,
Novamque Prolem non morientibus
Mandabo chartis, quas futuro
Posteritas leget omnis ævo.
En, auspicati murmura Barbiti
Auditis? O tu, iusta Superbia
Parentis Augustæ! O Beati
Mascula progenies JACOBI!
Quando innocentes corpore firmior
Cunas relinques? quando minoribus
Exibis annis, & virile
Ingenium capies ab ævo?
Tunc fortè nostras nobilis incola
Intrabis Ædes; ut teneram indolem
Paulisper apponas togatæ
Ingenuis studiis Minervæ.
Hic, civitatem quis deceat status;
Hic disputabis, quem teneat locum
Romana virtus; quos crearet
Sparta viros, faciles perire:
Quid Marte Pyrrhus, quid Fabius morâ
Posset, quid urbi proximus Hannibal,
Disces: Et evolves Tuorum
Facta Patrum, bene nota Famæ.
Vacante quodam tempore, forsitân
Hæc ipsa de Te carmina publica,
Hæc ipsa lecturus requires:
Ah, quid ab hoc calamo profectum,
Meisque Musis & tenui lyrâ,
Placere tanti iudicio Viri

Valebit? ah, quantum pudorem
 Exiguæ facies Camœnæ?
 Nec tu Poetas, gloria seculi,
 Contemne, Princeps, aut Citharæ sonum:
 Per quam tot Heroes repôsti
 Sedibus æthereis quiescunt.
 Theron, & Alcon, & Chromius vagæ
 Doctus quadrigæ, & Diagoras pugil
 Omnes in æternum jacerent
 Sub tenebris, & honore cassi;
 Ni digna cœlo nomina Pindarus
 Versu fideli munierat fatis,
 Misertus illustres amicos,
 Atque dati breve tempus ævi.

GEO. DIXON, *Ædis Christi*
Superioris Ordinis Commen.

J U S P I L E I O X O N I E N S I S.

A. **Q**UID nos, O focii, ignaros conscendere rostra
 Impulit, aut quorsum cum tanto vulgus hiatu
 Intenti ora tenent, arrectisque auribus astant?

Nescio ego prorsus rem omnem. (C.) Concedimus ultro.

B. Carmina sunt dicenda; sed O quis carmine pollet?

A. Polleo ego; mihi nam dulces ante omnia Musæ:

Et patriâ quoties jacuit neglectus in aulâ

Quarlus, & ingentis carmen sublime Witheri,

Arripui

Arripui fervens, & pernox sæpe relegi,
Exhaustique acri studio sacrata puellis
Carmina Pieriis, & multâ digna lucernâ.

C. Digna quidem; sed quæ tantum lychni graveolentem
Involvant adipem; Ad multum tibi debet Apollo,
Qui stupidum memoras tantâ cum laude Witherum:
Verum age, quale potes, cudas miserabile carmen.

A. "Salve O magna cohors; mihi vos nunc contemplanti
" Major lætitia est in pectore, quàm fuit antè.

C. Audis? (*ad B.*) Musa redit multum irridenda Cuculli,
Atque iterum rhythmo tinnit Romana pœsis.
I (*ad A.*) miserande, Gradum ad Parnassum consule, venâ
Ut discas comptum meliori educere carmen.

A. Tunc mihi gnaro præcepta hæc ingeris? istum
Tunc jubes volvendo librum renovare labores?
O mihi post nullos unquam memorande poetas
Magne Gradus! non te valet exuperare canendo
Flaccus, non vincit divinæ Æneidos autor.

C. Nimirum hic isti par est sapientum octavo,
Iudice quo FINIS præclara volumina scripsit,

A. Sed quid me numeros, quid versus fundere coget,
Narret Apollo mihi. (C.) Fiet tibi verus Apollo,
Dicere qui versus coget; nam pectora circum
Serpit torpor iners, & nubila tempora lambit.

A. At tu (*ad B.*) qui spondes mirâ gravitate Catonem,
Dic, precor. Hic (*ad C.*) tantum nugas effutit inanes
Ludicer, & captat jocularis scurra cachinnos.

B. Pileus invitat, merces ea carmine digna est.

A. Pileus? (B.) Et versus quia res & tempora poscunt,
Dicite materiam quam fumitis? (C.) Id tibi (*ad A.*) di-
cam,

Si paulum auscultes; tua Phyllis decantanda est,

Phyllis, quæ niveo vultu, quæ lumine molli
Scintillas jaculata, accendit nuper amantem.

A. Heu! mea rure procul Phyllis suspiria ducit;
Me vocat absentem Corydona, auditque videtque.
Sed quid si major surgat mihi carminis ordo,
Et magni aggrediar Gulielmi pangere laudes?

C. Ingenium Batavum non æquat Cæsaris acta,
Aut animum invictum Gulielmi, & nobile robur.
Te potius, Mævi (*ad A.*) satyrâ stringemus amarâ,
Qui miserum in rostris audes disperdere carmen.

B. At nunc materies me iudice versibus apta est
Pileus, & cristæ non enarrabile textum.

A. Pileus? Hem quid vult sibi Pileus? Estne poeta
Hic, aut Mæcenas qui vati præmia ponit?

B. O cæcas hominum mentes quas devius error
Implicat! At te, (*ad A.*) si advertas, meliora docebo.

C. Hei mihi! Baxterus sermonem orditur ineptum.

A. Pileus ex tenui compacta est fabrica ligno,
Quam nigro indutam panno, formæque quadratâ
Insignem, exornat mediam bombycinus orbis,
Grande decus capitis. (C.) Sic nugis addere pondus
Assuetus quondam pinxit cochleare Zacutus
Concavo-convexum, cui cauda oblongula, per quam
Dextra tenax aliquod liquidum patulo inferat ori;
Mirum instrumentum! (A. *ad B.*) Quis Dædalus arte
peritus

Egregium hoc confinxit opus? terrarum ubi vivit?

B. Est locus oppositus sedi, quæ surgit ad auras
Auspiciis, Alurede, tuis sacrata Camœnis;
Plurimus hîc protenso in stipite pendulus hæret
Pileus; hîc plenus rimis, curtusque galeri
Circulus, atque brevis ligno vix prominet orbis;

Quæque

Quæque genas vetulæ effœtas frigentis obumbrat
 Pyramis assurgit; nec non ludibria ventis
 Fasciculi pendent spirarum, & serica fila.
 Hic opifex sedet, & magno molimine sudat,
 Nunc rotat in teretes orbes prius igne paratum
 Vellus, nunc lignum molitur futile, quod mox
 Pileus evadit. (A.) Memini, nec plura requiro;
 Sæpe equidem vidi artifices, & Pilea vidi;
 Sed non fronte geram. Tali me tempora cinctum
 Tegmine, si procul aspiciat, mox turba boabit,
 En pecus Ignatî! correptâque protinus cestro
 Romanæ infamem avellet Meretricis amictum.
 Præterea indignè patior dicteria vulgi
 Ridentis juvenes quadras in fronte gerentes.

C. Unde tibi quadra displicuit, quem semper edendi
 Urget amor, fartumque juvat, taurinaque costa?
 Quem sæpe, in morem Trojanum, absumere mensam,
 Et violare manu penuria adegit edendi
 Dulcis crusti orbem, patulis nec parcere quadris?

A. Quisque dapes amat: At major me cura fatigat,
 Me pretium movet, & species formosa galeri,
 Cui nitor egregius, quem circum argentea spira
 Lindit, & ardenti subnectit fibula gemmâ:
 Tale decus capitis mihi mens gestare superbit.

B. Heu quantum nescit fatum sortemque futuram
 Mens hominum, quoties fastu turgescit inani!
 At tibi tempus erit, cum nunquam emisse galerum
 Optâris, quo jam frueris gaudesque potitus.

A. Dii, prohibete minas! quale omen præscius Augur,
 Quod tempus fatale canit? (C.) Gadburius alter
 Mœsti Carolidæ reditum, Auriacique ruinam
 Præfagus miseram cantat (B. ad A.) Dum fortè galero

Tectus

Tectus nocte domum petis, & non amplius ingens.
 Campana attonitas tinnitu verberat aures;
 Occurrit subito facies invisæ Magistri,
 Cui manicas villosa exornant vellera Serum;
 Hunc fugis: hic sequitur, dextrâ jam jamque tenaci
 A tergo prensat, dictis simul increpat ultro,
 Et, licet invitum, nomenque domumque fateri,
 Et manè accitum nummos deponere cogit;
 Plurimus haud tanti constabit Pileus, anno
 Emenso, quanti pretiosi multa galeri.

A. Hunc olim, ut memini, jussit vitare magistrum
 Me Pater? At quid? non aliâ ratione parandus,
 Carminibus solis debetur Pileus? (B.) Haud fas
 Nobis Aoniæ leges mutare catervæ;
 Sic statuunt Musæ. (A.) Ergo omnes, quos undique cerno,
 Tali apice insignes, recitârunt carmina rostris,
 Doctoresque, magistrisque, atque his proximus ordo?

B. Paucos Musa beat; sed queis non dexter Apollo
 Dat citharam & numeros, Gradus his dat Pilei honores.

A. Quid meus ille Gradus, qui Phœbi numine complet
 Lectorem, & gemina ad Parnassi culmina ducit?

B. Non tuus ille Gradus, qui vatum fragmina profert;
 Sed doctrina ingens, sed longi temporis ordo
 Pilea concedit, frontisque insigne decorum.

A. Nullo igitur fas est mihi tegmine cingere crines?

C. Tegmine non opus est; solido confide cerebro.

B. Ordo ut se variat, variatur Pileus; est cui
 Plana superficies, quem non teres ornamentum
 Distinguit medium; capiti alter flexilis hæret
 Qui tibi debetur; sed turba jocosa placentæ
 Assimilat. (C.) Quid si? non huic odiosa placenta est.

B. Alter adhuc restat rigido subtemine crassus,

Qui

Qui pinguis nitet, & ventos contemnit & imbres ;
Talem haud gestabis. (A.) Talem nec forcipe tangam.

C. Sed tanges olim, cùm legum ænigmata disces,
Tum teget hic crinum vibratos sordidus orbes
Pileus. (B.) At diverticulo sat lusimus omnes,
Eja agite ingenti celebremus Pilea laudē.

A. Opportuna mones ; quin tanto lemmate dignum
Sublime incipiam carmen ; narrate puellæ,
Qualia Musa suo largitur præmia vati.
Posthac non vulgaris honor mea tempora cinget,
Nec meritâ meliora galeri inglorius orbis
Fronte super surget ; decorat me insigne poetæ
Pileus, & cono undanti par sericus orbis :
Hunc gerit indutus Tyrio velamine Præsul ;
Et Judex, quoties vitas & crimina discens,
Quæsitō movet urnam, & librat fata reorum.
Quin licet arripere hinc omen ; labentibus annis
Fortè dies veniet, cùm Judicis ora gerentem
Me videas ; mihi namque olim charissima mater
Demulcens caput, atque attollens lumina cœlo,
Det tibi felices, det multos Jupiter annos,
Inquit ; fortè olim, ni me præfagia fallant,
Æquus eris Judex, Tyrioque nitebis in ostro.

C. Tu Judex ? potius tu coram Judice stabis
Consciis. (A.) At tu, (ad C.) si sapias, compesce labellum,
Si pergas insanire, haud me impune laceßes.

B. Ne bilem moveat, quicquid tibi dixerit ille ; (ad C.)
Perge opus exigere. (A.) Ipse libens mandata capeßam.
Est mihi, quod soli docto gestare licebit :
Sæpe togâ indutus pinguis stupet Aldermannus,
Et verrit longo Bollanus fyrmate terram :
At tales cerebro vacuos ut Pileus ornet,

Non

Non Dii, non homines, non concessere Camœnæ.
 Me potius decet hic, Me tali dignor honore,
 Carmina qui fundens Helicônè undantia pleno
 Præripui cunctis palmam, meruique coronam.

C. Sic Corydon, cùm nemo audet se credere pugnæ,
 Victor ovat, magnos artus, magna ossa, lacertos
 Ventilât, & baculum; capulumque, & cingula tollit.

Sed novi, quantum dabit hæc victoria fastum:
 Per vicos videor gradientem cernere, ocello
 Phyllidas obliquo stringis, siqua obvia nympha,
 Pileus exuitur, deflexo corpore, dextrâ
 Tangis humum; rursusque caput tectum arduus effers.
 Mox dominam accedis (siqua est quæ torret amantem)
 Huic, postquam frustra effudisti mollia verba,
 Ostentas tumidus quadratum frontis honorem,
 Et miseram lassas versus recitando puellam;
 Illa tamen raucum medio in sermone relinquit,
 Et ridet Cottæ surgentem in vertice cristam.

B. Parcius hæc: nocuere jocosæ scommata linguæ;
 Quin me jam finite huic sermoni ponere finem.
 Non nobis favor, aut annorum inglorius ordo,
 Sed vis ingenii exortes concessit honores,
 Post vigiles curas, & tædia longa laborum,
 Et pene erosos repetitis morfibz ungues,
 Dum rudis excolitur magno conamine versus;
 Donamur tandem dignâ mercede laborum,
 Et mox, qui fluitat congestâ vulgus arenâ,
 Ingenti unanimes quatient subsellia versu:
 Sic ducis egregii victricia tempora laurus
 Cingit, dum læto celebrat clamore triumphum
 Vulgus, & herois laudes ad sidera jactat.

G. ADAMS, *Ædis Christi Alumnus.*

DESIDERIUM

G U L I E L M U S

HORATIUS, VIRGILIUS, FANNIUS.

H. Q U O, Maro? quas tacito tecum sub corde agitas
 res,
 Plus solito tristis? fidam deponere in aurem
 Ne metuas, seu te pulcherrima Nisa tenet jam
 Devinctum, seu formosus fastidit Alexis:

Fare age, quod doctâ meditaris arundine carmen?

V. Hæc olim, dum tempus erat, Venusine; canentem:
 Dum fovit, studiisque dedit bonus otia Cæsar;
 Nunc abiit meus ignis, abit simul omnis avenæ
 Cura Syracosæ, vel quicquid, Amice, facetum,
 Quicquid molle meæ poterant, te iudice, Musæ.

H. Quid castris agitur, quo res Romana loco stat,
 Et satis audiui, & novi te valdius; at me
 Sollicitum curis solvit generosior uvæ
 Confitor, atque alacres animo spes pascere iussit.
 Ac tu, dulcis Amice, potes si cedere Flacci
 Lenibus imperiis, accedas siccus ad unctum,
 Et mecum argumenta doloris seria fallas.

V. Ah! tecum faciles habitant sub pectore risus,
 Et levioze micant agiles tibi sanguine venæ.

H. Quinetiam nos & sapiens horti ille magister
 Edocuit, ne fortè animo quid triste sederet,

Quæque

Quæque ferat cras, negligere, & præsentibus uti.

V. At me, Natura indulgit cui parcius ignem,
Quemque infelici Saturnus temperat astro,
Ingemere, & tristes animo sine volvere casus.

H. Quos casus? quòd regna tuus jam barbara Cæsar
Invadat, superet quòd inhospita saxa Niphatis
Armenios Romana daturus sub juga Victor,
Tonsores, inquam, norunt; jampridem ego fidens
In reditum Domini perituram pascio juvencam.
Imò etiam faustum signavi carmine votum,
Divis orte bonis, & quæ tu cætera, si mox
Lætior explicuit frontem tibi Bacchus, habebis.
Tu tamen interea tua sobria, quamque secas spem,
Et quid pro charo vovisti Cæsare, profer.

F. Nobile par Vatum, quos largè flumine sacro
Bellerophonteis fovit Thymbræus in antris,
Gratulor, & fociis commendo χαῖρε poetis:
Nam me Phœbus amat, me irroravêre liquores
Fontis Dircaei, & miranda poemata pango.

H. Imò satis miranda. (V.) Quid hic molitur hiator?
Nôsti hominem? (H) Nimiùm novi, ex quo numine lævo
Ibam fortè viâ sacrâ. (F.) Me, vir bone, dicis,
Ignoras? ergo ignotus tu vivere Romæ
Argueris; mea latè effulsit gloria, cùm te
Villula celavit miseræ vicina Cremonæ.
Piso me Variusque colunt; nam non modò versus,
Sed Vates facio, & me jam vox publica cotem
Proclamat scriptorum. (V.) Alios quia reddit acutos?

H. O minimè, tantùm quoniam exfors ipse secandi,
Fannius hic est, quem vano conamine dixi
Conclusas imitari hircinis follibus auras.
Sed fatuè libros alienos increpat, audet.

Et

Et Mæcenati nugas offerre sonoras.

F. Quas chorus observare per interludia leges
Debeat, ostendi Latio, quo errore laboret
Pacuvius, clarique tragœdia grandior Acci:
Et Sophocleum unus doceo scribôque cothurnum.

H. Metra nimis producta: tuæ tamen, inclyte Fanni,
Constringi nequeunt breviori limite laudes.
Virgilio sed cede parumper; Cæsaris ille
Orditur laudes, & jamjam mente volutat,
Quæ pugnantis erit, vel quæ redeuntis imago.

V. Nec reges, Venusine, meis, nec prælia regum
Sunt Musis tentanda, ex quo mihi Cynthius aurem
Vellit, arundineâ nugari & jussit avenâ.

H. Non fatis hæc; nec tu sic excusatus abibis.
Usque tenebo, rogandus adhuc si sæpius esses,
Quàm meus Hermogenes oranti surdus amico.

V. Cæsare nil dignum nostræ potuère Camœnæ;
Pauca quidem lusi. (H.) Referas tamen illa, rogamus:
Nam neque nos numerare solemus carmina, nec te
Vel Laberî censum, vel Famî scrinia posco.

F. Quid vero hoc? num me poscis? cupio omnia
quæ vis.

H. Non ego. (F.) Seu poscis, seu non, Nos Cæsare digna
Carmina condidimus, quæ non celabimus ultrâ.

QUO, furibunde, ruis Nabathæas, Cæsar, in ôras,
Perque nivis montes, per tesqua immania Tauri
Cogis iter durum impavidus; non Te inde profundo
Pigra lacu Tonitis, & hinc Artaxata terrent?
Et bene barbaricos referencia nomina mores?
Martis amans nimiùm jam sub Jove vivis aperto,
Et vultum indomito torret tibi Sirius astro;
Teque Palatinâ non contemplabimur aulâ,

Donec

Donec tristis hyems canâ nive conspuat Alpes,
 Urnigeri & Phœbus contingens limina signi
 Imbellem e radiis spargat crinalibus ignem.

H. Siste parum, Stentor, cave ne subsellia frangas;
 Æquus jam sua Virgilio permitte vicissim.

V. Pauca inquam lusi, quæ nondum parte polita
 In Flacci metuunt descendere judicis aures.

F. Sentio quid dicas, Jovis auribus omnia fervas.

H. Et tu servasses utinam. (V.) Tibi cum bene, Fanni,
 Cesserit, & nobis aliquid sperare licebit.

CÆSAR, abis; quos non ardens in vota laceffit
 Roma Deos? quæ non donis altaria fumant?

Aula gemit vidua, & mœssi, Tua turba, Poetæ
 Te veniente die, Te decedente requirunt.

Tu tamen interea, quâ sese plurima lethi
 Obvertit facies, medios contendis in hostes,

Nec laurum sine vulnere amas: desiste triumphis,
 Si tanti nobis Asiæ victoria constat.

Hanc Tibi pro charis curam mandabo Latinis
 Præcipuam, illorum ut paulò Tibi cura recedat,
 Cautiùs & sævo velles Te credere Marti.

Hæret adhuc animo pugnam intentantis imago,
 Cum lectos bello comites classémque parares;

Cùm monitis precibúque ferocem inflectere mentem
 Certarent proceres, studiòque avertere belli.

Consiliis frustra Mæcenat lenibus instat,

Et nullo Messala bonus sermone movebat.

Talis Sidonias ultro rediturus ad oras

Regulus, obstantes durus dimovit amicos;

Nec soror affatu molli, lachrymisque decoris,

Nec moritura super crudeli funere conjux

Detinuit, blandis humeros amplexa lacertis;

Vincit

Vincit amor Patriæ. Non illo segnior ibas,
Et tanta in torvo sedit constantia vultu.

DIIQUE Deæque omnes, quorum sub numine felix
Augusti à primis adolevit gloria cunis,
Vos, queis Cæsareâ præclarum à stirpe Nepotem
Cura fuit servare, atque altè attollere famâ
Magnanimum Heroa, indigno dum cæca tumultu
Plebs furit, imbellique tumescit Cassius irâ;
Si vestris etiam auspiciis sub jura volentem
Accepit populum, palmam per tempora victor
Si gessit, patruique cadentem à vertice laurum,
Extremum hunc oro, Dî, fortunate laborem,
Securumque Ducem per bella, per æquora Romæ
Reddite, nec miseris nova condite fata Latinis.
Hæc ego: Dii firment. (H.) Equidem nil triste verebor,
Si tuus illorum cantus referatur ad aures.

Me quoque vota eadem exercent, hæc vespere fero,
Hæc ego mane recenti, hæc ficcus & uvidus opto.

V. Quin age, Flacce, lyram suspensaque fila resumas,
Cæteraque expedias. (H.) Quos ergo incuria fudit
Versiculos, quoniam ad mea me promissa vocâsti,
Incipiam, patiarque vel inconsultus haberi.

F. Expectare tamen, meliori & cedere debes;
Nam mihi corda calent; nequeo cohibere furorem
Phœbeum, & dominantem intus compescere Musam.

ERGO sacros Romæ parat ultima terra triumphos.
Jamdudum prono nutare cacumine Taurum
Cerno, & captivos Euphratem advolvere fluctus.
Fallor, an accepit domitus tua fræna Phraates?
Ecce pharetratus reddit vexilla Tonanti
Parthus, & Eois fulgent capitolia signis.
Jam dominos terrarum optatæ secula pacis

Longa.

68 MUSÆ ANGLICANÆ.

Longa beant, dum vineta manus civilis Enyo
Dente fremit, clauditque immota repagula Janus.

H. O Fanni, quicquid prædicas, aut erit aut non,
Eventum Superis permitte, & define plura :

Nam, ut verum fatear, nunquam donavit Apollo
Divinare mihi, vel credere divinanti.

V. Cæsar, in Armeniis potius sis finibus exul,
Quàm Romam redeas, illo cantante triumphos.

H. Nempe inter Parathosque sagittiferosque Gelonos,
Tutus erat, nullumque accepit pectore vulnus ;
Quorsum ? quid refert ferro pereatne poetis ?

F. Carpere grandiloquum, quem novit fama, poetam
Desinat, ac solido lassare in marmore dentes
Rusticus hic ; (*ad H.*) & tu vini somnique benignus,
Si libet insanire tibi, mecum accipe chartas
Et calamos, videamus uter plus scribere possit.

H. Cedo ; animi nam me finxit Natura pusilli
Exiguique. (V.) Nec hæc arrident tempora musis ;
Carmina tum melius, cùm venerit ipse, canemus.

GEORGIUS DUNCOMB,
THO. INGRAM,
THO. BENNET,

} *Arm. fil. ex Æde Chr.*

In PALUDES

AB

ORMONDO DUCE

SICCATA S,

*Et Indigenas inde depulsos.***P**HOEBE, decus cœli, puro qui lumine nubes

Disjicis & tenebras; admotoque igne vapores

Eliciens, ægro prohibes contagia mundo:

Huc ades, O Thymbræe, levi seu pollice plectrum

Concutis, illimem Cephisi acclinis ad undam;

Seu potior te Delphos habet, quâ cœrula stagni

Progenies Python squalentibus occubat arvis,

Testaturque Deï vires victoris & arcus:

ORMONDUM celebra, terris qui peste solutis

Eluit immistas sordes, atque aëra nimbis

Purgat, & Indigenas (immania monstra) fugavit.

HEU quantis modò foeta vadis, quibus arva natare

Vorticibus vultu mœrens spectabat Ierne!

Cum fœdâ illuvie vastâque voragine campos

Impleret gurgès circumfluis, obruta tellus

Delituit, multâque pudens caput occultit ulvâ.

Hæc loca (seu rerum Genitor, cum fræna profundo

Injiceret, pelagusque suo jam clauderet alveo,

Ambiguum terræ liquit certamen & undis;

Seu,

Seu, duri siquando soli pars una stetisset,
 Neptuni incubuit latè furor, arvae & urbes
 Stagnantesque agros immisso interluit aestu :)
 Anceps forma tegit, campique incerta marisque,
 Usque suum nescit Dominum, cui fœdere certo
 Pareat instabilis tellus, innabilis unda.

Haud aliam terræ faciem squalentibus ulvis
 Explicat Asphalti stagnum, Sodomæaque rura,
 Dum populi scelus infandum, dirosque furores
 Arva luunt, Stygiæ pariter demissa paludi.
 Sæpe tamen viridi florentem cespite glebam
 Aspicias, glauco salices insurgere campo
 Gramineosque toros & prata virentia musco ;
 Fronti nulla fides, fordenti plurima cœno
 Colluvies subtus latet, atque immane Barathrum.

COELUM torpet iners, & multam turbidus aër
 Cogitur in nubem ; fœdo spiramine tellus
 Humentes efflat nebulas, fumosque volucres,
 Triste mali augurium, pestique alimenta futuræ.
 Huc vagus incertusque viæ si fortè viator
 Errat, & ignoto ponit vestigia saltu ;
 Si subitò nox atra cavâ circumvolet umbrâ,
 Eripiens palanti oculis cœlumque diemque,
 Sæpe videt fatuum splendere paludibus Ignem,
 (Sulphure vivaci prognatum atque unguine turra)
 Nocturnamque putans tædam, quam rustica conjux,
 Æthere jam clauso, succenderat, uda per arva,
 Saxa per & tribulos, rectus ruit ; Illa volentem
 Effugit, & longo cita deferit intervallo :
 Mentitæ tandem deceptus imagine flammæ
 Igni fata subit contraria, præcipitansque
 Incidit in fossas, animamque relinquit in undis.

QUIN age, dira palus aliam intra viscera pestem

Nutrit, triste genus; quo non feralius ullum

Tænareis irâ Superûm sese extulit undis.

Indigenûm cuncti præcharo nomine gaudent,

Rhiphæo quondam gens subdita Bartholano:

Ille, novas quærens sedes atque extera regna,

Ductor Hyperboreas hyemes, Tanaimque nivalem

Linqvit, & immani latè jam plebe tumentem

Exoneraturus Scythiam, deduxit in oras

Has secum comites, nostrumque effudit in orbem.

Antiqui memor illa soli gens vivit, & absens

Indulget patriæ; juvat usque abrupta viarum

Vincere, & aëreos plantis transcendere montes

Præpetibus: nec adhuc Mæotidis immemor undæ,

Stagna colit, patulosque lacus. Non oppida muris

Cingere cura subit, burive invertere terram,

Non fanas habuisse dapes; sed more serino

Immundos sorbent latices, passimque vagantes

Indomitum nullis agitant sub legibus ævum.

Terribili os squalore riget; sedet intus abactis

Ferrea lux oculis; turpi stat plurima mento

Sylva minax, totoque horrent in corpore setæ.

Usque adeò Hibernæ timor, atque infamia sylvæ

Turba stetit; non huic se quisquam impune tulisset

Obvius erranti; circum ruit agmine vasto

Cuncta premens, latèque neces & vulnera spargit.

DUM videt ergo pius lugetque ORMONDUS lænen

Limoque immundo obsessam turbâque profanâ;

Haud passus torpere gravi sua regna veterno,

Informi bellum stagnoque indicit & hosti.

Nunc scatebras juvat innumeras sulcosque cavatos

Effodere, & putres scrobibus concidere campos.

Aspiceres

Aspiceres multo spumantem humore lacunam,
 Effusâsque vagis manare canalibus undas,
 In pingues Boinæ latices, Moadique fluenta.
 Omne soli excoquitur vitium; felicior agros
 Aura fovet, Zephyrûsque tepens vivacia mulcet
 Semina, submersosque jubet revirescere saltus.
 Sic, ubi Lagæis Nilotica flumina campis
 Detumuère, suo jam subsidentia in alveo.
 Ferventique recens induruit æthere limus;
 Ridet flava Ceres, sylvæque, & amœna vireta,
 Jam splendent flores, jam formosissimus annus.

MAJUS opus movet ORMONDUS; vocat altera magnum
 Palma ducem, potiori incingens tempora lauro.
 En sicco gravis Indigenum furit undique campo
 Cœtus, & immani teneram pede deprimit herbam,
 Ingentésque notas calcatae infigit arenæ,
 Ereptum indignans limum lususque priores.
 Tunc aliquis: Nobis libertas excidit olim
 Vi Britonum, patriæque domus, dilecta que jura:
 Quin putrem invideant glebam, crassâsque paludes!
 Immundis prohibemur aquis, cœnoque vetusto!
 At non amisso cessit fiducia stagno
 Omnis; adhuc animus restat, virtusque superstes.
 Ergo agite, O focii—Conantem plura manipulus
 Conspectus de monte jubet desistere verbis,
 Et truncos rapere & sese tutarier armis.
 At nunc Connachii miscentur pulvere saltus,
 Immensæque volant per prata Momonia nubes,
 Æra micant, strepitûsque armorum territat hostes
 Jam propior, dirique canit præfagia belli.
 Indigenæ primo obsistunt conamine latis
 Fissi humeris veterique odio: Mox Angla cohortes

Perrumpit

Perrumpit legio, & turbatis fundit in arvis.
 Pars nemorum tenebras & nota cubilia quærit,
 Et vitam pedibus mandat; cædem ulta suorum
 Pars melior cadit, & moriens animam eripit hosti.
 In vicos alii passim volvuntur apertos
 Sortiti effugium, fedes ubi sacra quietas
 ORMONDI indulget pietas, si fortè subacti
 Sylvestrem exuerint animum, cultusque nefandos.
 Nec vanum ducis augurium: Furor omnis & atrox
 Bilis abest, solitæque ex irâ corda residunt:
 Mitior incedit populus, blandusque videri,
 Municipes gaudens amat, ORMONDUMque veretur.

QUÆ tantum, quæ digna canat pro laudibus istis
 Fama virum! Priscos taceat jam victa triumphos
 HENRICIQUE manus, Feliciaque arma JOHANNIS,
 Et quæ Strongbovii commendant nomina palmas;
 Everfis illi tecta eripuerè solumque
 Indigenis; rabiem & mores ORMONDUS ademit,
 Feralesque animos, & non tractabile pectus.

FR. HICKMAN, *Ædis Cbr. Alumnus.*

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

PRÆLIUM NAVALE.

O Qui indignatus sævum, GULIELME, tyrannum,
 Fregisti LODOICI iras, animumque superbum
 Imperium mundi meditantem: O Inclyte, belli
 Artibus horrendis assuete, assuete triumphis,
 Pone animos tandem, & munus, non asper, egenum
 VOL. II. E Accipe,

Accipe, quod ducunt placidæ, pia turba, Camœnæ.

T E duce, jamdudum impositas Europa catenas
Detrectare ausa est : O quæ prima omina belli
Ipse olim dederas ! O qualem Boynia vidit
(Boynia ab Angliacis toties celebrata Camœnis)
Armis exultantem, atque inter prima frementem !
Dum laceros artus, atque ære rigentia membra,
Fumantemque cruore lacum, spumamque rubentem
Mirantur pisces ; & mixtus fluctuat humor.

QUIN humeros violatum, & concussum impete glandis
Fulmineæ virtus (heu magnæ prodiga vitæ !)
Cautior impellat ; vicini sibila plumbi
Fatorumque memento minas, compesce furores
Immodicos, animoque assurgant parcius iræ :
Cætera jam permitte Tuis, GULIELME, Britannis ;
Exemplo rediviva Tuo tandem Anglica pubes,
Torpescens requie, & dudum desueta Trophæis,
Victrices captat laurus, Martemque fatigat
Insolitum ; atque iterum incendit præcordia virtus.
Jam vetus Anglorum robur, geniumque priorem
Æquora testantur, Gallorum infecta cruore,
Quassatæque rates, & adhuc fluitantia membra.
En ! cerno, ut belli horrendus sese explicat ordo :
Longa ratum series utrinque excurrit in æquor,
Foeta viris, subterlabenti plurima quercus
Incumbit latè pelago, ingentesque carinæ,
Sylvarum spolia : exploso tormenta metallo
Continuò furere, & gravidæ concurrere turres,
Ventorum labor : & tota æquora fervere bello.

U N A super reliquis Gallorum puppibus ingens
Eminet, ipsa nemus ; subjectos pondere fluctus
Opprimit ignoto, velisque tumentibus omnem

Includit

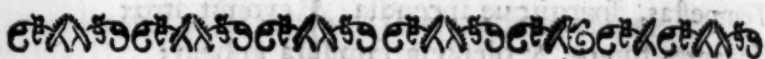
Includit Boream, & centeno fulminat ore,
 Hanc petit uncta pice, & fecunda bitumine puppis,
 Cui flagrans onus, & flammæ dira supellex
 Ventre latent, nigrisque furit tota Ætna cavernis:
 Frustra instant Galli, & longè detrudere certant
 Hærentem lateri pestem; circum ignea sævit
 Tempestas, spargitque incendia, & evomit atrox
 Undantes fumos, & olentem sulphura nubem;
 Mox totam involvit classẽ, torretque ululantem
 Turbam, & fumantes miserè depascitur artus.

SIC flammæ irrodunt, & inextricabilis ardor
 Multa recusantem & convicia dira vomentem
 Enceladum; frustra imposito sub monte resurgit
 Obluctans, tostosque humeros, semiustaque membra
 Erigit indignatus, & ingens vincula quassat.

JAM maria effractis latè confusa ruinis,
 Truncatosque artus, & vasto turbine plumbi
 Nutantem videas classẽ; freta lucida flammis
 Ardescunt, stridentque immerfis ignibus undæ:
 Sed Galli glomerare fugam, sed spumea latè
 Æquora subverti, crebrisque albescere fulcis.
 Jam, pelagus quacunque udis amplexibus orbem
 Circuit, & falsos producunt æquora tractus,
 Neptunus Tibi pandit iter, Tibi serviet omnis
 Æolus, & domino Tibi subjicit Amphitrite
 Imperium maris instabile, atque natantia regnâ.
 Mox quoque tota Tuis cedit, GULIELME, triumphis
 Gallia, quâ multo passim fecunda Lyæo,
 Nobilior gravidas vindemia turget in uvas,
 Purpureasque coquit solis vicinia messes.
 Ad bellum Lodoix minùs ardet, numina pacem
 Exorat timidus; jam vota capacia mundi

Demisère fitim, dum Luxenvorgius iras
 Anglorum tremit, & munimina vasta, minasque
 Armorum objiciens, petit interfusa fluenta,
 Fossarumque motas, & inextuperabile vallum.

HUGO PARKER, *Armig. fil. è Coll. Magd.*

B R I T A N N I A.

DUM Mosa torpet sanguine Gallico,
 Humique fumant oppida diruta;
 Dum decolori Rhenus undâ

Scuta virûm galeasque volvit:

Quid nos loquacem tendere barbitum?

Et bella mensis pingere ludicra?

Quid inter armorum tumultus

Pacificam renovare pompam?

En! tuta vastis classibus Albion

Circumflenti cingitur æquore;

Regnatque victrix inter undas,

Et liquido dominatur orbi:

Spargens frequentem lata per æquora

Classis ruinam, præsidium suis

Affert Britannis, navigatque

Attonito metuenda ponto.

Testor perempti sanguine navitæ

Undas rubentes, & laceras trabes,

* Testor BRITANNUM Gallicanis

Oceanum spoliis onustum.

---

* Intel. prælium navale 1692.

En! picta velis æquora conspicer:

En! sævientes in fera prælia

Ruunt carinæ, mutuâque

Exitium meditantur irâ:

En! mugienti fulmina machinâ

Exire, certi nuntia funeris;

Ignesque & undæ dissonantes

Perniciem dubiam minari.

Jam dissipatos impiger ordines

CARTERUS urget, non timidus mori;

Fugatque classẽ multa luso

Pollicitam meliora Regi.

Frustra. Imminentem non prohibet necem

Aptata laurus jam capiti Ducis;

Quin victor effundit cruorem,

Et mediis moritur triumphis.

Gens Angla, semper pube potens suâ,

Heroas almis jactat adoreis

Ubique claros, & paratos

Oppositas cohibere gentes:

Nec, si reposcat parca malignior

Unum, potentes deficient viri,

Virtute qui instaurent hiantem

Et reparent simili ruinam.

Suis remoti finibus Albion

Grænare Martis noverit impetum;

Potensque duplas, sive pacis,

Sive gravis per acuta belli,

Miscere laudes, arma vel obviis

Opponit armis, vel celer ingenî

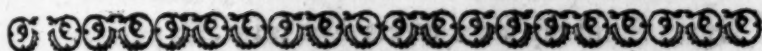
Intentat artes, bellicasque

Alma regit sine Marte gentes:

Sed nec Camœnis deficit indoles
 Aptæ excolendis, nec gravis obruit
 Bellator artes: utriusque
 Fervet opus proprium Minervæ:
 Superba claris Angliæ vatibus,
 Insigniores quæis neque Græciæ,
 Nec Roma jactat, neve cedit
 Ingenuis Rhedycina Athenis;
 Quam mite cœlum, quam genius loci
 Fecere musis aptam habitantibus:
 O sola cunctas præter urbes
 Chara tuo, Rhedycina, Phœbo!
 Phœbus novenis grande fororibus
 Decus, tuetur præsidio suam
 Turbam Poetarum, quibusque
 Præsidet, ipse colit Camœnas.
 Gens Angliæ tali prole superbiat,
 Et Diva lætis plaufibus infremat;
 Secura despectetque belli
 Et pelagi pariter ruinas:
 Hæc ingruentes undique conspicit
 Martis procellas, bellaque non sua
 Audit, tumultusque; & Camœnis
 Innocuis vacat inter arma.
 Sic, orbe quondam fluctibus obruto,
 Pindi repõstus Deucalion jugo
 Spectabat undas, fluctuantis
 Deucalion reparator orbis.
 O qui BRITANNOS fluctibus eripis,
 Et fata firmas pendula; qui Tuo
 Tutos reponis nos peric'lo,
 Atque paras requiem labore:)

I nunc, phalanges prorue Gallicas,
Et tinge fuso lilia sanguine;
Ornetque devinctus catenis
Egregium Lodoix triumphum.

SAM. LENNARD, *Equ. Aur. fil.*
ex Æde Christi.

NUN DINÆ STURBRIGIENSES.

EXPOSITAS latè Cami prope flumina merces,
Divitiasque loci, vicosque hominumque labores,
Sparsaque per virides passim magalia campos,
Atlantis dic magne nepos, quem candida fertur
Cyllenes gelido peperisse in vertice Maja;
Tu Deus ingenii, lucri tu diceris idem:
Te matutinis precibus mercator adorat
Anxius, innumerasque recensens ordine gazas,
Grande tibi Pario spondet de marmore signum,
Si bonus annueris, multusque advenerit emptor,
Si pellis fures, nec quicquam furripis ipse:
Ergo ades, & fidâ duc me per singula dextrâ.

EST in conspectu GRANTÆ, notissima famâ
Urbs, opulenta olim, Papæ dum regna manebant,
Et servile jugum; Domus hîc fundata vetustâ
Religione stetit: sanctæ tenuère Sorores:
Nostra ah! temporibus quantum mutantur ab illis!

Nunc solùm tantæ fas est operosa videre
 Fundamenta Domûs, & non sine laude ruinas :
 Sanctarum at remanent vestigia nulla Sororum.

INCIPIT ex illo notos STURBRIGIA campos
 Ostentare procul : (vocis quænam hujus origo,
 Quam patriam agnoscat, Britonâsne an Saxonas inter
 Nata sit, an Danos potiùs velit illa parentes,
 Quærere distulimus ; — *non omnia possumus omnes,*)
 Quam simul aspicias, totam huc migrâsse putares
 Sedibus avulsam, quam Thamisis alluit, urbem.

A T, priùs optati quàm sifteris æquore campi,
 Pauca docendus eris ; paucis, adverte, docebo,
 Quisquis es, o igitur moneo, dum Sirius ardet,
 Pulvereaque ciet tempestas plurima nubes,
 Si tantùm paucos, iterumque iterumque rogando,
 Extorquere assès potes à custode severo,
 Ire Pedes noli ; longum est iter, & tibi rhedam,
 Quâ vectère, bonam solidi pars quarta parabit.
 Non tamen hâc ratione velim te scandere currum,
 Quâ Corydon, nostram qui nuper missus in Urbem,
 Viderat haud unquam rhedam, nisi quâ pater olim
 Et fœnum, Cereremque domum portare solebat.
 Artificis miratur opus, fabricamque, rotasque,
 Axemque, & quid non ? sedet ille, insuetaque vultu
 Gaudia testatur, nec jam tibi, Phœbe, caballos
 Invidet ille tuos, licet ipsum sæpe Magister
 (Nafonis quondam legeret cùm dulce poema)
 Multa Philegonte super, super & Pyroënte doceret.

PRÆTEREA est operæ pretium, nec parva voluptas
 Audire Aurigas convicia mutua dantes ;
 ‘ Hûc, Domine, unus ait ; bijugi mihi namque parati
 ‘ Expectant virgæ monitum. — Solertior alter
Clamantis

Clamantis prævertit equos, & fede relictâ
 Defluit in terram pernix, & talibus infit,
 (Ostia dum pandit, mollitque fedilia dextrâ)
 ' Ne, quæso, ne crede isti: mendacior alter
 ' Non est; nam, quamvis se dixerit esse paratum,
 ' Ingrediare modò, fallet, coetque sedere
 ' Invitum, nectetque moras, pluresque manebit;
 ' Te contentus Ego.—Quid non facundia possit!
 Ille quidem suavit, penitusque intraverat unus
 Pes currum, primoque in limine pendulus hæsi.
 Non tulit hoc alter, plenus sed defilit irâ
 Torva tuens, ceu sæpe canis, siquando voracem.
 Dentibus infrendens albis, meditetur in hostem
 Horrida bella, velitque abreptam ulciscier escam:
 Ponè venit tacitus, colaphumque infringit; at ille,
 (Sensit enim) pariter respondet, & ictibus ictus
 Ingeminat: quanto, proh Divi, utrinque fragore
 Insonuere genæ, gemitumque dedere crepantes!
 Extemplo coeunt vulgus, studiisque repente
 Scinduntur variis; partes, prout cuique libido est,
 Accipiuntque suas, & dant solantia dicta,
 Dum favet aurigæ huic alter, favet alter & illi.
 ' Tolle caput, solidoque magis confide cerebro
 Dixerat Hic: ast Adversarius——' Illa subter
 ' Pugnosingere nunc, animamque huic excute totam,
 Talibus inter se monitis hortantur amicum
 Quisque suum, donec tandem civilis Enyo
 Bacchari coepit jam latius; undique serpit
 Dira lues, pugnam ornat quisque, legitque virum vir:
 Tum verò avulsos, auræ ludibria, crines
 Cernere erat, largosque cruoris currere rivos.
 Hic Ego (nam nec me famâ labor Isthmius unquam

Clarabit pugilem, nec sunt ea prælia cordi)
 Dum nesciret adhuc cui det Victoria laurum,
 Et dubiis nunc huc nunc illuc tenderet alis,
 Pugnantes de me linquo, currumque propinquum
 Scando citus, camposque peto, celebresque tabernas.
 Quò simul ac ventum, nummo de more soluto,
 Dimitto Antomedonta meum, vicosque per omnes
 Erro vagus, quocunque pedes, animusque ferebant;
 Et modo per densos saccorum ducor acervos,
 Difficilis modo fit per olèntes semita pisces;
 Nunc obstant carpenta viæ, nunc tardat euntem
 Turba frequens hominum; lassas jam verberat aures
 Raucus clamor anùs, vendentis poma nucesque:
 * Elige, quæ mavis; sunt optima nucesque.

P A R T E aliâ, buccas inflatus turpiter ambas,
 Stat tubicen, populumque vocat, miræ'laque pandit,
 * Hîc Elephas, hîc ille, inquit, GETULIA. qualem
 * Non vidit; cujus conscendere nobile dorsum,
 * Si foret in terris, optaverit HANNIBAL ipse;
 * Denos ille homines, ingentia pondera, tergo,
 * Aure utrâque duos, totidemque proboscide gestat;
 * Reginae nomen si tantùm audiverit ANNÆ,
 * Gaudet, & egregium placido ore fatetur amorem.
 * At Turca, & Turcâ Lodoix immanior, iras
 * Accendunt cordi, furiataque pectora versant.

PROGRESSUM ulteriùs me parvula charta, legendam
 Festivus quam præbet homuncio, fistit; at illa
 Spirantis miranda refert spectacula ceræ.
 Illic defuncti circum regale WILHELMI
 Stant comites bustum, dominumque queruntur ademptum.
 At tu, spectator, socias ne respue guttas
 Miscere, extremum meriti vestigial honoris.

Parte aliâ ingreditur, plausuque accepta secundo
 Imperium ANNA capit, soliumque ascendit avitem.
 Stat simul EUGENIUS, palmam cui bella recentem
 Æternasque parat felix victoria laudes.
 Horrida sed PUER HISPANUS non sustinet ora,
 Et quærit latebras, & currere velle videtur.

QUO tamen usque inter pomæria sola vagamur ?
 Actum quippe nihil, mediam nisi protinus urbem
 Visimus, inque ipsâ vestigia pono Suburrâ.
 Hic autem, quodcunque ingenti cernitur orbe,
 Pulchra tibi præstant compendia, sive tabernas
 Diversas, hominum seu contemplabere mores.

QUALIS ubi pulsus procul æstas aurea nimbis
 Ridet, & ad notos, redolentia pabula, flores
 Hybleas invitat apes, pars roscida circum
 Prata volant, referuntque thymo turgentia crura :
 Condere pars latebras, pulchrisque liquentia mella
 Certatim stipare favis ; opus acriter urget
 Quæque datum, resonant cellæque & cerea regna :
 Haud secùs exercet sese per compita vulgus
 Mercuriale, instant operi, quò quemque parandi ..
 Dulce vocat studium, diversaque cura negoti,
 Tum merces culpæ emptor, laudare paratus
 Venditor, infidiasque, alternaque retia tendunt.
 Cum lucro, quodcunque potest, mercarier alter,
 Alter vendere avet, cautusque & providus audit,
 Si male prudentem quis fallere possit amicum.

‘ NOVI ego (dicebat quidam, simul explicat omnes,
 Quotquot habet, versatque manu, quamque ordine, merces,)
 ‘ Quàm soleant omnes proprias res tollere, contrâ
 ‘ Deprimere a terius ; sed sic mihi prospera cuncta
 ‘ Cedant, ut non his meliores mercibus usquam.

- ‘ Invenies, quamvis cunctas scrutare tabernas.
 ‘ Nec sum ex illorum numero, qui plus semel huc fe
 ‘ Haud conferre audent; mercatorve unius anni:
 ‘ Nam quoties hoc tempus adest, haud fegnius & nos
 ‘ Adsumus, ut jam non redeat constantior annus.
 ‘ Omnes me norunt; decimus September habetur,
 ‘ Ex quo me vidit vicinia tota morantem
 ‘ Hâc ipsâ statione—loqui jam plura volenti
 ‘ Nil equidem hæc habeo contra quod dicere possum,
 ‘ (Emptor respondet,) pretium sed displicet—‘ Eia!
 ‘ Siqua fides, ago jam tecum, quo, si pater esses,
 ‘ Tecum agerem pacto, fraterve, (nec ille profecto
 ‘ Mentitur, fratrem fraudare, patremque paratus.)
 ‘ —Hæc aliis narra, nam nos non credimus: An tu
 ‘ Nil unquam me emississe putas? Quid denique prodest,
 ‘ Quod sit mercatura quotannis, vendere merces
 ‘ Si pluris non GRANTA solet? proinde accipe, si vis,
 ‘ Quod dixi, pretium—Possem modo, at hæcce minoris
 ‘ Auferet à me nemo, fores ego claudere certe
 ‘ Prætulerim, vacuâque domum migrare crumenâ:
 ‘ Ut libet, & valeas—Et tu—Vix protulit unum
 Ille pedem, vocat hîc abeuntem & talia fatur.
 ‘ Dure nimis, cur ah! prohibes me vivere? verum,
 ‘ Quando ita vis, numera nummos, & quod petis aufer.
 ‘ Spero, loci posthac quod non eris immemor hujus,
 ‘ Quandocunque opus est, veniesque benignior olim:
 ‘ Scit cælum, scis ipse, licet non scire fateris,
 ‘ Quam mihi nil ex hoc possit contingere lucri.

HIS reliqua inter sese agitat commercia turba
 Fraudibus; è cunctis cognoscere sufficit unum.

Jam verò despecte oculos, paulumque togata
 Turba vide quid agat; namque hîc versantur & ipsi,

Quorum pulvereo verruntur Syrmate vici.

ÆRIS egens siquis, (qualem persæpe fuisse
Me non diffiteor; neque enim me inopem miserumque
Si fortuna tulit, vanum tulit atque superbum)
Huc illuc errare, oculosque per omnia circum
Ferre avidos amat, atque animum oblectare tuendo.

(Ah miseras plantas, dominus quæis contigit ille!)

Nil agit infelix, nec, quod speravit, habebit.

Tantum inter densas, spectacula splendida, gazas

Ambulat indefessus; ibi suspirat, & eheu!

Cur tantum arridetis ait? vel cur ego pauper,

Cum tantum arridetis?—inanibus indulgere

Nil refert votis, nec adest clamata Pecunia;

Obstant fata, malique ira implacabilis astri.

SUNT, quibus unum opus est, ubi fervet plurima turba,

Crispatos ferro crines, myrrhæque madentes

Ostentare; satis nempe hi fecisse videntur,

Si placeant vulgo, nymphæve morantur ocellos.

EST quoque, quem præceps juvat alea; cernere talos

Currentes, sonitumque amat ille audire fritilli.

Ah fuge damnosos jactus, fuge cautus avara

Tectâ procul; nam ni flavo tibi virga metallo

Pullulet, auratâque fluat Pactolus in arcâ,

Heu! frustra amissos flebis cum tempore Nummos.

Ille igitur solus vellem huc descendat, abunde

Æris cui, cerebrique parum est, cui crassa Minerva

Blanditur, sortemque jubet sperare faventem.

Huic etenim, infanti quondam, charissima mater

Pingue caput mulcens, macte, ô mi parvule, dixit,

Macte, puer; nam si quid anus, si quid sacra veri

Vox habeat, multos non illaudata per annos,

Fortunatus eris.———

E regione domus trabibus contexta salignis
 Cernitur, ignavis sedes lassisque viarum
 Opportuna satis : spatiosas possidet ædes
 GRAIUS homo (ut perhibent) quocum certare nec audet
 PINDARUS hic noster, sordetque BATESIUS ipse :
 (DOROTHEA una novo rivali cedere nescit :
 DOROTHEA, ingenio pollens, & mille placendi
 Artibus, & cuncti gnara & studiosa palati.)
 Non illo quisquam fragrantem fundere Tëam
 Scit meliùs, dulcemve molâ versare Cocoam.
 Hanc, angusta obstat si res majoribus ausis,
 Ne dubites intrare casam ; tibi scilicet auro
 Non opus est ullo, nec copia quæritur illic ;
 Sed bene securum reddent te quatuor Asses :
 Hos modo fer tecum, te non felicior alter .
 Testa subit, nulli plures solvuntur honores ;
 Omnibus unus honos, & sedes omnibus una,
 Defunctas Orcus non accipit æquior Umbras.
 Hic, quodcunque novum Ausoniis molitur in oris
 EUGENIUS, legitur : miseros seu fallere Gallos
 Fraude velit, bello seu credere malit aperto ;
 Seu virtus sit, sive dolus, mirandus utroque.
 Victrices, en! cerno aquilas, atque omina lætus
 Accipio ; haud illæ frustra per nubila pennas
 Exercent, solum assuetæ portare Tonantem.
 Sed neque quid nostræ valeant audire phalanges
 Te pigeat, sunt & nobis pugnare parata
 Pectora, difficilemque haud averfantia Martem.
 Quid non CHURCHILII dextrâ sperare licebit
 Auspiciisque ANNÆ ? Gallorum FLANDRIA Strage,
 CRESSIACIQUE iterum spumabunt sanguine campi.
 Ite alacres igitur quæcunque in prælia, fortes

Ite Animæ, Superi pro vobis arma capeffunt
Omnes, inque ipsum sua stant perjuria Gallum.
Forte quid ORMONDUS faciat, quâ classis arenâ
Vela legat sinuosa, & quas perterreat oras,
Pagina narrabit verax; sed ne tamen illi
Tu pius interea felicem parce vovere
In Patriam reditum, & partas sine sanguine lauros.
Compeditibus duris inimicas vinciat auras
Æolus, & tutæ pateant remeantibus undæ.
O si, quod vellem, possem quoque; me neque vates.
Andinus caneret meliùs, nec cederet Heros
Heroi Iliaco, bello & pietate, Britannus.
Jussior has quanquam partes, famamque Patroni
Arriperet RHEDYCINA, Deus cui dulcia dudum
Pocula, Castaliosque indulfit amicior haustus.
Atque Ego, si faciles risissent forte Camœnæ,
Nobilius molirer opus: Tu, GRANTA, beata
Audires, Tu, GRANTA, duo cui lumina præbet
SEYMORIANA domus, nec enim mihi dicere fas est.
Patre magis natone tumes, dum fortiter arces.
Alter Palladias tibi protegit, ornat & alter.
I decus, i nostrum; sic cum longæva senectus
Communem abripuit nobisque tibi que parentem,
Restet adhuc, cui mox Academia deferat ultro
Maturus fasces, nec sese sentiat orbam.
Quo vehor? Icariis ausus me credere pennis,
Ah! demens, onerique impar sub mole fatisco.
Ulterius vetuêre Deæ, & jam Cynthius anrem
Vellens, inceptum repetam jubet argumentum.
HAUD procul hinc turris, nubes quæ mole superbâ
Pulsat, ubi dulcesque lyræ fidiumque sonora
Arrectas plebis concordia detinet aures.

Clausas.

Clausus densa fores circumstat turba, stupetque,
 Miraturque sonos, & tinnula comprobat Æra;
 Hic aliquis visus fociis festivior, (illi
 ANDREA cognomen; quis barbarus iste rudisve
 Usque adeo vivit, cui non est ANDREA notus?)
 Ut multos intro invitet, faciatque lucellum,
 Antes fores sublimis adest; hunc pileus ornat
 Versicolor, pictis & floribus æmula vestis;
 Tam pulchram non, Iri, geris, licet induat ipse
 Vestimenta tibi Deus, & sit sartor Apollo.
 Hic stultum simulat, gaudetque jocosus haberi,
 Sed non & simulâsse satis; vult namque videri
 Stultus, & est. Querno quem nitens fuste colonus
 Suspicit, inque hilares solvit dura ora cachinnos.
 Ah! ne te intrandi capiat tam dira cupido,
 Nec tantum mirare melos, Rhodopeia quamvis
 Plestra redisse putes, fabricataque flamina Thebas.
 EST Homo, qui incedit nigrâ comitante Catervâ,
 Cui Baculum insigne officii, quo pellere turbam
 Obstantem, valeatque fores effringere clausas.
 Non tam Myrmidonum turbâ stipatus Achilles
 Trojanos terrere duces, pavidosque solebat
 Sectari Phrygas, immensumque fugare per æquor.
 Hunc, Juvenes, vitate virum, comitesque nefandos;
 Præcipuè, si quem decorabit PURPURA nota,
 PURPURA nota nimis: frustra effugisse severi
 Censoris ficto moliris nomine mulctam;
 Index vestis erit, manifestabitque latentem.
 Tunc tibi tempus erit, magno cum optaveris emptum
 Intactum limen, cum tympana rauca melosque
 Oderis, & monitus serò experière fideles.

HOC ego consilium discedens linquo manenti;

Nam

Nam me, pertæsum turbæ, magnique laboris,
 Et Phœbi ductum exemplo, qui fessus & æger
 Rhedâ præcipitem fugiente relinquit Olympum,
 Ad GRANTAM revehit currus propriosque Penates :
 Hic Auriga suos, hic sistit Musa caballos.

TH. HILL, *Coll. Trin. Cant. Soc.*

PUGNA BOYNIACA,

Anno 1690.

QUALIS in antiquas sedes patriosque Penates
 EDVARDUS rediit domitis jam victor ab oris ;
 Gallorum spolia indutus, populique frequentis
 Exceptus plausu ; talem, fortissime Princeps,
 Talem oculis, animoque parem, Te fata reponunt ;
 Nec minùs horrendum Gallis, seu mœnibus hostem
 Inclusum oppugnâs, seu Marte laceffis aperto.

CUR Phœbus Musæque silent ? cur nulla Theatri
 Copia ? nec faustas referunt spectacula pugnas ?
 O si quis varios doctus miscere colores,
 Innocuo valeas fera prælia ludere fuco,
 Hic habilem ostenta dextram, monumentaque belli
 Exige BOYNIACI ; & memori suspende tabellâ
 Depictas acies & tela minantia telis.

ERGO age, felices succos tractusque perennes
 Finge potens calami, primoque in limine chartæ
 Castra inimica color signet ; juxtaque juvenus
 Gallica, degeneresque fremant, foedum agmen, Hiberni.
 Flecte dehinc digitos aliò, & tentoria magni

Exsurgant

Exfurgant GULIELMI, atque hinc Heroas & illinc
Magnanimos describe; sed ô quæ dextra labores
Regis & ardentes pugnas ad flumina Boynæ
Sperabit simulare; quis atro in sanguine Gallos,
Singultusque virum morientum, ignesque sonantes
Per medias undas, & mortis mille figuras

Ostendet? tamen hoc aude, & totum indue Zeuxin.

NASSOVIUS fremat ante acies, & qualis in armis
Intonuit quondam, & prostravit cuspide Gallos
Per Mosæ ripas; talis nunc fervidus ensen
Corripiat, turmasque instiget ad arma volantes.
Quà se cunque ferat, terror comitetur euntem,
Et juxtà lætis plaudat Victoria pennis.

HUNC circum depinge Duces; & primus in hostes
Irruat ORMONDUS, Gallorumque agmina ferro
Proterat; ORMONDI quoties inamabile nomen
Attingit LODOICI aures, tremor occupat artus,
OSSORIIQUE subit campos vastantis imago.
En! iterum furit ille, & adhuc in prole superstes
Tela quatit genitor: nam vires natus easdem
Et similes in bella animos & pectora ducit
Æmula, Virtutis patriæ non degener Hæres.
Salve, atavis & avis magnoque simillime Patri,
Salve, Heros invicte; Tuæ gratantur Athenæ
Te reducem, Tibi perpetuas Rhedycina corollas
Nectit, Pieriâque ornat tua tempora lauro.
Felix ante alias! tali suffulta Patrono,
In quantum sese Rhedycinæ Gloria tollet!
Perge, Heros, seu pax niveis circumvolat alis,
Seu Te bella juvant, stimulent exempla Parentis,
Et magni GULIELMI.

PARCE, tuos si jam neglexi, Zeuxi, colores,

Imme-

Immemoremque Erato vastum me immisit in æquor;
Sume iterum tabulas, & fida reponat arundo
SCHOMBERGUM, & capitis canos ostendat honores.
Ille auro insignis properet per flumina Boynæ,
Vestus equo niveo; fugiat perterritus hostis
Per campum, & nimium notos exhorreat enses.
At circum Senior flammæ & vulnera mille,
Mille neces spargat; sed mox tamen occidat ipse
Aversis fatis, & iniquo vulnere victus.

HEU miserande Senex! hîc, Pictor, pone tabellas,
Pone tuos paulum calamos; crudelia lapsi
Fata Ducis ploremus, humi jacet inclytus Heros
Pallidus, exanimis; non talem Guardia vidit
Scandentem muros & vastâ strage furentem.
Purpureas hîc funde rosas, hîc liliâ tristi
Sparge manu, & saltem lachrymas impende favillis.

ET nunc, si voces gemitusque effingere possis,
Zeuxi memor, varias luctûs molire figuras,
Ploret tota cohors, & versis lugeat armis;
Jamque tubæ lugubre sonent, multosque ululatu
Heu frustra ingeminet planctus, raptumque requirat
Turba Ducem; quin tu GULIELMI ponere fletus
Neu speres impar, sed velum obtende dolenti.

NON tamen Ille adeo volvat sub pectore luctus,
Quin animo generosam iram, justosque furores
Concipiat, casusque graves miseratus Amici
Defuncto paret inferias. Ergo æquore Gallos
Ultor agat toto indignans, & vindice ferro
(Heu nimium viles animas!) sub Tartara mittat,
Celtasque, Senonasque, paludicolasque Juvernos.
Fœcundet novus imber humum, sub gurgite volvat
Boyna viros atque arma simul galeasque cruentas,

Et

Et lentos tabo protrudat in æquora fluctus.

MOX pia NASSOVIO portas Eblana repandat,
Instauretque novos Regi servata triumphos.
Illa caput nitidum, veteris jam oblita doloris,
Attollat, totoque sinu gratissima magnum
Accipiat Dominum, placidis & inhæreat ulnis.

HÆC ubi reddideris, argutior omnia terge
Subtili digito, finemque impone labori.

ET velut ANEAS Libycâ securus in aulâ
Se comitesque suos pugnantes parjete vidit,
Hic bellum Heroasque acri certamine Cæsar
Aspiciat mixtos, & se miretur in illis.

QUI D tamen ô dulces prodest tetigisse Penates,
Si rursus in cædes rapitur, nova regna per undas
Quærat, & adversis iterum ruat obviis armis?
Quin bello abstineas, Cæsar, nec rursus iniquis
Tantam crede animam ventis; En! Ipsa MARIA
Orat, & extendit Tibi tota Britannia palmas.
Parce Tuis, GULIELME; sat ô sat fama per orbem
Jam pridem emicuit; sat novit Gallia, quantus
In clypeum affurgas, quo mittas turbine ferrum;
Testis LUXEMBURGUS, & atro occultus in antro
CONDÆUS, fufusque Tuis TURENNIUS armis.
Te, tamen urget adhuc LODOÏX, belloque lacessit,
Teque putat pejorem atavo, qui contudit ALVAM,
Dimovitque jugum Batavis crudele PHILIPPI.
Fallitur: Auriacâ nemo de gente Sicambros
In tantum evexit proavos, nec Belgica quondam
Ullo se tantum tellus jactavit alumno.
Te quantum nuper perterrita sensit Ierne,
Cum Senonum multâ turbâsti strage phalanges!
Num talis FREDERICUS erat? num tantus in armis

MAURI.

MAURITIUS Batavo SPINOLAM milite fudit?
 Heu, LODOWICE, tuos jam corpora sparsa per agros,
 Et Ligerim multo spumantem sanguine cerno:
 Nempe iterum Anglorum Regem Parisina videbunt
 Mœnia, flagrantisque faces & tela minantem,
 CRESSIACIQUE iterum pinguescent sanguine campi.

W. PERCIVALE, *Ædis Cbr. Alumnus.*

DESCRIPTIO SPECTACULI,

Quod exhibet

TEMPLUM HARLEMIANUM.

DUM citharam argutus digitis salientibus urget
 Amphion, circum crebras se attollere turres
 Aspicit attonitus, saxisque volentibus urbem
 Surgere sponte suâ, & subitas coalescere Thebas,
 Nunc tamen antiquæ superat miracula famæ
 HARLEMIANA Ædes, ubi nullo structa labore
 Ostia se pandunt; Templum inspicientia condunt
 Lumina, & ipse sibi spectacula præbet ocellus.

QUIN age, quâ minimum tenui datur ore foramen
 Pone oculum; parva imprimis tibi scena patebit,
 Et vicina brevem claudent confinia visum,
 Exiguumque larem cernes angustaque claustra;
 Continuo aspectu se subtrahit, atque sequentes
 Templum oculos fugit, & subito (mirabile visu!)
 Altius assurgit tectum, muri que recedunt,

Longa

Longa columnarum series jam mœnia utrinque
 Deferit, & medio sese erigit ardua Templo.
 Has inter depictus Homuncio marmora lustrans
 Amplior incedit, miratur inania membra
 Augeri, & sensim instabilem sibi crescere formam.
 Rostra extant, crasso constructa sedilia fuco
 Apparent, & mensa verendæ conscia cœnæ,
 Lychnique, & calices, & cætera sacra supellex.
 Nec meliore senex vitreos contraxerat arte
 Cœlos, cùm fragiles passim discurrere stellas
 Finxerat, & totum retulit minor orbis Olympum.
 Organa, quæ summis primò laquearibus hærent,
 Mox variis distincta tubis declivia pendent
 Ad latera, & pronus fidium demittitur ordo.
 Ecce tamen supra, qui horas & tempora narrat,
 Discum! dum latè circùm ædes tota movetur,
 Ipse sibi solùm constat, spatioque priori
 Contentus, formam cautè tutatur eandem.
 Obstupet ipse suæ Phœbus miracula lucis,
 Vimque datam radiis, atque unde potentia scenam
 Orta sit augendi, petit; admiransque fatetur,
 Nil tale in toto occurri, quem circuit, Orbe.
 At dum per pictos spatiantur lumina muros,
 Stat juxtà interpres doctus, spectacula passim
 Exponens, & ubique oculos per singula ducit;
 Sic Templi custos, cui divûm ornare penates
 Cura, & portarum cecidit custodia forti,
 Affert ingentem, si quis venit advena, clavem,
 Atque intûs spectantem admittit, & omnia circùm,
 Cultusque, & tumulos, opera, & monumenta repandit.
 Si tamen aspiceres quo sese limite fucus
 Sistat, neve ultrà lufos juvat error ocellos;

Hinc

Hinc aciem amoveas, jubeasque patere fenestram;
 Quà spatio majori aditus se pandit apertus,
 Atria vanescunt, subito se contrahit ingens
 Machina, jamque abit in formam revoluta priorem.
 Decrescunt arcus fracti, & penetrare profundum.
 Jam muri apparent humiles, & mœnia fuco
 Sordent, immensumque latet sub pyxide Templum.

STEPH. CLAY, *Coll. Magd. Dem.*

RESURRECTIO

DELINEATA

Ad Altare Coll. Magd. Oxon.

EGREGIOS fuci tractus, calamique labores,
 Surgentesque hominum formas, ardentiaque ora
 Judicis, & simulachra modis pallentia miris,
 Terribilem visu pompam, Tu carmine, Musa,
 Pande novo, vatique sacros accende furores.

OLIM Planitiem (quam nunc fœcunda colorum
 Insignit Pictura) inhonesto & simplice cultu
 Vestit albedo, sed ne rima ulla priorem
 Agnoscat faciem, mox fundamenta futuræ
 Substravit Pictor tabulæ, humoremque sequacem
 Per muros traxit; velamine mœnia crasso
 Squalent obducta, & rudioribus illita fucis.

UTQUE (polo nondum stellis fulgentibus apto)
 Ne spatio moles immensa dehiscat inani,

Per

Per cava cœlorum, & convexa patentia latè
 Hinc atque hinc interfusus fluitaverat æther;
 Mox radiante novum torrebat lumine mundum
 Titan, & pallens alienos mitiùs ignes
 Cynthia vibrabat; crebris nunc confitus astris
 Scintillare polus, nunc fulgor Læteus omne
 Diffuere in cœlum, longoque albescere tractu.

SIC, operis postquam lufit primordia Pictor,
 Dum sordet paries, nullumque fatetur Apellem,
 Cautiùs exercet cålamos, atque arte tenacem
 Confundit vifcum, succosque attemperat, omnes
 Inducit tandem formas; apparet ubique
 Muta cohors, & Picturarum vulgus inane.

ALIGERIS muri vacat ora fuprema Miniftris,
 Sparfaque per totam Cœleftis turba Tabellam
 Raucos infpirat lituos, buccasque tumentes
 Inflat, & attonitum replet clangoribus orbem.
 Defunctis fonus auditur, tabulamque per imam
 Picta graveicit humus, terris emergit apertis
 Progenies rediviva, & plurima furgit imago.

SIC, dum fœcundis Cadmus dat femina fuleis,
 Terra tumet prægnaus, animataque gleba laborat,
 Luxuriatur ager fegete fpirante, calefcit
 Omne folum, crefcitque virorum prodiga melfis.

JAM pulvis varias terræ difperfa per oras,
 Sive inter venas teneri concreta metalli
 Senfim dirigit, feu fele immifcuit herbis,
 Explicita eft; molem rurfus coalefcit in unam
 Divifum funus, fparfos prior alligat artus
 Junctura, aptanturque iterum coeuntia membra.
 Hic nondum fpecie perfecta refurgit imago,
 Vultum truncata, atque inhonefto vulnere nares

Manca, & adhuc deest informi de corpore multum.
Paulatim in rigidum hîc vita insinuata cadaver
Motu ægro vix dum redivivos erigit artus.
Inficit his horror Vultus, & imagine totâ
Fusa per attonitam pallet formido figuram.

DETRAHE quin oculos, Spectator ; &, ora nitentem
Si poterint perferre diem, medium inspice murum,
Quâ sedet orta Deo proles, Deus Ipse, sereno
Lumine perfusus, radiisque inspersus acutis.
Circum tranquillæ funduntur tempora flammæ,
Regius ore vigor spirat, nitet ignis ocellis,
Plurimaque effulget Majestas Numine toto.
Quantum dissimilis, quantum ô ! mutatus ab illo,
Qui peccata luit cruciatus non sua, vitam
Quando luctantem cunctatâ morte trahebat !
Sed frustra voluit defunctum Golgotha Numen
Condere, dum victâ factorum lege triumphans
Nativum petiit cœlum, & super æthera vectus
Despexit Lunam exiguam, Solemque minorem.

JAM latus effossum, & palmas ostendit utraq;ue,
Vulnusque infixum pede, clavorumque recepta
Signa, & transacti quondam vestigia ferri.
Umbræ huc felices tendunt, numerosaque cœlos
Turba petunt, atque immortalia dona capeffunt.
Matres, & longæ nunc reddita corpora vitæ
Infantum, Juvenes, Pueri, innuptæque Puellæ
Stant circum, atque avidos jubar immortale bibentes
Affigunt oculos in Numine ; laudibus æther
Intonat, & læto ridet cœlum omne triumpho.
His Amor impatiens conceptaque gaudia mentem
Funditus exagitant, imoque in pectore fervent.
Non æquè exultat flagranti corde Sibylla,

Hospite cùm tumet incluso, & præcordia sentit
Mota Dei stimulis, nimioque calentia Phœbo.

QUIS tamen ille novus perstringit lumina fulgor?
Quam Mitrà effigiem distinxit Pictor, honesto
Surgentem e tumulo, alatoque Satellite fultam?
Agnosco faciem, vultu latet alter in illo
Wainfletus; sic Ille oculos, sic ora ferebat.
Eheu quando animi par invenietur Imago!
Quando alium similem virtus habitura! ———
Irati innocuas securus Numinis iras
Aspicit, impavidosque in Judice figit ocellos.

QUIN age, & horrentem commixtis igne tenebris
Jam videas scenam; multo hîc stagnantia fuco
Mœnia, flagrantem liquefacto sulphure rivum
Fingunt, & falsus tantâ arte accenditur Ignis,
Ut toti metuas tabulæ, ne flamma per omne
Livida serpat opus, tenuesque absumpta recedat
Pictura in cineres, propriis peritura favillis.
Huc turba infelix agitur, turpisque videri
Infrendet dentes, & rugis contrahit ora.
Vindex à tergo implacabile sævit, & ense
Fulmineum vibrans acie flagrante scelestos
Jam Paradiseis iterum depellit ab oris.
Heu! quid agat tristis? quò se cœlestibus iris
Subtrahat? ô! quantum vellet nunc æthere in alto
Virtutem colere! at tandem suspiria ducit
Nequicquam, & ferò in lachrymas effunditur; obstant
Sortes non revocandæ, & inexorabile Numen.

QUAM varias aperit veneres Pictura! periti
Quot calami legimus vestigia! quanta colorum
Gratia se profert! tales non discolor Iris
Ostendat, vario cùm lumine floridus imber

Rore nitet toto, & guttâ scintillat in omni.

O fuci nitor, ô pulchri, durate, colores!

Nec, Pictura, tuæ languescat gloria formæ,

Dum lucem videas, qualem exprimis ipsa, supremam.

Jo. ADDISON, è *Coll. Magd.*

D E C R E T U M

O X O N I E N S E.

A N N O M D C L X X X I I I .

OLYCIO dilecta Deo Rhedycina, potentem
Cui cytharam nervosque dedit Thymbræus Apollo;

Ipse suas artes: Te carmine, Diva, quotannis

Insequimur festo, tibi nos solennia semper

Votaque & æternos læti instauramus honores.

EN! & nunc laudum surgit fœcunda tuarum

Materies, nunc arrepto te dicere plectro

Musa jubet; CAROLUMque loquacibus addere chordis,

Salve, sancta Parens; Tuque, ô certissima Divûm

Progenies, dubias regni qui flectis habenas,

CAROLIDE, salve; Lethi Te plurima cingit

Nequicquam facies, nequicquam mille laceſſunt

Agmina, juratæque horrenda in fœdera dextræ:

Dum viget illa Tuum Rhedycina haud immemor unquam

Tutari caput, & sceleratas pandere fraudes.

Illâ Tibi tereti frontem circumdat olivâ,

Et viridem nescit circum pia tempora laurum,
 Attonitas quatiens non bruto fulmine turmas.
 Jam Regi devota Fides, sub funere languens,
 Pressa malis circum, atque indignis cincta catenis,
 Lumina (quod poterat) longo liventia luctu
 Sustulit ad cœlum; &, quis nunc me (voce vocavit
 Extremâ) eripiat tantis è cladibus ultor?
 Audiit has secura mali Rhedycina querelas,
 Auxiliumque tulit: tum protinus, auspice Divâ,
 Seditio (fœdum ac visu mirabile monstrum)
 Procubuit, terramque indignanti ore momordit.
 Qualis ubi Andromedam Perseus materna luentem
 Crimina, & ad duras religatam in littore cautes
 Aspexit miserans; clypeo confusus & ensi,
 Pone metum, Virgo, non es sine vindice, dixit:
 Nec mora, congreditur, Piscique per ilia ferrum
 Exigit; ille vomens tumidum de pectore virus
 Volvitur, & mediâ jacuit resupinus arenâ.

HAUD jam ultrâ vulgi bibulas illapsa per aures
 Dogmata, Principibus multum funesta ciebunt
 Irafque, infidiasque, & duri femina belli:
 Ardet enim fufis circum undique noxia flammis
 Pagina, damnatæque inhonesto funere chartæ.
 Quanquam ô si simili, quicumque hæc scripserit Author,
 Fato succubuisset, eodemque arserit igne!
 In medio videas flammâ crepitante cremari
 MILTONUM, (terris cœloque inamabile nomen)
 Qui contemptorem regum, populique patronum
 Se tulit Angliaci, speciosas texere fraudes
 Doctus, & impuris leges obtendere cœptis.
 Sed tamen huic magnas animosa in carmina vires
 Diva dedit, geniumque implevit dexter Apollo:

Seu bello accingat metuendâ cominus hastâ
 Luciferum gradientem, & vix Mîchaele minorem :
 Seu dicat primum temerê jacuisse Parentem
 Acclinem violis, & suavè rubenti hyacintho.
 O CAROLI laudes talj si dicere versu
 Maluerit, non jam periisset vindice flammâ :
 Sed seram famam æternum misisset in ævum,
 Unam passurus, mundo flagrante, ruinam.

HIS etiam accedit Diti sacer HOBBIUS ari:
 HOBBIUS invisum ventura in secula nomen,
 Qui stabiles rerum leges immiscuit audax,
 Et veteres penitus Naturæ excussit habenas.
 Sed frustra lævas molitur pectore curas,
 Insudat frustra, atque animi ferale venenum
 Evomit in chartas: juncti fidissima contrâ
 Stat vox Oxonii, valido par argumento.

* ILLE etiam, Scoticâ qui quondam turbidus Aulâ
 Jus regum angusti contraxit limite gyri,
 Qui toties populos immisit in arma furentes,
 Multaque subjecit gliscenti incendia bello,
 Nunc ignem subit, & flammis ultricibus ardet.
 Hæ tibi sunt laudes, immortalesque triumphi,
 O Dea, Bellofiti sacras quæ protegis arces;
 Hæc tu monstra domas: nec te (si quando ruentis
 Posceret imperii casus) Temploque futurum
 Et Sibi præsidium, CAROLUM spes vana fefellit.
 Scilicet hoc sperare Patrum dedit & sua Virtus,
 Regi certa fides, & nescia fœdera rumpi.
 Tu, cùm vesani ruerent in mutua cives
 Vulnera, fœviretque animis ignobile vulgus,

---

* Buchananus.

Ausa Caledoniæ speciosa ænigmata LIGÆ
 Sublatis aperire dolis, communia Plebis
 Damnâsti scelera, & suffragia Poplicolarum.
 O CAROLI vindex! ô Relligionis honorem
 Antiquæ, puramque fidem non immemor unquam
 Asserere! & si qua possent Regalia Jura
 Defendi virtute, tuâ hâc defensa fuissent.
 At non, si quondam succumberet irrita virtus,
 Et nunc fors eadem fidis conatibus obstat.

FALLOR? an incipiunt læti procedere menses?
 Sec'lorumque novus fufis evolvier ordo?
 Stat legi sua vis: vetitos plebecula cœtus
 Deferit: unanimes redeunt in pristina turmæ:
 Subsidunt animi: nusquam Fanaticus ardor
 Apparet, nusquam veteris vestigia flammæ.

— *ex Æde Chr.*

H I R C O C E R V U S.

ESSE quid hoc dicam? certè hæc nil tale tulêrunt
 -Secula; nec memini veteres cecinisse poetas:
 Hoc nusquam Flaccum sublimi prodere cantu
 Mens iussit congesta: Maro surgente Camœnâ
 Arma virumque canit, sed non canit HIRCOCERVUM.

SED quid me impellit non convenientia Musæ
 Dicere? quid sacri canonem diffingere SMETI?
 Nempe fugit doctas metri vox barbara leges,
 Averfata artes, placidisque inimica Camœnis.
 Prodigium hoc variæ (ut quondam Cretense) recondunt
 Ambage^s

Ambages Labyrinthi & inextricabilis error :

Ducenti quis cæca reget vestigia filo ?

Quis dubio expediet latitans ænigmate monstrum ?

Monstrum horrendum, informe, ingens, cui Lumen ad-
emptum !

PLAUDITE io ! præstò est, quod quærimus : en
vetulum istum,

Contractâ quem fronte habituque atque indice barbâ

Philosophum reor esse, illi nam plurima in ore

Scoti squalet imago, & docto pulvere sordet :

At mihi quærenti biferi incunabula monstri

Hic quassans caput, & protenso pollice ; inepte,

Quod quæris, solâ est in mente ; & plurima narrat

Fictitiæ de *impossibilitate* Chimæaræ.

Nil tamen hoc ; ultrâ quærendum est ; undique lustro

Ipsum hominem, qui, utcunque severus dogmate, mores

Non æquè rigidos colit ; at tegit aspera mentem

Vestis molliculam : en ! hic est, quem quæro, biformis

Philosophus, vultu, scriptis, & moribus, omni ex

Parte sibi discors ; quamque explicat, ipse Chimæra est.

QUIN tu, qui multo incedis spectabilis auro,

Et, Tyrio indutus distinctam murice vestem,

Philosophi pannos rimosaque pallia rides,

Profer, Cotta, caput : nitido tu in tramite passus

Metiris curtos, tu flabrum imitante galero

Ora foves, motosque reponis in ordine crines,

Idque unum exoptas nitidus bellusque videri.

Bellus homo es, fateor ; sed cur tibi lintea defunt ?

Cur nulla interula est, quin callosam hispida pellem

Vestis arat ? subtus squalentes aurea celat

Panniculos tunica ; & fragranti in vertice spirant

Pastilli, tamen intus oles teterrimus hircum.

AT quæ se dubiis pictura ostentat ocellis,
 Semiferum referens hominem, formosa supernè
 Pectus & ora gerens, & membra decora juventæ ;
 Altera post tergum species ; et parte supremâ
 Exit equus, Dominique nates sua cauda flagellat ?
 Hic equus & præceptor erat Centaurus Achilli,
 Idem equitare docet juvenem, portatque equitantem.
 Huic similes, hunc qui toties cecinère, Poetæ,
 Descriptas variare vices, operumque colorem
 Assueti, absimilesque sibi producere versus.
 Sæpe levis tragicos audet Comœdia bombos,
 Semideumque aggressa obtrudit pagina monstrum :
 Sæpe cothurnatus tragicam subit histrio scenam
 Torva tuens, tumidoque inflatus carmine buccas
 Evomit ampullas, spumoso & turgidus ore
 Fulminat, ingentique boatu verberat auras.
 Spectator, metuis ne obtusæ protinus aures
 Surdescant, tremulumve ruat clamore theatrum.
 Quin tu pone metum : huic totus mox excidit ardor ;
 Mox insulsa humili jactat dictæria versu
 Innocuè, & sonitu verborum tinnit inani.
 Nil tragicum spirat, lepidis sed hiantia circum
 Ora modis distorquet, at iracundus Achilles
 Therfites evadit, & exit comicus Heros.

FINGERE nec mirum est adeò sibi dissona vates,
 Nam gemino ostentat Parnassus vertice monstrum,
 Et primus monstravit equinas Pegasus alas.
 Talis, qui tumidè resonanti ebuccinat aulâ
 Jurgia, caufidicus, multum de jure boatu
 Eructans patulo, talis venerabilis aurei
 Imperii labor & luctus, curæque nitentes,
 Anxia majestas atque ingens pompa malorum.

Tale est Imperium, Sceptrum, Regnumque, Forumque, &
Omne quod exit in Um, seu Græcum sive Latinum.

DICITE, (nam nôstis) Parnassia Nomina, Musæ,
 Dicite, quo titulo mirum hoc, quo nomine, gaudet?
 Parvum animal dubiæ juxta confinia lucis

Egressum, vitans pariter noctemque diemque:

Lenta huic porrigitur parvos membrana per artus,

Et tenui protensa inducit brachia pennâ,

Quâ suspensum agili fertur per inane volatu:

Quin nullâ tegitur (nativâ veste volucrum)

Plumâ; ast incerti generis circumvolat erro,

Aut implumis avis, vestita aut bestia pennis.

Digna quidem, exultet quæ per palatia Regum,

Perfidaque in cæci splendescat Cæsaris aulâ,

Et lectos inter procères det jura Senator.

Multus ibi huic similis sublimi insignis honore

Transfuga, qui variis dubius pro partibus astat,

Omnibus infidus, mores cum tempore mutat;

Susceptam linquit causam, repetitque relictam;

Inque vices sumptam ponit, positamque resumit;

Omnibus ex æquo fit amicus, & omnibus hostis.

Sic plebs inconstans nunc huc nunc flectitur illuc,

Bellua multorum capitum: mutabile partes

Scinditur in varias *neutrum modò mas modò vulgus.*

Sic dubii generis forex nunc incolit undam,

Nunc terram amphibius repetit, saltatque per herbas.

CUM tamen hæc subeunt generis discrimina mentem;

Dicite, Grammatici (nam vos narrare soletis

Plurima de vocum consensu) dicite, discors

Quid sibi vult Genus hoc dubium? nec foemina dici,

Nec mas ritè potest; sed repræsentat utrumque

Ex æquo sexum: certè Genus Hermaphroditum.

EN! hilari multùm Rhedycinæ nota, popelli
 Plurima in ore, vagæ notissima bellua famæ;
 Cornutum vocitamus: ubi sed cornua? nusquam
 Apparent: anne ille igitur (limacis ad instar)
 Cornua pro libitu emittit retrahitque vicissim?
 An nos cum populo seducti vera putamus
 Cornua, quæ lepidi finxerunt scommata vulgi?
 Quicquid id est, fanè ignoro; metuo tamen olim
 Ne me etiam populus surgentem in cornua monstret,
 Et nota evadam ridentis fabula vulgi.

HINC multa occurrunt animo portenta, supellex
 ASHMOLEÆ veneranda domûs (ubi marmore manco
 Fictos Heroum vultus, & ludicra monstra,
 Et luscus Phariam stupet antiquarius urnam)
 Materies miranda & nostris digna Camœnis:
 Scilicet hæc rerum mixtâ ex farragine constant
 Carmina, conveniuntque suo sibi dissona monstro.

ANT. ALSOP, *Ædis Chr. Alumnus.*

M U S C I P U L A.

MONTICOLAM BRITONEM, qui primus
 Vincula MURI;
 Finxit, & ingenioso occlusit Carcere Furem,
 Lethalesque Dolos, & inextricabile Fatum,
 Musa refer. Tu, PHOEBE potens, (nam te quoque quondam
Muribus infestum dixerunt SMYNTHEA Vates)
 O! faveas; & tot CAMBRORUM e Montibus, unum
 Accipiens vice PINDI, adsis, dum pingere versu

Res

Res tenues, humilique juvat colludere Musâ.

MUS, inimicum animal, prædâri, & vivere raptò
Suetum, impune diu, Spolii quâ innata Libido
Jusserat, erravit, sceleratam exercuit Artem
Impavidus, saliensque hinc illinc, cuncta maligno
Corrupit Dente, & Patinâ malè lufit in omni.
Nil erat intactum, sed ubique domesticus Hostis
Affiduus conviva aderat; non Mœnia Furtis
Obstare, aut Vectes poterant servare Placentas,
Robustæve fores; quâ non data Porta, peredit
Ipse sibi introitum, Dapibusque indulfit inemptis.

PESTIS at hæc totum dum serpsit inulta per Orbem,
CAMBRIA præcipuè flevit, quia *Cæsus* illic
Multus olet, quem *Mus* non, æquè ac plurima, libat,
Aut leviter tantùm arrodit; sed Dente frequenti
Excavat, interiùsque Domos exculpit edules

GENS tota incensa est super his; Rabiesque Dolorque
Discruciant animos; frendent, juga summa pererrant,
Stare loco ignorant, nam CAMBRIS prona Furori
Corda calent, subitæque ignescunt Pectora bile;
Cum Digitis credas Animos quoque *Sulphure* tinctos.

ERGO, jubente Irâ, dignas cum Sanguine Pœnas
Sumere decretum est; sed quâ Ratione Latronem
Tam cautum illaqueent, quo vindice Furta repellant
Incertum; neque *Felis* enim tua, CAMBRE, tueri
Teستا, nec adversis poterat succurrere Rebus.
Illa quidem varias posuit circum Ora cavernæ
Insidias, tacitoque pede ad cava Limina repens
Excubias egit; frustra: *Mus* nempe pusillo
Corpore securus, tantò & præstantior hoste
Quo minor, intentum Prædæ si forte videret
Custodem ante fores, retro irruit, inque recessus

Aufugit

Aufugit curvo, atque invia *Felibus* Antra:
Inde caput metuens iterum proferre, nec ausus
Excursus tentare novos, nisi castra moveret
Prædo, atque omne aberat vigili cum *Fele* Peric'lum.

SIC CAMBRI (CAMBROS liceat componere *Musi*)
Elusere Hostes, cum JULIUS, Orbe subacto,
Imperio adjecit BRITONAS; sic nempe recessit
Ad Latebras Gens tota, & inexpugnabile Vallum,
Montes; sic sua saxa inter, medióque ruinæ
Delituit tuta, & desperans vincere, vinci
Noluit; hinc priscos memorant longo ordine *Patres*,
Indomitasque crepant Terras, Linguæque senectam.

FELINOS igitur postquam *Mus* sæpius ungues
Fugerat, & BRITONI spes non erat ulla Salutis
A focio belli, supremo in Limite Terræ
Concilium accitur, quâ nunc MENEVIA plorat
Curtatos Mitræ titulos, & nomen inane
Semisepultæ Urbis; properant hinc inde frequentes
Patresque, Proceresque, & Odorum *Sulphure* Vulgus.

TUM Senior, cui sæpe suis in Montibus *Hircus*
Prolixam invidit barbâ, cuique Ora Manusque
Prisca incrustavit *Scabies*, spectabilis Aulâ
Stat mediâ, fractus Senio, *Postique* reclinis
CAMBRORUM vexato Humeris; & Gutturæ ab imo
Densas præcipitans Voces, “ non, inquit, aperto
“ De bello, sed furto agitur; non exterus Hostis,
“ Sed majus graviusque Malum, nimis intimus Hospes,
“ Compulit huc populum; dominabitur usque Tyrannus
“ *Mus* petulans? Vos ergo, *Patres*, venerabilis Ordo,
“ Queis Patriæ pretiosa Salus, finite Dolores
“ Consilio tantos; & si Spes ulla superfit,
“ Fautrices adhibete manus; si CADWALADERI

“ Dum clarescat Honos, vestra hîc quoque Gloria crescet:
 DIXIT, & ante Oculos Fragmenta, & mucida tollens
 Frustrula, reliquias furti, monumenta rapinæ,
 Exacuit CAMBRORUM Iras: Nunc æmulus Ardor
 Vindiçtæ, nunc Laudis amor, sub Pectore *Patrum*
 Ardet, inauditam meditatur quisque ruinam
Muri, MUSCIPULAMQUE statim extudit omne cerebrum.

A T quidam ante alios notus Cognomine TAFPI,
 Et magis Ingenio celebris, cui WALLIA nunquam
 Æqualem peperit, *Faber* idem, idemque *Senator*,
 Eximius, sic orsus erat; “ si Gloria Gentis
 “ *Cæsus* intereat, metuo ne nota *Colonum*
 “ Deficiat *Cœna*, & *Mense* Decus omne *secundæ*
 “ Divitibus pereat; quoniam ergo WALLICA Virtus,
 “ Et *Feles* nequeant superare hæc Monstra, fabrilis
 “ Dextera quid possit, quid Machina vafra dolique
 “ Experiar; *Dolus*, an *Virtus*, quis in *Hoste* requirit?

T A L I A jactantem circumstant undique fixis
 Hærentes oculis, sperataque Gaudia læto
 Murmure certatim testantur, & unde Salutem
 Promissam expectent, rogitant, ardentque doceri.

Ille Caput scalpens, (nam multum scalpere CAMBRIS
 Expedit) horrendum subrifit, & ora resolvens

“ Talia verba refert. Cùm fessus membra quieti
 “ Hesternâ sub nocte dedi, & sopor obruit altus
 “ Lumina, *Mus* audax sectatus, opinor, odores
 “ Quos non concoctus pingui exhalavit ab ore
 “ *Cæsus*, accessit furtim, & compage solutis
 “ Faucibus irrepfit, jamque ipsa in Viscera lapsus,
 “ Crudas ventris opes rapere, hesternamque paravit
 “ Heu! malè munito furari e gutture Cœnam.
 “ Excussus subito somnis, sub dente Latronem,

“ Dum

- " Dum resiliere parat, prendi, frustrâque rebellem
 " Mordaci vinc'lo astrinxi. Sic carcere *Murem*
 " Posse capi instructus, nova mox Ergastula, mecum
 " Hæc meditans, statui fabricare, animoque catenas
 " Effinxi tales, mihi quas suggererat oris
 " Captivus. Mirum O! quali regit omnia lege
 " Dextra arcana Jovis! Quàm cæcis passibus errat
 " Causarum Series! Nobis *Mus* ipse salutem
 " Invitus dedit, & quos attulit ante dolores,
 " Tollere jam docuit; neve hunc habuisse magistrum
 " Vos pudeat, *Patres*; *Fas est vel ab Hoste doceri.*

HÆC ubi dicta, domum repetit; comitantur euntem
 Plaudentes populi, atque benigna laboribus optant
 Omina. Tum celeri sua quisque ad limina cursu
 Nuncius it, Laribusque refert, quæ munera *Taffi*
 Ingenio speranda forent; dumque ordine narrant
 Omnia, dumque Deis, ut tanta incœpta secudent,
 Vota ferunt, monitæ presago pectore *Feles*,
 Plus solito lusere, & (si fas credere *Famæ*)
 Sub manibus maturum faliere coagula lactis.

INTERE A *Taffi* Manibusque Animoque vicissim
 Instat magno operi, & *divinâ Palladis arte*
Municipulam ædificat; fit Machina mira, novâque
 Induitur vultus specie *Tragi-comica* moles.

QUIN age, si tibi, *Musa*, vacat, spectacula pandas
 Infantis fabricæ, & percurrrens singula, totam
 Compagem expedias. Quadrati Lamina ligni
 Summum imumque tegit; filorum ferreus ordo
 Munit utrumque latus, parvisque uti fulta columnis
 Stat Domus; introitus patet infidiosus, amicum
Muribus Hospitium ostentans; sed desuper horret
 Janua, perniciem minitans, tenuique ruina

Suspensa

Suspensa est filo; (usque adeò sua stamina *Parcæ*
Muribus intexunt, & pendent omnia filo.)

In summo tecti, mediâque in parte tabellæ,
Stat Lignum erectum, scisso cum vertice, cui trabs
Parvula transversim inseritur, justéque libratas
Utrunque extendit palmas, quarum alter quantum
Deprimitur, tantum annexam levat altera portam.
Interiore domo, per tecti exile foramen
Demissum pendet ferrum, quod mobile ludit
Huc illuc facili tactu; curvatur in hamum
Infima pars, escamque tenet; pars altera prendit
Perfidiosa trabem extremam: at cùm senserit hollem
Lethales gustâsse cibos, mora nulla, solutam
Dimittit portam, primumque ulciscitur ictum.

HIS ita dispositis, pendentem protinus hamum
Induit insidiis TAFPI, exitiosaque *Muri*
Ipsa alimenta facit, sed quò fragrantior esset
Cafeus, & *Murem* invitaret longiùs, escam
Fatalem torret flammis, vimque addit odori.

ET jam Nox memoranda aderat, cùm fessâ cubili
Membra levans TAFPI, juxta pulvinar amicam
MUSCIPULAM statuit, fidoque satellite tutus
Indulsit facili somno. Gens improba, *Mures*
Lascivi interea exiliunt, noctisque silentis
Præsidio confisi errant; tum naribus acer
Mus quidam, dux eximius, Diis natus iniquis,
Castra inimica petit, quò grato flamine tostus
Cafeus allexit. Venienti prima resistunt
Clathra, aditumque negant; sed turpem ferre repulsam
Ille indignatus, munimina ferrea circum
Curstat, & crispat nasum, introitumque sagaci
Explorat barbâ: jamque irremcabile limen

Ingressus,

Ingressus, votique potens, tristem arripit escam,
Exitiumque vorat lætus, potiturque ruinâ.

T A F F I, exaudito strepitu, quem pendula porta
Lapsa dedit, cubito se protinus erigit, & spe
Exultat, studioque videndi, quis novus Hospes
Venerit. Interea furit intus *Ridiculus Mus*,
Et fronte & pedibus pugnat, jamque intervallis
Clathrorum caput impingit, ferrumque fatigat
Dentibus insanis. Sic olim in retia *Marsus*
Actus Aper, fremit horrendus, sinuosaque quassat
Vincula, ludibrium catulis, diffusa per armos
It spuma, arrectæque rigent in pectore setæ.

P O S T E R A lux oritur, decurrunt montibus altis
Præcipites CAMBRI, nam cunctas venit ad aures
Res nova; quippe *Afinus*, solitâ gravitate remissâ,
Et jam pigritiæ oblitus, lascivior *Hædo*
Ascendit montem, quâ CAMBRUM, dissonus Ore,
Præconem simulans, ter rauco guttore rudens,
Te celebrat, T A F F I, ter publica narrat amicis
Gaudia. *Bubo* etiam (CAMBRORUM dictus ab illo
Tempore *Legatus*) per compita ubique, per urbes,
Totâ nocte errans, rostrum ferale fenestris
Stridulos impigit, cecinitque instantia *Muri*
Funera. *Parturiunt Montes*; atque agmine denso
PEMBROCHIÆ multus ruit Incola, MERVINIÆque,
Quique tenent *Bonium*, & *Mariduni* Mœnia Vate
Inclyta MERLINO; veniunt fecunda GLAMORGAN
Quos alit, & *Vagæ* potor, rigidusque Colonus
COMERICI *Montis*. Tum, circumstante coronâ,
Illudit capto T A F F I, iratumque laceffens,
“ *Nequicquam luctéris, (ait) damnaberis aræ*
“ *Vidima prima meæ, memorique hæc limina tinges*

“ *Sanguine;*

" *Sanguine; spes nulla est, retrò fugientibus obstant*

" *Non exorandi postes: Dabis, improbe, pœnas*

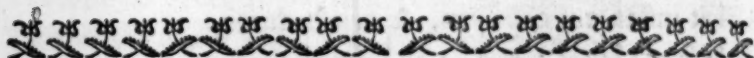
" *Pro meritis, vitamque simul cum carcere linques.*

VIX ea fatus erat, cùm ludicra *Felis* aprico
Culmine defiliit tecti, quâ sæpe solebat,
Cruribus extensis, molli languescere luxu.
Aspicit instantem captivus, & erigit aures,
Gibbofoque riget tergo, nec limen apertum
Jam tentare audet, sed in ipso carcere solam
Spem libertatis ponens, sua vincula prensat
Unguibus hamatis, pedibusque tenacibus hæret,
Excutitur tamen; & *Felis* rapidissima prædæ
Involat, & frustra luctantem evadere sævo
Implicat amplexu, crudeliaque oscula figit.
Nulla datur requies; agili sinuamine caudæ
Gaudia testatur *Victrix*, & flexile corpus
Lascivo versans saltu, modò corpore pronò
Attentè invigilat *Muri*, modò colla benignis
Unguiculis leviter palpans, mentitur amorem,
Dum lacerare parat; variâ sic arte jocosam
Barbariem exercet, lepidâque Tyrannide ludit.

AT *Nugis* tandem defessa, nec ampliùs iram
Dissimulans, acuit dentes, & more leonis
Impasti, incumbit prædæ: Jam pectore ab imo
Murmurat, & tremulos artus, & sanguine sparsa
Viscera dilaniat. Plebs circumfusa cruorem
Invisum aspiciens, lætis clamoribus implent
Æthera; Clamoresque Echo, CAMBRÆ Incola terræ,
Læta refert; resonat PLINLIMMONIS ardua Moles,
Et BRECHIN, & SNOWDON; Vicina ad sidera fertur
Plausus, & ingenti strepit OFFÆ FOSSA tumultu.

TU, TAFFI, æternùm vives; tu munera CAMBRI
Nunc etiam celebrant, quotièsque revolvitur Annus,
Te memorant; Patrium Gens grata tuetur Honorem,
Festivoque ornat redolentia tempora PORRO.

E. HOLDSWORTH, *e Coll. Magd. Oxon.*

IN

HISTORIAM NATIVITATIS
DELINEATAM

In FENESTRA Orientali
Eccles. Cathedr. CHRISTI Oxon.

*Ex munificentia Rev. D. PETRI BIRCH, S. T. D.
Eccles. Westmonast. Præbend.*

LUSUS inanes, & tenues jocos
Linquam profanis. O strepitum aureæ
Testudinis, facunda Clio,
Quæ regis, & fide grandiori
Heroas acres nubibus arduis
Cœloque donas, quæ pretium arrogas
Vitamque virtuti, nec horres
Invidiam fugientis ævi;
Vides, quid audax finxerit in vitro
Rite ordinatis dextra coloribus
Apellis, ut cunas Tonantis
Non humili referat tabellâ.

Huic

Huic quippe visum est tramite fortiter
Exire noto, vimque potentium
Haurire succorum, nec usque
Indecori simulare fuco
Genas Puellarum & veneres breves;
Quin ipsa pandit fidera, & aureum
Cœli lacunar, incolasque
Lumine perpetuo decoros
Describit. O nunc fas mihi Lesbias
Æquare chordas; fas opus integrum
Percurrere, & clarum superbo
Artificem celebrare cantu!
Portis reclusis, ecce Boum domus!
En! plena stant Præsepia, & hospites
Mugire post longum videntur
Cornigeri graciles laborem.
Doloris expers, Mater amabilem.
Enixa Prolem, gramineo in toro
Deponit immortale pignus,
Arma timens pecorumque vultus.
Ast Ille cunas fortiter occupat,
Fassusque Numen, & jubare aureo
Perfusus, absterret paventes
Quadrupedes animosus Infans.
Incerta MARIA, an PUERI oscula
Libet jacentis Mater, an agnitum
Submissa adoret conditorem
Ætheris, Officiis utrisque
Divisa pendet. Stat prope conjugem
JOSEPHUS, eventu attonitus novo:
Vix ille CHRISTI nascituri
Conscius, æthereique partûs.

Ast

Ast huic futuri Nuntius aliger
 Venit supremi de folio Patris,
 Castamque felix liberavit
     Suspicionē malā Puellam,
 Foetu gravescentem. Hoc nisi fecerat,
 Heu! Virgo, tristem connubii vicem
     Expertā plorares, avitā
     Pulsā domo; neque profuisset
 Aut casta mens, aut virgineo in sinu
 Gestasse proni fulminis Arbitrum:
     Quid exul egisse per arva
     Excubias, & acuta fāxa.
 Nec te imputato crimine fordidam
 Curaret hospēs quilibet, ut tibi
     Tectum fatigatæ, vel umbram
     Præbeat, aut stabulum dolenti.
 Hic tuta procumbe: haud Puerum boves
 Dulci repellent Matris ab ubere,
     Tristive mugitu quietem
     Excutient, placidosque somnos,
 At ecce! robusta Isaacidum manus
 Transcurrit agros, cultaque pinguis;
     Errare permissæ bidentes,
     Dum vacui per aprica rura
 Festum Magistri concelebrant diem;
 Nec grata parcunt diripere horreo,
     Quæ te, MARIA, munerentur,
     Dona, salutiferumque Natum.
 Hic Poma, pendentum spolia arborum,
 Texto reponit candida vimine;
     Hic portat, aris destinatum,
     Innocuæ leve pondus Agnæ.

Eheu!

Eheu! malorum nuntia munera!

Cui, Pastor, Agnam?—En! illa jacet Bidens

Devota cultris, illa dudum

Victima nil miserantis Orci.

Alter, modorumque & fidium sciens,

Seu molli avenâ ludat agreffium

Nympharum amores, sive lætam

Bethlemios vocet ad choream:

Nunc acriori carmina tibiâ

Procurrit audax, nunc temere in melos

Non usitatum surgit, ipso

Vimque petens animumque cœlo.

Te, CHRISTE, cantat, Te, Dominum Ætheris

Clausum tenelli corporis ambitu;

Te Matre pulchrâ pulchriorem

Progeniem: sonat icta tellus

Clamore sacro. Desuper emicat

Cohors refulgentium alta satellitum;

En! dissipatas clara nubes

Ala secat, liquidusque vocum

Discurrit error grata sonantium.

At pervicax plectrum, O mea Pieri,

Compesce, nec divina parvis

Verba velis sociare chordis.

Quin cerne tandem, quâ superam Vitri

Illustrat oram Luminis aurei

Orbis coruscans, En! stupendum

Ardet opus radiante flamma!

Videtis? an me Pictor amabili

Eludit umbrâ? Jam videor sacras

Errare per sedes Piorum,

Et rutili spatia ampla cœli,

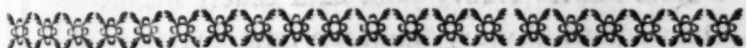
Quâ

Quà Lucis almæ copia fertilis,
 Ceu lympa puris vitrea fontibus
     Manans, inexhaustos perenni
         Dat radios fluitare rivo.
 Quem, Pictor, Artis difficilem gradum
 Timebis? aut quos non calamus tuus
     Felix vel in Vitro colores
         Expediet, teretive panno;
 Qui clara cœli lumina per sacram
 Fudit Fenestram? Nunc minùs indigent
     Phœbi renascentis, minúsque
         Templa nigras metuunt procellas;
 Nunc & decoro Sancta Domus nitet
 Ornata cultu, & grandia BIRCHII
     Stant dona, vicinisque honorem
         Conciliant capiuntque ab Aris.
 Ille, ille succos & calamos leves
 Direxit, & doctam Artificis manum;
     Nec templa (ut olim) discolori
         Abstinit decorare Vitro;
 Quanquam sciebat quæ sibi contumax
 Vulgus pararet; quot fera prælia
     Urbi, minarenturque Vulpes,
         Atque luporum inimica sacris
 Gens, quæ, nefastis ebria cladibus
 Olim inquinatis polluit unguibus
     Delubra, divinamque pompam
         Impia diripuit, nec ipsis
 Pepercit Aris. Heu! scelerum pudet!
 Heu! nec revertatur grave seculum!
     Nec Fana rursus, nec Fenestram
         Caucasiæ hanc maculent Volucres!

Tuque

Tuque O, venusto munere nobilis,
Scribère, BIRCHÏ, tu memor atque amans
Parentis almæ, te reponet
Perpetuis Domus illa fastis;
Dum scandet Aras non tacitus Chorus,
Cælique ritu lumina patrio
Spectabit Eoa, & refulgens
Suspiciet, tua dona, Vitrum.

P. FOULKES, *Ædis Cbr. Alumnus.*

‘E Æ A H’ M E P O N.

PRINCIPIUM rerum, cœli, terræque, marisque,
Nascentem e nihilo Mundum, Artificemque Je-
hovam,

Magnum opus, aggredior tenui celebrare camœnâ.

ANTE mare, & terras, superique palatia cœli,
Omnia erant Tenebræ, Chaos omnia; cùm Deus inquit,
Fiat Lux. Verbum Omnipotens Nox protinus atra
Audiit, inque suas fugit tremebunda latebras;
Stipatique ignes radiantia tela Diei
Misere, & risit diffuso lumine mundus.
Sic primus fulgere Dies incepit, & orbem
Describens, alios latuit renovandus in ortus.
Angelicus circùm plausu chorus omnis ovabat,
Cœlesti auratæ sonuerunt pollice Chordæ,
Et celebrant Cantus magni natalia mundi.

CONTINUO tenues Auras super omnia Numen,
Latè

Latè Firmamentum ingens, expandit; ut illic
 Suspensæ à terris undæ, gelidique volarent
 Imbres, & gravidæ maturo fulmine nubes,
 Degeneresque hominum motura tonitrua mentes:
 Imperiumque dedit ventis, motusque ciere
 Jussit; ne nimio languesceret aura calore,
 Colligeretve simul diros immota vapores;
 Ne vitæ fons ipse per ægros spargeret artus
 Purpureas pestes, & certæ semina mortis.

OBDUCTAS sed adhuc celabant æquora terras,
 Omnia Pontus erant; jussit cùm cedere fluctus
 Omnipotens Opifex, undisque immensa profunda
 Porrexit: Jussæ subitò, velut agmine factò,
 Conglomerantur Aquæ; madidum caput exerit undis
 Fundus, & in valles hinc se submittit apertas,
 Aërios illinc tollens ad sydera montes.
 Inclusus sævit minitanti murmure Pontus,
 Attollitque iras, & montes volvit aquarum.
 Frustra! perpetuas Naturæ providus Author
 Opposuit moles, atque insuperabile Littus.
 Sed sparsim latis errabant Flumina campis,
 Manabant gelidi vario sinuamine Fontes,
 Dulci per pronas trepidantes murmure ripas;
 Ne sitiens Terra informes aperiret hiatus,
 Ne sterilis foret, atque ignavæ campus arenæ.
 Ecce! jubente Deo, stores & gramina terræ
 Induitur facies; rident vernantia prata,
 Arvaque parturiunt nullos experta labores.
 En! rosa purpureos aperit formosa colores,
 Virgineos pandunt & candida lilia vultus;
 Exultat Tellus, variâque ornata coronâ
 Ridet, & ambrosios circùm diffundit odores.

Scandunt

Scandunt umbrosæ suprema cacumina sylvæ,
Montisque ascensum superant, funesta cupressus,
Et quercus tectis, & pinus navibus apta.
Interea Zephyri & spirantes molliter auræ
Ludunt; dum rivi serpunt ad marginis oras,
Pinguia qui circum glebis alimenta ministrant.
Tunc hilares primùm rubuerunt vitibus uvæ;
Tempora tunc diversa Anni confusa videres:
Quicquid frugiferis profert Autumnus in horis,
Quicquid promittunt renovati tempora Veris,
Fructusque, & flores, fructûs spes pulchra futuri,
Ornabant gemino curvatos pondere ramos.

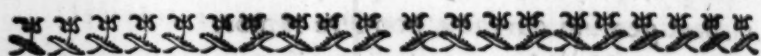
SIC ubi disposuit terras Animantibus aptas,
In cœlis proprio candentem lumine Solem
Fixit, & alterius pallentem lumine Lunam.
Auricomum Solem stadium decurrere jussit
Longius, ast illam breviores flectere gyros;
Metiri ut spatium possent & Mensis, & Anni,
Et pulchrâ informes variarent luce tenebras.

ECCĒ! iterum Terræ pariunt, & fusa per agros
Undique depascunt virides Animantia campos.
Reptilium innumeræ Gentes, quas fertile Verbum
Produxit, vitam accipiunt initumque movendi.
Immanes surgunt tigres, rabidique leones,
Cornigerique boves, distentaque lacte capella. |
Ecce! novis tremulum diverberat Aëra penmis
Alituum Genus, & multo super æthera plausu
Fertur, & undantes implet concentibus auras.
Nec suus interea deerat vagus incola ponto;
Errabat multus passim per cœrula piscis
Æquora; præ reliquis ingens Balæna, Tyrannus
Oceani, vastam molem lasciva per undas

Provolvit, liquidi terrorque & gloria regni.

SANCTIOR his, & qui dominari in cætera posset,
Tandem natus Homo est; propriæque huic indidit auræ
Particulam, imperium huic ingens, sedesque beatas
Indulsit rerum Genitor, sacrosque labores,
Quos jam finierat, laudans, Absolvimus, inquit,
Magnum opus: hinc, Tempus, tuus hinc exordia fumat
Computus, & pulchro distinguat Sæcula gyro.

— Cantabr.

S P H Æ R I S T E R I U M.

HIC, ubi graminea in latum sese explicat æquor
Planities, vacuoque ingens patet area campo,
Cum solem nondum fumantia prata fatentur
Exortum, & tumidæ pendent in gramine guttæ,
Improba falx noctis parva incrementa prioris
Defecat, exiguam radens à cespite messem:
Tum motu assiduo saxum versatile terram
Deprimit extantem, & surgentes atterit herbas.
Ligna percurrunt vernantem turba palæstram
Uncta, nitens oleo, formæ quibus esse rotundæ
Artificis ferrum dederat, facilisque moveri.
Ne tamen offendant incauti errore globorum,
Quæque suis incisa notis stat sphaera; sed unus
Hanc vult, quæ infuso multum inclinata metallo
Vertitur in gyros, & iniquo tramite currit:
Quin alii diversa placet, quam parcius urget
Plumbea vis, motuque finit procedere recto.

POST-

POSTQUAM ideo in partes turbam distinxerat æquas
 Consilium, aut fors; quisque suis accingitur armis.
 Evolat Orbiculus, quæ cursum meta futurum
 Designat; jactique legens vestigia, primam,
 Qui certamen init, sphæram demittit, at illa
 Leniter effusa, exiguum quod ducit in Orbem,
 Radit iter, donec sensim primo impete fesso
 Subsistat; subitò Globus emicat alter & alter.

MOX ubi funduntur latè agmina crebra minorem
 Sparsa per Orbiculum, stipantque frequentia metam,
 Atque negant faciles aditus; jam cautiùs exit,
 Et leviter sese insinuat revolubile lignum.
 At si fortè globum, qui misit, spectat inertem
 Serpere, & impressum subitò languescere motum,
 Ponè urget Sphæræ vestigia, & anxius instat,
 Objurgatque moras, currentique imminet orbi.
 Atque ut segnīs honos dextræ fervetur, iniquam
 Incusat terram, ac surgentem in Marmore nodum.

NEC risus tacuere, globus cùm volvitur actus
 Infami jactu, aut nimium vestigia Plumbum
 Allicit, & Sphæram à recto trahit insita virtus.
 Tum qui projecit, strepitus effundit inanes,
 Et, variā in speciem distorto corpore, falsos
 Increpat errores, & dat convitia ligno.

Sphæra sed, irarum temnens ludibria, cœptum
 Pergit iter, nullisque movetur furda querelis.

ILLA tamen laudes summumque meretur honorem,
 Quæ non dirumpit cursum, absistitque moveri,
 Donec turbam inter crebram dilapsa supremum
 Perfecit stadium, & metæ inclinata recumbit.
 Hostis at hærentem Orbiculo detrudere Sphæram
 Certat, luminibusque viam signantibus, omnes

Intendit vires, & missile fortiter urget :
Evolat adducto non segnis Sphæra lacerto.

HAUD ita profiliens Elëo carcere pernix
Auriga invehitur, cùm raptus ab axe citato
Currentesque domos videt, & fugientia tecta.

SI tamen in duros, obstructa Satellite multo,
Impingat focios, confundatque orbibus orbes ;
Tum fervet bilis, fortunam damnat acerbam,
Atque Deos atque astra vocat crudelia.——

SI vero incurfus faciles, aditumque patentem
Inveniat, partoque hostis spoliatur honore :
Turba fremit confusa, sonisque frequentibus, Euge,
Exclamant Socii ; plausu strepit omne Viretum.

INTEREA fessos inimico Sirius astro
Corripit, & salsas exudant corpora guttas ;
Lenia jam Zephyri spirantes frigora, & umbræ
Captantur, vultuque fluens abslergitur humor.

JO. ADDISON, è *Coll. Magd.*

ARCHIMIMUS:

ANGLICE,

CLENCH of BARNET.

GESTICULATORIS motus, vultumque loqua-
cem,

Et dubia ora canam, varias imitantia formas :
Necnon multifonæ pandam miracula linguæ.

NEC Tu, dum levium refero spectacula rerum,

Tor-

Tormentum innocui, Musa, aspernare cachinni;
 Nec risisse semel pudeat, si alterna facetus
 Exuit, induit, ora, aliusque apparet & idem.

OCYU S huc, omnes! Medicorum Flosque Decusque
 Pulpita conscendit, lepidâ gravitate notandus
 Galliculus, gestu ridendus & ore bilingui.
 Nulla fames urget Nummi; id ne credite: vestri
 Nescio quo venit, Angligenæ, correptus amore.
 Nempe Anglos Gallus veteres vetus hospes amicos
 Corde fovet toto, & generosæ prodigus artis
 Nil petit——exiguum grati nisi pignus amoris.
 Quæ regio in terris Medicæ non conscia famæ?
 Ægyptos, Persas, Garamantas novit, & Indos,
 Quà sit hyems sub utroque polo, qualis plaga sævo
 Torrida semper ab igne, & non habitabilis æstu;
 Longiùs ut credas ipso vel Sole vagatum.

MOX, larvâ velut exutâ tragicisque Cothurnis,
 Projicit ampullas, proditque Popino Machaon.
 En qualis roseo stupor insidet ore facetus!
 Ecce soporatos ut vix attollat ocellos!
 Instabile ut libret corpus, metuatque ruinam,
 Insulsùm ridens! à summo vertice ad imos
 Ebrius est talos, totusque fatetur Jacchum.
 Quis Deus, Ebrioli Fautor, vestigia firmat?
 Nam fausto titubans pede volvitur, atque cathedræ,
 Non sine Diis tutus, medias delapsus in ulnas,
 Hæret in amplexu: mox ore effutit inepto,
 Non bene junctarum mistâ farragine rerum,
 Pocula, regna, jocos, uxorem, & nobile bellum—
 Somne, quid in medio tu corripis, invide, lusu,
 Festivo comes heu! nimiùm conjuncte Lyæo?
 Ast illum pariter somno vinoque sepultum

126 M U S Æ A N G L I C A N Æ.

Tollite, nec reditum despero ; Corpus onustum
Innocuo torpore Animum non prægravat unâ.

E C C E ! redit, subitâque pedes correpta fenestâ
Claudicat, & baculo vixdum suffulta trementes
Artus, ingreditur pauper Muliercula scenam :
Desertam queritur sese, nisi parvulus infans
Hareat in gremio, solatia blanda fenestæ.
Nec mora ; continuò fabellas garrit aniles,
Strenua præteriti laudatrix temporis ; olim
Quos meminit lusus ! quali viguisse juventâ
Effœctum corpus ! quæque arma senilia bello
Jam defuncta canit ! multùm lallare perita
Infanti querulo, lachrymasque arcere canendo.
Mox vetulo foveat illa sinu, atque amplexa misellum
Blanditiis torquet, nimioque fatigat amore.
Omnis in hoc versata manet ; sola illa voluptas,
Epotos nî fortè juvet meminisse culillos.

E X I T anus ; subitòque ingens ferit æthera clamor ;
Jam, quos fert hilares Venatica turba, tumultus
Audio ; jam latrare Canes, urgere Magistros,
Et montes læto strepitu resonare propinquos.
I, Venus ! I, fausto pede, Phylli ! Euge, optime Adoni !
Maeste esto virtute, Cupido ! Eques arduus instat :
Insequitur clamorque virùm sonitusque tubarum.

ORGANA quid memorem varium spirantia cantum,
Tibiave ut placido demulcens murmure curas
Intima pertentet, mollesque inspiret amores :
Dum tuba languentes reficit clangore minaci,
Bella canens, animumque vetat mollescere luxu ?

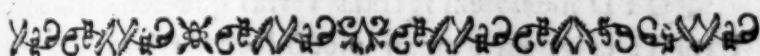
H A U D fecus attoniti vario olim carmine flexit
Timotheus Pellæi animum ; dum pectine leni
Fila lyrae querula attingit, per pectora furtim

Flamma

Flamma levis serpitque, & cor depascitur intus ;
 At si fortè acres armorum dextra tumultus
 Eliciat, chordasque tonet sine more per omnes :
 Extemplo absistunt oculis ardentibus ignes,
 Impulsusque in bella furit, Martemque requirit.

CONTICUIT tandem ; jamque ora intenta tenentes,
 Quam sumplisse paret faciem, expectamus ; at, Ecce !
 Ipfus adest coràm, proprioque incognitus ore.

C. H. Coll. Jesh. Cantab.

GLORIÆ VIS;

SIVE

*Certamen Navale inter — HARMANNUM
 Anglum & Præfectum quendam Belgicum,
 Honoris ergô, commissum.*

TE sequar, Alcide ; non Te fera bellua Lernæ
 Tergeminique canis rictus, non vasta ter ampli
 Geryonis terret moles : Acheronte subacto,
 Perdomitâ terrâ, &, quod monstro immanius omni,
 Irâ scæmineâ, patrium conscendis Olympum ;
 Quod tuleras, pressurus onus, pars magna futurus
 Ponderis ipse tui. Merces ô maxima Divûm
 Gloria ! proh quantum mortalia pectora cogis
 Sacra fitis famæ, laudumque immensa cupido ?
 Terreſtres facis una Deos, hâc Arte QUIRINUS,
 Hâc proles LEDÆA polos, hâc ipse GRADIVUS

Commeruit : Superos videas Aulamque Deorum ;
Undique bellanti collucet fidere Cœlum.

QUALIS erat, magni ad tumulum cùm staret Achillis,
PELLÆUS Juvenis ! quantas tum pectore flammæ
Concipit ! ut mundum spatio superare minori,
Urbs quàm Troja capi potuit, vovet ! æstuat arcto
Limite terrarum : domitos post Seras & Indos
Extremi stat fine orbis : jam deficit hostis,
Nec quod vincat, habet ! tandem cessante triumpho,
Majus in imperium Natum Pater excipit Hammon.

QUID memorem ignotas Virtus quò bellica Gentes
Extulit : exiguum Romam modò fecit Asylum.
Nunc quæ subiectum septenis collibus orbem
Regia despectas, famæ cui sidera Limes,
Imperii Oceanus, Divûm cui templa resurgunt
Aurea, fidereæque arces ; tum Roma minantes
Fidenas metuisti, humilis tunc Æde QUIRINUS
Stramineâ jacuit, tum cannâ testâ palustri
Tarpeiamque domum & Capitolia parva videres.

TU decus Hesperiaë, tu gloria Gentis Iulæ,
CÆSAR, ab ingrata patriâ nunc addite Cœlo,
Tu licêt astrifero præcinctus tempora ferto
Et lauro stellante mices, licêt ipse Tonanti
Proximus, Iliacâ porrectaque pocula dextrâ
Purpuero ore bibas ; non hæc tibi gaudia tanti,
Quanti erat excelsò Capitolia scandere curru
Victori, & Romæ lætos egisse Triumphos.

O mihi si talem dederint mea Numina lucem,
Una dies mihi vita foret, lux una triumphî
Vel sec'lo potior : pretium quodcunque placeret,
Letho emerem ; mihi non ignava silentia cordi,
Et Pyliaë ætates, nigræque simillima morti

Tempora,

Tempora, sed longæ ventura in secula famæ
 Immortalis honor, qualem sortita Britannûm
 Gens sceta Heroum, quos fama immiscuit astris.

NON antiqua cano, quantus CARACTACUS olim,
 ARVIRAGUSQUE ferox, animi aut BONDUCA virilis,
 Nec toties pulsam Rutupino à littore Romam,
 Et sua quæsitis vertentem terga Britannis.

QUIN BRÛTUM sacro longævi carmine Bardi
 ARTURUMQUE Ducesque sonent: cantu efferat alter
 Creffiacamque fugam, atque exutos Pictonas armis,
 HENRICIQUE animos, & nomina magna, EDOARDOS;
 Territa queis victas submisit Gallia dextras,
 Anglorum vi fracta, rubro cùm vortice inundans
 Discolor in trepidos fugiebat Sequana fontes.

NOS quoque, Belgarum terrorem & fulmina belli,
 Angligenas, Sandvicum arcem, invictumque RUPERTUM:
 Dicet, qui totas olim Permissidis undas
 Hauserit, æternumque dabit per secula nomen:
 Teque etiam, JACOBÆ, ingens Patris incrementum,
 Civica cui frontem decoravit fronde Corona
 Ultrajectinas cùm Mosæ ad flumina primus
 Intrâsti portas, instaurans prælia Gallis.

AT Tu, qui nuper Virtutis magna Britannæ
 Argumenta dabas, tunc & redimite coronâ
 Navali felix, & adhuc in fronte virenti,
 Hostica cùm Bugiæ ad portus incendia latè
 Sparseris Argeriæ in classẽ, qui terror Iberis
 Hesperios Batavo tinxilli sanguine fluctus;
 Tu nostrâ dicende venis HARMANNE Camcenâ.

LITTUS ad Occiduum, fessique cubilia Phœbi,
 Quà pater Oceanus, sua regna, Atlantica volvit
 Æquora, in antiquo mundi stant limite Gades.

Hos instructa armis & multo milite portus
Appulerat puppis Batavum, sociasque requirens,
Invenit Hispanâ tutas statione Carinas.
Fortè ignara mali, longum delata per æquor,
Fessa viâ, Batavæ successit bellica navis
Angliaca; hostilemque inter jacet unica classẽ.
Dux HARMANNUS erat: fremit exitiumque minatur
Belga ferox; prohibet tuti reverentia portus,
Hospitii sacra jura vetant: nam fœdus utrisque
Tum commune habuit, pacemque colebat Iberus.
Pronior in Batavum favor est; & fraudis avitæ
Jam memor atque odii, stat prædæ exponere navem,
Nec violare fidem, & pacem servasse videri.
Spargere tum famam in vulgus, fugisse trementem
Oceano Belgam, detrectantemque Britanni
Prælia, securo pavidum confidere portu,
Victoremque sequi, atque imbelli insistere prædæ.

ACCENSI Batavorum animi Martemque requirunt,
Dux etiam puppis, modo quem fugisse ferebant,
Deposcit pugnam, atque in prælia provocat Anglum.
Olli conditio accepta; exemplumque daturus
Virtutis patriæ lætus sese ingerit hosti.
Protinus armari navem, & se accingere Marti
Ductor uterque parat; tum vela capacia ventos
Collectura omnes, curvataque suppara tendunt.
Transra per antennisque alii durosque rudentes
Transcurrent celeres, summoque aplustria malo
Bellica suspendunt, utriusque insignia Gentis.
Arma locant alii, longèque minantia lethum
Liventi nitro tormenta & glandibus implent.
Pars alia acclamat, connixaque viribus instat,
Unaque laxato diducitur anchora fudo.

AT

AT non Belga sibi fîsus, numeroque ratique,
 Instruit atque novo complebat milite puppim.
 Quinetiam infidas metuens agit arte dolosâ
 Infidias; latuère sinu nam fortè propinquo
 Tres Batavûm naves, inque altum exire jubentur,
 Auditæque procul celeres succedere pugnæ.
 Dux etiam, antiquo Gentis de more, poposcit
 Spumantem vino pateram, sociisque propinat
 Pocula plena mero; litat hoc libamine Marti.
 Illi inter sese multâ vi brachia tollunt,
 Exsiccantque cados; it plus quàm nauticus omni
 Tum clamor cœlo: nec prœlia iusta parari,
 Sed Lapitharum epulas credas aut Orgia Bacchi.

SOBRIUS interea Ductor, multumque priori
 Dissimilis, postquam belloque operique paratum
 Esse videt Nautam; aptatamque in prœlia puppim;
 O Socii, potior Batavûm virtusve Britanna
 Experiemur, ait: Mè sic nunquam hoste protervo
 Antè laceffitum, jactanter in arma vocare
 Pœniteat Belgam: Patriæ fortuna decusque
 Nobiscum hæc unâ vehitur rate, cernet Iberus
 Littore, GREENVILLUMQUE iterum DRACUMQUE timebit.
 Nec longo nobis opus est certamine, pûlchram
 Aut mortem hora mihi dabit, aut dabit una triumphum;
 Et victos condet fluctu, aut feret æquor ovantes.

AT verò Hispanus, cùm decertare paratas
 Esse videt, portus extra jubet ire carinas,
 Amplus quâ pugnæ pateat lato æquore campus;
 Securus juxta & lætus navale duellum
 Littore visurus, totâ fiat vulgus arenâ
 Confertum, vacuas urbes & rura relinquens.
 Talia non olim vidit spectacula Roma,

Nec talem tulit ipsa Virum. Portu ire priores
 Cernuntur Batavi, atque iterum deposcere bellum,
 Et canere ingenti clamore, ante arma, triumphos.
 Angliaca insequitur puppis, cursuque silenti
 Scindit aquas: audax facinus, temerariaque arma
 Irrident alii, pars & miseratur euntem
 Damnatam letho, & nimiâ virtute cadentem.

JAMQUE altum tenuère rates, & classica pugna
 Signa dabant; inflant lituos, & tympana pulsant,
 Insonuitque fragor latè Siphonis aheni
 Fulmineus; tonitruque novo cœlum omne remugit.
 Scilicet is pugna Batavûm modus, eminus arma
 Projicit, & vanos jaculatur longiùs ignes.
 Tela fluunt velis, aut fixa rudentibus hærent
 Incassum, aut fessæ resident in marmore glandes.
 Interea ignarum miratur littore vulgus
 Flammas excipere & parcè torquere Britannos;
 Inque hostem intrepidòs per tela minantia & ignes
 Tendere iter propius, Batavæque accedere puppi.
 Utque ubi torvus aper Calydonia liquerit arva
 Thessalicos populatus agros, immittit in hostem
 Pastor Amyclæumque canem, grandemque Molossum;
 Accurrunt circa, & fugiunt, prædamque timentes
 Stant longè, & vacuum latratibus aëra replent:
 Illi indignanti fetis terga asperat ira;
 Frendet, & exacuit dentem, sternitque rotatque
 Obstantes, multoque cruentat sanguine terram.
 Sic BRITØ, ut hostilem tandem est delatus in alnum,
 Acrior accelerat cursum, prorâque minanti
 Irruit in proram; atque implexis funibus hæsit,
 Vinculaque injecit, ferratoque alligat unco;
 Ne fugiant, illud metuit fortissimus unum.

Nec mora, quâ puppi protenditur area rostro,
 Sulphureo secat igne viam, latumque per hostem.
 Findit iter ; ventis & fulminis ocyor ictu
 Plumbeus imber agit mortes : tabulata, trabesque,
 Malique antennæque novâ gemuere procellâ.
 Insiluit Dux ipse rati, focique sequuntur ;
 Cominus hinc atque inde neces, & vulnera fortis
 Spargit, & obstantium jugulos petit, & fodit ense.
 Jamque super strages & densa cadavera Victor
 Quærit adhuc hostem ; laceræ pars ima carinæ
 Claustra petit, cæcisque pavens evellitur umbris ;
 Cum Duce pars veniam supplex, vitamque precatur :
 Ille ubi prostratosve sibi, vel morte jacentes
 Conspectit ; nimioque madentem sanguine dextram ::
 Reliquias Batavum tristes, stragemque misertus
 Infandam, ignoscit facilis, vultuque sereno ;
 Nec vicisse adeo placuit quàm parcere victo.

ET jam Victor ovans resonantia littora plausu
 Intrat adoratus populis, & vulnus honestum
 Fronte gerens, proprioque hostisque cruore decorus.

SUBSEQUITUR captiva ratis, devincta catenis
 Angliacæ puppis veteris de more triumphî ;
 Cærule descendunt malis, rutilæque Britannum
 Signa cruces toto fluitant victricia cœlo.

TU verò antiquam, Dux invictissime, Calpen
 Transgredere, Herculeasque ultra spatia columnas,
 Nec Gades tibi limes erunt ; dum littus Iberum
 Æquora perpetuo pulsant Atlantica fluctu,
 Albionemque tuam complectitur Amphitrite,
 Te pennâ stridente vehat per sidera fama,
 Heroasque ferens, Tua coelis innatet Argo.

A D

D. D. H A N N E S,

INSIGNISSIMUM

M E D I C U M & P O E T A M.

O Qui canoro blandiùs Orpheo
 Vocale ducis carmen, & exitu
 Feliciore luctuosis
 Sæpe animam revocas ab umbris,
 Jam seu solutos in numerum pedes
 Cogis, vel ægrum & vix animæ tenax
 Corpus tueris, seu cadaver
 Luminibus penetras acutis;
 Opus relinquens eripe te moræ,
 Frontemque curis sollicitam explica,
 Scyphúmque jucundus require
 Purpureo gravidum Lyæo.
 Nunc plena magni pocula postules
 Memor WILHELMÍ, nunc moveat sitim
 Minister ingens, Imperique
 Præsidium haud leve, MONTACUTUS.
 Omitte tandem triste negotium
 Gravéque curas, heu nimium pius!
 Nec cæteros cautus mederi
 Ipse tuam minuas salutem.

Frustra

Frustra cruorem pulsibus incitis
 Ebullientem pollice comprimis,
 Attentus explorare venam
 Quæ febris exagitet tumentem :
 Frustra liquores quot Chymica expedit
 Fornax, & error sanguinis, & vigor
 Innatus herbis te fatigant :
 Seriùs aut citiùs sepulchro
 Debemur omnes, vitæque deferet
 Expulsa morbis corpus inhospitum,
 Lentumque deslebunt nepotes
 (Reliquias Animæ) cadaver.
 Manes videbis Tu quoque fabulas,
 Quos pauciores fecerit Ars tua ;
 Suumque victorem vicissim
 Subjiciet Libitina victrix.
 Decurrit illi vita beatior
 Quicumque lucem non nimis anxius
 Reddit molestam, urgétve curas
 Sponte suâ satis ingruentes ;
 Et quem dierum lene fluentium
 Delectat ordo, vitæque mutuis
 Felix Amicis, gaudiisque
 Innocuis bene temperata.

JO. ADDISON. e Coll. Magd.

JACOBUS II.

DUM capiti lætos Regali innectit honores
Turba favens studiis, dum circùm compita fer-
vent

Plausuque fremituque; quid ò, Parnassia Diva,
Quid tu sola taces? est & felicitis Olivæ
Atque Hederæ tibi vis, & quæ per tempora Regum
Laurus eat victrix: age multo Numine foetus
Annales ordire, & non ignobile carmen.

ANGLIACOS latè jam defolaverat agros
Civilis rabies: populus jam victor avitis
Depulerat CAROLUM sceptris: &, nequid inausum
Linqueret, indignâ statuit fœdare securi
(Siqua fidem tanto est sceleri latura vetustas)
Sacratum caput, & vinctos diademate crines:
Nec satis hoc: ipsam cupiunt à stirpe STUARTUM
Evertisse domum, atque æternæ gentis honorem.
Nequicquam! longè venturi provida mater
Senserat hæc, & Te nimium, JACOBÈ, paternis
Vicinum fatis nebulâ subduxit amictum
Fœmineâ: favit cœptis audacibus ætas
Mollior, & dubiæ tenerâ lanugine malæ.
Talem flava Thetis magni Chironis Alumnum
Eripuit bellis, & trans vada cærula vexit
Virgineâ tectum pallâ: stupet æmula formam
Deidamia parem; victæ indoluere sorores.
EX illo qui Te palantem egere labores

Æquora

Æquora per terrasque? O nusquam rebus in arctis
Fratre minor CAROLO! Patris ô non degener hæres!
Finibus extorris, peregrinæque hospes arenæ
Quas supplex gentes, quas non oraveris urbes?
Heu duram sortem & Divos expertus amaros!
Non tamen his animi virtus infracta ruinis
Succubuit; Ligerin testor, Rhodanique fluentæ
Vulneribus Francorum & pigro fordida tabo:
Testor & undantes Dunkirkæ sanguine fossas,
Atque tuum, Mardika, haud exuperabile vallum,
Cum portas super, atque ipsis pro mœnibus Heros
Auderet frustra: infelix quòd milite Flandro
Usus in adversos ivisset forte Britannos.

Quali Marte ruens, quàm magnæ prodigus iræ
Arma Nemuriadum & disjectas perculit alas!
Illa dies atque illa animoso in pectore virtus
Nutantem folio LODOICUM & Gallica fata
Sustinuit, stupet in tantis TURENNIUS ausis,
Seque premi dolet, & partas arescere lauros.

ET tamen hunc toties defensâ excedere terrâ,
Galle, jubes; neque Te juncti vicinia movit
Sanguinis, hospitii fides: valet usque Tyranni.
Fama minax, & OLIVERIANI Nominis horror.
Quanquam (siqua suos tangunt præfagia Vates)
Tempus erit quondam cum te, LODOICE, paventem.
JACOBUS non jam supplex inviserit hospes;
Cum sternet Gallos, cum magna in prælia vindex
Ducet avos, atavosque, & quas EDOARDUS in armis.
Impiger, aut melior concepit Filius iras.
Ducet enim, ac multo Parisinos ariete muros
Victor ovans impellet, & in sua jura Celeti
Avulsam trahet imperium, Normanaque regna.

Tum.

Tum vos Iſiacæ, gratiſſima Nomina, Muſæ
Idem tanget honos, qui nunc ; ſimiliſque videri
Ibit magna dies : iterum ceciniffe juvabit
CAROLIDEN, capitique recentem aptaſſe coronam ;
Solenni hæc iterum reſonabunt Mœnia plauſu.

TU tamen exhaustos, age, nunc molire labores ;
Venturum decus, ac ſerarum præmia laudum
Dīs, Erato, permitte: vides quas læva Britannis
Fata tulère vices ! quis rerum volvitur ordo !
Avulſum folio CRÔMWELLUM pallida Ditis
Regna tenent : ſævit flagris ſubigitque fateri
Tiſiphone inſultans ; circum ſœda agmina ſtipant
Gorgones, Harpyiæque, atque informes Centauri.
En CAROLUM ! En reduces Rutupina ad littora Fratres !
Quà tendunt per agros, perque urbes, aurea circum
Pax & priſca Fides, & formoſiſſima rerum
Libertas nitet, atque effuſo Copia cornu.

O magnas experte vices JACOBÆ, ſecundis,
Qua licet, utere Dīs ; cape felix pacis amœnæ
Intermiſſa diu ſtudia, ac florentia dona.
Nec Te longa manent : jam nunc antiquus ad arma
Te poſcit Mavors, iterumque in bella reſorbet.
Ecquid enim vix dum natali Belga palude
Elapſus, ſtagnisſque informibus, Oceanum omnem
Abripiet, pelagoque impune volabit aperto ?
Ille etiam Angligenas audaci Marte laceſſet,
Ultiores Britonas, ſociamque oblitus ELISAM ?
En & nunc quantis inſtaurat claiſſibus æquor
Hinc atque hinc, oditque moras, atque increpat ultro ?
Demens ! qui JACOBI haud æqua in bella ruentis
Excierit nimboſque & non imitabile fulmen !
Ille aderit damnoque moras graviore rependet.

Haud

Haud aliter vidi meditantem prælia taurum
 Stare procul, vultusque truces animosaque colla
 Fingere, libratoque irasci in vulnera cornu:
 Dein, ubi collectæ volvuntur naribus iræ,
 Proruit, atque omnem rapido pede spargit arenam.
 Quas strages tulit illa dies! quæ funera vidit,
 Et quales lethi facies! cùm Marte secundo
 Terribilis puppi staret JACOBUS in altâ,
 Et Batavûm laceras vexaret fulmine quercus!
 Audiit, intremuitque imis Haga fundamentis,
 Intremuère lacus, perque uda cubilia pressit
 Rugitum Leo, septenoque obmutuit ore.
 Quà ferret se cunque, neces & vulnera spargens,
 Illac retro acies ac ruptas ire phalanges
 Compulit, & vacuo cesserunt æquore Belgæ.
 Haud tulit hoc partas Suedorum sanguine lauros
 OPDAMUS recolens, seseque objecit, & omnem
 Excepit belli nubem, intorsitque receptam.
 Tum verò volitantâm hinc illinc ingruere imbrem
 Telorum, volvi fumos & stridere glandes
 Alatas: medius regnat pavor; omnia latè
 Caligoque umbræque & circumfusa tenet nox.
 Tres illic juvenes crudeli funere raptos
 Vidiisti, JACOBÈ; Tibi quoque missile plumbum
 Affuit, & sparæ rorabant sanguine vestes.
 Felices animæ, quibus hoc sub Judice corâm
 Contigit oppetere, & tam pulchro vulnere labi.
 Non vos indecores, nec inultæ errabitis umbræ:
 Pœnarum ipse satis jam nunc pro talibus ausis
 OPDAMUS luet, atque eadem mox regna tenebit.
 Namque, ut CAROLIDES magnis se accinxerat iris
 Torva tuens, Ductorque Duci jam cominus ire
 Apparât,

Apparat, & stricto ad puppim mucrone coruscat;
 Protinus immani (seu fors hoc, seu Deus author
 Egerit, incertum est) Batavûm ratis ic̃ta fragore
 Diffiluit: piceæ sursum cum turbine Nubes
 Volvuntur, mistæque atrâ caligine flammæ:
 Tum verò passim vidisses gurgite vasto
 Antennasque, forosque, & truncos vulnere malos,
 Nigrantesque trabes, semustaque robora ferri;
 Arma quoque, & laceros (immania corpora) Belgas.

HACTENUS Hollandis animos viresque Lyæi
 Indomiti rabies suffecerat udaq̃ue virtus:

At simul OPDAMI cladem ingentesque ruinas
 Prospexêre, ruunt subiti, clavosque reductos
 Expediunt, omnesque vocant ad carbasa ventos.
 Terga premit JACOBUS, & impiger æquore toto
 Palantes agit, & repetito fulmine vastat;
 Nec mora, nec requies; BLACI subridet imago,
 Atque Amboynæi saturantur sanguine Manes.

BELLIS parce, Brito: jam nunc tibi Thamefis ultro.
 Cæruleum pandit gremium, Tuque inclyte Victor,
 Ingredere ô, crinesque obtentu frondis inumbra.
 Aspice, qui coëant populi, quo littora plausu
 Ic̃ta sonent! passis ante omnes CAROLUS ulnis
 Gratatur reduci, longûmque amplexus inhæret.
 Aëtiaci talem Cæsar post funera Martis
 Se tulit investus triplici Romana triumpho.
 Mœnia: procedunt famulæ longo ordine gentes,
 Æthiopes, Lelegesque, sagittiferique Geloni.
 Tum lætus viguit Pæan, tum carmine festo
 Albion insonuit. Quin Tu popularibus auris
 Fide parum, JACOBÈ; eadem mox turba revulsum
 Prosterne decus, & direptas vertice lauros.

Illius imperiis patrio Tu littore quondam
Excussus peregrina iterum vagus arva requires :
Antiquis iterum fatis exercitus ibis
(Heu Tibi !) per scopulos, & per maria aspera ventis :
Ah ! quàm penè die Britonum spes occidit illo,
Cum, que Te vexit, bibulis hæreret arenis
Fixa ratis, rimisque inimicum admitteret imbrem
Horridum hians, jam jamque vado subsideret imo.
Tum vitreo (ut fama est) mœstùm ingemuère cubili
Neriædes Nymphæ : tum monte Britannia fidens
Diva super, canos pictaï frontis honores
Turpavit, diæque verenda insignia pallæ :
Lapsa manu sceptrâ, atque excussæ vertice Turres.
Quod Te tunc Numen tanto discrimine præsens
Eripuit, JACOBÈ ? Deûm certissima cura,
Salve, Fatorumque labor ! cui militat æquor ;
Cui venti, vigilisque armamentaria cœli.
O sueti nimium Patres per devia ferri !
O populi rabies ! ut vos præcordia subter
SHAFTSBURIANA lues, & trux accendit Erinnyes !
Sic decuit patriæ dilecto e limine pelli,
Qui patriæ sumptis steterat tutamen in armis !
Sic ponti cœlique in aperta pericula mitti,
Quis maris imperium vindex, sævumque tridentem
Asseruit ! gesti sunt hæc stipendia belli !
Quis furor est Illi sceptrâ invidisse Britanna,
Quem Dominum velit Europa ? hunc ascisceret ultrò
Gens Lithuana Ducem, Thracis qui cornua Lunæ
Frangeret, Ismariique retunderet arma Tyranni.
Illi Casareas Germano addente secures
Cederet Austriacus, stet quanquam stemmatis ordo
Æternus, missumque Deorum à sanguine Nomen.

QUIN

QUIN tu, cæruleis gratissima Tethyos ulnis
 Albion, & circumfusi decus Ennosignæi,
 JACOBO gratare tuo : viden' ille malignas
 Evicit tandem Parcas : ille omine fausto
 Imperiis jam assurgit, & Anglica regna capeffit.
 Quantus sese infert populis ! qualisque videri,
 Hinc atque hinc festâ Procerum stipante coronâ
 Incedit ! Lucent effusis aurea flammis
 Tempora ; Fraternumque aperitur vertice sidus.
 Haud alius solium stellis ardentibus aptum
 Conscendit Pater Omnipotens : stant limina circum
 Divi, Semideique, & (Rustica Numina) Fauni :
 Fit sonitus, tremulumque perambulat atria murmur.

Recitavit in Theatro Apr. 23. 1685.

— *ex Æde Christi.*

C A R M E N
 CORNU VENATICO
 I N S C R I P T U M.

RURIS O Præses, Nemorumque Virgo,
 Ecce Venatûs studiofa Pubes
 Quæ Tibi vovit ! Cape nunc, & olim

Leniter audi

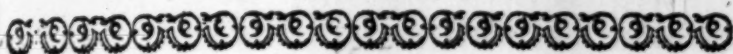
Hoc simul Cornu son uit, repente
 Ipsa Te, Diana, Tuasque Nymphas
 Affer in Cursum ; & latebris morantem

Excute prædam.

Sic

Sic Tuos nusquam temeret recessus
 Capripes! sic Te, per operata, nullus
 Cernat ACTÆON, ubicunque puro
 Fonte laveris!

—————*ex Æde Christi.*

C A R M E N

*Poemat. Oxon. in Obitum Augustissimæ &
 Desideratissime Reginae MARIÆ se-
 cundæ inscriptum.*

ESTNE, qui missus petat astra pennis
 Ales, ac Teiam superet columbam?
 Surgat, ac charæ ferat hæc Sororum

Dona MARIÆ.

Cæteras herbas minùs illa fidas
 Sensit, herbarum generosa nutrix:
 Nostra succurret meliùs caducæ

Laurea vitæ.

—————*ex Æde Christi.*

EXEQUIÆ DOLBENIANÆ:

SIVE

E C L O G A

I N

Obitum Reverendissimi in Christo Patris JOHANNIS DOLBEN, Archiepisc. Eboracensis.

Interlocutores CORYDON & THYRSIS.

DIC mihi, dic, Pastor, (si jam communis utroque Cura tenet, communis amor) quo faucia luctu Mens tibi languet, & unde dolor depascitur ora? Talis enim, memini, tibi purpura læta solebat Flagrantes vestire genas; sub vere rubenti Qualis honor violas, & odoriferos Hyacinthos. Jam color iste abiit; seu sævæ Phyllidis iræ Exedère animum; trepidi prædator ovilis Seu lupus invasit teneros cum matribus agnos: Fare, age, & ex illo sic Pan, tibi Numen amicum, Securas tueatur oves, sic Phyllide Thyrsis Conjuge sit felix, felix simul illa marito.

THYR. Ah! pereant mea cura greges, oviumque magistram

Mors eadem rapiat; postquam crudelior Orcus Abstulerit Gallum, atque imâ sub nocte recondit. Galle, decus nemorum, Borealis fama Briganti;

Qua

Quà mediam, antè alias longe pulcherrima Nymphas
Oufa secas erbem, lenique interluis alveo.

Sed fluvios jam luctus habet, tuque imbre tumentì
Volvis aquas, queruloque immugit murmure ripa;
Nempe tuus periit Gállus, cui fistula ventos
Et poterat mulcere, & vestros sistere cursus.

Pastorum immortalis honor, spes unica, & ingens
Præsidium Arcadiæ Gallus: te, Galle, sub undis
Nereïdes deslent, te lugent pascua circum
Faunisque Dryadesque. (Cor.) Ergo quando omnia damnum
Tangit idem, certè & Corydon sua munera debet.

Te, natale solum, testor, placidæque fluenta
Aufonæ; propter vestras si carmina ripas
Gallus adhuc juvenis lusisset, carmina valles
Motura & montes; quin jam per flumina sævus
Rumor erat, Gallus CORITANÆ gaudia terræ
Occubuit: Tu semper eras custodibus ipsis,
Tu pecudi secura salus; tu maxima, Galle,
Progenies Divùm: Vos mœsti dona quotannis
Libate Agricolaë (vestris ab ovilibus urfos,
Immanesque fugavit apros) ter spargite flores,
Ter lustrate umbras, evincti tempora tristic
Et Taxi ramis, & funereæ Cyparissi.

THYR. Tu quoque pullatos inter, Rhedycina, triumphos
Tu socias misce lacrymas, (vos parcite, Musæ
Agrestes) olim sacros dilecta recessus

Incoluit proles: tibi plenâ munera flammâ
Galle, dedit, geniumque indulxit amicus Apollo.

COR. Sed Musis fortuna obstat, brevis illa voluptas;
Tum retro fluere, adversusque evolvier ordo:
Nam Furiaë vetuère moras, invasit Erinnyis
Campos, alternusque animas demessuit ensis.

O, monstrum Pani invisum, atque obscœnior ursâ,
Seditio pestis! per rura hinc cominus atque hinc
Pastoresque ruunt, pecorumque ignobile vulgus.

THYR. Jam Pani devota fides te, Galle, laceffit
Ad partes, laterique hæret delecta caterva,
Felix turma, duo Juvenes! Vos conscia virtus
Incitat, & pietas fucata nescia fraudis:
Vos Martis terrorem inter campique labores
Mens eadem tulit, & per casus mille coëgit
Fata inimica sequi; seu fors incerta juberet
Aut unâ superare, aut pulchræ occumbere morti:
O, Patriæ spes magna! O, duri in turbine belli
Nusquam victa cohors! O, turba haud millibus impar!

COR. Sed jam canus amor, vicibusque infractus inquis,
Atque extremum emensus iter, cadit; ultima nodum
Avulsit fors Urnæ, & inexpugnabile bello
Disrupit vinc'lum: feros deslendus in annos
Interiit * Celadon; quo non præstantior alter,
Nec potior Judex (quoties Melibœus & Ægon
Certavêre unâ, atque alternâ lite cadentem
Divisêre diem) Divinæ oracula Legis,
Sacrasque ambages, & cæca ænigmata solvit.
Tu comes, heu nimium fidus; tu proxime cœlis
Succedis, Galle; En & languet † Myrtilus alter
Et senio & morbo, super astra futurus amicis
Jam focius: dolet ille inimicæ tædia lucis
Ingratasque moras. Quanquam, O, si numina flectant
Singultus, Rhedycina, tui; vos altera demum

---

* Vir Rev. Rich. Allestry, S. S. T. Profes. Regius, & Coll.
Æton. Præfectus.

† Rev. in Chr. Pater Johan. Fell, Episcop. Oxon. & Ædis
Christi Decanus.

Pignora, Dii, servate, & magnis parcite fata
Reliquiis. —————

THYR. At vos nec fatum, meritorum aut immemor ætas
Dissimiles unquam arguerit; vos una tabella,
Vos tres una refert, famamque æterna loquetur
Pictura: En! ut vicinos sub imagine vultus
Jussit amor spirare, & eâdem vivere cerâ.
Fortunatæ animæ! primis adolevit ab annis
Jam matura fides, vobis & fœdera sanxit
Multa dies, junctasque exhausta pericula dextras.

COR. Quali Marte pares in castra adversa ruistis,
Atque avidi pugnae, per mistos pulvere campos,
Perque globos ignesque, & quâ densissimus urget
Impetus! At quàm pene die cecidistis in illo,
Cum medios hostes inter temerarius ardor
Tercentum rapuit juvenes; tum milite fuso
Ensesque, insidiasque, alato & fulgere glandes
Fervere vidisses: nimia tum prodigus iræ
Sæviit hostis, & ibat ovans latè agmina circum,
Mularum spolia indutus. Sed te tua, Galle,
Defendit virtus, medioque è turbine magnis
Eripit illæsum auspiciis fortuna, futuri
Grande ævi pretium. (THYR.) Quin nunc age, cardine
verso

Diffugiunt, CORYDON, nubes, & flore superbit
Rursum lætus ager: supplex per rura colonus
Agnoscit Pana, & latè nemus omne remugit
Io, Pana Deum! Tu jam sine tempora circum
Felices errare hederas; tibi, Galle, sereni
Indulgent cœli; teque ambit pacis amœnæ
Intemeratus honos, atque inviolabile pignus:

COR. O, nostro dilecte Deo, & certissima, Galle,

Cœlorum cura! O, sacros haud immemor unquam
 Ritus asserere! O quoties ardente tumultu
 Pastorum, cùm nunc auderet cæca Juventus
 Sceptra affectare, atque æternos Panis honores;
 Tu fluctus sedas, tibi fandi copia torrens
 Incantat rabiem, & gliscentes temperat iras.
 Talis vel Zephyri, vel blandior aura Favonî,
 Si fortè aspiet, tum gaudet mutua silva
 Inclinare apicem, & facili se flectere nutu.

THYR. Neglectas inter valles tibi, Galle, loquenti
 Auscultant pecudes, arrectisque auribus hærent
 Suspensæ; tu Pastorumque oviumque sequaces
 Huc illuc mulces animos; tibi flumine lento
 Hyblæis vox mista favis, cùm roscida mella
 Sudant, & liquido distillant nectare quercus.

COR. Tale tuum carmen, qualis molli incubat herbæ
 Aut roris gemma, aut acclivi in tramite murmur
 Lene cadentis aquæ: Quin vos jam flete, capellæ,
 Custodesque, agrique, & tu, resonabilis Echo:
 Jam vox ista filet, vicibus quam sæpe solebas
 Alternis iterare, horæque involvit acerbæ
 Longa quies Gallum, æternisque immiscuit umbris.

SAM. JONES, } *Arm. e Coll. Mert.*
 THO. CHESTER, }

Scholæ WESTMONASTERIENSIS
DESCRPTIO:

A D

*Reverend. in Chr. Patrem & Dominum
THOMAM Epif. ROFFENSEM, &
Ecclef. Colleg. Westmonast. Decanum.*

ME Pia, me memorem charæ Nutricis Alumnum
Dilectos monuit Clio celebrare Penates,
Et dare mansuræ nota incunabula Famæ.

TU modò, Musarum columnen, quo pendet ab uno
Gloria, & augusti spes inclinata Lycei,
Tu, qui tendentes duri ad fastigia Pindi
Exemplo accendis juvenes, & lenta tuorum
Despicias ex alto, & longè vestigia rides,
Summo ipse innitens apici, impavidusque ruinæ;
Tu modò, da faciles Musas, & dirige cursum.

Favum S. Petri] Quà, juxta Thamesin, se tollit in æ-
Westmonast.] thera Moles,

Cæsaribus benè nota Domus; seu donet ovantes
Regali trabeâ, seu servet fida repositos,
Et Sceptri, & cinerum pariter certissima custos;
(Hos sera ingeminet luctus, hunc sera triumphum)
Hic ubi porrigitur longus sub fornice trames,
Qui Tempia à tergo claudens sinuatur in Austrum;

Hic, ubi porta patet, verso obice, panditur ingens
Museum.] A lævâ limen; Pariisque innixa columnis
 Marmora, tornatæque trabes, laquearque superbum;
 Mœniaque artifice multum debentia dextræ.

T A L E M si Siculo donâssent æqua Tyranno,
 Talem fata Scholam; patrias felicior exul
 Despiceret sedes, & parva palatia Regum.

M O X, ubi sepositis aperitur janua valvis,
 Ut primùm ante oculos fervet numerosa juvenus,
 Turba filens; intenta operi, nunc dicta Magistri
 Aure bibens pronâ, nunc alto in pectore condens;
 Pythagoram remeâsse negas, Samioque Nepotes?

S E D quò se ducat meliori tramite Clio,
 Et regat immensum vestigia certa per æquor;
 Signat iter dubium, & lustrat justo ordine Classes.

1 *Class.*] HIC aditu in primo, studiis accenditur infans
 Æmulus, amotamque ardet contingere metam;
 Et, septem à cunis qui vix numeravit aristas,
 Romanas voces, primæ tentamina linguæ,
 Dimidiat, doctæque edit præludia Suadæ,

S I C teneros olim eduxit Cornelia Gracchos
 Infantes facunda parens; dum dedita circum
 Fama vocat Proceres, admiraturque Senatus
 Præcocis eloquii vires, cunafque disertas.

2 *Class.*] M O X, ut cùm pedibus se credit debilis infans,
 Et summis instat plantis, bene sedula Nutrix
 Tarda Ariadnæo firmat vestigia filo,
 Ne quâ transversum titubet, pronûsve feratur:
 Sic, ubi distantem certatim attingere Romam
 Nituntur juvenes; ne fortè per avia tendant
 Incerti, & duris illidant crura salebris,
 Præbet Aristarchus normam; & data regula certum

Signat

Signat iter, solidatque gradus, & firmat euntes.

INTEREA aut facilis teritur post prandia Naso,
Aut lepida Æsopi ridetur fabula, utrinque
Et lactare animum, & mores formare parata.

3 *Class.*] Nec tantum volvit veteres ignava Poëtas,
Concipit ipsa intus flammæ, fervetque juvenus;
Agnoscitque Deum; & facili sua carmina venâ,
Qualiacunque potest, saltem mediocria, condit,
Quæ facilis laudet iudex, non arguat æquus,
Queis meliora Maro, Bavius pejora sonaret.

HIS sensim gradibus formavit Mantua Vatem,
His & Smyrna suum; paulatim ad culmina Pindi
Carpendum est iter, & sua habet cunabula Pallas.

HIC interpositus gemini maris arbiter Isthmus
Sistitur, & diffusa aditum Cortina recusat;
O testis studii Cortina, & doctior illâ,
Quam Delphi stupuere olim, quæ conscia Phœbi
Secretas voces, & certa oracula fudit!

4 *Class.*] HACTENUS Ausoniâ pubes sudavit arenâ,
Et tandem (heu longo) summa ad Capitolia cursu
Evehitur, mediâque locat vexilla Suburrâ:
Vicinus, ingeminant læti; jam Roma curules
Insequitur devicta, alias captivus in oras
Naso redit; nosterque Maro est: Te, Flacce, tenemus
Invisi Britones; vosque, ô par nobile Vatum,
Pellibus exiguis unoque volumine clausi,
Vos nox & piceæ nequeunt celare tenebræ.

NON tamen hæc turmam Victoria reddit inertem,
Securamque sui; longè trans Itala regna
Urget iter, tentatque vias, & tendit Athenas.

5 *Class.*] CECROPIÆ cedunt arces, sua moenia tradit
Victori Pallas; captâ dominatur in urbe

Exultans juvenis ; teque, ô spes ultima Graiûm,
Teque, tuamque capit, longa ante decennia, Trojam.

PERGENDUM est Solymas ; facilis Judæa repandit
Immensas, quas servat, opes ; nova munera donat
Intellectus Arabs, gazasque repandit Eoas.
Et tandem quis limes erit ? quò vivida pubes
Expatiatur ovans ; fixæque ignara columnæ,
Thulenque extremam, & Calpen post terga reliquit ?

6 *Class.*] SISTIT paulisper cursum, & (quia parta tueri
Est labor, & meliùs parent cultoribus arva,
Quæ longùm subigit vomer, quæ frangit aratrum)
Saxum volvitur idem, & noto se versat in orbe,
Et citiore iterum relegit vestigia passu.

Interea flammâ propiore accendit Apollo
Felices puerorum animos, & percutit œstro ;
Jam furit, & subitum fundit turba enthea carmen.
Neglectum carmen ; sed quod culpæ severus
Vix possit Momus, vix carpere Zoïlus ausit.

SIC, five id casu fiat, seu numine Phœbi,
Se certo pede verba ligant ; sic, arte remotâ,
Sponte suâ numeros voces formantur in aptos.

SIC, Epicure, tui coeunt vaga semina mundi ;
Fit lapis ipse sibi faber, &, sine legibus, ultro
Sese informe Chaos pulchrum glomeravit in orbem.

7 *Class.*] NUNC tandem summi Juvenis fastigia montis
Occupat, & bisido figit sub vertice sedem ;
Et meliùs recolit notas, & promovet artes.
Seu nunc indulget Phœbo ; fruiturque Deorum
Colloquio Musisque suis ; seu rostra disertus
Conscendit, magnique quatit DEMOSTHENIS arma :
Seu vires Numerorum operoso examine pensat,
Et Samii Siculique fenis non negligit artes :

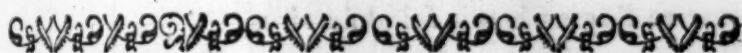
Curisq[ue]

Curfusque æthereos notat, & metitur Olympum.

HIS demum exactis studiis, hoc orbe laborum
Expleto, doctæ sua reddere præmia publi,
Et donare rude emeritos, & tradere palmam,
Aut fortè antiquo segnes includere ludo,
Hoc, Pater, omne Tuum est; illis dat Granta coronam;
His Rhedycina parat; quæ me manet utra? vel ulla?
Te penes augurium est; certam Tu dicere fortem,
Phœbe, potes, qui fata regis, qui conjicis urnam.

—————*Scholæ Westmon. Regius Alum.*

C A R M E N

I N

O B I T U M

Augustissimæ & Desideratissimæ

REGINÆ MARIÆ,

ANNO 1695.

POST fractas Gallorum iras, animumque subactum
Borbonii, avulsasque hostili vertice Laurus;
Dum Rhodano NASSAVUS ovat, manesque cruore
Auriacos placat, ruit & victricibus armis
Tela inter flammata, & mista Tonitrua nimbis,

H 5

Tene

Tene rapit mediis mors immatura Triumphis?

O! Venus haud impar, neque Marte indigna Marito!

INCAUTO longum dederat contagia vulgo
 Dira lues; primo exiguis contenta trophæis,
 Egit ubique humiles, nondum metuenda, triumphos.
 At sese attollens, regalisque æmula formæ,
 Privatum aspernata hostem, tenuisque sepulchri
 Gloriam inobservatam, & vix memorabile funus,
 CÆSAREOS petit illa lares, atque ora MARIÆ.
 Omnibus hîc instructa dolis, junctisque venenis,
 Atque mali secura sui, per mille nocendi
 Artes progreditur, *repetito & vulnerat ictu.*
 Interea Regina haurit spirabile virus,
 Exitiumque ignara trahit, mortemque futuram.
 Mox teneros artus depascitur ignea febris,
 Formosum pendet caput, & cruciatibus ægris
 Torquetur cerebrum, lumbique dolore gravescent.
 Purpureis maculata notis, & lûrida turgent
 Pectora, flagrantique rubent incendia pelle.
 Languida non solitas jaculantur lumina flammæ;
 Non fronti divinus honos; non gratia vultûs;
 Nota nec ulla manent veteris vestigia formæ.
 Quàm tibi dissimilis! quantum O! mutaris ab illâ,
 Quæ, modò per populum incedens Regina, coruscis
 Mille neces sparsisti oculis, & lucida tela!
 At Tibi nunc, formæque æterna obducitur umbra.
 NEC via mortis erat simplex; sed fœdere juncto
 Mistæ venena fluunt, regnantque impune per artus
 Pæoniam indignata artem, succosque potentes.
 Quinetiam sanies squalienti fluctuat atra
 Sanguine, corruptisque exæstuat ossibus ignis.
 Per cutis excoquitur spiracula tabidus humor,

Nativoque

Nativoque tegit crustatum tubere corpus,
Perpetuo & nitidas Veneres velamine condit.

HAUD secus ac quæ stella diu volventibus annis
Immensum in toto diffuderat æthere lumen,
Gloria cœlorum, mundo nec inutile fidus,
Cui longo innatus expressit tempore fordes
Multa dies, variusque ordo mutabilis ævi,
Ingenitâ nocte, & spissò se obnubit amictu,
Concretaeque subit maculis, radiosque diemque
Subducens, tacitas premit intra viscera flammæ.

AT Tibi nunc vanos frustra molimur honores,
Exequiasque Tuas, & non violabile bustum
Sacramus Musis, & inani munere versûs.
Et tu jam posthac miserum plorabere funus,
Gens quacunque suos egit Romana triumphos;
Te flebit vel tristis Arabs, & inhospita Turcæ
Pectora, inassuetisque ferox nunc Persa dolebit
Luctibus, & propriis, discent mitescere linguis.
Dum procul emittit doctas Rhedycina querelas,
Lugens mille sonis, & multiplici ingemit ore.
O! nunquam ploranda satis venerabilis Urna!
Vel Patri deslenda Anima! & quam Regius exul
Deploret, lacrymisque senilia proluat ora,
Dum Natam reputat, licet illi mente resurgat
Sceptri avulsus honos, raptique Injurîa Regni.

QUIN Te penè Tuæ junxit, GULIELME, MARIÆ,
Et cineres amborum unâ commiscuit urnâ
Execranda dies, & ineluctabilis hora.
Quos etenim impatiens voluisti corde dolores!
Quosve dedit gemitus non enarrabile pectus!
Cum vitam exhalantem, & fati angoribus actam
Extremò amplexus, moriturus & ipse, MARIAM,

Tristis

Tristis inhæfisti dilecto oneri, oscula libans
 Suprema, & captâsti animam super ora vagantem:
 Ut te præcipitem luctu pius abstulit error!
 Ut furiis agitavit Amor! cui mille ruinæ,
 Stridentisque globi, & displosa tonitrua flammis
 Non poterant terrere animum, Tua fata, MARIA,
 Incutiant propiora, magisque pericula tangunt.

VERUM o! jamdudum satis actum est funere tanto;
 Nec Superi nostris majora piacula poscunt
 Criminibus, si quid. Pietas Divina labores
 Respicit Anglicos, Tu cœlo inserta MARIA
 CÆSARIS esto Tui memor, atque intende Britannis
 Pervigiles curas, queis acti Marte secundo,
 Auspiciis moveant semper felicibus arma,
 Et nostris lætare, ut quondam assueta, Triumphis.

A T Tu lapsuri, Princeps, spes unica regni,
 Tu, NASSAVE, Tuâ quamvis viduate MARIA,
 Abstineâs fletu, & vanis nunc parce querelis.
 En! quæ turba Tui repetit connubia supplex,
 CÆSAREIQUE tori Geniales ambit honores!
 Quin age, fume animos, & luctum discute fronti,
 Fata Tuos vel adhuc maneant meliora Britannos.
 Ecce! occulta tumet lumbis ventura propago,
 Et nondum nati Heroes, & Regius Ordo!
 Quodque MARIA negat, sceptro dabit altera Conjux.
 Ut Tibi cum totâ se tradit Iberia Gente
 Fœmineâ, Austriacæque optant Diadema Britannum!
 Ipsaque nunc sperat gratum sibi Gallia lectum,
 Formosâsque ostentat opes, & præmia pacis.

SIDERE O sic cùm folio Saturnia cessit,
 Dignata & terras, propriumque invisere Templum est,
 Dilectamque Samon; stat circùm turba Dearum

Optato

Optato stipata Jovi, dum quæque vocari
 Juno ambit, fierique cupit Regina Tonantis:
 Certant Divæ mille, atque immortalia poscunt
 Gaudia, & Æterni sponsalia munera Regis.

HENR. SACHEVERELI, *A. M. & Coll. Magd.*

MACHINÆ GESTICULANTES:

ANGLICE,

A PUPPET-SHOW.

ADMIRANDA cano levium spectacula rerum,
 Exiguam gentem, & vacuum sine mente popel-
 lum;

Quem, non surreptis cœli de fornice flammis,
 Innocua melior fabricaverat arte Prometheus.

COMPITA quâ risu fervent, glomeratque tumultum
 Histrion, delectatque inhiantem scommate turbam;

Quotquot lætitiæ studio aut novitate tenentur,
 Undique congressi permissa sedilia complent.

Nec confusus honos; nummo subsellia cedunt.

Diverso, & varii ad pretium stat copia scamni.

Tandem ubi subtrahitur velamen, lumina passim

Angustos penetrant aditus, quâ plurima visum

Fila secant, ne, cùm vacuo datur ore fenestra,

Pervia fraus pateat: mox stridula turba penates

Ingreditur pictos, & mœnia squallida fuco.

Hic humiles inter scenas, angustaque claustra,

Quicquid

Quicquid agunt homines, Concurfus, Bella, Triumphos,
Ludit in exiguo plebecula parva Theatro.

S E D præter reliquos incedit HOMUNCIO raucâ
Voce strepens ; major subneſtit fibula veſtem,
Et referunt vivos errantia lumina motus :
In ventrem tumet immodicum ; ponè eminet ingens
A tergo gibbus ; Pygnæum territat agmen
Major, & immanem miratur turba Gigantem.
Hic magnâ fretus mole, imparibusque lacertis
Confiſus, gracili jaëtat convitia vulgo,
Et crebro ſolvit, lepidum caput, ora cachinno.
Quamquam res agitur ſolenni feria pompâ,
Spernit ſollicitum intractabilis ille tumultum,
Et riſu importunus adest, atque omnia turbat.
Nec rarò invadit molles ; piëtamque protervo
Ore petit Nympham, invitoque dat oſcula ligno.

S E D comitum vulgus diverſis membra fatigant
Ludis, & vario laſcivit mobile ſaltu.

S Æ P E etiam gemmis rutila, & ſpectabilis auro,
Lignea gens prodit, nitidiſque ſuperbit in oſtris.
Nam, quoties feſtam celebrat ſub imagine lucem,
Ordine compoſito Nympharum incedit honeſtum
Agmen, & exigui Proceres, parvique Quirites.
Pygmæos credas poſitis miteſcere bellis,
Jamque, infenſa Gruum temnentes prælia, tutos
Indulgere jocis, teneriſque vacare choreis.

T A L E S, cùm medio labuntur fidera cœlo,
Parvi ſubſiliunt Lemures, populuſque puſillus
Feſtivos, rediens ſua per veſtigia, gyros
Ducit, & anguſtum crebro pede pulſitat orbem.
Manè patent grefſus ; hinc ſuccos terra feraces
Concipit, in multam pubentia gramina ſurgunt

Luxuriam,

Luxuriem, tenerisque virescit circulus herbis.

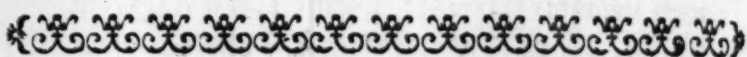
AT non tranquillæ nulla abdunt nubila luces,
 Sæpe gravi furgunt bella, horrida bella, tumultu,
 Armæ trucidantur cohors, placidamque quietem
 Dirumpunt pugna; usque adeo insincera voluptas
 Omnibus, & mistæ castigant gaudia curæ.
 Jam gladii, tubulique ingesto sulphure foeti,
 Protensaque hastæ, fulgentiaque arma, minæque
 Telorum ingentes subeunt: Dant claustra fragorem
 Horrendum, ruptæ stridente bitumine chartæ
 Confusos reddunt crepitus, & sibila miscent.
 Sternitur omne solum pereuntibus; undique cæsæ
 Apparent turmæ, civilis crimina belli.

SED postquam insanus pugnae deferbuit æstus,
 Exuerintque truces animos, jam Marte fugato,
 Diversas repetunt artes, curasque priores.
 Nec raro præci Heroes, quos Pagina sacra
 Suggest, atque olim peperit felicior ætas,
 Hic parvâ redeunt specie. Cano ordine cernas
 Antiquos prodire, agmen venerabile, Patres.
 Rugis fulcantur vultus, proluxaque barbæ
 Canities mento pendet: sic tarda senectus
 TITHONUM minuit, cum moles tota Cicadam
 Induit, in gracilem sensim collecta figuram.

NUNC tamen unde genus ducat, quæ dextra latentes
 Suppeditet vires. quem poscat turba moventem,
 Expediam. Truncos opifex & inutile lignum
 Cogit in humanas species, & robore natam
 Progeniem telo efformat, nexuque tenaci
 Crura ligat pedibus, humerisque accommodat armos,
 Et membris membra aptat, & artubus insuit artus.
 Tunc habiles addit trochleas, quibus arte pusillum

Verfat onus, molique manu famulatus inerti
 Sufficit occultos motus, vocemque ministrat.
 His structa auxiliis jam machina tota peritos
 Ostendit fulcos, duri & vestigia ferri:
 Hinc falit, atque agili se sublevat incita motu,
 Voceſque emittit tenues, & non ſua verba,

JO. ADDISON, *e Coll. Magd. A. B.*

NEPTUNI VINDICTA:

S I V E

* Inedia Undecim Dierum.

VICERAT Hesperios fluctus, & præpete cursu
 Oceani fines audax fulcaverat Alnus:
 Nec tulerat Phœbo viſas, ipſasque negatas
 Eſſe ſibi terras hominum labor. Ergo parantur
 Et Soli comites: Hi, quicquid fabula Vatum
 Finxerat, hoc cernunt; dum non mendacia poſſunt
 Verorum ſuperare fidem: Naturaque doctis
 Luſibus exæquat proprias erroribus artes.
 Quodcunque arcanum gremio ſtudioſa recondit
 Diva parens rerum, converſa in mille figuras,
 Ignotas pecorum formas ſpeciesque ferarum,
 Incultos terræ tractus, & monſtra virorum
 Conſpiciunt, &, dum ſpectant, nova monſtra putantur:

---

* Vide N; Tulpii Obſervat. Medic. Lib. I. Cap. 43.

Per mare discurrunt & terræ pensile pondus,
Adversoque vident surgentia sidera Cœlo:
Hispanasque ultra metas extenditur orbis,
Nec claudit nostri BÆTIS confinia Mundi.

JAMQUE adeò præceps nobis audacia crevit,
Ut scisso pateat contritus tramite Pontus;
Nec meliùs veteres transibant Flumina, fregit
Hellepontiacus meliùs vel navita fluctus,
Odrysiam quoties mutaret Seston Abydo;
Quàm terræ nobis fines, & dissita longis
Littora Neptuni spatiis, fluctusque domantur
Puppibus; & fiunt ipsi ludibria venti.
Non tulit hoc ultrà pelagi Deus. Ergone vestris
Nullus erit finis cœptis, ait? Impetus iste
Quò ruet? haud impune mihi hæc injuriæ Orbis
Inferet; hæc campis steterat modò silva Britannis,
Quam fera in Occiduo nunc excipit India portu:
Jamque suo major fato & spumantibus undis
Classis adest, fluctus tempestatumque labores
Irridens; licèt optatâ potiantur arenâ,
Non impune serent. Fremitu vix talia fatus,
Conspicit audaces ponti per cærula nautas
Exiguâ ferri cymbâ, sociisque relictis
Et portu, Oceano tenui insultare carinâ
Curarum vacuos, ut qui modò summa legebant
Littora, confisque suis successibus omnes
Dedicere metus: non illic fercula mensis
Portantur, plenisque cadis Vindemia servet.
Septem turba fuit, turba heu! non digna Deorum
Vindictâ, aut tantæ quæ sese opponeret iræ,
Non remis agitare salum, dare carbasa ventis,
Luctari & contra surgentes scandere fluctus.

Nec

Nec satis hoc lenire Deos; injuria menti
Fixa sedet, vindexque animis ardescit Enyo.

NEC morae: crudelis cæcâ sese Æolus arce
Exerit, emittitque suos in prælia ventos;
Eripiturque à sole dies, obductaque velo
Cœlorum facies: rapidis nox fluctibus astra
Miscuit, & solæ veniunt à fulgure flammæ.
Nec perdunt rabiem flatus, non Africus Euro,
Non istîc Aquilone Notus luctatur; in unam
Tempestas proram incumbit, facilemque carinam
Abripuit, portusque oculis & terra recessit.

ET jam quassâ altum tenuit ratis, undique cœlum,
Undique pontus adest; metuit dubiusque requirit
Navita, propulerit recto num carbasa cursu
Ventus, an obliquo distorsit tramite vela.
Incumbit gravior clades, cœloque furenti
Majorem extimûere famem; malè cæca futuri
Turba cibum, cœnæ qui vix suffecerit uni,
Diducunt, timidique uno consumere luxu,
Divisère dapes, epulasque in frustra resolvunt.

JAMQUE quater reduci lustrârat lumine Phœbus
Adversas nostris terras, nobisque reluxit
Iratus toties, nostrumque reviserat orbem.
Nondum vera fames; nec in hos duraverat una
Cœna dies tantum, miseris etiam alter mensæ
Pars levior superest: quærunt stomachumque sitimque
Fallere, & arenti cyathos hic rejicit ore,
Ille reluctanti ambefas de fauce revellit
Sæpe dapes, durusque animi jejunia perfert,
Dum vitare cupit, serò malè providus ipsum,
Quod metuit, patitur. Felix magis ipse videtur
Tantalus; huic semper mensæ fluviusque parantur.

AT postquam variis Titan per cœrula flammis
 Luferat, & rutilos rediens vibraverat ignes:
 Projiciunt super alta oculos, fluctusque pererrant
 Lumine; at ingratos tantùm dant cernere fluctus
 Crudeles flammæ, non hâc spumantia cautes
 Æquora dilacerant, non illac tubere terra
 Propendet, solæ magnâ se mole procellæ
 Devolvunt, tractuque acies abrumpitur undæ.

NEC satis est timuisse famem; fame favior ipsâ
 Tam tenuis cibus; at tandem frugalibus istis
 Reliquiæ deerant mensis, victusque canistris
 Deficit, & luxûs subeant jejunia nomen.

ET nunc triste malum exiles grassatur in artus,
 Undique natus membra exsiccaverat ignis;
 Et sua prestabat propriis alimenta ruinis.
 Jam tandem decimus Sol mœsto illuxerat igne,
 Ex quo defecere epulæ, exanguique coronâ
 Pallide turba sedet, squalentique horrida vultu,
 Membra premit pestis; torpent cava lumina, fauces
 Arentes, torvi vultus, cutis aspera, venter
 Flaccidus, & magnis prodibant artubus ossa.
 Non alia exangues faciunt spectacula cives
 Cocyti, quoties taciti Regnator Averni
 Concilium deforme vocat: magis horrida nusquam
 Artibus aut medicis corrasa cadavera pendent,
 Attonitis quoties terrent nuda ossa puellas.

QUÆ miseros suffere mala, & quæ fata coëgit
 Vitæ dirus amor? cur non tam flebile pondus
 Inneſcunt nodis, elisaque guttura frangunt?
 At si è vorticibus ponti propiora videntur,
 Hinc sint fata, sitisque undis extinguite flammæ.
 Sed quoniam mortes istæ mollisque levisque

Fœminique

Fœmineique animi, date apertis faucibus enses,
 Atque uno vitam & luctus discindite ferro.
 Quò transcribuntur miseri? quò cesserat ista
 Parcarum pietas? Morbis dum stragula lassi
 Discutiunt alii, & febrim patiuntur & ignes,
 Mors ipsis tandem æqua venit, non subvenit unda
 Ulla fiti, miseris tabescunt membra, nec istis
 Pœna minor, non posse mori, sint lenia quanquam
 Flumina venarum, & lento se circulet amne
 Sanguis, & exili signet vitæ ultima motu,

JAMQUE importunus languentia corpora vexat
 Extimulatque dolor; mensisque epulisque relictis
 Nunc inhiant jugulis, fociisque in vultibus hærent.
 Nec dolor elinguis fuerat, quippe ausus & istud
 E miseris aliquis facinus, vehementior ignis
 Cui spirat venis & deprædaverat artus,
 Quò Comites, (inquit,) versatis lumina? non est
 Muta fames, quamvis sonitus atque ora premantur:
 Inque vicem vosmet votis oculisque voratis.
 Sed nec inhumani lances, & mensa superbi
 Nostra Thyestis erit, fiunt hæc crimina plenis
 Et saturis; at nos sic deliquisse necesse est,
 Peccamus fato, Parcisque jubentibus ipsis.
 Sed quid vestra ego vota morer? nec dicere plura
 Mors patitur propior, nulloque humore rigatus
 Aëris alternos angustat pulmo meatus.
 Ergo agite, iratis cadat unus victima Divis,
 Communem redimens privato sanguine vitam.
 Felicemque illum, quem destinat alea fato,
 Et tandem dat posse mori! ter terque beatum,
 Qui clade accrescit, per senaque corpora fusus
 Multiplici vivens animâ tumultoque superstes!

DIXE.

DIXERAT: extemplo fortes mittuntur in Urnam,
 Consilii que duci fatalis calculus exit:
 Et fontem pœnæ constantia fata repossunt.
 Sic olim Siculus letho tormenta tyrannus
 Imbuit artificis, gemitusque Perillus in ære
 Edidit ipse suo, taurique emugit ore.

ILLE tamen lætus fatis hæc ore profatur:
 Vicerunt jam vota metum, vestræque salutis
 Victima succumbo; felix, defunctus amicis
 Qui possim prodesse meis: nec Parca timetur;
 Accipite hanc animam, & nostrâ ex hoc vivite morte,
 Vix hæc, nec potuit jam plura; ecce impius alter
 Involat in jugulum, dat vulnera, vimque volenti
 Ingerit, at nondum Iethalem evulserat ense,
 Procumbunt in prædam omnes, olimque voratæ
 Luminibus toties veniunt in viscera mensæ.
 Nec coëunt pudor atque fames, dum sanguine fumant
 Semineces artus, & adhuc luctantia membra
 Præda avidis fiunt; saturi jam morte, sodali
 Dant vivos tumulos, similique in viscere condunt.

HAS epulas rabiemque virum ut Neptunus ab alto
 Conspexit, torvum ridens hæc ore profatur:
 Sat pœnis iræque datum, sat cognitus orbi
 Neptuni furor est. Aras ventura nepotum
 Turba illæsa meas timeat, tremefactaque tantis
 Exemplis parvæ peragret freta pervia cymbæ.
 Jam tandem in pœnis facilis mitisque videtur
 Jupiter; humanas mutare Lycaona formas
 Jussit, & villis hirtos obduxerat artus.
 Ingeniosa mihi magis est vindicta, ferarum
 Humanâ per me latitant sub imagine formæ,
 Inque hominem migrat vel bellua, Siqua lænæ,

Siqua

Siqua lupi feritas, vel siqua est tigridis ira,
Unâ jam coit hæc, & eodem in corpore regnat.

VIX ita; proscindens cùm cærulea puppis ab alto
Conspicitur, Batavûmque gerens in culmine signa
Applicuit propiùs, tantæ miserataque cladis
Speratis dederat pelagi ludibria terris.

PHIL. FELL, *Omn. Anim. Soc.*

FRAUS NUMMI ANGLICANI:

ANNO 1696.

EST imâ sub mole domûs Spelunca, frequenti
Uda cado, cui frigus iniquos utile soles
Propellit, Bacchumque inimico protegit æstu.
Hic, quem fors dura, aut nummorum fœda libido,
Aut luxus finxere fabrum (nam credere cœlo
Non audet facinus) Vulcania subdolis arma
Exercet, cæcisque agitat sub sedibus artes.
Hic focus, & flammæ; hic candenti lympa metallo
Stridet, & exiguis animantur follibus ignes.
Nec minùs in toto procumbit plurimus antro
Malleus, & nitidæ splendent in parjete limæ.
Protinus orbiculum, qui cunctos maximus inter
EDVARDI facie, magnæve superbit ELISÆ,
Occupat, extremamque tenaci forfice massam
Furatur, tenuem mordens à margine prædam.
Illa eadem, infestam quæ nostro ex æquore classem
Depulit, & Britonum radentes littus Iberos

Bellatrix,

Bellatrix, parvis finit ipsa in finibus hostem
Savire, & proprium populare licentiùs orbem.

EXTEMPLO alternans alienâ merce resectos
Sacrilegus mutat Nummos, spargitque per urbem
Laminulas curtas, defraudatumque metallum.
Dein antrum petit, infunditque fluentia falso
Æra typo, insolito quæ partu nata repente
Emergunt Reges; alienum EDVARDUS honorem
Induitur, decoratque orbes inglorius æreos.
Dedecus Angliaco repetitum mœret ab hoste
Infelix CAROLUS, cui truncatum Anglia quondam
Abstulerat caput, illa iterans opprobria sanctum
Irridet simulachrum, & vertice ludit ahenò.
At ne detegeret fraudes erepta figuræ
Canities, tritoque seni renovata juvenus;
Perniciosa manus venerandi pondera vultûs
Effingit, frontisque imitatur dædala rugas;
Atteritur lævis facies, extremaque barba
Pendet acutùm extans, denormat plurimus oram
Angulus, exesæ fluxêre a margine quædam
Literulæ, & crines delevit ficta senectus.
Protinus a nummis surreptas admovet igni
Particulas argenti, & flammâ ardente solutas
In liquidam cogit massam; rivoque fluenti
Impositam tingit sobolem, quæ protinus æris
Exiit, argentique trahit ditata colorem.
Illa per elusos populos impune vagatur,
Nec metuit, ne turba dolum exploraret, & ipsam
Argueret fraudis, facies dum splendida Regem
Dat notum, & surgit radianti in vertice laurus.
JAMQUE attrita diu derafaque crustula fraudes
Detegit, & fulvum prodit malè lubrica crimen:

Insidiæ

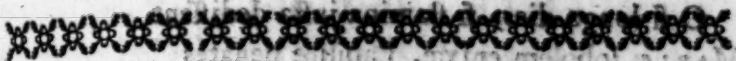
Insidiæ extemplo patuêre, & ahenea pestis
 Serpit in immensum crescens; miratur avarus
 Flavere argentum, medioque excerpit acervo
 Corruptum: ast uno ablato non deficit alter
 Æreus, & simili pallent flavedine lamnæ.
 Inficitur tandem, & fato succumbit eidem
 Tota strues: Dominus simul ac ignobile pondus
 Aspicit; heu! video tandem, sunt, credo, fugaces
 Divitiæ; didicit mortalia fallere vota,
 Et frustra humanas lactare pecunia mentes.
 Hoc nuper (dubiæ ni lux nocturna fefellit
 Candelæ) argentum cepi, nunc vertitur æris
 Deformem in cumulum, & vili splendore refulget.
 Ceu quondam sub nocte (foco si credere dignum est
 Fœmineo) exiles per opaca silentia formæ
 Discurrunt, tranantque jocosis lusibus umbras;
 Hæ loculum agricolæ stertentis divite complent
 Somnio, & objiciunt falsi simulachra metalli.
 Ille rapit trepidans fallacem mane recenti
 Thesaurum, ast avidam taurinæ frustula pellis
 Eludunt dextram; mirantem evanida turba
 Linqvit, & exiguum tollit lasciva cachinnum.

HAUD nunc vexantur merces, neque multa coarctat
 Turba forum; in vicis jam murmure rara minori
 Plebs fremit, & passim per compita tardior errat.
 Jam malè proponens venum frumenta colonus
 Cessat, & incumbens pleno terit otia sacco.
 Visum è longinquo debentem creditor horrens
 Vitat, & in densum cautus se proripit agmen.
 Scilicet haud (quamvis cumulanda pecunia mentem
 Sollicitat) falsis curat ditescere nummis:

Haud sc̄enus quærit tam vile, nec anxius optat,
Ut solo gravis ære domum sua dextra rediret.

JOSEPHUS TRAPP, *æ Coll. Wadb.*

IN OBITUM

REGINÆ MARIÆ.

QUID Divæ bustum pompâ decoramus inani?

Quid vanos gemitus, & lamentabile carmen

Fundimus, exigua ingentis solatia damni?

Quin potius stemus fixa acri turba dolore

Circum udos fletu cineres, urnamque silentem

MARIÆ, tacitoque imitemur marmora luctu;

Luctu, quo fractus, vicinâ morte rigescis,

Nassidae, Sponsæque cupis comes ire sub umbras.

Heu tibi nunc primum torpent formidine membra,

Nunc altè infixum stridet sub pectore vulnus,

Sævit atrox cura, atque ingens dolor ossibus ardet.

Frustra Celtarum Te sanguine Mosa rubescens

Vidit pulvereâ bellorum in nube tonantem,

Si partas Libitina jubet deponere fronte

Lauros, & mœstâ crines fœdare cupresso;

Si Martis duri merces, & dulce levamen

MARIA, heu! frustra optatis frigescit in ulnis;

Si moriens reducem media inter gaudia linquat,

Elysiosque petat manes, heu! non Tua conjux.

Illam non iterum attonita emirabitur Aula,

Insolitum nitidis vibrantem fulgur ocellis;

Dira lues, nunquam sat detestanda Britannis,
 Distinxit pulchros maculis nigrantibus artus;
 Idaliæque faces, arcusque, & lucida tela
 Nox atra eripuit lethique inamabilis horror.

O si longa dies, si flamina iusta dedissent
 Mariæ sobolem enixæ, stabilire penates
 Nassaïdum, lapsæque domûs fulcire ruinam!
 O si Cæsareâ lufisset parvulus Aulâ

Auriacus, Matrem qui redderet ore venusto,
 Et virtute Patrem; tum non solaminis expers
 Æternum unius desleres, Anglia, funus:
 Sed vetuit fatum, sed inexorabile pensum
 Spem vanam elusit, florentesque abstulit annos.

AT non cum gemitu, lugubri aut murmure, dulcent
 Ægrè Diva animam exhalat; ceu pura columba,
 Quam jaculum fixit stridens, aut missile plumbum,
 Cervicem inclinat niveam, atque oblita querelæ
 Labitur exanimis, vitamque relinquit in astris.
 Augustæ non pompa domûs, non purpura luctum
 Ponenda accendit; rutilæ non tempora circum
 Gemmæ, non sceptrum movet, aut diadema caducum:
 Hæc invita tulit, sed non invita reliquit.

VIDIMUS orantem ante aras, oculosque decoros
 Dejectam, atque pio fletu nitida ora rigantem,
 Vidimus auxilio miseros opibusque juvantem,
 Vidimus.—At Divæ virtutes obruit urnâ
 Dura nimis lex fati, & non revocabilis ordo.

QUIS nunc, dum Auriacus meditatur vinc'la Garumnæ,
 Et, Lodoice, tremis, Britonum Mavortia corda
 Imperio placido & blando moderamine flectet?
 Quæ Venus ex acie redeuntem & pulvere tectum
 Sanguineo excipiet Martem, amplexuque fovebit

.. Molli,

Molli, singultans; lachrymis sordescque decoras
Abluet, & medicis siccabit vulnera lymphis,
Dictamnū spargens, & odoriferam Panaceam?
Tu sola AURIACI poterās lenire labores,
MARIA, ille Tuis precibus devictus ad hostes
Cautior accessit; nunc mille pericula quæret,
Anxius & Senonum in medios ruet obviū enses.

QUID referam everfas turbato in gurgite classes
Borbonias? Et cæde ardent, lateque relucēt
Fulgure sulphureo, & tonitru maria alta tremiscunt!
Seu MARIA colos & pendula stamina ducit,
Seu textit pictas auri subtemine vestes,
Illi Neptunus domitor maris omnia jura
Et pelagi imperium cedit, sævumque tridentem.
Atque utinam superesset adhuc, nec flebilis umbra
Lætitiā insolitam Celtis animosque dedisset;
At licet AURIACUS gemitu æger languet inertis,
Mox lapsæ surgent vires, animosæque surget
In Gallos rabies, & vitæ prodiga virtus.
En! iterum cerno spumantem sanguine Mosam,
En acuit dolor iram! En! implacabilis ardet
NASSAIDES, metit ense acies, latumque per agmen
Limitem agens, toto grassatur in æquore Victor.

SIC leo venantū percussus vulnere sævit
Acrius, horrendū frendens, setasque comantes
Erigit; accenso major violentia gliscit:
Mox ruit in turmas, & toto fervidus arvo
Nunc hos, nunc illos discerpit; viscera passim
Effunduntur humi divulsa, & lubrica tellus
Cæde rubet morientū, & rorat sanguine campus.

G. ADAMS, *Ædis Chr. Alumnus.*

NON DANTUR IDEÆ INNATÆ.

HÆC unde rerum tanta scientia,
 Quâ Mens superbit? Scilicet Artifex
 Impressit æternus tenaci à.

Principio sua signa ceræ?
 Hinc illa dives, quam tibi vendicas
 Intus, supellex? hinc bona copia?
 Hoc fonte derivata, felix

Jugis aquæ tibi vena manat?
 Erras: nec arvum, ni labor improbus
 Et vomer adfit, messibus horrea

Implebit optantis coloni
 Triticeis Cererisque dono:
 Neglecta squalet, nec sterilis minùs
 Humana Mens est; semina ni sua

Jactaret Usus, ni labore
 Fingeret assiduoque cultu.
 Potandi aventi porrigit ubera
 Fœcunda nutrix, Experientia;

Hinc robur, hinc labente surgit
 Tempore conspicienda moles.

Tabella, nullis tincta coloribus,
 Qualis videtur: nil animum movet,
 Utcunque formas sustinere

Mille potens, Opifex priusquam
 Miscetque succos, & calamum regit:
 Tum demum amœnus verticis asperi

Prospectus,

Prospectus, apparetque supra
 Capripedum Dryadumque lufus,
 Aut quale fuscæ Marmor in Africa,
 Solo recisum, sumere idoneum
 Quosunque vultus, seu Diana,
 Seu Cytheræa magis placebit:
 Informis, ater, sub pedibus jacet,
 Donec politus Phidiacæ manu,
 Formosa tandem destinata
 Induitur Lapis ora Divæ.
 Jam jamque ponit duritiem placens,
 Et nunc ocelli, & gratia mollium
 Spirat genarum, nunc labella &
 Per niveum coma sparsa collum.

Cantabr. in Comitibus posterioribus, 1707.

Memoriæ Beatissimi Patris

J O H. F E L L,

Olim Episc. Oxon. & Ædis Christi Decani.

Cum ipsi MONUMENTUM poneretur.

O V I V A solers marmora sculptili
 Dolare ferro, qui lapidem sacrum

FELLO reponis, saepe doctis;

Sæpe piis oculis legendum;

Eja, arte diam canitiem lenis,

Vultumqueingas simpliciter bonum,

Suoque reddas os verendum
 Quale precans tulit ipse Templo.
 Hic vernet inter tela rigentia
 Flos non caducus, sanctior implicet
 Verbenæ lauros, & remissæ
 Cum galeis lituisque mitræ.
 Huc forsā olim progeniem rude
 Musis daturus deveniet senex,
 Quem prælium NASEBIANUM
 Incolumem Laribus remisit:
 Ni fallor, hæc quam conspicis, inquit,
 Imago FELLÎ est, En! venerabilem
 Agnosco vultum, En! ora mirè
 Dædaleâ simulata dextrâ.
 Hic sæpe mecum (nam memini) breves
 Fallebat horas; nunc iterum alloquor,
 Nunc predo dextram, nunc amicas
 Accipio referoque voces.
 Mecum hic tremendam militiam tulit,
 Dum sævienti pervigil horruit
 Totus pruinâ, dum gelatis
 Dirigui pariter sub armis.
 Sed jam quiescit surdus, & immemor
 Commilitonis, non iterum mihi
 Spectandus; heu! fas sit rigare
 Imbre pio cineres Amici.
 Hæc mœstus inquit. Cætera lachrymæ
 Reddunt loquaces. O tumuli sitis
 Avara, & immatura FELLÎ
 Mors viridem ressecans fenestram!
 Vix flore pulchros vestierat novo
 Lanugo vultus, cùm decus extulit

Sublimem

Sublimem, & intonso dederunt
 Pierides sua regna Phœbo.
 At quanta adulto gloria contigit?
 Quot ferta canam cæsariem seni
 Cinxere? quantum innixa FELLI
 Imperio Rhedycina crevit?
 Ad hunc, cruenti quos studium asperum
 Belli manebat, vel labor imperi,
 Fluxere, & auratæ per Ædes
 Aonias micuere bullæ.
 Hinc jam vigescit Concilium Patrum,
 Multoque fœtum germine nobili
 Et decolorem cæde Tibrim,
 Et luteum refugit Lemanum.
 Regnante FELLO floruit artibus
 Pubes aviti nominis æmula
 ORMONDUS, & qui Heroa finxit
 ALDRICIUS propiore curâ.
 Sensere Celtæ, magna quid indoles
 Nutrita posset Socratico sinu,
 Ingens quid ORMONDI juvenus,
 Atque animi generosus ardor.
 En! cerno quanto vividus impetu
 Marcellus alter proruat agmina!
 Quantus reluctantes catervas
 Fulmineo metat acer ense!
 Sic Mosa, inundans illuvie vagâ,
 Latè rapaci volvitur alveo,
 Gregesque, silvasque, & virentes
 Sternit agros, sata læta sternit.
 Doctrina tantum pectora roborat,
 Et fida vires promovet infitas
 I 4 Cultura.

Cultura. FELLÎ O prisca virtus!

O animæ sine labe candor!

Cur vita nequicquam pia labitur,

Nec te caducum virgineus pudor,

Neve arma, neve artes Minervæ

Eripiunt Acherontis undâ?

Dum sternit atro turbine CAROLUM

Procella fati, Relligio caput

Dum languidem luctu recenti

CAROLIDÆ tumulo reclinat.

Regni ruinas æger & anxius

Labantis horres, mox miser interis,

Comes sub umbras infecutus

CAROLIDEN, nimis lieui fidelis.

Sic marcet Anchises Priami rogo

Brevi superstes, sic adiit patrem

Et Ditis Æneas sonantem

Mox petiit novus hospes undam.

At o futuri mens hominum nimis

Præfaga! Si te fata remitterent,

Terrâmve spectares Britannam,

Concilio Superûm remisit;

Videre posses non sine gaudio

Pulsos cucullos, pictaque numina,

Romamque concussam, & minantem

NASSOVIVM triplici Coronæ:

Videre posses, ut patriæ decus,

Bellique fulmen non imitabile,

Florente Parnassio inter arma,

AURIACUM celebrant Camœnas.

Quin te loquuntur, dum tibi fervida

Theatra clamant, saxaque personant,

Tuasque

* Tuasque læto cum tumulto
 Instituit Rhedycina pompas.
 Nec si peribit, quod tibi ponimus
 Marmor dolentes, tu simul occides;
 Cunctis priorem te reponent
 Aoniæ, tua cura, Musæ.
 Te docta fastis gens memor inferet,
 Tibique surgent templa perennia,
 Lauroque florentes columnæ,
 Ad citharam properantē laxo.

——— *Ædis Chr. Alunni.*

IN OBITUM

REGINÆ MARIÆ:

ANNO 1695.

O Umbra Divis mista volentibus,
 Matura sacris heu nimium choris:
 Quæ patrio donata cœlo
 Inter avos atavosque regnas!

O quæ receptum in sidera CAROLUM
 Utrumque spectas! ô cui brachiis
 Occurrit expansis ELISA,
 Et capiti nova fersa nectit!
 Spectare ab alto si vacat æthere
 Terras relictas: si lachrymabiles

* Comitia Oxoniensia.

Luctûs triumphos, & sepulchri
 Cernere non vacuos honores :
 Videbis Isin nunc Tua funera
 Plorare ; & umbræ carmina nobili
 Donata consecrare, partem
 Funerei haud minimam triumphî :
 Videbis, atras ut decoret vias
 Pullatus ordo virginum ; amabili
 Decora luctu turba, telæ
 Immemores simul & choreæ :
 Videbis ægro murmure conqueri
 Durum, relictâ cuspide, militem ;
 Tuumque jam primûm propinquo
 NASSAIDEM trepidare fato.
 Hic inter omnes impavidus stetit
 Mortis tumultus ; undique militum
 Turmas ruentes, ultimosque
 Audierat gemitus cadentum.
 Illum nec armis fusus Hibernicis
 Senilis Heros ; nec Tua funera,
 GRAFTONE ; nobilesve rapti
 TALMASHI quatunt ruinæ.
 Tu prima magni pectora Conjugis,
 MARIA, frangis ; jam refugit metu
 Percussus Heros ; & madenti
 Insolitus tremit ore pallor.
 Tu leniebas consilio Ducis
 Duros labores ; Tu, Dea, gaudium
 Quæ semper Illi, quæ Britannis
 Una dabas, dabis una luctum.
 Eheu ! genarum purpureum decus,
 Eheu ! nitentis fulgura luminis,

Formæque flores (heu) caducos

Corripuit maculosa pestis.

Quis jam levabit, quis miserabilis

Luctus egeni? quis viduæ feret

Solatum? quis dulce reddet

Auxilium fragili senectæ?

Absente quis nunc incolumes Duce

Præstabit Anglos? Imperium maris

Quis asseret, quis tradet igni

Celtiacas iterum carinas?

En! flamma ferventi æquore volvitur

Contraria; en! puppes avido Thetis

Mergit barathro, semiustos

Dum liquidus lavat ignis artus,

En! actæ nigro sulphuris impetu

Surgunt in altum corpora fumea.

En! spectro nubes inter altas

Attonitos volitare Gallos.

Frustra at MARIÆ tempora lauræ

Cingunt coronæ; frustra agit Anglia

Victrix triumphos: Gallicanis

Sævior (heu) Libitina telis

Divam subegit. Non populi preces

Te, chara, servant; non miseræ graves

Gentis querelæ; non repellit

Fulmineum Tua laurus ictum.

Frustra auget undas navita fletibus,

Damnatque Parcas & sua fideri;

Armatque classes; (heu!) sepultam

Nulla ratis Dominam reducet.

Quin interemptâ restat adhuc Deâ

Spes una; restat NASSAIDES suæ

Custos Britannia, superque

Celtiacas metuendus oras.

I, magne Princeps, Borbonias Tuo

Expelle naves victor ab æquore;

Et Gallicæ agnoscant triremes

Supplicibus Tua signa velis.

ANT. ALSOP, A. B. *Ædis Chr. Alumn.*

*****

*Rationes Boni & Mali sunt Aeternæ &
Immutabiles.*

TU, quicumque simul confundis Fasque Nefasque,
Virtutemque nihil censes, nisi Nomen inane,
Ni contrà Leges & Consuetudo valerent:
Siquis fortè Tibi, pleno cùm Sol nitet orbe,
Jamque dies medius cœlo spectabilis alto est,
Esse diem medium, Solemque nitere negaret;
Nonne hominem egregiè demirareris ineptum,
Ut mentis prorsus vacuum, vacuumve pudoris?
Tu tamen & Vitij, fortis Patronus & acer,
Causam agis? & sanum credis Te, animoque valentem?
Credideris licèt, atque Deos jures licèt omnes;
Non tamen efficias, quin Te vicinia tota
Vitet, uti Medicus caput insanabile centum.

AUREA cùm primis acta est mortalibus ætas,
Necdum Astræa hominum commercia fugerat, insons
Quisque fidem coluit, manibusque & pectore purus
Traduxit vacuum scelere & formidine vitam.
Non quia lictoris virgas, sævamque securim

Sanguinei

Sanguinei extimuit; sed nondum exempla parentum
Exciderant animo, nec longè a fonte remotus,
Cœnoscas haurire infelix cœperat undas.

AT simul ejecto vitia irrupere pudore,
Disrupto rapidus veluti solet obice Torrens;
Condere tum leges, liquos reverentia Divum
Movit adhuc, cœpere, fides ne, sacraque jura
Ipsaque Virtutis penitus monumenta perirent.

QUOD si non aliqua, ut miserè contendis, inesset
Vis nativa Bono, quæ lege antiquior omni,
Cur non, cum in Vitium proni rapiamur, honestis
Postpositisque bonis, inhonesta & prava jubentur?

SCILICET æterna est Virtus, quæ, Regule, visa est,
Tam formosa Tibi: certè Dea, Regule, visa est;
Ausus eras præ quâ lachrymantes rejicere à Te
Uxorem, natosque tuos, certusque redire,
Pœnorum rabiem atque ultricem temnere mortem.
Ergo etiam feri, post tot quoque sæc'la, nepotes
Divinum Exemplar tacito venerantur honore.

AT, lucis metuens, tenebras, & noctis opaca
Tegmen amat Vitium; sed nec densissima noctis
Umbra valet miserum à seipso celare nocentem.
Intus agit stimulos mens conscia, seque flagello
Insequitur cæco, Tortore ferocior omni.

N E C quenquam ergo adeò rationis egere putarem,
Qui, si, quod turpi satagit conquirere fraude,
Lucrari illud idem posset sine fraude, negaret;
Et voti nollet fieri, nisi crimine, compos.

J A M, sibi qui ignoscit propriis vitiis satis æquus,
Censorem mendosus agit; desævire & ipse,
Censurâ dignum si quidquam admiserit alter.

RUSTICUS olim adiit Consultum Juris, ut aiunt,

Per-

Percontaturus, quid Lex sentiret in hac re :
 Bos Vicini, inquit, sepem perrupit, agelli
 Tutelam nostri, & viridem pede pressit aristam,——
 Pressit aristam, ais ? & sepem perrupit ? Abito
 Securus ; causâ vinces : mi crede, refartum
 Hoc Tibi prægrandi præstò cum scœnore damnum.
 Rusticus hîc,——Satis est : Bos nam Tuus——imò, ait
 alter,

Si Meus, est longè res jam diversa profectò.

QUAM ridenda tuos bene pingit fabula mores !
 Qui, si de propriis perdas quid vîve dolove,
 Protinus exclamas, & juras, ut tuus est mos,
 Nil Superi curant mortalia ? Fulmina cessant
 Cur tam formidata, & vindex flamma Tonantis ?
 Jam virtus non Umbra tibi est, jam Fasque Nefasque
 Sunt aliquid ; cœlesti agnoscis origine nata.
 At violata Fides si Te ditaverit auro,
 Tum Superùmque minas & bruta Tonitrua spernis,
 Sub pedibusque jacent leges, & vincula sacra.

NEQUICQUAM ; namque haud Virtus mutabi-
 lis aure

Arbitrio popularis, honore orbabitur æquo ;
 Antè etenim versus cedet color ater in album,
 Antè diem Luna efficiet, Phœbusque tenebras,
 Quàm Diva exciderit Solio, quo fixa per omne
 Perstitit, & perstabit in omne immobilis ævum.

Cantabr. in Comitiiis prioribus, 1706-7.

I N

NOVUM HOSPITIUM,

*Chelseiani prorsus æmulum, ad Occidentalem
Dublinii plagam feliciter extructum.*

D I C, precor, Amphion, quali Chelys, Enthea
plectro

Insonuit, quantisque levi sub pollice nervis

Facundum trepidavit ebur; cùm saxea moles

Senferat insolitum blando percussa furore

Carmen, & attonito rueret digesta tumultu:

Cùm nova discordem sociare industria cœpit

Congeriem, certâque fide coalescere jussit,

Unanimesque rapi concursu in mœnia rupes.

D I C mihi, nam magicâ quamvis testudine Musa

Instaurare urbes captivæque ducere saxa

Nesciat, instaurata tamen celebrare superbit,

Extructasque arces audaci attollere cantu.

P A R T E sub extremâ Eblanæ, quâ tramite noto

Tendis in occasum, viridi donata recessu

Surgit amœna domus, quæ, limine densa frequenti,

Multiplicesque Lares spatiosoque atria magna

Amplexu numerat, vastæque capacia turbæ

Mœnia, & immanem latis compagibus alvum.

Urbem habet una domus: seu dicere gentis Hibernæ

Palladium commune velis, ubi milite crebro

Fervet,

Fervet, quem fida in CAROLOS compescere motus
 Civiles docuit pietas, & nobilis ardor
 Pectoris intrepidum misit per tela, per hostes,
 Fulmineosque globos, atque atrum sulphuris imbrem.
 Seu quoque castra voces, veteres ubi lege Phalanges
 Exercens variâ, innocuam sub imagine pugnam
 Mentitur miles, simulachraque Martia ludit.

STAT sibi præsidium moles operosa, colonis
 Muniturque suis; nec abest placidissima saxi
 Gratia munitis; hinc præterlabitur amnis
 Lenior, ambiguisque susurrans flexibus errat;
 Illinc fecundum indefesso lumine campum
 Metiri datur, & virides pulchro ordine silvas,
 Vallesque, & lætis flaventia messibus arva.

AEREIS conis turrita & fabrica fronte
 Declives longè cursus solisque labores
 Prospicit occiduos, cùm fello mitior igne
 Ie solet, quem fama refert (ubi, flexus ab axe,
 Sideream molem & surgentes viderit arces)
 Attonitum his tandem rupisse silentia dictis,
 (Dum maris indigenæ propero accessere natatu,
 Cæruleæque Deæ medio emersere profundo.)

QUA passim dubii penetro confinia mundi,
 Extremasque oras aternâ luce pererro,
 Nil mihi dignum adeò, nec tam mirabile visu
 Occurrit; nec enim superas jactare juvabit
 Dardanidum turres, testataque moenia Phœbum
 Artificem, nec quas jactat felicior arces
 Eblana, elatos apices atque æmula saxa
 Cœlorum, nec sacra mihi, nec sacra Camœnis
 Tempa placent; ingratus honos & inutile nomen.
 Sæpe suas (quoties spissâ caligine languet

Pallidus

Pallidus Autumnus, lethalique incubat Auster
 Nube gravis, cœlumque undis contaminat alis)
 Musæ indignantur sedes, nimiumque superbi
 Martis tecta petunt, & vel sibi Pallas inermis
 Invidet armata; placidos dumque ipse recessus
 Suspicio moriente die, mihi dextera pronum
 Sponte retardat iter, frenosque tenacior urget
 Adstrictos, nimiaque moræ dispendia poscit.

Vix ea, cùm leges æternaque fœdera cœli
 Increpuere moras, & dicere plura volentem
 Æquoreis mersere undis———
 Tuquæ, Gradivæ Pater, fulgente injectus amictu
 Aëreæ nebula, armorum dum splendidus ære
 Immortale jubar vibras, lucemque coruscam,
 Sæpius adversas aspectas desuper arces,

Et senio emeritas gaudens lustrare cohortes,
 Ora vides horrenda, & hiulcis aspera rugis,
 Immanosque artus, rigida & membra hispida filvâ
 Reliquias belli ingentes, monumentaque gessis
 Facta suis, lacerumque cruenti insigne triumphii.

TALES dimidii spirant in marmore vultus
 Fumo squalentes, & multo pulvere turpes;
 Vulneribus pars nulla vacat, labefacta ruina
 Membra premunt, patulique horrent in corpore fulci.

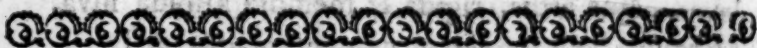
HIC dubii expertus repetita pericula belli
 Evulsos oculi nervos & vincula tabo
 Ostentat disrupta, & inanem luminis orbem.
 Hic pedibus læsus, memori de vulnere tardus,
 Claudicat, & torvâ conversus fronte superbit,
 Incessu lato, atque alternis passibus impar.
 Ille minor cubito, veteri pro more, lacertos
 Jactat inæquales, gelido dum sanguine torpet

Lævæ

Lævæ truncus iners; vacuæque injuria pendet
 Deformis manicæ, lunatæ opprobria dextræ.
 Sic, ramos lacerata, annofo corpore quercus
 Silvæ crescit honos, & crebro faucia ferro
 Fronte petit superâ nubes, sic tuta ruentes
 Ventorumque minas, & tela trisulca laceffit.

NON ultrâ querulis lassat sua brachia mater
 Planctibus, & prono aversum super oscula vultu
 Fusa tenet natum, tardis nec noctibus uxor
 Ingemit, & pavidis ducit suspiria votis.
 Matre jubente, ruit proles, ardetque cruentâ
 Tempestate frui, patriæque impendere vitam,
 Et cæco miscere undantem turbine campum;
 Vulnus amat, plauditque sibi mercede superbus
 Oblatâ, pretioque juvat sua damna pacisci.

JO. WHITFELD, e Coll. Merit.

TUBUS TORRICELLIANUS.

QUÆ fuerit cœli facies, variata per omnes
 Menses; quo blandos Zephyros, quo tempore
 sævam

Vim Boreæ expectes; quis cœlo nubilus ibit,
 Quis sine nube dies; præsentiet annuus Augur
 Vilibus in Chartis, sed non ego credulus illi.
 Sic etiam Boreæ tempestatisque sonantis,
 Naribus in cœlum erectis, præsentit odorem,
 Stridetque horrendum porcorum immunda propago:
 Sic etiam cornix imbres divina futuros

Præmonet:

Præmonet: At quo tu cognoscas certiùs, audi.

Fufilis in vitreum Siphonem immitte liquorem
Mercurii; sed nequà intret subtilior aër,

Tu summam partem, postquam liquefeceris igne,

Materie propriâ obfignes; pars altera vitri

Splendeat ejusdem fluido suppleta metalli.

Vi propriâ liquidum refluet, dum pondus adæquet

Aëris urgentis, parili qui mole renitens

Libramen fluidum in tubulo suspendit ad æquum:

Id magè quo premitur, tanto sublimius exstat;

Et tantum residet, quanto minus aëre pressum.

Temperiem cœli variam, & mutabile pondus

Aëria hinc disces; tam denso corpore nubes

Si venti cogant, ut onus non ampliùs Aër

Sustineat, levioze argenti impellitur humor

Pondere: dispersas & jam sublime volantes

Quòd si sustineat nebulas compressior Aër,

Continuò tubulo incumbens, vis prægravat ingens

Mercurium, sursumque Metallum fortiùs urget.

Imbrifer Aprilis cùm ver floresque reducit

Vix exurgentes terrâ, certissima verax

Mercurius tibi signa dabit; fido ille monebit

Indicio, quando teneras a frigore plantas

Defendes, quando tumido de palmine ventus,

Aut crepitans cœlo lapidosæ grandinis imber,

Pomiferum excutiet florem, spem totius anni.

Si fluidum hinc inde instabile, impatiensque quietis,

Descensu, ascensu, tubuli per summa, per ima,

Conspicies ferri, & totum percurrere vitrum,

Tu pluvias pariter nebulas hinc inde vagantes,

Quà venti impellunt, volitare per aëra cernes:

Emittet retrahetque alternis lumina Phœbus;

Hic

Hic solis radios, ibi nigrum videris imbris
Descensum, & nimbi vicino in monte fluente.

Est, ubi Mercurius placidum caput erigit altè,
Tum ketos sperato dies; nec certior Index
Phœbus erit, cùm, nostri abiens de margine cœli,
Auratas circum nubes, pulchrosque colorum
Depingit fluctus, & non imitabile lumen.
Omnia Phœbeo rident recreata calore,
Pura dies, cœlum clemens, immobilis æther.
Lata errat passim per florea prata juvenus;
Proreipitque senex baculo vestigia firmans,
Hauriat ut tepidas Zephyris spirantibus auras.

At ne perpetuos Soles & aperta ferena
Expectes; imbres aliquando optabis amicos,
Qui largos fundant terris sitientibus haustus.
Namque diu in summo Argentum consistere vitro
Si videas, nimios metues tum la nguidus æstus;
Morbiferos vibrans ignes, radiosque malignos,
Sirius arentem exuret cum gramine terram:
Emitte crebrum fulgur velocibus alis
Territus aspicias; dum sese fulmina dira
E nube in nubem provolvent tardius, & tu,
Conscie, sudabis, Divûmque vereberis iras.

Injucundæ Annus referat cùm tempora Brumæ,
Et patula umbrosis nudetur frondibus arbor,
Tum cautus liquido præsertim Interprete cœli
Utere: Quem vitri petere inferiora ubi cernis,
Suspecti tibi sint venti. Jam jam freta ponti
Turbine cœperunt agitata tumescere, sylvis
Jam fragor audiri, & nemorum increbrescere murmur.
Si monitus sapiens, ne cui te crede procellæ;
Nam mox lapsuras dirum pendere ruinas

Tectorum

Tectorum cernes, validæ a radicibus imis
Sternentur quercus; hominum mox naufraga fluctus
Corpora projicient, fractasque ad littora puppes.

Jam furor in fine est; rabidus mitescere ventus
Incipit, & sensum attollit se mobilis Index.

Nec Vetulæ potiùs credas, quæ, felis ad ignem
Si caudam vertat, Brumam rigidumque Decembrem

Prænarrat; tu cras expectes frigora, ligno

Nec metuas operare focos; ante omnia crassæ

Ne te defendi pudeat velamine lanæ.

Mox omnis nivibus ramosa onerabitur arbor,

Et longos terræ cernes albescere tractus.

Sin tubuli argentum summas conscenderit oras,

Suspensumque ibi restiterit; foetum aëra nitro,

Sulphuréque invenies gravidum; mox omnia cano

Indurata gelu horrebunt; duramine frigus

Jam cohibet rivos, fluctusque moratur euntes.

Si breve delectat frigus, diuturnius æquo

Lassabit, vitroque inspecto sæpe rogabis,

Quando nives Austri solvent, tepidique recludent

Imbres tam longum clausæ spiracula terræ;

Quando iterum Tamisis cursu resolutus aperto

Ibit, ad Oceanum tremulis & defluet undis.

Nec frustra optâsti; tandem statione relictâ

Descendit liquor Argenti; de montibus altis

It præcepta nivium torrens, cava flumina crescent,

Prærupta & glacies pronò detruditur amne.

Lucidus interea frustra sperabitur æther,

In summum tubulum nondum ascendente Metallo.

Continuò canæ, exhalat quas humida tellus,

Ascendunt nebulae, pluviis alimenta daturæ,

Suffunduntque pigrâ totum caligine cælum;

Stipata

Stipata obductus latet inter nubila Phœbus,
 Nec recreat placido mortalia pectora vultu ;
 Crescentes Auster condensat in Aëre nubes,
 Nec patitur sursum tenues ascendere fumos,
 His potes ex signis nimbos prædiscere, ut hinc te
 Ad cœli ingenium conformans, stragula sumas
 Cautus, & hirsutas intonso vellere vestes ;
 Nam citò descendant disruptæ pondere nubes.
 Discursus hominum varios, curasque, metusque,
 Tum ridens, madidâ Nymphasque in veste fluentes,
 Ipse eris incolumis ; tu nulla sub arbore quæres
 Tegmina, tu nullas metues ex imbrice guttas,
 Præmonitusque domi, & suspecto tutus ab imbre,

Cantabr. in Comitiiis prioribus, 1710-11.

Ad Insignissimum Virum

D. THO. BURNETTUM.

Sacrae Theoriæ Telluris Autorem.

NON usitatum carminis alitem,
 BURNETTE, poscis, non humiles modos:

Vulgare plectrum, languidæque

Respuis officium camœnæ.

Tu mixta rerum semina conscius,

Molemque cernis dissociabilem,

Terramque concretam, & latentem

Oceanum gremio capaci :

Dum veritatem quærere pertinax
 Ignota pandis, sollicitus parùm,
 Utcunque stet commune vulgi
 Arbitrium & popularis error.

Auditor ingens continuò fragor,
 Illapsa tellus lubrica deserit,
 Fundamina, & compage fractâ
 Suppositas gravis urget undas.

Impulsus erumpit medius liquor,
 Terras aquarum effusa licentia
 Claudit vicissim; has inter orbis
 Reliquiæ fluitant prioris.

Nunc & recluso carcere lucidam
 Balæna spectat solis imaginem,
 Stellasque miratur natantes,
 Et tremulæ simulacra lunæ.

Quæ pompa vocum non imitabilis!
 Qualis calescit spiritus ingenî!
 Ut tollis undas! ut frementem
 Diluvii reprimis tumultum!

Quis tam valenti pectore ferreus,
 Ut non tremiscens & timido pede
 Incedat, orbis dum dolosi
 Detegis instabiles ruinas?

Quin hæc cadentium fragmina montium
 Natura vultum sumere simplicem
 Coget refingens, in priorem
 Mox iterum reditura formam.

Nimbis rubentem sulphureis Jovem
 Cernas; ut udis sævit atrox Hyems
 Incendiis, commune mundo
 Et populis meditata Bustum!

Nudus liquentes plorat Athos nives,
 Et mox liquefcens ipse adamantium
 Fundit cacumen, dum per imas
 Saxa fluunt refoluta valles,
 Jamque alta cæli moenia corruunt,
 Et veftra tandem pagina (proh nefas!)
 BURNETTE, veftra augebit ignes,
 Heu! focio peritura mundo,
 Mox æqua tellus, mox fubitus viror
 Ubique rident: En teretem Globum
 En læta vernantis Favoni
 Flamina, perpetuosque flores!
 O pectus ingens! O animam gravem;
 Mundi capacem! fi bonus auguror,
 Te, noftra quo tellus fuperbit,
 Accipiet renovata civem.

JO. ADDISON, *A. B. & Coll. Magi.*

In Juvenem Nobilem

S I D N E I U M,

Caroli Montacuti Fratrem,

Occisum à Batavis in Navali Prælio Anno 1672.

O D E.

MATER *Defuncti*, & UMBRA.

M. DUM noctis tenebræ & grata silentia
Componunt oculos, dum lachrymis bonus
Irrepat sopor, astas
O spes atque decus tuis.

U. Te, Mater, vacuâ solor imagine :
Nec me restituunt fata, sed opprimi
Te mœrore diurno
Nocturnoque vetat Deus.

M. At saltem in patriâ debueras domo
Extingui, in patriâ debuerant domo
Te flevisse Sorores
Planctus inter & Oscula.

U. Sic viles animas, sic timidos mori
Lethæo tacitum condit in alveo
Fatum : Méne supremo
Linquat laudis amor die ?

M. Quid, SIDNEJE, juvat fervor, & ultimo
Partum Marte decus, quem loca squalida,

Quem tetraë Stygis ulva,
Cocytusque tenet lacus?

U. His me Fama locis extulit, inferens
Diis consanguineis. Me comitem accipit
Clarâ quâ micat ingens
SANDOVICUS adoreâ.

M. Quin Belga haud meruit talia : sanguine
Non æquo intumuit pontus, & infimâ
Nostrum facæ cruorem
Misceri doluit mare.

U. At cœlo placuit. Tu pia nœniis
Jam parce, atque vale : me subitus vocat
Portæ stridor eburneæ,
Et surgens pelago dies.

*Fluxus & Refluxus Maris pendent ab
Actionibus Solis & Lunæ.*

QUID regat alternos Æstus, quâ vi alta tumescant
Æquora, & elatis insurgant fluctibus undæ :
Humida quid jubeat retro sublapsa referri
Regna, cano, pelagoque volans do vela patenti.

PRINCIPIO Solem, & Terras, præclaraque Cœli
Lumina, surgentemque in menstrua Cornua Lunam
Vis infusa regit, Coitûsque immensa Cupido
Molem agit, & magno Mundi se Corpore miscet.
Ætheris hinc Ignēs labuntur, & errat in Orbes
Quisque suos, Phœbi arbitrio ; qui Sidera certo

Circumagi gyro jubet, exfors se ipse movendi :

Hinc celeri circum vertiginē Cynthia rapta

Volvitur, & varias splendoris lubrica formas

Induit, ora modis ostentans candida miris.

Quæ quoniam Terras propius vaga lumine lustrat,

Efficit, ut cupide fursum magis omnia tendant

Surgere, dilectumque parent accedere ad orbem.

At leni imperio Phœbes parere recusant

Educti Cœlo montes, nullisque trahuntur

Illecebris, solido vires dum corpore vincunt.

Mollis aquæ citius cedit natura, marisque

Agnoscit Dominam ; fluctus simul illa volentes

Ad sese vocat, atque imo ciet æquora fundo,

Attollens liquidam molem camposque natantes.

Ac, velut incensa ingenti magnetis amore

Ardet acus, properatque coire, salitque, tremensque

Nititur ad lapidis latus, & nova vincula sentit ;

Haud aliter, Lunæ observans iter, altius undas

Erigit, assurgitque fretis ferventibus æquor.

Nec mora, nec requies ; quæ se fert Cynthia, Ponti

Insequitur cumulus comes unâ, & gibbus aquarum.

Cum primum nostro vasti Regina profundi

Incumbit Pelago, tumidique ad littora fluctus

Nota ruunt, parte ex aliâ retinacula solvit

Oceani, Pontoque omnes effundit Habenas ;

Subsidunt humiles undæ, refugæque recumbunt.

NEC nihil interea, qui lucida tela Diei

Spargit, & aspectat terras Sol arduus omnes,

Emotam turbat Tethyn, agitatque tumentem.

Cynthia cum Fratrîs radiis obnoxia pleno

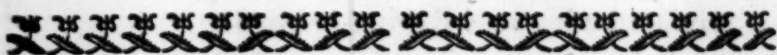
Orbe coit, seu cum præacutis Cornibus ibit,

Cernere erit magno Marmor trepidare tumultu :

At, si dilectæ Lampas Phœbea sororis
 Dimidiam partem candenti lumine tingit;
 Paulatim sese tollens, mare tardiùs æstum,
 Provolvet segnem: sin jam pervenit uterque,
 Quà Libra æquato discrimine dividit orbem,
 Continuò ad Cœlum convexo gurgite fertur
 Ardua congeries Pelagi, & vada spumea crescunt
 Cum sonitu; nullo tantum se turbine Nereus
 Jactat, & ipsa suas mirantur Cœrula vires.

SCILICET has leges Natura, & Fœdera Lunæ
 Imposuit; Solemque dedit, qui tempore certo
 Et premeret, Maris & montes educeret altos.
 Ni faceret, latè circùm se immobilis humor
 Sterneret in morem stagni, obscœnæque paludis.
 Jam, jam nulla mōra est Ratibus; nunc Anglica Classis,
 Aurarumque leves animas, & flamina captans,
 Jura dat Oceano; Littusque affectat Eoum,
 Indiam in Europam portans; nunc labitur alveo
 Insolito Ganges, Thamesisque it turbidus Auro.

Cantabr. in Comitiiis prioribus 1719-20.

P O C O C K I U S.

DUM cæde tellus luxuriat Ducum,
 Meum, Pococki, barbiton exigis,
 Manesque musam fastuosam
 Sollicitant pretiosiores.

Alter virentum proruat agmina
 Sonora Thracum, donaque Phillidi

Agat

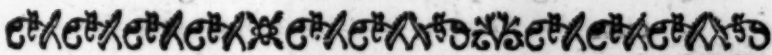

Agat puellas, heu decoris
Virginibus nimis invidenti.
Te nuda Virtus, te Fidei pius
Ardor ferendæ, sanctaque Veritas
Per saxa, per pontum, per hostes
Præcipitant Asiæ misertum :
Cohors catenis quâ pia stridulis
Gemunt onusti, vel sude trans finum
Luctantur actâ, pendulive
Sanguineis trepidant in uncis.
Sentis, ut edunt sibila, ut ardui
Micant dracones, tigris ut horridos
Intorquet unguës, ejulatque
In madido crocodilus antro.
Vides lacunæ sulphure lividos
Ardere fluctus, quâ stetit impiæ
Moles Gomorrhæ mox procellâ
Hausta rubrâ, pluviisque flammis :
Quod ista tellus si similes tibi
Si fortè denos nutrierat Viros,
Adhuc stetisset, nec vibrato
Dextra Dei tonuisset igne.
Quin nunc requiris tecta virentia
Nini ferocis, nunc Babel arduum,
Immane opus, crescentibusque
Vertice sideribus propinquum.
Nequicquam : Amici disparibus sonis
Eludit aures nescius artifex,
Linguasque miratur recentes
In patriis peregrinus oris.
Vestitur hinc tot sermo coloribus,
Quot tu, ПОГОСКИ, dissimilis tuî

Orator effers, quot vicissim
 Te memores celebrare gaudent.
 Hi non tacebunt quo Syriam senex
 Percurrit æstu raptus, ut arcibus
 Non jam superbis, & verendis
 Indoluit Solymæ ruinis.
 Quis corda pulsans tunc pavor hauserat!
 Dolor quis arsit non sine gaudio,
 Cùm busta Christi provolutus
 Ambiguus lachrymis rigaret!
 Sacratur arbos multa Pocockio,
 Locosque monstrans inquiet accola,
 Hæc quercus Hoseam supinum,
 Hæc Britonem recreavit ornus.
 Hic audierunt gens venerabilem
 Ebræa Mosen, inde Pocockium
 Non ore, non annis minorem,
 Atque suam dedicere linguam.
 Ac sicut albens perpetuâ nive
 Simul favillas, & cineres finu
 Eructat ardenti, & pruinis
 Contiguas rotat Ætna flammæ;
 Sic te trementem, te nive candidum
 Mens intus urget, mens agit ignea
 Sequi reluctantem Ioëlem
 Per tonitru, æreasque nubes.
 Annon pavescis, dum tuba pallidum
 Ciet Sionem, dum tremulum polo
 Caligat astrum, atque incubanti
 Terra nigrans tegitur sub umbrâ?
 Quod agmen! heu quæ turma sequacibus
 Tremenda flammis! quis strepitantium

Flictus rotarum est! O Pococki
Egregie, O animose Vatis
Interpres abstrusi, O simili ferè
Correpte flammâ, te, quot imagine
Crucis notantur, te, subactò
Christicolæ gravis Ottomannus
Gemens requirit, te Babylonii
Narrant poëtæ, te pharetris Arabs
Plorat revulsis, & fragosos
Jam gravior ferit horror agros.
Quà Gesta nondum cognita Cæsaris,
Quà nec Maronis scripta, Pocockius
Ploratur ingens, & dolenda
Nestoreæ brevitæ senectæ.

E. SMITH, *Ædis Chr. Alumnus.*

CAMERA OBSCURA.

Nocturnum Zeuxem, variæ subtemina lucis,
Et picturatam sine succo & arundine chartam,
Phoebe, canas, lucis Deus idem & carminis idem.

ERG O age, quæ Borean à fronte exceptet, opacam
Constituas **Cameram** : valvas utrinque fenestræ
Obde prius, nullamque finas in pariete rimam
Hiscere ; per tenues ne lux ingressa meatus
Confundat teneras species, formasque caducas.
Exiguum tamen in valvis pertunde foramen,
Quà radii introcant, lævique huic insere vitro

Tornatam, modicoque rotundam gibbere Lentem;
Et ponè albentem digito suspende tabellam.

Huc species rerum illapsæ, quæ porta patefcit,
Sponte suâ intrabunt, & puncto temporis uno
Per chartam Automatas cernes volitare figuras.

TALES, siqua fides Epicuro, è Corpore sensim
Membranæ aufugiunt; oculis sese ingerit ultro
Lamina, sensibilibique intrans ferit Organa pulsu.

JAM verò, quâ vi refringat vitreus umbo
Exceptos Lucis radios, quæ Lege vagantes
Colligat in nodum complexus, & ima supremis
Vertat; cur amet obtentas pictura tenebras,
Judicis arguti quum non formidet acumen,
Expediat Physicus— neque enim datur omnia scire
Vatibus—hoc unum satis est cognoscere, quòd non
In cassum, velutique ipsi, Natura laborat.

QUARE age, quæ sensu fuerint magis obvia, me-
cum

Compice, nec caudas totumque rotundum
ECCES superficies, quam quondam ingloria nudam
Vestit albedo, ceu mille coloribus Iris
Imbuta, ostentat varii discrimina fuci,
Luxuriamque novam; lautoque superbit amictu.
Cernis ut inceptit nullo flavescere cultu
Exemplò matura Seges; jam suave rubentes
Area sponte suâ fundit tibi dædala flores.
Hic mole exiguâ Turres, simulataque magnis
Tecta angusta vides: Sed prono vertice turris
Desuper impendens nutat, summusque deorsum
Vergit apex: Cælum subsedit ad ima tabellæ,
Summa petens emerfit humus: Sic Rusticus olim
Credidit Antipodum sursum vestigia niti,

Impo-

Impositoque hæere solo; miratus abunde,
Quòd non præcipiti lapsu petat ardua cœli
Pendula turba ruens, subiectaque sidera pulset.

Hîc etiam Motum, quem non est ausus Apelles
Moliri, pictum aspicias. Ut gramina flabris
Summa tremunt, undantque levi sinuamine fluctus!
Mimica nunc hominum Effigies, nunc Charta ferarum
Mentitur simulachra modis volitantia miris.

Certatim properant tenues arcessere vitas,
Progenies hodierna; & plurima spirat imago,
Miraturque novas formas, & non sua membra.

JAMQUE Equitem, siquem fors huc advexerit
ultro

Arripis, inque tuam cogis migrare tabernam,
Nec tamen impediās iter, aut sis causā morandi.

Hîc avidos pavisse oculos, salvoque pudore
In caput excussam fas est vidisse puellam.
Ut graciles artus tenuantur! ut ambitus imæ
Vestis in exiguum tandem concluditur orbem,
Quam tamen in quartam sartor porrexerat ulnam!
Scilicet hōc etiam est similis Pictura Puellæ,
Quòd tangi metuens prensantem lubrica dextram
Exultim fugit, elusumque relinquit amantem.

JAM fati est: Tectum tandem lux intret apertum:
Prisca redit chartæ albedo, fluxumque nitorem
Exiit, & lautam tantā farragine Pompam;
Gloriaque in tenues dilapsa resolvitur auras.
Usque adeò quæ lux illustrat cætera, nostram
Obscurat scenam, & nimio fit inutilis usu.

SIC quondam Lemures sublustri noctis in umbrâ
Exiles agitant Choreas, & luce malignâ
Rara per angustum plebecula saltitat orbem;

Mox jubar exoriens pallentes discutit umbras,
Spectraque cognatam repetunt evanida noctem.

Cantabr. in Comitii posterioribus, 1720.

ATRIUM PECKWATERIENSE.

CEcropias arces, centumque habitata Camœnis
Atria, Phœbæique chori penetralia dicam :
Adsis, O Thymbræ favens, artifque Minerva
Inventrix, & vos præsentia numina Vatum
Ferte pedem, faciles Musæ; si munere vestro
Amphion blando percussit saxa furore,
Et rigidas muro jussit coalescere rupes.

QUA molem ingentem, spatiosaque moenia jactat
Augusti Regina loci, Wolsœia sedes,
Fabrica sublimi se vertice tollit in auras,
Majestate gravi, & multâ spectabilis Arte,
Egregii monumentum animi; quam læta venustas,
Commodiorque ornat structura; aptique Penates.
Nulla quidem æreo surgunt in culmine signa,
Nec cælata vides facili laquearia torno;
Quin operis mansurus honos, solidæque columnæ
Apparent, tectique hæud enarrabile robur.

TALE nec Aufoniis posuit fundamen in oris
Vitruviana manus, nec tanto educta nitore
Stant Latii decora alta, licet Divûm aurea templa
Regalesque domos septeno in colle recenset,
Tarpeiamque arcem, & Capitolî immobile Saxum.
O quoties sistit dilecto in limine gressum

Specta-

Spectator, capiturque locis, & amore videndi
 Ardet inexpletum, atque oculos per singula volvit:
 Nunc ut Dædaleæ surgunt justo ordine turres,
 Gratia quæ capiti, quàm splendida frontis imago,
 Ut rectè ad normam quadrata! O auspice Phœbo
 Digna domus, quamque ipse colat vel cõdat Apollo.

FORSAN & antiquæ charus Nutricis Alumnus,
 Ut Natum dulci in gremio committat habendum,
 Deveniet, priscosque Lares, & avita locorum
 Lustrabit studio recolens, veteresque Sodales
 Fataque Fortunasque Virum, moresque docebit.
 Hic ego, si memini, spatio conclusus iniquo
 Florebam studiis, & docti laudibus otî.
 Parte aliâ cõmites dextrâ lævâque frequentes,
 Qui soliti in sylvis Academi expendere verum,
 Altaque Socraticis formârunt pectora Chartis,
 Aut quibus eloquium, legumque oracula cordi,
 Pæoniæque manus, magnique Euclidis Alumnî.
 Hic etiam ærio dignata sub imbrice tecti
 Ludere Miltoni numeris Ariconia Musa,
 Fumosâ Vates dum fallit arundine Noctem,
 Regum æquabat opes *Solido splendente* beatus.
 Felix prole Virum, partuque enixa feraci
 Fudisti e gremio Heroas, tu fulmina belli
 Ormondos, tu consilii non futilis unquam
 Regibus Autores; Tibi Mitram Ecclesia debet
 Defensam, purasque Aras, Tibi Curia claros
 Eloquio proceres, stimulat quos conscia Virtus,
 Dulcis amor Patriæ, laudumque immensa Cupido.
 Stet precor immortale decus, longumque per ævum
 Aurea progenies parili succedat honore:
 Hæc vovet ille tuæ quondam pars infima Turbæ,

Infima pars, sed quâ nec amantior ulla tuorum.
 Sic Pater Anchises Lethæi ad fluminis undam
 Ducendam enumerans Italo de sanguine prolem,
 Venturosque duces omnes, capita alta ferentes,
 Divûm illustre genus, Marios, fortesque Camillos,
 Scipiadasque acres bello, & Te, Maxime Cæsar,
 Æneæ pia corda futuræ stirpis amore
 Incendit, memorans famamque & fata Nepotum.

AT Vos, o dulces animæ, quorum ardua moles
 Fmicat Auspiciis, donisque opulenta superbit,
 Vos, siquid Musæ, siquid pia carmina possunt,
 Si meritis quis constat honos, non parva sequetur
 Gloria, nec tantis aberit sua gratia factis.
 Et Tua, Radclivi, generosæ munera dextræ
 Multiplici dicent citharâ, sumptusque rependent
 Aonidæ laudum pretio, nomenque videbis
 Supra arces, supra ire Tui fastigia tecti.

* TUQUE adeo, per quem justo stat Fabrica ritu,
 Et lætâ induitur specie, confessa capacem
 Structoris genium, natamque ad grandia mentem,
 Tu nova venturis, si quid ritè auguror, annis
 Argumentum ingens, facies certamina Musis.
 Nequicquam Te busta silent, omnisque sepulcri
 Splendor abest, tacitumque jacet sine nomine Saxum.
 Tempus erit, cùm Te spirantia mollius æra,
 Aut ducti Italico fingent e marmore vultus,
 Fulgentesque oculos, & apertæ frontis honores,
 Hic torni labor, in mediâ sublimis arenâ,
 Pierias, Tua regna videns, tutaberis arces.

TH. BROMLEY, *Æd. Chr. Alum.*

LATerna MEGALOGRAPHICA.

EXILES magico formas effingere lusu
 Aggredior, circumfufisque aperire tenebris
 Lucida non ipfi spectacula cognita Phœbo.
 Effer opus lepidum, poscentibus effer amicis
 Laternam; nunc obde fores, nunc obde fenestras,
 Propellens radios infestaque tela diei:
 Nempe leves minimâ absorbentur luce Figuræ,
 Nubila amant, solâque volunt sub nocte videri.
 Haud aliter cùm furvæ horrendâ noctis in umbrâ
 Artem iterat vetitam Saga obscœnumque laborem,
 Disruptisque audet tumultis arcessere manes;
 Solis equi errantes animas ad Tartara cogunt,
 Sæviq; aëreum dissolvunt flatibus agmen.

EN! subito murum signat, radiisque malignis
 Percindit nebulas obstantes igneus umbo,
 Ingens, sanguineumque micans; vexata furore
 Thessalico, tali despectat Cynthia vultu
 Hiscentes terras, & spectra meantia cernit.

PROTINUS accedunt mistâ sub imagine monstra,
 Undique collatis discordia corpora membris.
 Hic festiva aures Satyrorum turba protervas
 Erigit, & caudam vibrat, luditque, salitque,
 Oraque terribili torquet larvata cachinno.
 Averfor tetrum aspectum, tædetque tueri
 Ampliùs——Egregios ostendit Scena triumphos
 Splendidior; Regumque apices, Procerumque coronas
 Undique

Undique conspicio tremulas, Nymphasque nitentes.

PROXIMUS à tergo it Nymphis (quis dignior iret?)
Notus Eques, Nympharum ultor, feroque Draconem
Deprimit insurgens; nequicquam bellua nodos
Mille plicat, caudam insinuans, linguamque minacem;
Ille jacenti instat, telisque retundit inanes
Attollentem iras, & flammea colla tumentem:
Ter felix! sed jam brevis heu Victoria! longum
Nec tu, Victor eques, nec tu spectabere, Serpens.

HINC, procul hinc bellorum iræ, cædisque cruenta
Abscedat facies—Placidum caput ecce! Lyæus
Intulit, & lætos expandit frontis honores.
Ardent suffusi generoso munere vultus,
Purpureisque rubent intextæ crinibus uvæ.
Ille abiit—Usque aded brevis est humana voluptas!
Insigne horrendum lethi, tumulique supellex,
Continuo subit os hominis, cui gratia nudas
Nulla genas vestit, nullique in vertice crines;
Hinc atque hinc rarus fracti circum oris hiatum
Dens hæret passim; excutitur defossus utrâque
Sede oculus, mœstumque intus spectatur inane.

AVOLAT hæc subitò notissima mortis imago;
At magis horrendum, magis illætabile Spectrum
Adventare monet: sensim se tarda tenebris
Effert effigies (qualis nec tristior ulla
Terret anum, hybernæ per dira silentia noctis,
Sopitum dum sola sedens dormitat ad ignem;
Cum certos Umbræ adventus subitusque lucernæ
Præsignat pallor tractæ stridorque catenæ)
Descendit stola lugubris de vertice ad imos
In nodum collecta pedes; tædam illa sinistra
Prætendit feralem, & formidabile pallet.

O nun-

O nunquam tibi visendi tam funebre monstrum
 Sit studium, Virgo; in somnis tibi triste recurret
 Visum; sudabis frustra, frustra que requires,
 Quem prenses arcto amplexu trepidisque lacertis,
 Heu! longam damnas noctem vacuumque cubile.

TALI formarum farragine mœnia fulgent:
 Sin spatium abfuerit paries tibi longius æquo,
 Apparet rudis, indigesto lumine, moles;
 Debilis haud nitet, indiscretaque languet imago.
 Qualis ubi primo tabulam molimine Pictor
 Tinxerit, & nullo diffuderit ordine succos,
 Dispersas circum nubes, dubiamque figuram
 Cernis, & informes fuci splendentis acervos.

NUNC absiste, fores aperi, valvasque reclude:
 Ecce perit tenuis, Phœbo redeunte, colorum
 Tractus, & umbrarum vestigia fluxa recedunt.
 Corpora sic molli dum vincta sopore quiescunt,
 Plurima pertentant animos simulachra vagantes,
 Nunc homines, celeresque feræ, pictæque volucres,
 Funera, Pompæ, adeunt nullo fugiuntque tenore,
 Insomnis lusus animi: Mox luce propinquâ,
 Ruptus abit somnus; fanas Phantasma relinquit
 Excussum mentes, verusque reducitur ordo,
 Et facies rerum manifesto lumine ridet.

Cantabr. in Comitibus prioribus, 1720 21.

Sonus propagatur per Aerem.

RIPHÆI super arva soli, camposque nivales
 Gentis Hyperboreæ, septem subiecta Trioni
 Porrigitur Tellus; Zemblam dixere Minores.
 Illic, ut perhibent, tristem penetrabile vincit
 Frigus humum, rapidoque ruentia flumina cursu
 In solidam vertit glaciem, & (mirabile dictu!)
 Aëris in magnum sævit mare; molle fluentum
 Vi cohibet multâ per parvos Bruma meatus
 Didita, nec Zephyro impelli scit mobilis humor.

HINC non est tremulæ voci via libera, at ipsa
 Verba gelu frænât; nix acri astricta pruinâ
 Cana cadens premit, & circum undique fusa coercet.
 Namque ubi per patulas, facili jam tramite, fauces
 Rafit iter liquidum Sonus, oris protinus hæret
 Vestibulum ante ipsum, & labrorum in limine primo
 Sistit; nec reperire viam, atque attingere metas
 Optatas potis est, & jam frustratur hiantes.
 Usque adeò inceptis Sermonibus invida Juno
 Obstât; quæque loquax nimis, æthera sæpius implet
 Voce, potens ipsum linguâ superare Tonantem,
 Nec missas audire sinit nec reddere voces.

NON tamen hæ rapidis volitant ludibria ventis
 Dispersæ temerè in cœlo, neque frigida formas
 Tempestas miscet teneras, turbantve procellæ:
 Densat Hyems, solidoque super duramine vincit.

ERGO vana ferunt vocum simulachra vagari

Aëris

Aëris in campis latis, defunctaque vitâ
 Murmura ; multa cavis quærit se condere sacris
 Umbra Querelarum ; sunt & sua sæpe Cachinnis
 Spectra, suosque pati fama est Suspiria manes.
 Multaque præterea variorum monstra Sonorum
 Discurrunt, errantque cavæ sub imagine formæ ;
 Donec Vere novo terras Sol lumine mulcet,
 Et referat tepidas Zephyris labentibus auras.

Aëreas calor ille vias, & rara relaxat
 Spiramenta, aures sonitus quâ lubricus intret.
 Tum verò reddi deinde, & resoluta referri,
 Irrita quæ frigus taciturno clauserat antro,
 Et simili jam nunc sensus penetrare figurâ.

N E C môra ; se primò vinc'lis exolvere mollis
 Turba Susurrorum, liquefactaque fridere tentat.
 Addunt se socios Crepitus, facilesque sequuntur.
 Continudò toto fragor aridus undique cælo
 Auditur, strepitusque & inania sibila miscet.
 Mox propiùs tenues, nec jam confusa, per auras
 Vicinæ syllaba fida
 It comes à tergo ; nec longum & ipse
 Clarescit certo notus discrimine Sermo.

N E C verò cunctis idem datur exitus umbris ;
 Namque leves verborum Animæ, quæ Gallica fudit
 Lingua, fugam properant, & fulguris ocyor alis
 Ardet abire cohors simul omnis, & advolat aures.
 At contrà, Hispano quicumque caducus ab ore
 Exibat sonitus, tardo ferit organa pulsu,
 Et lentâ vix vix cum Majestate movetur.

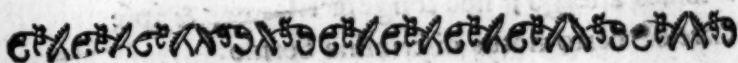
N A V I T A si guttur, nondum æthere raucus aperto,
 Tartareum intendens, comites clamore ciebat,
 Agnoscit reducem longo pòst tempore fletum,

Mira-

Miraturque simul questus sociosque receptos.
Fortè novus turbat, media inter gaudia, pulsans
Corda pavor ; sævire Ursi, rabidique videntur
Circùm ululare Lupi ; quorum, dum Bruma manebat,
Cum gemitu fugère animæ, dubiamque superstes
Sollicitat fremitus mentem, & vox posthuma terret.

H A U D equidem credo speratâ decedere Cypro
Idaliæque jugis Venerem, gelidâque sub Arcto
Instaurare Choros; si quis tamen hoc quoque, siquis
Captus amore legat littus, Te, Phylli, myricæ,
Te nemus omne canit; formosam arbuſta Lycorin,
Formosam doctæ reſonant Amaryllida Sylvæ.
Respondent pulſæ valles, iteratque jocosa
Nomen Imago; rudis ſtupet arguti incola Luci
Accipiens dulces ſummo de monte querelas,
Incertus, Geniumne loci, Faunoſne locutos
Eſſe putet: fauſto mox neſcius omine gaudet,
Indigiteſque Deos, & Numina ruris ado, at.

Cantabr. in Comitibus posterioribus, 1721.

SYSTEMA COPERNICANUM.

DUM Species captare novas Mens sedula primum
Incepit, & Rerum paulatim afflescere Formis;
Sensibus interea (non spectatoribus æquis
Naturæ, Verique) rudis consentit; at horum
Decepti toties, tandemque valere jubentes
Indiciis, Mentem sequimur; dum Viribus illa
Confidens propriis, peregrè sine Corpore gessit

Aëreas tentare Domos, Terrâque relictâ
Surgit, & illufis contraria Senfibus offert.

JAM, felix Errore fuo, compleverat Orbem
Sol vagus immenſum; placido delata Tenore
Tarda ſimul parili volvebat Tempora Gyro.
Nunc rapidis inveſtus Equis axemque ſonantem
Aſcendens, ſeſe in breviorẽ contrahit orbem;
De Cœlo tandem, longis Erroribus actis,
Truditur; inque vicem, permixta micantibus Aſtris,
Scandit, & inſuetum Tellus miratur Olympum.

CUR tamen interea Cœlos, novus Incola, noſter
Inviſit Globus, errandi percuſſus Amore——
Quid vaſtum per Inane regat——quibus erret in Orbes
Legibus aſtriſtus, varioque per Æthera Gyro
Palantes inter colludere geſtiat Ignes——
Dicant, queis tales Cœli cognoscere Leges
Cura fuit: liceat Naturæ Vatibus Ora
Longiùs admirari, Aſtrorum longiùs Orbes
Servare, & facili Pompam depingere Verſu.

ASPICE quâ tandem medio Sol aureus Orbe
Flammanti reſidet Solio; videt arduus unde
Immenſos, ſua Regna, Polos; videt ordine certo,
Quem regit Ipſe, vagos Aſtrorum volvier Ignes.
En! ut læta Choros exercent, Sidera quondam,
Jam Mundi, Populiſque ſuis, Opibuſque ſuperbi!
Hunc circum in Numerum diſcurrunt; Ille vagantes
Et premere, & laxas novit dare rurfus habenas.
Proximus huic, radiis toſtus flagrantibus, ardet,
Excuruſque brevi tentat Cyllenius Orbe:
Addit ſe Sociam Venus aurea; jamque decoro
Plena nitet, jamjamque acuit ſe in Cornua, Vultu:
Tum variè Soli illudunt; circùmque ſupràque

Currere,

Currere, nunc ipsos vide perstringere Vultus,
 Lucentique Globo Maculas inolescere miras.
 Proximâ deinde Locum, postquam est edocla vagari,
 Tellus Æthereâ tandem sibi legit in Arce;
 Quâ Sol Quadrigas olim per lucida Signa
 Egerat, & certo signârat Tramite Cœlum:
 Multiplici, hanc circum Lunæ vagas Orbis oberrat,
 Resplendens Facie, pariterque per Æthera tendit;
 Interiore tamen Menses trahit Altera Gyro,
 Altera dum Cœlo labentes dividit Annos.
 Interea Tellus viden' ut jam contrahat ingens
 Terrasque, Tractusque Maris, Montesque superbos,
 Ardentemque Polum tenui vix Lumine signet?
 Quin & vicini nunc forsitan Incola Mundi,
 Sidera dum servat, mediis in Millibus Illam
 Scintillare Polo cernit; Stellamque notavit
 Palantem, exiguam, per Cœrula vassa vagari.
 Excipit hanc Mavors, radiis sub nocte profundâ
 Sanguineis lugubre rubens; hunc regia circum
 Stella Jovis secum insignem trahit Ordine Pompam.
 Ultima mirandam Saturni Machina Scenam
 Claudit, & ingenti Mundum complectitur Orbe.

SIC cùm præcipiti liquidos petit impete campos
 Fortè Lapis, tremuloque ciet Sinuamine Pontum;
 Parvulus hunc circum tumet Orbis, & ille secundum
 Crescenti impellit Curvamine; tertius alter
 Deinde magisque magisque agitata volumina pandit:
 Tum pulchro videas crescentes ordine, donec
 Fluctuet immensum saltantibus Orbibus Æquor.

Cantabr. in Comitiiis prioribus, 1721-22.

Phæno-

*Phænomena Microscopiorum solvi
possunt ex Principiis Opticis.*

ADMIRANDA cano levium spectacula rerum,
Exiguam gentem, & tenuem sine mole catervam,
Artus exutam graciles, notamque figuram,
Inque novas formas, & vix sua corpora versam.

TU Culicem famâ quondam dignata perenni,
Diva, fave; tibi res intactæ laudis & artis
Aggredior, quas nulla priùs perspexerat ætas:
Sic curas hominum incertas, vanosque labores
Elusit natura olim, sic invida jussit
Vestibulum ante ipsum, primoque in limine fisti;
At nobis penetrare adyta, atque invisere rerum
Intima concessit tandem mirabile Vitrum.

SIN quibus illa modis, quâ fiant arte requiras,
Hoc aliorum opus est—mihi sit modò cura fideli,
Quam videas illic, versu describere Pompam.

ET quàm læta oculis surgit jam Scena minuta!
Quàm jucunda patent parvi penetralia mundi!

QUID dicam, venis qui manat, vividus humor
Ut vario exultat cursu, refluitque fluitque
Corde micans, spargitqueabilem per membra vigorem?
Qualis Mæander Phrygiis finuosus in arvis
Mille fugit refugitque viis, circum undique ripæ
Flumina fœcunda, & lætos largitus honores.

NEC tibi te Vitro ostendam, formosa Puella,

Mutatam

Mutatam in rugas, scabræque opprobria pellis;
Hoc vetat ipsa Venus, nec dicet nostra Thalia.

CERNITUR hîc etiam qualis tibi, Belle, cerebrum
Pulveris implet odor, seu quem Brazilia mittit,
Sive Hispanus erit, seu suavem spiret Havanam.
Quid verò hoc inter memorem miracula Vitri?
Quàm nihil huic intra est cerebro, nisi Pulvis, inepto,
Ipsi oculo patet, & Vitro sine cernere possis.

QUIN age, quàm pulchrè ramos & brachia Quercus
Attollit seris factura nepotibus umbram,
Aspice, & exiguâ Silvas in Glande latentes.

HIC, quamvis avida, explebis tua vota, Colone,
Dum messëm grano ingentem spectabis in uno:
Ne tamen hinc nimium speres; En qualis acervi
Prædatrix Formica subest! En horrida membra,
Et patulos oris rictus, dentemque tenacem!
En crura, & quanto tradit frumentâ lacerto!
Vix magis est mutata, tuis quando, Æace, votis
Myrmidonum quondam replevit inania regna.

NEC tu, Musca, minor; tibi pennarumque colores,
Ardentesque oculi fulgent, & corpore toto
Arrectis setæ similes hastilibus horrent,

AT quantus tandem rerum mihi nascitur ordo!
Tene loquar, mirande Culex? Cui cornua surgunt,
Quanta nec excelsâ Cervorum in fronte geruntur.
An te, provida Apes? Mauræ quæ more cohortis
Cæco tincta vibras ingentia tela veneno.
Hæc & Amor sensit: nec talia spicula cernens
Rideret Cytheræa sui jam vulnera nati.

SED neque te, quamvis nostros exosa labores
Hæc, Tinea, infami rodes citò carmina dente,
Pavoni formæque parem plumisque tacebo.

OMNIA

OMNIA magna cano: Quantum sibi Cæus hostem
Viscere alit proprio! Capitis tu dira Supellex
Rhinoceros, surgis Pulex Elephantis in artus.

HAUD aliter, (si parva licet componere magnis)

Perseus anguicomæ cùm prodidit ora Medusæ

Palladio in speculo mutatum vidit Atlanta

Crescere in immensum, fulturum sidera, montem.

PRÆTEREA hinc demum patuit pars altera mundi,

Nec terram ignotam solum invenisse Columbum

Vidimus; En alium detexit & *Hookius* orbem.

ASPICE Aquæ guttam; tu nil mirabile cernis:

Innumeram latitantem intus videt Ille catervam

Saltare, & circum tenui se mole movere;

Miratusque agiles artus, parvasque Choreas,

Evertit totam depresso pollice gentem.

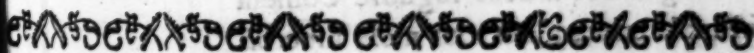
SIC ubi Pygmæi furtim subducere clavam

Intenti denso Alciden cinxere tumultu,

Exigui risit conatus agminis Heros,

Compressitque omnes Nemeæi pelle Leonis.

Cantabr. in Comitibus Posterioribus, 1723.

AURORA BOREALIS.

AREOS supra campos, loca foeta procellis,

Et Jove fulmineo resonantia, purior Æther

Porrigitur; cœli non hinc spirabile lumen;

Non rorem aut densos tenuis plaga sustinet imbres:

At calidus Nitri vapor, & corpuscula vivi

Sulphuris, ambagesque viæ nebulasque morantes

Ascensu

Ascensu longo superant, & inania complent:
 Quippe hæc intus agens altum conscendere cœli
 Admonet, & crassæ vigor igneus eripit auræ.
 Et jam, seu propior sopitos suscitet ignes
 Phœbus, seu totâ Vulcani semina massâ
 Commixta, inter se magno commota tumultu,
 Sponte suâ rapiant flammæ, se plurimus ignis
 Emittit, volvens immixto lumine fumos;
 Et quâ suppeditat diffusum pabula sulphur
 Omnia pervolitat latè loca, & inter eundem
 Lucida per cœlos fingit miracula rerum.

SIC dum per medium rutilo subvectus Olympum,
 Curru labentem metitur Cynthius annum,
 Signat iter radiis, totoque immania tractu
 Monstra rubent, dirisque ardescit semita formis.

ASPICE, ut attonito decedat lurida Noctis
 Umbra polo! Victas nequicquam obnoxia Soli
 Mira Dias arcet tenebras; consurgit imago
 Plurima, luxurie pulchrâ conspersa colorum.

HIC variæ dives lucis, proprioque nitore
 Conspicua in mediis curvatur nubibus Iris;
 Illic sanguineos ardens lugubre Cometa
 Diffundit crines; aut exit mole superbâ
 Pyramis, atque apice in cœlum flammante minatur.
 Jam ramis aureis atque aureâ fronde coruscans
 Arbos erigitur: pennâ jam præpete Fulgur
 Evolat, albentique inscribit nubila sulco.
 Tum quot Luna solet, totidem Lux mimica vultus
 Induit; ingenti tum solis lampada cyclo
 Mentitur: liquidi tremulum quoque luminis æquor
 Crispatur longè, dulcique volumine ludit.

QUINETIAM egregias pendere in nubibus Urbes
 Suspicias, cinctamque armis ad mœnia pubem
 Certatim in Martem ruere ; & jam missa per auras
 Tela facesque volant ; premitur jam pectore pectus,
 Et pede pes, sævumque enses hastæque coruscant.
 Oppositæ turmis turmæ pugnamque fugamque
 Alternis simulant, torvus furit undique Mavors,
 Et picturato resplendent æthere bella.

QUID loquar ut sese lusu lasciva jocofo
 Lux condat, prodatque iterum, cupiatque videri ?
 Quid dirum armorum strepitum, sonitusve tremendi
 Fulminis ? aut flagrans quos spargat sulphur odores ?

A T cùm jam flammis victum supera alta recusant,
 Nec solitas vires exhaustus sufficit æther,
 Rarefcit sensim splendor ; tandem ignis opacos
 In fumos dilapsus abit, latèque vaporat
 Agglomerans tenebras : fugiunt cum lumine formæ ;
 Nox redit, & furvus terras circumvolat horror.

TALIS quæ regum palmas lætosque triumphos
 Exprimit, Artificis pulchro variata labore
 Pictura, obductos simul ac abolere colores
 Incipit, & fuci tractus depascitur ætas,
 Horrescit rimis, crebroque fatiscit hiatu ;
 Squalori rerum concedit lucidus Ordo,
 Et prisca restant vestigia nulla decoris.

Cantabr. in Comitiiis prioribus, 1726-7.

Actio datur in distans.

VOCALIS Graphii ductus, tabulamque potentem

Et sapere & fari, (Inventum memorabile *Stradae*)
Musa, velim expedias; neque enim Magnetica virtus
Unquam alio gaudet magis aspectabilis usu.

CERNIS ut in tenui libratis axe perennem
Servet acus legem, & (tantâ viget indole magnes)
Dilectam, amoveas licet, usque recurrat ad Arcton.
Sin autem magnete duos perstringat eodem
Cura stylos fimiles, simili conamine motum
Concipient extemplo agilem: Justoque tenore
Pervolitant gyroque pares, punctoque pari stant.
His tabulas suppone duas, quæ margine sese
Ostendent elementa, suis diversa figuris;
Extremam donec signis compleveris oram.
Tum voces fingi egregias, tum mille videbis
Verborum simulachra modis variantia miris.
Nam quot diversas signat revolubilis Index
Litterulas, totidem reddit fidissimus Alter.
Non adeò distincta refert sua verba canenti
Per sacros nemorum saltus resonabilis Echo,
Sed quæ diffugiunt turbantibus irrita ventis.

HAC arte instructus, cui dudum crassior aure
Excludit vocem cutis, atque obducta sonorum
Intercepit iter, naturæ damna rependat;
Auritisque oculis sermonem elinguis amici

Accipiat; sic fas insueto ludere risu,
Atque aliàs tacitæ superaddere scommata mensæ.

HIS Fama auxiliis fallente per æthera pennâ
Radit iter tacitum, strepitusque & strata viarum
Plena viris temnens, in tutum credita portat.

HINC te, chare Puer, cujus mihi crescit in horas
Sanctus Amor, quanquam ah! longè manus Invida sortis
Te trahat, alloquiisque neget propioribus uti;
Compellare licet, spatiisque obstantia claustra
Rumpere, & alternas audire & reddere voces.
Discessurus habe tabulam, legesque movendi
Percipe, tum pace implicitus, bellive tumultu,
Sæpe tamen verso salvum te pollice narres.
At quoties notum ad tempus scitabere casus
Fortunasque meas, tabulæque oracula posces,
Servabis ferri motum, quo tendere pergat,
Et quæ signa notet lapsu: sin vox tibi quævis
Excidat, atque aciem male cauti fallat ocelli,
Tum labor effusus, frustra sudabis hiatum
Verborum supplere, & mancum evolvere sensum.
Sic quoties frondes inscriptas fata Sibyllæ
Dextrâ luctantes discerpunt turbine venti,
Huc illuc fulvâ sortes jactantur arenâ
Confusæ, loca nec nôrunt in prisca reduci.
Quin etiam haud uno motu variabile ferrum
Induit affectus animi, atque imitamine docto
Reddere personæ scit convenientia cuique.
Nunc lento huc illuc gressu in dextramque sinistramque
Admotus, barbam sapit, & consulta loquentem.
At nunc en! rapido versatilis impete cunctas
Litterulas iterum atque iterum enumerat malefani
Proditor actoris — quendam de plebe poetam

Jurares factos repetentem ex tempore versus.
 Vix glomeratum adeò poteris dignoscere sensum,
 Atque indiscretas sine pausâ aut commate voces.
 Jam dubio viden' ut libramine pendulus hæret,
 In medio fluitans, & balbutire videtur;
 Haud secus ac gemitus & voces dimidiatas
 Commiscet, nescitque loqui, quem numine vexat
 Iracunda Venus, miseroque fatigat amore?

J A M, pater, obde fores, & vestes vestibus adde,
 Custodes natæ, Hispano de more, severas
 Cautus anus adhibe, canibusque armisque mineris.
 Hinc interdictis referatur Janua votis;
 Ex longo veniunt questus, graphioque calores
 Commissi superant montes, & flumina tranant.

IPSA manu formosa regens vestigia ferri
 Rescribit juveni Thisbe, salvoque pudore
 Respondet curis, & fidos æquat amores.
 Hinc puer insidias struit, & dum conscia Cypris
 Annuit, en! pontes caligantesque fenestras
 Ridens, e celso demissam carcere currû
 Aurato imponit; tum demum Auriga frementi
 Pronus equo impendens curvata flagella minatur
 Eminus; & Veneris petit irremeabile templum.

Cantabr. in Comitibus Prioribus, 1727-8.

VEGETATIO HALESIANA.

Q UO pariat motu Tellus, unde auſus alatur
 Fœtus, & ipſe novâ maturus prole graveſcat,
 Auspice Te, pandam, Arboreæ certiffime gentis
 Interpres, cui tota patent viridantia regna :
 Semina Tu, ſuccoſque, & lætos Frondis amiſtus,
 Monſtrabis, trepidamque, & tentantem ardua, Muſam,
 Intima Naturæ circum penetralia duces.

CLAUſA igitur, medioque jacens in Semine, cunas
 Infans Planta tenet, ſubituræ Stirpis imago ;
 Quæ, maturæ inſtar, per totum effuſa cubile
 Parvula protendit, viſu necdum obvia, membra.
 Hanc ſimul ac verno Tellus reſoluta calore
 Foverit amplexu molli, innumeroque meatu
 Pervia ſurgentem imbiberit Membrana vaporem ;
 Continuo in magnam incipiunt turgeſcere molem
Folliculi, & largo ſaturi ſe expandere potu.
 Protinus e tepido erumpens *Radicula* clauſtro
 Rimari humentes glebas, miſtaſque ſalinis
 Sulphureas haurire, animataſque Aere vîvo
 Particulas : *Pluma* evolvi, ſurſumque moveri,
 Dum liquor, indocilis claudi, ſeſe undique fundit,
 Dilatâtque fibras molles : tum Truncus in auras
 Tollit invalidus ; protrudi ductile Germen ;
 Inque dies ramis diffundi largior umbra.

ELICIT alium etenim Succum ſitibunda Tuborum
 Congeries ; tum præcipuè, ſi torrida Phœbi

Verbera radicem exagitant; rarefcere crebris
 Ictibus Humores, celerique ascendere curfu,
 Mille canaliculis acti, per vascula mille.
 Non tamen, ut retro vitale in Corpore flumen
 Labitur, & verso Cor sæpius amne revisit,
 Hi quoque per Truncum simili torrente rotantur;
 Sed, cava filorum ut superant, Hos excipit amplo
 Frons expansa sinu, & penetranti obnoxia Soli:
 Jamque laceffentes radii, flammæque vibrantes,
 Sollicitant; tenuis per aperta foramina sudor
 Evolat, elapsusque leves vanescit in auras;
 Utque alii abscedunt, alios simul alma perenni
 Sufficit officio Tellus, ac damna reponit.

A T quanquam hinc omnem latè frondescere Sylvam
 Cernimus, & motis ad ventum ludere ramis;
 Sola tamen firmo perstant illæsa virore,
 Perpetuūque Arbusta vigent, quæ vivere parvo
 Contenta exiguum accipiunt redduntque liquorem.
 Parvo docta uti, & sumptus parcissima Taxus:
 Non illa amotos Phœbi desiderat ignes,
 Nil importunas hyemes, nil frigora curat;
 Dant etenim lenti viscoso in cortice Succo
 Temnere prædantes Cauros, frondemque perennem
 Servare, & ramos semper lugubre virentes.
 At proceram Ulmum, ac spatioso vertice Quercum,
 Humores avido licet ebria sorbeat haustu
 Utraque, & ingentes foliis vomat uvida fluctus,
 Ut primū tamen Autumnus jam frigore tentat
 Ancipiti; languent ægrâ flavedine Frondes;
 Arescens paulū ramo malè fidus adhæret
 Caulis; at insurgit Boreas, nudataque jactans
 Brachia dispersos frustra gemit Arbor honores.

EN autem! Ut miro Frondes rerum Optimus Author
Consilio explicuit! Quantosque instruxit in Usus!

CUM primùm emisso dispuncti germine rami
Parturiunt, fructûsque edunt promissa futuri,
Hæ teneram blando nutrice agmine prolem
Cingere, & adducto lactantes pascere succo.
Quin nocturno etiam stillantes æthere rores
Præcipitant, salibusque graves ac Sulphure foeti
Insidunt Foliis; lapsos spiracula fugunt
Innumera, & pomis ductus per mille ministrant.
Hinc, ubi jam fructus paulum percoxerit ardor
Solis, & incipiunt crudi mitescere succi;
Dulcis odoratos inter diffunditur hortos
Halitus; egregio pubentia poma sapore
Luxuriant; suavi curvantur pondere rami:
Nequicquam patulâ Ficus sub fronde laborat
Occultare caput tumidum: lanugine sparsum
Cæruleâ livet Prunum; Cerasusque rubescit;
Et pelluentes pendent de Vite Racemi.

TU quoque, Flora, Tuos cultus, primosque nitores
Frondebis acceptos referas: volitantia quando
Sulphura per cæcos foliorum illapsa meatus
Flori se insinuant: variæque immista colores
Accendunt varios: hinc avia rura videmus
Purpureis spargi violis; hinc murice tinctum
Undantes inter segetes ardere Papaver.
Areaque innumeris errantia lumina fucis
Percellit: niyeo ridet velatus amictu
Narcissus, nitidoque astantia Lilia vultu
Provocat: ingenui suffundunt ora rubores
Vestra, Rosæ: vestra, Auriculæ, radiantis arenæ
Spargitur imbre coma: at quæ Te, Tulipa, tuosque
L 4. Pingere

Pingere tam varios audebit Musa decores ?
 Seu folia ostentas flavo pallentia tractu :
 Sive eruentatis hinc inde interlita guttis :
 Seu demum crines variatæ lucis honestat
 Gratia confusa, & radiorum splendidus Error :
 Quâcunque effulges facie ; Te Flora benignis
 Aspiciens oculis primo dignatur honore,
 Plebeiosque Tibi jubet usque affurgere flores.

C. G. Coll. Nov. Sec.

*De Veneno Tarantulæ per Musicen
 sanatorectè philosophatur MÆDIUS.*

APPULIÆ in Terris, campos ubi findit hiantes
 Æstas torridior, totoque effervidus igne
 Sirius, & regnant, clausis aquilonibus, austri ;
 Exigua in campis memorant animalia passim
 Errare, & tenues reptare in gramine formas ;
 Parvum, & turpe Pecus ! Sed queis nec sævior ulla
 Pestis & ira Deum Stygiis sese extulit undis.
 His genus infuetum tibi, miræque venenum
 Indolis, infusum : quod non herbæ salubres
 Aut medicæ pepulêre manus, nisi carminis auræ
 Lenirent simul, argutique potentia plectri.

JAMQUE ubi prima fitim cœli collegerit aura,
 Brumale hospitium penitusque effossa relinquens
 Antra, redux lucem notasque Tarantula sedes
 Invisit, tepidisque salit novus hospes in agris ;

Innocuo

MUSE ANGLICANÆ

Innocuo lambens morsu; nec dira cicatrix
 Jam metuenda Tibi, nec inanes vulnere dentes.
 Donec longa dies, fervensque & lethifer annus
 Increpat hostiles animos; penitusque reclusum
 Virus alit venis, totosque effundit in artus.
 Tum pede præcipiti per inexplorata Viator
 Ne ruat incautus; *Viridi latet Anguis in herbâ.*

POSTQUAM collectæ vires, tumidusque veneno
 Spiritus intus agit; parat artes mille nocendi,
 Nunc imâ se condit humo; nunc graminis herbam
 Ascensu superans, fummiq; papaveris arce
 Ardua, prospectu longi vorat æquora campi;
 Agricolis meditata dolos, si fortè propinquos
 Dulcis amor segetis pecudumque invitat in agros.
 Sæpe etiam in culmis fertur flaventis aristæ
 Exesis longo penitus latuisse recessu;
 Inde, ubi tondet agros messor, prensatque secandas
 Læta manus segentes raptim, potiturque ruinâ,
 Evolat insidiis; gracilique proboscide lentum
 Instillat virus, fœcundaque semina lethi.

HINC variæ pestes, & plurima Mortis Imago.
 Quà data porta, ruunt; elusam inglorius artem
 Flet medicus; vacuâque lues dominatur in aulâ.

DUM Tu, Phœbe, pater Medicinæ & Carminis idem,
 Dulcis ades fidibusque juvas, calamoque potenti
 Ferrea crudelis referare repagula mortis,
 Leniter inspiras placidam per membra salutem.

QUARE age, Vipereum quibus aggrediare venenum
 Viribus, expedias, nec dedigneris honores,
 Musa, referre tuos; blandi quæ gratia cantûs,
 Quæque salutiferæ divina potentia chordæ.

ADSIT Apollineâ vocalem impellere nervum
 Arte sciens, variosque exploret in ordine cantus,
 Et paribus referat fidibus; nec protinus illum
 Incepti pigeat vani, nec inutile plectrum
 Negligat iratus, si immobilis audit inersque
 Hos atque hos æger numeros; sed plenius artem
 Intendat, varietque modos, volitetque per omnes
 Impulſu facili chordas, citharamque fatiget.
 Dum tandem morbo concordēs reddere pulſus
 Edidicit longo Citharædus doctior uſu;
 Extemplo arrectas ægri torpentis ad aures
 Cognatus volvit ſonitus, paſſimque per artus
 Inſinuat ſeſe, & membrīs penetrabilis errat.
 Et jam per digitos videas migrare micantes,
 Perque pedes dubios habilem percurrere motum.
 Mox ubi collectum robur, plantæque valentes;
 Paulatim in numerum motus componitur omnis.
 Fila regunt facilesque pedes, artusque ſequaces;
 Quotque modos illa alternant variata, tot illi
 Momentis paribus referunt, & paſſibus æquis.

AT ſi de juſto cantûs libramine aberrent
 Devia fila parûm, diſcordantique tenore
 Intempeſtivos iſtus, alienaque reddant
 Carmina; ibi effuſus labor omnis, & irrita cantûs
 Gloria, denſantur reducis contagia morbi
 Dilapſa, & toto tabum ſe corpore miſcet.

Cantabr. in Comitiiſ Poſterioribus, 1728.

Probat

*Probat Deum Structura Humani
corporis.*

ARTIFICIS confessâ manum, Pulcherrima Forma,
Numinis, & nulli Facies imitanda Prometheo,
Vos, versu aggredior. Vires mihi suffice dignas
Materiâ, o nostris dignate includere numen
Immistum membris, Hominisque assumere formam.

QUIN age, quem docuit demens Sapientia, cæcos
Confluxisse Atomos, & conglomerâsse figuram
Collisu hanc pulchram: totum circumspice corpus,
Fabrica si quid habet, quod forte refingere possis
In melius, quid particulæ quod tollere cures,
Aut alibi sociata locis disponere Membra.

AC primùm erectum, & sublimem ad Sidera Vultum
Suspicias, summâque oculos velut Arce locatos,
Hic sese variæ Species, simulachraque rerum
Externa insinuant, ultrôque illapsa cerebrum
Pertentant celeri pulsu; Penetralia sedem
Haud timeam hæc dixisse Animæ, se terminat omnis
Scilicet hîc sensus; tactusque minutulus ipsis
Illatus, ratione animam, vel corpore prorsus
Excutit; at miro coeunt Munimine circum
Ossibus implicita ossa; atque indentatâ tenaci
Ad morem ferræ nexu futura, duplexque
Membrana includit, nequa aut contingere possint,
Molirive moram famulantibus obvia nervis.

Quin Oculum (neque enim summi manifestior usquam
 Artificis divina patet Manus) aspice natum
 Prospectum petere, instantesque avertere casus.
 Ut Veneres tacēam—(usque adeo plorabile Vatum
 Eliquat has Genus, *Eoisque simillima gemmis*
Lumina sideribusque, ignitaque spicula cantat.)
 In formam sphæræ, modicoque umbone rotundas
 Constituit partes triplex pellucidus humor;
 Quem circum fibris coeuntibus undique sepit
 Membrana innumeris, nullo suffusa colore:
 Scilicet hinc cautum, ne conspurcata referret
 Singula quæque oculus, Speciesvè involveret umbrâ.
 Haud secus ac tinctum, appositumque ad Lumina vitrum
 Omnia nigranti circùm ferrugine vestit.

At veluti, obscurâ in Camerâ, cui vitreus Umbo
 Inferitur valvis: Cœlum, Mare, Nubila, Tellus,
 Quicquid ubique vides, illabitur; inque Tabellâ
 Pingitur exiguâ color, & sua cuique figura:
 Sic Oculus species rerum quasunque cerebri
 Exceptas reddit penetralibus, omniaque infert
 Discreta, & verâ designat imagine formas.

S E D viden'! ut sese conchâ formata capaci
 Auricula expandit, modicoque patefcit hiatu,
 Inferre ut possit, longoque foramine ductos
 Accelerare sonos, & euntibus addere vires:
 Extremum membrana obducto tegmine vestit
 (Tympana dixerunt Phyci) vibrataque motu
 Aëris Impulsum tremulo capit: ossa locantur
 Exigua hinc illinc, laxatam intendere docta
 Membranam, inque sonos tenues augere Susurros.
 Ponè subit fornix multus, multoque cavatus
 Anfractu, aëris innati loca fœta, parata

Ingeminare sonos, fidisque illidere nervis
 Sensifero cerebri ferientibus intima motu.
 Hinc est, dum taciti pendemus ab ore loquentis,
 Quòd rapuit, mentemque intorti fulminis instar
 Percussit SUBLIME. Hinc, dum superambulat ictu
 Divino chordas pollex, inflataque cantus
 Tibia depromit dulces, quòd gaudia Cœli
 Prælibamus, & optatas præsumimus Horas.

QUIS Nares, & quæ sibi vendicet organa Gustus,
 Quis Nervos, tactûs celeres fidosque ministros
 Immotus videat? Quis Membris membra ligata,
 Flexilibus nexa articulis, atque ossibus intus
 Firmata inclusis; Stomachoque ingesta subire
 Tot varias alimenta vices, & fungier ultro
 Certis vasa Ministeriis, sine Numine, credat?
 Quis, dum continuo cor pulsat ilia motu
 Illæsum, nulloque suû molimine Sanguis
 Itque reditque viam toties, iteratque per orbem
 Cursus perpetuum, venisque infundere succos
 Vitales tendit; Quisnam Vestigia summi
 Artificis neget, & nullâ formidine spectet?

Cantabr. in Comitijis Prioribus, 1728-9.

H A L E S I U S

Rectè statuit de Vegetatione.

VOS, quibus arboreos truncos, florumque pusillas
 Radices habitare placet, mysteria vestro
 Pandite cultori: Vobis præbentibus, almæ
 Pratorum nemorumque Deæ custodia, lumen,
 Intima qui referant Naturæ arcana, negatam
 Humanis oculis scenam, sub semine Quercûs
 Effigiem latitare suo, simulataque magnis
 Robora, & infantes perhibent frondescere ramos.

INDUCTI his signis, atque hæc exempla secuti,
 Dixere arboreos paulatim crescere foetus
 Corporis in morem humani, nutricis amicas
 Tellurem præstare vices, gremioque receptis
 Inspirare suos per mille foramina succos;
 Hinc tandem angusto rumpunt de carcere, largo
 Inflat laticum potu, retinac'la deorsum
 Figit humo radix, dias in luminis oras
 Emicat elicito geniali sole cacumen.

AT ne immaturi pereant morbove fameve,
 Vestibulum ante ipsum, primoque in limine vitæ,
 Disposuit varios circum Natura meatus,
 Quis liquor acceptus per tenuia membra feratur,
 Almaque per totam manent nutrimina molem.
 Multaque per frondes spiracula dididit, unde
 Secretæ exsudent faces, & inutilis humor.

ERGO,

ERGO, ubi siccatis incumbit Sirius arvis,
 Arboribusque satisque lues, & lacteus humor
 Deficit altricem terram, ramosque per omnes
 Tabida stagnantes spargunt contagia fæces,
 Aut linquunt dulces animas, aut corpora cultu
 Orbantur, morbi lento peritura veneno :
 Ergo per lucos vox exaudita colonos
 Terret, & ex imis Dryadum suspiria truncis.
 Succumbit morti myrtus, succumbit oliva,
 Hæc quamvis cura est Cythereæ, Palladis illa.
 Te funesta iterum Phœbi vicinia, Daphne,
 Perdit amatoris, te non tolerabilis ardor.
 Tu quoque nudatus croceo, Narcisse, colore,
 Indigus humorum languescis, nec tibi prodest
 Cephison liquidis olim genuisse sub undis.
 Te quoque Sol, Clytie, quondam pulcherrima nympha,
 Persequitur radiis, vulgatos ultus amores :
 Nec, quanquam ad Divum semper convertere multum
 Visa queri, oblatos questus tractabilis audit.
 Usque adeo sævit veteris non immemor iræ
 In florum fruticumque genus Proserpina (quos dum
 Per suaves Hennæ valles studiosa legebat,
 Infernos non vidit equos) animasque sub orco
 Poscit adhuc mittenda piacula, nec prece mollit
 Amissura suos tellus Memphitica Divos.

AT quoties crebro descendit Jupiter imbre,
 Fœcundaturus bibulam pinguedine terram,
 Inque salutiferas fæci datur exitus auras,
 Sylvarum frondescit honos, variisque colorum
 Naturâ pictrice nitet Gens florea fucis;
 Ruræque perpetuâ ridet animata salute.

ERGO

ERGO ubi vere novo tepido mollita liquore
 Arva sinus laxaverunt, Phœbique calore
 Accelerata fluunt aucto nutrimina motu,
 Tum ramos frondes properant vestire novellæ,
 Certatimque sibi tenues arcessere vitas.
 Tum florum Zephyri confusa tepentibus auris
 Spernit humo ulterius condi formosa caterva,
 Quos redolere docet, quos & splendere Phœbus,
 Acceptos chymicâ mutans virtute liquores.
 Ambrosiam passim spirat Panchaia, passim
 Funditur omnigenis variata coloribus Iris.
 Tunc quoque traduntur gravido de palmite gemmæ
 Munitæ foliis, ne qua vis ignea Solis
 Confundat fragiles formas, vitasque tenellas.

AT quâ vi florum varios impertit odores,
 Fucosque omnigenos Phœbeius imprimit ardor;
 Cur rosa virgineo vultu simulata ruborem
 Sanguineum expandit, dum non imitabile pallet
 Lilium, & ornatu decoratum simplice gaudet;
 Quâ vi diversos fruges didicere sapes
 Edere, & humano variis placuisse palato
 Deliciis, similis nutritæ aspergine roris;
 Indole cur Planta egregiâ, cui prodiga nervos
 Sensibiles Natura dedit, viresque movendi
 Cognatam supra gentem, perterrita tactum
 Effugit exultim, trepidansque repente recurrit:
 Cur ea vis uni huic, cur tanta superbia; Vobis,
 Custodes nemorum, Dryades, cognoscere solis
 (Sic superi voluere) datur: Penetralia vestra
 Absit ut ingrediari, ne Vos, Erisichthonis instar,
 Commoveam, sacros ausus violare recessus.

In Comitibus Prioribus Feb. 20. 1728-9.

Dantur

Dantur Ideæ phantasticæ.

DISSIMILES formas, simulachra immania rerum,
Musa, velim, referas; genialis mira cerebri
Ludibria, atque animi fingentis mille chimæras.

QUA sese attollit, formâ pulcherrima, moles,
Et, super arva *Mori* de nomine dicta, decoros
Ostendens muros, augustâ fronte superbit;
Urbi grande decus! Sæva hîc Infania sedem
Occupat; &, latè domitrix, penetralia circum
Expatiatâ furit; crebri tolluntur ubique
Clamores, fremitusque, atque ingentes ululatus.
His mihi nunc intus fas sit succedere tectis,
Exiguos lustrare lares, &, luce fenestram
Per tenuem admîssâ, lymphatam invîsere turbam,
Bacchantemque animo, & lævâ ratione furentem.

EN! qui pannosas expandens undique vestes,
Torva tuens, trahit, & fastu turgescit inani.
(Haud, longo verrens porrectam sÿrmate terram,
Grandiùs ingreditur Cæsar, cui sura coruscans
Altior insurgit, tragico devincta cothurno.)
Olli, per nebulas, spatiosa per æquora Cœli,
Et quacunque tuos peragis, vaga Cynthia, cursus,
Tenditur imperium. Agnoscunt moderamina sceptri
Plurimus æreus princeps; &, dona ferentes
Magnifica, ante pedes capitum decora alta reponunt.
Interea hic, tali pompâ & splendore superbus,

Mente

Mente tumet magnâ, & vacuâ dominatur in aulâ.

QUIS, jam indignanti similis multumque minanti,
Ore fremit, vanoque obtundit verbere muros ?
Magnanimum agnosco, se Equitum quî sanguine claro
Deductum jactat, centumque e stemmate longo
Heroas numerat ; bello quibus inclyta & armis
Fama fuit, quorum nitidis cecidère sub hastis
Flammivomique angues, & centimani Centauri.
Ille, animo recolens tantorum insignia avorum,
Æmulus inflatur ; tranare inglorius ævum
Indignatur atrox, magnumque citò arripit ensen,
Cassidaque, umbonemque ; ardens fulgere sub armis
Vulnus amat, poscitque hostem, pugnamque laceffit.

QUO, miserande, fugis ? (tua me infortunia tangunt)
Cujus opes sociâ fractæ periêre ruinâ ;
Cum, ferè demersam exitio dans undique gentem,
Sæviit Angliacis violentior Auster in oris.
Quæ tibi nunc animo tristissima scena gementi
Panditur, infelix ? furiis agitata tremendis
Iracunda subit conjux, sævumque micantes
Lumina contorquens flammâs imitata, mariti
Funestos casus (opus heu ! lachrymabile sortis
Adversæ) gravis objurgat ; foetusque gemellos
Ubere alens, fidi charissima pignora lecti,
Porrigit e gremio ; ostendens vestigia mortis
Nota nimis ! quâ dira fames super ora vagantem
Pallorem obducit ; corpusculaque horrida sensim
Attenuans, miseros morfu depascitur artus.
Ille autem oppressus tantorum mole malorum
Ingemit ; uxoris nec iniquæ opprobria passus,
Adventum fugit, & tenebris se condere tentat :
Usque istat tamen umbra, & vivâ major imago.

QUIN

QUIN jam longè alios variata Infania vultus
Induit ; & passim lasciva puella jocatur
Improbè, amatores nimiùmque, ferocula, ludit.

HINC juvenis fervens, flammam, ignes, tela, pharetras
Somniat ; incumbitque operi, cerebroque laborat.
Tandem vix, pinguis proles operosa Minervæ,
Elicitur carmen miserabile ; protinus ardens
Dimittit dominæ pergratum munus : at illa
Abjicit irata, & rapidis jubet ignibus uri.

ILLINC alter amans, depictam in veste decor
Phyllidis admiratus avem, veneratur honore
Pronus ; & ardentes pullo testatus amores,
Oscula libatum cupit ire : at nympa recedit
Lubrica, nec patitur labris contingere vestem.
Inde acres luctus dulcisque odia aspera vitæ
Mentibus insurgunt ; furiis agitantibus actus
Sævit uterque ferox ; subitoque evellitur ensis :
Fumus amant, pulchramque petunt per vulnera mortem.

QUARE agite, O Grantæ nitidissima turba, puellæ :
Aurea purpureis quarum jam gratia malis
Intemerata nitet ; nec adhuc, inimica decoris
Vultibus, ausa ætas nitidos violare lepores.
Ne vos, pervigiles curas, & vota procorum,
Altaque pectoribus suspiria ducta sub imis,
Temnatis, nimiùm crudeles : quippe, repulsis
Ignibus, acta furore caterva insæviat amens :
Hæcque inter fortasse, miserimus incola, sedes
Lugeat abjectasque faces, spretasque Camœnas.

Cantabr. in Comitiiis Posterioribus, 1729-30.

Humana voluntas nec anxietate, nec supremo Intellectus Iudicio, nec alio quovis ab extra determinatur.

COELESTES animi, Fatisque avulsa Voluntas,
Et quæ corpoream, totos infusa per Artus,
Mens agitat molem, & nullo cogente movetur,
Musam haud invitam rapiunt: namque Ipsa volenti
Carmine gaudet ovans, ultroque ad Sidera nitens
Cognatam agnoscit mentem; nec Musa, nec Ipsa
Mens cogi potis est, proprios simul utraque motus
Sponte suâ exercent, indignanturque teneri.

ERGO age! Mortales animas terrenæque vincula
Excutias primùm veterumque insomnia Vatum
Securè irridens, cœlestes affere dotes,
Pulveris, abjectæque exortes Materiâi.
Nam neque in Arbitrium declinant corpora, recto
Limite deserto, nec pulsu devius Error
Impellens atomorum ad agendum pectora cogit:
Quod Nervos agitet, non quidquam intrinsecus intrat,
Nec Mens æquato librata examine pendet
Sollicita, ut maneat depressâ pondere Lance
Tollier, inque novos exultim surgere motus.
Velle suum cuique est; Divinitus hausta Voluntas
Quemque agitat, proprioque Deus dedit impete ferri.
Ni faceret; Maria, ac Terras, Cœlumque profundum
Misceat Impietas, Virtusque evanida Terras

Deferat,

Deferat, ac veluti ipsa foret subtilior Aurâ,
 In tenues fugiens Ventos dilapsa feratur:
 Non ulla uberior, quàm quæ de fonte perenni
 Fatorum effluxit, Vitiorum Copia manat,
 Latior aut unquam patuit Sinus——

HINC, siqua infelix, tenerâ de Virgine Mater
 Jam facta improbula est, pueroque beata creando
 Heu nimium properat! crudelia Sidera damnat
 Stellisque oblatam fraudem, zonamque solutam
 Imputat, ipsa sibi nullius conscia Culpæ.
 Quid faceret? Olli est prorsus subducta Voluntas
 Libera, quâ subito dulcique resistere damno
 Evaleat; Pueri ardentis juvenilior ætas
 Atque amor impulerant—& inexorabile Fatum.

HINC tenues linquit prædas, facilemque rapinam
 Negligit aspernans Latro; secura sub imo
 Aurea dormitant loculo, sublimius audet
 Attentâsse scelus, furtoque triumphat aperto.
 Unde etenim poterit fatali Numine ductas
 Abstinuisset manus? Prædas invitus ademptas
 Convectat, vivitque heu! nolens vivere raptō.

NON levis Ambitio, perfusaque Gloria fuco
 In cædes & bella Ducem: Dominantia Menti
 Fila trahunt, dextramque rapit feralis Enyo.
 Hinc desolatos ferro populabitur agros
 Securè, gaudensque viam fecisse ruinâ
 Magnifico perget sceleri prætereundum Parcas.

QUAM fluxæ sortes Hominum, si nulla Voluntas
 Contingat miseris! Ferimur, cæcoque tumultu
 Vadimus impulsi cursum per opaca locorum;
 Non agimus, agimur, quoties vult sæva joculari
 Fortuna, Humanisque minax illudere rebus.

Non

Non aliter raptus, viridantis in Æquore Campi
 Evolat orbiculus, cui vis infusa Metallī
 Inceptum certo determinat impete cursum
 Inclinans, prohibetque suo procedere motu.
 Frustra Virtutem cupias extendere factis,
 Non patet in laudes spatium; meruisse negatur,
 Teque inhonestus Honor, Virtusque ingloria raptat.
 Non proprias Vires agitas, sed, ut incita Moles,
 Duceris, aut volucris nervo stridente Sagitta,
 Quæ volat ad certam propulsa per Aëra Metam.

LIGNEA in exiguis sic quæ Plebecula Scenis
 Saltitat, expresso nostros imitamine gestus
 Succus duris exercet *Homuncio* Sylvis,
 Aut trunco arboreo natus, quem proxima sepes
 Submisit, faciliq; indulgit fingere Torno.
 Hunc Populus spectans, mediam consurgere in Ulnam
 Miratur, patuloque animum defixus hiatu
 Exiguum stupet Heroem; ut vestigia presso
 Confirmet passu, mollique ut membra rotatu
 Torqueat, aut laxet facilem in Convivia linguam!
 Immerito: nulli tunicato stipiti Honores
 Debentur; Motu famulatur Dextra latenti
 Machinæ, & occultæ Vires versatile pondus
 Gressusque invitos vario sinuamine flectunt,
 Alteraque exiguæ servit vox mimica Voci.

Cantabr. Jul. 6, 1730. in Vesp. Comit.

*Iridis Phænomena solvuntur ex diversâ
Radiorum Refrangibilitate.*

ÆTHERA signatum commistæ Aspergine Lucis
Musa refert, alto suspensamque Irida Cœlo.

Phœbe, mihi causas memores, Tu Luminis Author,
Vel Tu, Reginæ Divûm quæ nuncia, eandem
Isque redisque viam toties, Thaumantias, adsis;
Unde fidele Jubar gressus comitatur euntis,
Splendidaque effigies impressa sequacibus Undis?

IMMINET Hesperiiis cùm Sol proclivior oris,
Præcipitatque viam, suffundens igne rubentes
Obliquo nubes; alti Laquearia Cœli
Luce repercussâ, & læto fulgore coruscant.

PLURIMA tum roris tenuis, leviumque Vaporum
Semina, (Quæ Phœbi vigor igneus eripit auræ)
Quà densis coeunt alis socialeque jungunt
Agmen, ibi pressæ nimiâ gravitate resolvunt
Prægnantes Alvos nebulæ, prorumpit aquæ vis,
Quà data Porta;—sinu patefacto plurima gutta
Certatim ruit, ac undis impellitur unda,
Quam citò labentem transverso intercipit ictu
Phœbus; at interea lasciva, tepescere gaudens
Lympha jubar celeri gestit perrumpere lapsu,
Impediens Radios Radiis; ut Pecten eburnus
Tranat fila, cito telamque interplicat ictu.
Hinc oritur lucis non enarrabile textum;

Undique

Undique diffuso hinc cœlum splendore refulget.

PHOEBUS enim pluvias fœcundo semine flammæ
Commiscens, multâque imprægnans luce, per auras
Splendida roriferas fingit Miracula rerum;
Quacunque objectos Radios conceperit unda,
Semita clarescens convexo circinat Arcu
Nubes, insequitur tum dulcis Scena, colorum
Tum confusus honos, & non imitabile Lumen.

MIMICA quot species mentitur lana colorum,
Seu formæ studiosa cohors quot syrmate pandit,
Una tot Iris habet, miro splendore coronans
Æthera perfusum mixtæ farragine Lucis.

AC né Parrahafiâ se victam lugeat arte,
Orbibus insinuans Orbes curvamine Cœlum
Designat vario. Violæ contermina fuscæ
Infima Phœniceo signatur tramite Nubes.
Interiore sinu radiatæ copia Lucis
Juncturâ ambiguâ, ac tenui discriminé fulget,
Humanamque aciem confinia fallere sueta
Splendoris dubii; gratus spectantibus Error.
Cœrulus impositam secernit Jaspida fluctus;
Tum sinus exterior fulgenti sublitus auro
Cernitur, & flavo resplendent nubila Circ'lo.
Credas securum, quid furti conscia Juno
Sentit, sæpe Jovem tritâ regione viarum
Divite jam pluvîâ, & falso delabier auro.
Gyrus at extremus summam qui circuit Æthram,
Grande coronat opus flammæ imitante Pyropo.

LUMINE composito simplex sic nûbibus Iris
Pendens irradiat cœli convexa; colorum
Nymphis gratus honos; virides simulare Napæas
Seu cupiant; passove insignem Dorida crine

Caruleam:

Cæruleam : malint peregrino tingier ostro
Vultus ; an placeat fluitantia Carbasa, fuci
Prodiga multigeni levibus committere ventis.

NEC satis est mirari arcu spectabile cœlum,
Plurima quippe arbor fulvo frondere Metallo
Visa, ac auratos latè diffundere ramos :
Præterea irriguos tepido Jove suave nitentes
Cernere fas, dibaphos reflexâque Iride flores.

INVIDUS ast tendit simul ac abscondere lumen
Cynthia, aut vires notas non amplius Æther
Sufficit exhaustus ; sensim rarefcere splendor
Incipit, aut cornu fractus mox cernitur uno,
Et vacuas arcus tandem decrefcit in auras.

SIC agili dextrâ dum Nympha eventilat auram,
Explicat omnigeno fucoque insigne flabellum,
Cui summas varius Mæander circuit oras ;
Ingeniosus amans cœlestem imitarius arcum
Jactat, & accensos vultûs splendore colores
Apparere novos, perituros sole remoto.
At si sævitiâ facili detorserit ora,
Aut nubi occiduos vultus summisserit, Illi
Omnis abit decor, & furvus circumvolat horror.

Cantabr. Jul. 6. 1730. in Vesp. Comit.

Ascensus & Descensus Mercurii in Barometro pendent ex gravitate Aëris & Vi ejus elasticâ.

QUID moveat tubulis argenti fusile pondus
Impulsu vario, refluas cur unda metalli
Sæpe vices subeat diurnæ inimica quieti,
Dicere fert animus. Rerum cognoscere causas,
Occultosque placet veri penetrare recessus.

ERGO age, si sumas vitrum, cui excluditur aër,
Et stagnum argenti fundo subsidat in imo,
Protinus aëreis agitata viribus intus
Mercurium tolli cernes, dum pondus adæquet
Urgentis fluidi; dein quali prægravet aër
Impete, sic tubuli per summa, per ima, liquorem
Conspicies ferri, vitreoque errare canali.

TEMPERIEM hinc cœli variam, & mutabile pondus
Aëris invenies; quo blandos tempore ventos,
Quo Boream expectes, pluviales æthere nubes,
Venturasque hyemes, ostendet mobilis Index.

NEVE puellarum timeat pulcherrima turba
Insolitis studiis versari, arcanâque rerum
Discere, nam fidis monstrabit Machina signis,
Quo deceat cœlo crassi velamina panni
Indueré utcunque invitas; quandoque licebit
Fatales nimium veneres expromere, pictis
Vestibus ornari, rutiloque effulgere in auro.

ERGO ubi descendes æstate argenteus humor
Fundum amat, impatiens pluviae, metuensque procellam,
Suspecti

Suspecti tibi sint imbres ; nam lumine solis
 Cœlestes oræ incipiunt rarefcere, donec
 Aëra densati superent gravitate vapores,
 Et piceas glomerent nubes ; tum noctis imago
 Ingruit, & tenebrarum horror ; ruit agmen aquarum
 Undique, surgentesque fatigat pondere aristas.

SI fluidum aëreum nebulas sublime volantes
 Sustentans justo libramine fortiùs undam
 Mercurii sursum impellat ; placidissima cœli
 Tum facies, jucunda dies, innubilus æther ;
 Omnia Phœbeo curru recreata fatentur
 Æstatem, ridetque novo Natura decore.

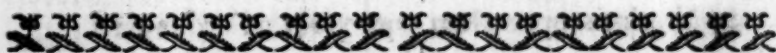
SIN nimis oppressum contendat ad ardua vitri
 Argentum, tum pars instat ferventior anni
 Virgineis nocitura genis, tum nubibus ignes.
 Terrifici exiliunt, terræ spiracula dehiscunt,
 Aridaque exhausto languescunt prata virore.

QUINETIAM hyberni vultus & tempora cœli
 Indicat interpres, præfagaque lympa futuri.

NAMQUE ubi bacchetur duræ inclementia Brumæ,
 Aëris & pigrâ frigentis mole laborans
 Immodicùm liquor ascendat ; mox omnia cano
 Horrebunt solidata gelu ; maris ipse coactus
 Regnator propriis patietur vincula regnis.

SÆPE etiam rauco luctantes murmure venti
 Nutantes agitant ramos, inimicâque volvunt
 Flamina ; sternuntur quercus, latèque ruina
 Spargitur ; interea mole incumbente levatum
 Mercurium lapsu tubuli petere ima videbis ;
 Quippe aër celeri percurrens impete terras,
 Vix lambit, tenuique impellit pondere vitrum.

SIC ubi stricta silent, cursus oblita priores,
 Flumina; mox puerorum ad ripas æmula turba
 Irruit exultans, & cursu concita fluctus
 Perstringit vitreos; lævis tamen area nullis
 Infirmata manet rimis; Illi agmine longo
 Marmoreum fulcant callem, luduntque per undas.
 Sin fixis instans plantis immotaque rivos
 Turba premat, mox tota gemit, multoque fatiscit
 Vulnere planities glacialis; protinus unda
 Claudier indignans, quâ sit data porta ruenti,
 Ebullit, totusque exundat flumine campus.

*Idea Spiritûs non est æquè clara ac Idea
 Corporis.*

DUM Mens alma caput cerebrique palatia celsa
 Occupat, & famulos sublimis dirigit artus,
 Et facili imperio nervorum flectit habenas;
 Illius ad nutum Sensus extranea rerum
 Explorant signa, & studio exemplaria fido
 Ad dominam adducunt; vel qui statione locantur
 Vicinâ, capitisque tuentur limina, Ocelli,
 Naresque Auriculæque, & vis arguta Palati:
 Vel qui per totam currit sparso agmine molem
 Tactus, ad extremas speculator Corporis oras.

HIS sensim auxiliis instructa fidelibus olim
 Mens humilis, nulloque jacens ingloria cultu
 Carceris in tenebris, mox sese attollit in auras,
 Dives opum variarum, & sidera scandit Olympi:

Scandit

Scandit tuta satis, dum præceptoribus istis
Auscultare velit ; quòd si confinia transit
Corporea, & spretis longè custodibus, umbras
Insequitur tenues & non tractabile cœlum,
Infelix cadit, & deluditur impare captu.

NAM quia corporeis sibi prima exordia rebus
Notitiæ deduxit, in has revoluta figuras
Omnia dein animi simulachra necesse recurrant.
Exin Semidei bipedumque caterva Deorum
Constipare polum, barbatâque numina passim,
Ridiculæ visu formæ & cœlestia monstra.
Mavortem facilè agnosces : en fronte minaci
Sanguineis manibus patet, incessûque superbo :
Atque armata Jovis surgens de vertice Pallas
Humani prodit genus ex incude cerebri.
Usque adeo ætherias mens impar prendere formas
Deterit indignâ, quos pingit, imagine Divos.

SIC Venerem quondam calamis aggressus Apelles
Pingere, decerptis formæ melioris ubique
Deliciis cumulat surgentem ante ora figuram :
Surripit hinc suram teretem, roseum inde labellum,
Alterius Nymphæ furatur eburnea colla,
Cæsariem alterius ; tum gestus mille decoros,
Et vivos oculorum ignes, tum lucida jungit
Spicula, & ex omni collectos Hellade risus.
Institui cœpit Numen, mortalis at exit
Fœmina, próque Deâ Phyllis vel Celia Cyprum
Imperio regit, & Paphias sibi vendicat aras.

HACTENUS ingeniis sese submittere nostris
Cœlestes odère animæ, longéque fugaces
Fœda recusârunt hominis commercia manes.
Ignotum solus meditando subjicit orbem

LOCKIUS: Ille Deos clarâ sub luce videndos
 Protulit, aëreosque sibi conjunxit amicos.
 Nota magis nulli domus est sua, quàm fuit Illi
 Tota cohors animarum, & mentis inania regna.

NOS miseri, quibus hæc Scotorum propria virtus
 Non datur! exiles quando circùm undique ludunt
 Mille animæ, miscentque viris: neque cernitur ulli
 Importuna cohors, aut se tangentibus offert.

AT cui tam miros Natura indulsit ocellos,
 Circumstare animas dextrâ lævâque frequentes
 Miratur, nullâque viam monstrante Sibyllâ
 Defunctis fruitur sociis; veteresque parentes
 Ordine confurgunt, & avi numerantur avorum.

INVIDET interea nobis hæc munera tardi
 Pauperies animi, & contractæ mentis egestas.
 Nec sentit Belinda levem fortita cohortem
 Aëreumque Satellitium, Divosque ministros.
 Inscia nimirum, quo defendente protervi
 Compositos metuunt venti violare capillos:
 Cujus ope, ad talos justâ defluxerit imos
 I ege, laboratæ concinna superbia Vestis.
 Dum grato Genius cœlestiâque agmina circùm
 Invigilant operi, immeritas Ancillula grates
 Mortalis tulit, atque alienos Phyllis honores.

Cantabr. Jul. 7. 1730. in Die Comit.

IGNIS FATUUS.

GRAMINEOS infra campos, penetralia Floræ
 Purpureis opibus redolentia, fumeus Aër
 Caligat; varios hîc tellus ubere partu
 Flammarum ponit foetus, & pingua venis
 Nutrimenta fovet, genitalia semina rerum.
 Quæ postquam matris dudum sopita silenti
 Incubuerè sinu, quoties Titanius ardor
 Sævitur in æstivas luces, patefacta sub auras
 Reddit humus: pars æthereâ regione viarum
 Exspatiatur ovans; Levitas sua sufficit alas.
 Pars ignava tenet terræ confinia, sese
 Insinuans inter nocturnos undique rores.
 Et jam, seu calidis pugnent humentia, vires
 Sive bitumineæ rapiant incendia, flamma
 Exillit, & vivos imitatur ludicra motus.

ASPICE! cùm rebus Nox abstulit atra colorem,
 Fusus ad irriguas ripas micat igneus humor,
 Mobilitate vicens, & eundo flumina verrit
 Summa levis, liquidisque sororibus oscula libat.

JAM varios meditans excursus ocyus Euro
 Ardet abire fugâ per inane volatile Lumen.
 Stare loco nescit, saliensque per omnia puncto
 Temporis itque reditque vagans sine corpore Vita.

HINC sæpe, obscœnos iterat dum Noctua cantus,
 Nigrantes inter tenebras prope limina Divûm
 Tristibus insultat Lux importuna sepulchris.

Ægros huc gressus si fortè advertat anus quæ,
 Igneolos cernet lemures, simulachraque mille
 Horret inops animi, stolidi fragmenta timoris.
 Jamque adeo latè fabellam spargit anilem
 Fama volans, trepidat mentes ignobile vulgus.
 Scilicet hîc animæ tenues, defunctâque vitâ
 Corpora, subsiliunt obscurâ nocte per umbram.
 Seu Libitina fero visu sua regna pererrat,
 Et tumulos numerans lugubres, horrida quassat
 Funebres tædas & formidabile lumen.

QUIN & mille dolos volvens sub pectore Flamma
 Avia pervolitat, quam cœcâ nocte viator
 Deprensus sectatur ovans; quid cogitet Ignis
 Nescius heu! Fax ante volans per opaca locorum
 Errabunda regit vestigia, perfida tandem
 Deserit immersum stagno squalente Colonum
 Eructantem iras, hirsutâque colla madentem.

TALEM flumineæ quondam risère Sorores
 Pana Deum Arcadiæ, taciti Ladonis ad amnem;
 Scilicet Hic Nympham captans juvenile micantem,
 Oscula dum peteret, mediis effusus in undis
 Virgine pro tenerâ fœdam complectitur ulvam.

AST ubi jam Phœbi radiis Aurora rubescit
 Pulchrior, & stellis acies obtusa videtur,
 Purpureo superata die caput abdit Imago,
 Et procul in tenues it Vita minutula ventos.

HAUD secus ignaros duxit *Cartesius* olim
 Philosophos, rapiens deserta per ardua cæcæ
 Naturæ; demum *NEWTONUS* luce coruscans
 Eoâ, mundique sagax arcana tueri,
Materiam pepulit *subtilem*; egitque sub umbras.

Cantabr. in Comitibus Prioribus, 1730-1.

H Y.

* HYDRASPIS.

F LUMINA calcantes soleas, aptosque cothurnos,
 Et lateri affixam sine conto & remige Cymbam,
 Phœbe, canas oro : Faveas, Neptune, natanti,
 Dum liquidis succedit Aquaticus incola regnis ;
 Amphibiumque animal tranare Pedalibus undam
 Incipit : haud sola est levitas miranda Camillæ.
 Si verò archetypi Vectoris Machina fluctu
 Enatet incolumis, nec Vates decidat ausis,
 Barbiton Hic templis, Alter cum veste Carinam
 Suspendet, placidis Munuscula debita Divis.

NUNC age, quæ tremulo fluitent sinuamine lymphæ,
 Pendula ligna pares ; truncóque excisa cavatum
 Capsula, circumdans hominem, formetur in Orbem :
 Hæc cautè Artificis ferrâ divisa, moventes
 Cardine vel pandat verso, vel contrahat arcus ;
 Totaque, prægrandis ceu Balteus, ilia cingat.
 Plantis quinetiam tabulas ex abiete sectas
 Necte memor ; ne pressa tamen vestigia sursum
 Nitantur, modici adjungas Libramina plumbi.
 His circum instructus leviter fluvialibus Armis,
 Cænosum fugiens callem, præfractaque montis,
 Per rivos, per stagna, per amnes vade, lacusque ;
 Et pontem contemne Viator Aquatilis omnem.

* Vide Acta Erudit. 1691.

T U M quis Diluvii stragisque instantis Aruspex
 Providus, undosos Cymbam fabricabit in usus,
 Expectans hyemem : subitò descendit aquæ vis
 E cœlo, terramque informi funere vastat ;
 Tota armenta simul, sylvasque hominesque domosque
 Corripit : Ille agilis circùm cingente Phaselo
 Sublimè invehitur, donec fastigia tecti
 Prenset, vel celsâ sedeat super arbore tutus.

S E D simul ac Vector securus transeat amnem
 Hybernium, motûque & arte natandi,
 Horrida ne metuat magni maris : ipsa timorem
 Commoda discutient ; nam rete plicatile tendet
 Piscibus, aut hamo turbam captabit hiantem ;
 Aut deludet aves vocalis in æquore Syren.
 Quid si surgat hyems ? nimirum ad littora curret,
 Et Divi eripient faciles, Nymphæque marinæ.
 Ecce autem rapidis tempestas concita ventis
 Intonat a tergo, reditumque intercipit ; oræ
 Nec licet allabi peregrinæ, & quærere victum :
 Frustra : namque cavâ conclusa Viatica portat
 Capsulâ, & innocuis comeditque natatque procellis.
 Fortè etiam rigidis armati dentibus hostes
 Æquorei, Xiphiasque, Sudisque, aut Ærica malis
 Carnivoris instant : Avium tum rostra phalanges,
 Ardeaque & Larus, pedibusque Haliæetus uncis
 Desuper infigunt ; Plantas celerare fugaces
 Vectorem jubeo ; ceu, cùm delabitur alto
 Turba Gruum, ostendit tergum citò præpete cursu,
 Stridentumque fugit Bipedalis Homunculus ietum.

T A L I fluctivago suspensus in Orbe, Leander
 Sospes ad optatum properâsset limen Amicæ,
 Contemptor nimborum : Et Hydraspide victa per undas
 Appositâ,

Appositâ, nova non Ponto miserabilis Helle
Nomina fecisset: pelagique immania Glaucus
Cærulea tranâsset, proprio sine Numine tutus.

ILLUSTREM hîsce Ducem Venetum succingiet
armis

Admoneam, Adriaci super æquora strata juvabit
Ire triumphantem, solito sine remige, Vulgo
Plausum iterante; palam Neptuni regia conjux,
Immemor & voti, fideique oblita prioris,
Magnificum excipiet Mœchum, & tranquilla fiescet.

AT quem Monstrorum forma, aut sonus Ennosigæi
Territat, & cerebrum rapitur Vertigine, rivis
Ludere in exiguis præstat; Securius ibit
Exultum, & citius se notæ advertet arenæ.

SIC cribro insidens, equitansve in Arundine longâ,
Pacatum magicâ levitate supersilit amnem,
Lascivumque agitat *Laplândica* Saga natatum;
Volvitur haud unquam letho, nec vertice pronò
Fertur in imum; At si reboant cum murmure fluctus,
Illa gradu celeri fugitiva recalcitrât undam,
Tuta Viatorem dum sublevat aura Senilem.

Cantabr. in Comitiiis Prioribus, 1731-2.

Comitia Academiæ Oxoniensis, restaurata
Anno 1732.

A. **E**I A agite, indigenæ Cives, Academica proles,
Gratior & nobis quicunque adveneris Hospes,
Festivos vultus, animosque in læta paratos
Induite, & nostris faciles accedite ludis.

Tu

Tu quoque, Tu Confors studiorum chare meorum,
Adde Tuos plausus, nec inertem ad gaudia Musam.

B. NEC risus aversor ego vultumve benignum;
Nec mea selectos inter paucosque sodales
Musa verecundos refugit miscere lepores:
At Vatum, cui docta quies privataque cordi
Otia, quis strepitum perferre, tot ora tueri
Ausit, & a pleno laudem captare Theatro?

A. SED longum sperata dies, sed rarior usus,
Desuetam revocet pompam, resideſque Poetas
Excitet ad numeros. Quotus est ex millibus istis,
Quæ nostros decorant cuneos (vix unus & alter)
Pacificæ hic olim præſens qui plauserit Annæ
Dum vel adhuc bellique minæ, Martisque tumultus,
Utcunque inviti, cessant, quis ferreus iste est,
Qui felix Illud regnum renovare gravetur,
Et vel adhuc salvâ geminare in pace triumphum?

B. SI novitas avidos adeò perstringit ocellos,
Cur neque Romanis sint festa simillima ludis,
Quos completa novæ referebant sæcula genti:
Cum præco. exclamat, Spectacula visite, Cives,
Quæ nemo in vivis mortalis viderit unquam,
Nec visurus erit? Romamve sequere modernam,
Quæ brevius vitæ spatium miserata, minoris
Ludorum seriem Sæc'li contraxit in orbem,
Et jubet haud ultra quintum procedere Lustrum?
His monita exemplis, tandem sapientior Isis,
Ter fere septenos lusum intermisit in annos.

A. SI poterat nuper Musarum Illa altera Mater
Confessu pulchro venerandum ornare Senatum,
Et celebrare novas vario certamine Sedes;
Cur non & Nobis mentes idem ardor honestus,

Idem

Idem Amor, & Pietas, & avitæ fama Parentis
 Incitet? Est etiam nobis, quod lumina captet;
 Sunt etiam Oxoniæ regalibus æmula testis
 Mœnia; nec desunt decoris monumenta vetusti,
 Quæ simul obtutu vulgus majusque minusque
 Detineant, Juvenum splendorque & Purpura Patrum.

B. GLORIA quantalibet quid erit, si Gloria tantum?
 Poscimus hospitium, & loculis convivia parcis
 Ignota, & cœnas, quas non capit una culina:
 Nec facilem admittent stipata cubilia somnum.
 Unde potest pauper, sed & ambiciosa Camœna,
 Non epulis inimica aded, sed sumptibus impar,
 Sufficere hos luxus, demensum ut totius anni
 Unaque nox unâ comedat patrimonia mensâ?

A. FORSAN in hoc cœtu coram sedet alter & alter
 Advena, quem puerum sub eodem aliquando Magistro
 Novimus: Ut risus inter cyathosque disertos
 Anteaetæ ætatis lusus meminisse juvabit,
 Furtâque pomorum, & virgæ commune periculum!
 Nequitias lepidosque dolos memorando juvenatæ,
 Dulcis amicitæ veteris renovabitur usus.

B. EXCUSANT anni pueros & ineptior ætas:
 Sed venia indutis vestes animosque viriles
 Non eadem dabitur. Ne fortè licentia prava
 Excidat in vitium, Custos & Cenfor ubique
 Inspectat mores, totamque perambulat urbem.
 Et metus est, quo cauta omnis vigilantia cedat;
 Immemor indictæ potet ne Janitor horæ,
 Clusius & centum monitor sit vanus alumnis.

A. SI QUID temporibus dandum est, si sumpta
 pudenter
 Libertas hilaret noctes, sibi postulat illud

Et

Et ratio studiorum, & doctæ præmia luctæ,
 Quæ nec Olympiacis se contra opponere Sæc'lis
 Formidet. Pugilum validos exercuit artus
 Græcia; sed nostrum est spisso producere circo
 Ingenii vires, animique intendere nervos.

B. DULCE quidem vacuo est aliorum audire labores:
 Ipse meos etiam potuissém adjungere plausus,
 Ipse quoque optârim Scenæ Spectator inesse,
 Spectator facilis, modo non spectarer & ipse.
 Sed non in promptu cuivis ad plectra ciere est
 Castalidas Phœbamque; haud omni contigit ori
 Copia dicendi, & Logicæ contentio linguæ.

A. SI QUID deliciis desit, si Musica festum
 Adjuvet; antiquâ servet si Musica lege
 Ingenuas Artes inter Nomenque Locumque,
 Non oculis tantum, sed & auribus ecce Voluptas
 Est sua! Quos nostræ ventura inviderit ætas,
 Harmoniæ Artifices adsunt, fidiumque Magistri.

B. SUNT quos ista juvant, & erunt quos ista juvabunt,
 Fæminei mollesque animi; qui ponere tempus
 Ignari, numeros magni mercantur inanes.
 Sed quis cordatus, sacras qui diligit umbras,
 Secessus tacitos; & amica silentia Musis,
 Quis malit sudiis priscæ præponere Romæ
 Barbariem Italicam, & nugas sine mente canoras?

A. QUOD si nec capiant versus, nec Musica mentem,
 Pars & adhuc restat, pars formosissima pompæ.
 Sique tibi Idaliis cor est violabile telis,
 Attonitos fer circùm oculos, coràmque tuere,
 Quot Veneres adsint, volitent quot utrinque sagittæ!
 Tu quoque percussus mecum, Tu pectore cæcum
 Accipies vulnus, nimiosque fateberis ignes.

B. NON

B. NON adeò obtusus, nec sum tam rusticus iste,
 Qui possim illæsus totidem non cedere flammis:
 Aut non gratari nostro tot sydera cœlo.
 Virgineæ Sacris sed dedita turba Minervæ,
 Unde relinquamus nobis tam numen amicum?
 Unde statim ignavo teneroque vacemus Amori,
 Natio nos hominum Cœlebs, Populusque Virorum?

A. AT nostra Aonidum felix fœcundaque Mater
 Jure, nec invidias, aliquem sibi poscit honorem;
 At pulchræ hæ sedes, nitidoque & divite cultu,
 Et, parte ex omni quæ se mirantibus offert,
 Luxuries operum, dubiumque fatigat ocellum,
 Ornatam, & qualem nunc est spectare, coronam
 Allicit, invitat, Britonum Rhedicya voluptas,
 Invidia Europæ, Munusque & Gloria Regum.

B. OXONII si tantus Amor, si gratia nostrî
 Tantum apud hos valeat, præsens ego partibus adsum
 Adjutorque Tuis; nec publica vota morabor,
 Quare agite, Indigenæ Cives, Academica pubes,
 Grator & nobis quicunque adveneris Hospes,
 Lætitiâ optatam Solennibus addite nostris:
 Prosperaque ut junctis precibus dent omina Parcæ,
 Vivite Vos; alio Ludos iterabimus anno.

Rectè Statuit Woodwardus de Fossilibus.

SIDEREUM sibi NEWTONUS licet occupet Orbem;
 Tu rimeris opes, quas intra viscera Tellus
 Condidit, arcana explorans miracula rerum;
 Nec labor effusus fuerit, dum lucida Gutta

Stillat

Stillat ab Heliadum lachrymis, & marmore vivo
Indurata manet NIOBE sibi triste Sepulchrum.

NATURÆ abstrusos aude referare recessus;
Ductilis ambiguo quàm flexu ludere gestit
Materies, variisque effingere strata metallis;
Quàm latebris terræ geniali Lampade Phœbus
Succedit, totidemque ignescunt sidera gemmæ.
Hinc jubar eximium & firmissima lumina jactat
Rex Gemmarum Adamas; cui non certaverit ulla
Fulgere vel tantum, aut totidem durare per annos.
Hinc Tibi quæ decorant baccata Monilia collum,
Lesbia, vel digito Berenices additus albo
Qui nunc Sardonychus fulget pretiosior, olim
Fudit Humus vilis, misitque in luminis oras.
Assimiles igni radios vomit ecce Pyropus;
Dum viridi splendore corusca oblectat Jaspis
Infixos vultus; & Te, (nisi Vatibus omnis
Eripienda fides Chaldæis) Victor Jacchi
Immodici, leviter murex, Amethyste, colorat.
Sed neque jam Lapides, variarum imitamina rerum,
Transferim; ut filicum venis inoleseat Echinus,
Piscesumque Genus concretum marmore, motu
Diluvii; neque enim Lusus jam credimus istos
Naturæ; quanquam Pyrrhi laudatus Achates
Rettulit Aonios cœtus, Phœbumque tenentem
In medio plectrum, & sociantem carmina nervis.

OCEANUM penetrâsse juvat, juvat usque tueri
Curalii lucos; quod saxum est aëre tacto,
Insolidum nuper, mollisque sub æquore Planta.
Parvus ab hoc Infans, tinnitu lætus acuti
Argenti, subitam miratur molle Palatum
Duritiem trahere, & messem succrescere Eburneâm.

Nec

Nec tibi Concharum sit cura novissima, si quā
 Has etiam Fama est sedes decorasse marinas
 Nympharum, crebrisque interlita regna Smaragdis.
 Sed tamen haud soli servant Conchylia fluctus;
 Sæpe quidem attonitæ mirantur Oreades altis.
 Hæc inventa Jugis: quæ forsan tempore Pyrrhæ
 Montibus in summis subsidens unda reliquit.
 Quippe ubi per terras effusa licentia Ponti,
 Cumque suis arbuta satis, piscesque, ferasque
 Devexit; Pelagi simul ira recumbere coepit,
 Corpora pro variâ ferri gravitate deorsum
 Credibile est: Quæ pars illis onerosior Imum
 Occupat, at levior Terræ dispersa per æquor.
 Tum quoque particulis glomeratis corpus in unum
 Turbine, concrevit species diversa metalli
 Sub terris posuitque domos; Hinc Plumbea moles
 Eruitur pallens, Ferrique recondita massa,
 In gladios, inque arma manu conflanda Cyclopum.

PARTE aliâ Argentum florentis more Juventæ
 Luxuriat, proditque suâ se luce per umbram.
 Damna procul superis speciosa removit ab oris:
 Audacis donec Fabri manus arte decorâ
 Nativum jubar excudit, radiosque latentes;
 Lumina tum Nati aspiciens Sol ipse, fatetur
 Esse suis majora; & vinci gaudet ab illo.

PROXIMUS obletetur mentem tibi succinus Humor,
 Circumdans inclusa animalia rore rigenti,
 Funeribus jam facta suis pretiosa; Tyrannum
 Instar, quos olim condens Memphitica Tellus,
 Et Thuris lachrymis, Succoque irrorat Amomi.

NEC *Mineris* suus usus abest; Medicamine certo
 Hæ siquidem inficiunt subterlabentia terris
 Flumina; seu latices flammæ vis sæva profundæ
 Lambit, & infinuat se per spiracula terræ
 Vulcanus; seu particulis aqua Sulphuris olim
 Collisis miscens sese, incandescit eundo,
 Et quos non habuit, sub terris invenit ignes.
 Hinc morbi Medico frendente levantur, inempta
 Ridet & ipsa Salus; Hinc & vulgata per Orbem
 Flumina Baiarum, quamvis non nota Dianæ,
 Virgineoque choro: tamen Hic quoque corpora lymphis
 Sæpe Nurus Britonum, siqua est ea gloria, tingunt.
 Nunc quoque Pæonios latices, haustumque salubrem
 NASSOVIVS sentit, cui non præsentius ullum
 Auxilium venit, ac pesti medicatur acerbæ.

USQUE adeo veri studiosis pervia tellus
 Promit opes: princeps, Musarum hæc sacra retexit
 Magna, nec ingeniis evestigata priorum,
 WOODWARDUS; licet intremuit Rex ipse Silentium,
 Visibus humanis ne regni arcana paterent;
 Pandere res altâ terrâ & caligine mersas
 Ausus; quærentique Novus non defuit Orbis.

Cantabr. in Comitibus Prioribus, 1733 4.

Reclè Statuit Raius de Vegetatione.

EGREGIOS terre foetus, filvasque virentes,
 Et pingues hortos, & amœna cubilia florum
 Aggredior, sanctos ausus penetrare recessus,
 Naturâ monstrante viam. Tu maxima mundi
 Gloria, quæ terram geniali lampade lustras,
 Huc venias, o PHOEBE, favens, si laurea curæ,
 Non ita grata Tibi, cùm Nympha exterrita fugit
 Brachia, & abscondit nitidos sub cortice vultus.

PRINCIPIO Natura sui bene provida foetus,
 Cæca per arboreos fundit spiracula ramos,
 Quà tenuis lymphæ subit halitus, almaque tellus
 Inspirat succos, & mitia pabula præbet.
 Ac veluti varias humano in corpore sanguis
 Itque reditque vias, celerique volubilis æstu
 Flumine membra rigat tepido: sic ductilis humor
 Intus alit plantas, fibrasque infusa per omnes
 Vis agitat molem; hinc immissis arbor habenis
 Luxuriat, superasque audet se attollere in auras,
 Ni vitium cœli, subitque injuria morbi
 Ante diem rapiat, primoque extinguat in ævo.
 Ergo ubi cedit hyems, Boreæque inamabile frigus,
 Verque oritur, læto cùm Jupiter humidus imbi
 Subjectas saturat foecundâ aspergine glebas,
 Laxa tumet tellus, calidique potentia Solis
 Pabula propellit per hiantes lactea venas:
 Jam rediviva novis se plurima frondibus arbor

Induit,

Induit, & læti properant revirescere rami,
 Atque umbris circum nigris horrescere silvæ.
 Mox quoque se trudunt gravido de palmitè gemmæ,
 Pampineis defensæ umbris, ne turbidus imber
 Lædat, ne teneras exurat Sirius uvas.
 Splendida gens florum, quos frigida bruma tegebat,
 Clausa diu tenebris, & cæco carcere terræ,
 Emicat e latebris, & amicas respicit auras.
 Vivida rura nitent passim: nunc mollia prata,
 Nunc crocei rident halantes suaviter horti.
 En! Rosa, virgineo vultum suffusa pudore,
 Sanguineo splendore rubet; juxtaque decoro
 Spina hæret lateri, telisque extantibus horret.
 Parte aliâ sparsum Lethæo rore papaver
 Fulget inardescens foliis: dum *sensilis* herba
 Vi propriâ pollet, refugitque exterrita tactum.
 Tu quoque purpureo, NARCISSE, indutus honore,
 Exeris os pulchrum, viridique in margine flores:
 Versus adhuc servas priscæ vestigia formæ,
 Quem flevit versum vitreâ CEPHISIUS unda.
 Addit se sociam CLYTIE pulcherrima, semper
 Ora videns Phœbi, semperque miserrima questus
 Ingeminans: curæ non ipsâ in morte relinquunt.
 Stant violæ circum molles, pictæque Tulippæ,
 Puniceique Croci; dum argentea simplice cultu
 Lilia se decorant, & candida pectora pandunt.
 Lacteus albescit veluti per aperta serena
 Circulus, & puro splendet lumine cælum.
 Usque aded variis se prodiga FLORA figuris
 Jactat, dum ambrosios circum Dea fundit odores
 Delicias mirata suas, pictamque colorum
 Luxuriem ostentat, nitidoque superbit amictu.

Qualis

Qualis ubi apparens liquidis in nubibus Iris
Luce coloratur variâ, cùm floridus imber
Rore micat pluviae, & pulchro scintillat in arcu.

MOX subit ardentem Lampas Phœbæa Leonem,
Virgineos subitura sinus, & Sirius ardor:

Ille sitim morbosque ferens arentibus herbis,
Nascitur, & tristi spargit contagia cœlo.

Silvarum spoliatur honos, sterilesque per agros
Arborei languent fœtus; nunc fronde decorâ
Brachia nudantur, succosque oblita priores
Corpora degenerant: sævo peritura veneno.

Quercus amica JOVI, gratissima laurea PHOEBO,
Formosæ myrtus VENERI, sua vitis JACCHO,
(Heu malè dum mites defendit pampinus uvas,)
Succumbunt morbo, vitamque aurasque relinquunt.

Jam sitiunt herbæ; nudatur dædala tellus
Floribus, atque brevis pratorum gloria cedit.

Tu quoque flebilibus mœrens, HYACINTHE, figuris,
Æmulus AURORÆ, Tyrioque nitentior ostro,
Languescis moriens: formæ nihil auctor APOLLO
Subvenit heu! sævus, veterisque oblitus amoris.

Tu quoque, qui croceos ad ventum expandis honores,
Pulcher ADONI, peris: tua te CYTHEREA cadentem
Ecce iterum cœlo frustra miseratur ab alto,

Interea ex lucis Fauni Satyrique loquuntur;
Perque domos virides, & rura silentia latè,

Ingentes DRYADUM gemitus, planctusque SORORUM
Audiri longè, & mœstum increbrescere murmur:

Horrescunt corda agricolis: stupet inscius alto
Accipiens voces saxi de vertice Pastor,
Silvicolasque Deas, & Numina ruris adorat.

C. ntabr. in Comitiiis Prioribus, 1734-5.

MAGNES.

M A G N E S.

QUOS agitant motus Magnetica Corpora; qualis
 Cautibus est sensus, Silicique innata cupido;
 Quidve volunt, quid amant, & quo se numine tollunt,
 Versibus expediam: non saxa ego, doctus ut olim
 Vates, pollicitus mirantia flectere cantu;
 Passus at ipse dolos magicos, dum prodigus auræ
 Fundit se latè Magnes, en! carmine tangor,
 Et quocunque volet me ducere, deferor hospes.

ERGO agè, quâ liquor Europam secernit ab Afro
 Interjectus, aquis modicum caput exserit Elba;
 Elba ferax Magnetis, ut huc migrâsse putares
 Magnesi patria arva soli; notissima famâ
 Insula, si mercem spectes; nec ditior ulla,
 Utiliorve, Paros quamvis sua marmora jactat,
 Et varios lapides signis spirantibus aptos.
 Quin nec difficile est saxum quærentibus; Indi
 Ut si scrutantur gemmas: satis ire sub umbram,
 Et glebas versare rudes, se cominus ultrò
 Proripit en! lapis, injectisque ligonibus hæret.
 Lætus nimirum per opaca & inhospita tesqua,
 Per loca fœta situ veterem agnovisse sodalem,
 Confociare manus, superasque evadere ad auras.

PAULISPER tamen avellas (crudelia quamvis
 Imperia exerces) conjunctaque fœdere corda
 Prudens dimoveas. Lapidosam dextera gemmam,

Læva

Læva manus chalybem teneat. Spectare juvabit,
 Queis irruptus amor, queis mutua pectora curæ,
 Par desiderium, facilesque in vulnus utrique
 Ire Cupidineum mentes : Ut abire laborant !
 Ut nituntur in amplexus ! ut velle videntur,
 Invide, ni reprimas, suavi dare bassa luxu !
 Tantus amor rigidis, tanta est quoque flamma metallis.
 Nimirum Lex una omnes ea cogit amantes
 Divorumque hominumque genus, pecudesque, feraeque,
 Materiemque rudem, atque informis corpora molis,
 Ut videant, pereant, cæcòque ferantur amore.
 Hinc flagrare Silex ; hinc & sua vulnera Ferro.
 Protinus hinc missis mirabere lentus habenis
 Corripuisse vias medias, & corpore toto
 Alterum in alterius ruere, atque hæere medullis.

QUIN suspectus amor si sit tibi, porrige Gemmæ
 Aurum, si pretio thalamos corrumpere possis.
 At Silici frustra splendet, nam munus iniquum,
 Dedignata tuo, Midas, explerier haustu,
 Prosequiturque odiis, & lumine respuit ægro.
 Cui nisi reddantur nigrantia pabula Ferri,
 Tabescitque fame, vitamque remittit in auras.

NEC minor his quam vel Tibi, Pyrame, vel Tibi, Thisbe,
 Ardor inest ; quamvis fidos jactetis amores.
 Quippe nec his paries quicquam languentibus obstat,
 Nec tabulata, licet nullis distantia rimis.
 Indivulsa manent ; penetrabilis obice rupto
 Itque reditque calor per robora, per lapidosam
 Congeriem ; & Genio indulgent, æstuque fruuntur.
 Quid quod & Illa trabes medias molimine nullo
 Tollent sublimes, & inertem forte columnam
 Spernere humum solidamque basim ; &, Mahometis ut olim

Arca

Arca sepulchralis, pendere per aëra cernes.

HINC etiam incautis nimium vicina carinis
Te miserum, ni vana fides, celeberrime nauta,
(Sive *Robinsonus*, seu quisquis es alter ab illo)
Oppressit rupes Magnetica : plena secundis
Vela dabas primum ventis, pelagoque volabas.
At quo nunc, Palinure ? celer dum denatat amni,
Et cursu vada falsa secat, tremefacta per artus
Concutitur subito ratis, & (mirabile visu)
Mox resoluta perit compagine : sic Jove puro
Flebile naufragium, & sparsæ sine murmure puppes.
Ecce autem conti passim clavique trabales
Anchoraque & cunei, atque immania pondera facto
Agmine certatim summas volitare per undas,
Illicibusque cavis præcurrere tuta relictis.
Jamque tenent metam & dilectis cautibus hærent.
At, bone, Tu sævis nimiam levitate fuisses
Mersus aquis, galeam ni tunc indutus obires
Forte viros. Gravis hinc à fundo redditus imo
Pronus faxa petis, jamque ardua vertice prendis.

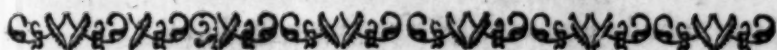
FICTA loquor—quin verte oculos, ubi plurima pinus
Fluctibus in mediis Magnetis numina ferro
Dum conclusa vehit, maria omnia, certa viarum,
Perlustrat latè, atque immensum navigat æquor.
Quippe undas inter superas ducente carinam
Nauticam acu, Stygiis subter latet abdita regnis
Saxi conscia massa, suamque revolvitur undam.
Jam novus hinc Orbis, nova sydera, & æquora, & aër:
Ducitur hinc longus per regna ingentia ponti
Rerum consensus ; vastamque hinc inde pererrat
Spiritus intus agnes molem, & vi præpete fusus
Nota audit redditque leves responsa per auras ;

Ne

Ne temerè amisso extremi Libramine mundi
Erret in occiduum, aut solem vaga puppis Eoum.

Cantabr. in Comitibus Posterioribus, 1734-5.

*Divina Bonitas demonstrari potest
à posteriori.*

Tantumne in facinus, tantumque Humana furorem
Gens ruit effrænis? Malesuada superbia mentis
Usque adeò se effert, scelerumque insana lubido?
An frustra instituit supremus Conditor orbis
Tot vitam cumulare bonis? Tot splendida dona
Nequicquam effudit? Nec adest, qui cœlitus ista
Fluxisse agnoscat, meritosve exsolvat honores?
An frustra cœlum Stellarum luce coruscum
Cernis? & in medio suspensum vortice solem?
Fortuitò, an lapsu vastum per inane Planetæ
Volvuntur, mirosque tenent certo ordine cursus?
Aspice quàm cupidi ad genitalia lumina tendunt!
Nequicquam cupidi! Nam vis invisæ coërcet,
Callesque ancipites pulchra in curvamina flectit.
En proprium sortita locum nitidissima Tellus,
Cui data Luna comes! Quin appetit hæc quoque Solem;
Hæc quoque currit ovans, peragitque volubilis orbem.
Verni succedunt hinc certâ lege calores
Hybernæ nivibus, Veri ferventior Æstas:
Æstati Autumnus, flaventia dona reportans;
Autumnoque inflat canis fera Bruma pruinis.

Hinc quoque continuò fugientia lumina Phœbi
Calce premunt tenebræ, tenebris succedit opacis
Gratior inde dies, variusque revolvitur annus.

QUIS NAM istos montes in cœlum sustulit altos ?
Aut quis depressit sinuoso in tramite valles ?
Quis tumida immensi diffudit marmora Ponti ?
Quâ causâ assurgunt, rursusque in se ipsa residunt ?
Quis rore assiduo segotes recreatque fovetque ?
Quis gratos arvis demittit providus imbres ?
Quisve errare jubet per amœnos flumina campos,
Et terræ faciem lætis vestire quotannis
Frugibus ?—Ille Deus, qui fulmine concutit orbem ;
Ille Deos nobis miracula tanta peregit.
Et dubitamus adhuc placidumque bonumque fateri ?

CUM niveus canis diffugit montibus humor,
Et placidum effulget tranquillo lumine cœlum,
Aspice quàm toto naturæ vultus in orbe
Gaudia testatur ? Quo vernant graminè campi ?
Quo silvæ folio, nemorumque oblecta virescunt ?
Aspice quot pulchris variantur floribus arva ?
Quales Veris opes per mollia prata refulgent ?
Queis grex aligerùm concentibus æthera pulsant ?
Quâ voce exultant ? Modulanti gutture carmen
Quàm varium, quàm dulce fluit ?—Quàm ferreus iste,
Quem non tanta movent, tam prodiga munera cœli !
Nec laudem extorquent ; Tibi fundit gramina Tellus,
Improbe Mortalis ! Tibi flos collucet in agris ;
Et Philomela Tibi, ramo dum pendet opaco,
Mellisluas resonare docet nemus omne querelas.
At postquam æstivos videas procedere menses,
Cum Sol purpureos torfit violentior ignes ;
En rerum assurgit novus ordo ! Pulcher & ille !

Jam Tibi maturis horrescunt frugibus arva ;
Jam quanta humanas pertentant gaudia mentes !
Quippe Deus pingues flaverit messis amictu
Jam tandem obdexit fulcos. Justissima Tellus
Depositum agricolæ largo cum sænore reddit.
Jam læta omnigenos fundut pomaria fructus,
Atque incurvantur sub iniquo pondere rami.
Luxuriat gravidis turgens in vitibus uva,
Perque comas virides gratissima purpura fulget.

CUR verò admirans naturæ in limine cunctor ?

Atria quid laudo ? Juvat interiora videre,
Sanctæque ferventem miracula pandere rerum.
Heu ! frustra enitor—Cupientem talia vires
Deficiunt. Neque enim quivis cœlestia dignus
Decantet, mundique inflectens Numen habenas,
Nec mihi si linguæ centum sint, oraque centum,
Cuncta meis unquam complecti versibus optem
Inclyta facta Dei. Quàm terque quaterque beata
Gens ingrata hominum, modò vellent esse beati !
Nam sua sunt, quæcunque vident—seu palmitè germen
Turgescit viridi, seu stipite flosculus exit,
Aut Sole incipiunt dulces nigrescere foetus.
Quæcunque in terris, quæcunque in gurgite vasto,
Quæcunque in liquido traducunt ætherè vitam,
Imperium agnoscunt, & jussu capeffere gaudent.
Ista Deus prona & ventri parentia finxit ;
His vultus dedit Æthereos, cœlumque tueri :
His quoque cœlestis partem concessit honoris,
Et propriâ humanum signavit imagine pectus.

Cantabr. in Comitibus prioribus, 1735-6.

Bruta cogitant.

MIRIFICOS muti Pecoris, Volucrumque labores,
Et generis latè sub gramine tecta tenentis,
Auspice Te, Natura, sequar; Tua dulcis imago
Luminibus, quocunque feror, placitura nitescit.

MORTALES animi cœlestis munera jactant;
Gentis at humanæ Pecoris Gens æmula surgunt.
Diffimiles nostris factorum ponere causas
Vult Sophus; at similes effectus dicta refellunt;
Et regit Humanos Ratio, Pecorumque labores.
Hic metuunt, cupiuntque, petunt placitura, relinquunt
Quæ nocitura putant: Inimici provida vitant
Hostiles furias, atque agmina conscia jungunt.

HINC Lupus ignotos montes, camposque pererrat,
Sylvarumque petit latebras, nemorumque recessus;
Venantum illudit curas, hominumque tueri
Ora timens agitat per amica silentia prædam.
Dum Canis in campis gressus comitatur heriles
Blandior, & paribus figit vestigia curis.
Non hunc sylva . ovet: non hunc super avia ducit
Effera Libertas; sed jura domestica vitam
Exercent; simul est portæque viæque Satelles.

SIC ubi Dulichius patria arva revisit Ulysses,
Filius hunc reducem, reducem fidissima conjux
Optat, & ignotum cernit; sed lambit heriles
Conscia lingua pedes, oculisque errantibus ora
Suspicit, & Dominum moriens reminiscitur Argus.
Hic Pietas! hic prisca Fides! Socialia jura

Discat

Discat Homo, Catulique pium fateatur amorem;
 Indita quem ratio regit, & reverentia legum,
 Quas genetrix Natura dedit, jussitque tueri.

NUNC Sophus aligeros Fœtus, pictumque Popellum
 Cernat, & ex illis monitus meliora sequatur.
 Sidera noscit Homo: Volucres sua sidera noscunt.
 Aspice, dum Cœli causas explorat Hirundo,
 Præscia ventorum, tempestatisque sonoræ,
 Angliacas mutat sedes, ubi guttula duram
 Cogitur in glaciem, rigidusque perhorruit imber.
 Augurio hoc fretus, prostratas Messor aristas
 Condat, & in cultos submittat semina campos.
 Sic & Hyems bibulæ radici alimenta ministret,
 Atque æstiva Ceres lætis flavescat in arvis.

EX avibus discat crudelis Mater amorem,
 Stirpe & in exiguâ stet publica cura Parentum.
 Concessam hinc Venerem conjux, stabilitaque servet
 Jura tori.
 Nulla nemus maculant Veneris monumenta nefandæ;
 Quæque genus sequitur proprium, castasque veretur
 Conjugii leges, & in arbore pendula condens
 Oppida progenerat, stirpemque exponit in ovis.
 Ipse Pater nidi Matrem Fœtusque loquaces
 Pascit, & in quæstum victûs nemus omne pererrat,
 Quæsitumque domum, licet esurit ipse, reportat.
 Spem si fortè domûs teneram subducat Arator,
 Flent Patres, simul effusus labor omnis, & ipsi
 Incusant querulis infidas fletibus Ornos.
 Hic thalami leges, curasque agnosce Parentum.

NUNC iterum desce oculos, & respice gentem,
 Quam tenet occultam sub gramine dædala Tellus.
 Hic simul incanis Sol lucidus arva revisit

Frigoribus viduata, novis Plebecula campis
 Gaudet, & æstivo fruitur rediviva calore.
 Floribus in teneris suspendit Aranea casses,
 Textile clam jecur exhaurit, fecundaque telis
 Viscera, nec filis requies datur ulla renatis.
 Tum gyris gyros, atque orbibus implicat orbes,
 Effundensque animam vitali in flamine ponit.
 Huc si Musca viam tendat, super avia currit
 Fila tremor, captamque monent; sed Aranea tactus
 Prodit ad exiguos, pedibusque per intima portat
 Testa viatorem, pictisque epulatur in alis.
 Anne hoc hospitium est? suntne hæc tua, Perfida, jura?
 Ah nimium similes humanis artibus artes!

QUIS docuit, Formica suam quo fidere messem
 Condere, quove negant venti pluviaeque procellae
 Prodire, exiguisque jubent latitare sub Antris?
 Aspice, ut assiduos in prico colle labores
 Insuens, hyemis non immemor, undique fruges
 Colligit in commune bonum; sua quæque reponit,
 Non sibi, sed fociis pariter, populique saluti.
 Dissipat exiguas nunquam mens prodiga gazas,
 Quam tenue imperium, labefactaque jura resolvat;
 Sed socialis amor servat per sæcula gentem.

NUNC agnoscit Apis placido cum murmure Solem
 Æstivum, pandensque alas per & arbuta passim
 Perque crocos volitat, foliisque sub omnibus hæret.
 Mella venenosus prudentior exprimit herbis,
 Quam fretus studio Podalirius, arte Machaon.
 Ex roseis, lectis hinc inde saporibus, hortis
 Radit iter liquidum, repetitque tenacia testæ.

QUÆQUE suas sibi stipat opes. Cum publica poscunt
 Commoda, Regalesve ædes, tum parva sub antris

Gens

Gens struit Oppidula, & cunabula mellea fingit.
 Hinc genus immortale, manent & splendida regna,
 Hinc stat amor Patriæ, & veterum reverentia Legum.

Cantabr. in Comitiiis Posterioribus, 1736.

Rectè statuit NEWTONUS *de Luce &*
Coloribus.

CÆRULEAS Divûm sedes, penetralia vasta
 Ætheris, & Pelagi fluctus, Sylvasque, Domosque
 Naiadum virides, formavit mira Potestas,
 Signavitque humiles vario discrimine Terras.
 Quascunque in mundi partes convertimus ora
 Mirantes, animo fert oblectamina, quicquid
 Aspicimus; nequeunt expleri corda tuendo.
 Unde tamen vis hæc? quæ tam fœcunda Colorum
 Causa fuit? nitidos quis opacis rebus amictus
 Induit, ornatuque dedit splendere decoro?
 Nam neque Parrhasii fuco, nec arundine Zeuxis
 Proveniunt: mira hæc finxit cœlestis Apellès,
 Omniaque artifici debent exordia Luci.
 Illa plagas cœli liquidas, Illa æquora Ponti,
 Terrarumque polos, totumque illuminat Orbem.
 Hinc variæ apparent Species, rerumque Figuræ;
 Hinc Decor, & pulchræ lasciva superbia Scenæ.

EHEU! quanta olim tenuit nox omnia! Qualis
 Caligo superincubuit! cùm luridus Hades,
 Cùm Chaos, & Fatum, Casusque incertus habebant

Cuncta sub imperiis : nondum incunabula Mundi
 Surgere, nec positâ coalescere semina lite
 Jusserat Omnipotens ; sed latè obnubilus horror,
 Umbræque regnavit tristis, confusæque rerum
 Congeries, secum discors : nec erat Color usquam,
 Nec Decor. At tandem per opaca silentia noctis
 Emicuit Cœleste Jubar, densasque tenebras
 Dispulit, & Ditis patuère informia Regna.

INGEMUIT lugubre Chaos ; centumque per antra
 Plangenti totidem suspiria reddidit Orcus.

Tum procul enituit Mundi nascentis Imago
 Pulchra ; nec ulterius latuit caligine mersa
 Inclyta Naturæ facies. Lux aurea passim
 Effulsit, campos pingens & cœrula Divûm
 Atria. Neve olim radiorum Copia terris
 Deficeret, prudens, ventura in sæcula, Numen
 Consuluit, vastumque Orbem super ardua Cœli
 Ire vias jussit certas, & cuncta fovere.
 Scilicet hinc largo descendit flumine Solis
 Illibatus Honos ; Natura hîc provida servat
 Fœcundos Lucis latices, fontemque perennem.

QUIS tamen expediat fando, quàm præpete cursu
 Descendunt radii ? tali non turbine fertur
 Alituum pennata cohors ; non stridula Parthi
 Spicula, non fundæ liquefactum verbere plumbum :
 Non super Arctoas gentes, Scythiamque nivalem
 Ventorum præceps furor, alatæque Procellæ.
 Nam quantum aërii Pastor de vertice saxi,
 Intuitu latè emensus Cælum, Æquora, Terras,
 Prospektat spatii ; rapido Lux impete tantum
 Conficit erumpens, nîsûque supervolat uno.
 Ast ubi jam nostras Hospes nova fertur in oras,

Multas

Multas ægra vices patitur, remoramina multa,
 Obvia corporibus passim; tamen inde profectus
 Exoritur Color omnigenus: rerumque Venustas
 Egregia ex vario Lucis modulamine surgit.
 Hinc quoties tabulas oculorum lucidus imber
 Irrigat, in fundo apparet pictura fidelis,
 Umbræque exiles, rerumque imitamina parva.
 Et quoniam capiti præfixit Lumina Numen,
 Præfidet hîc Anima, & celsâ dominatur in arce;
 Perque oculos longè, tanquam per aperta fenestræ,
 Prospicit; & Campos metitur, & æquoris undas.
 Nunc valles videt umbrosas, nunc vertice cano
 Miratur Montes. Acies namque omnia visu
 Prendit, & in parvo referuntur cuncta Theatro.

DISCERNANT alii, quorum Mens alta capeffit,
 Affectus Lucis varios: queis didita paret
 Legibus; & quæ vis detorquet tela Diei
 Obvia, perque auras devexo tramite mittit.
 Cur Lux, impediat si vitrea lamina cursum,
 Refractus patitur radios; at in aëra rursus
 Erumpens, notâ fertur regione viarum.
 Cur radio facilis jam aditus, jam clauditur omnis.
 Denique cur Zemblæ tenebrosa ad littora Titan
 Apparet citius; cur Lunæ orientis Imago
 Major; & astra gelu cur scintillare videntur.

HÆC alii: neque enim causas evolvere rerum
 Abstrusas potis est Vates: fatis, ille Diei
 Quod celebret decus, & dono fungatur inani.

O Jubar æthereum! Cœli O clarissima, salve,
 Gloria! Tūque aded, radiis vallate coruscis
 Phœbe, parens Lucis. Veneres Tu mille latentes
 Exprimis; & pulchros in lucem educere gaudes

Naturæ partus, variosque aperire labores.
 Per Te, quicquid habet Mundus mirabile nobis,
 Panditur; acceptumque Tibi decus omne refertur
 Terrarum. Gentes nequicquam interluit æstu
 Vicinas pelagus; Tu das superare viarum
 Ardua, & obrutu Sæstion conjungis Abydo,
 Nec maris angusti tantùm discrimina solers
 Decipis, Oceanique moras: Tu sidera Cœli
 Subjicis humanis oculis, & diffita longè
 Das spectare loca, & Dias invisere sedes.

NATIVA hinc quamvis ferimur gravitate deorsum
 Ad Stygias sedes, Ditisque inamabile regnum,
 Mente tamen fursum rapti ad sublimia, molem
 Exuimus terrenam, animosque æquamus Olympo.

~~~~~

*Origo mali Naturalis solvi potest, salvis
 Dei Attributis.*

EX quo libratam suspendit in aëre molem
 Terrarum Deus, & jussit per inane moveri;
 Cuncta suum munus peragunt, nec inutile quicquam.
 Orbis habet: maria & terras, cœlumque profundum.
 Si penitus lustras; oculis occurrit ubique
 Divina Artificis manus, & sapientia mira.
 Ipsa etiam quæcunque hominum metuenda paventes
 Sollicitant animos; non hæc sine numine Divûm
 Eveniunt, profuntque mala. Hoc se cardine volvit
 Natura, & rerum non enarrabilis ordo.

Æ T H E.

ÆTHEREOS oculo primùm circumspice tractus,
 Imbriferasque domos Ventorum, & regna Diei
 Lucida. Nonne vides, ut in æthera purget apertum
 Se nubes; decoransque novis splendoribus Orbem,
 Purior eniteat Phoebus: simul igne corusco
 Intonuère Poli; & convexa palatia Cœli,
 Et nemorum antiquas fregère tonitrua quercus?
 Tempestas etiam ipsa hominum famulatur in usus,
 Et venti: En! Cumulos Notus impete tollit aquarum
 Horrisonos, Boreæque undantes verbere Sylvæ
 Procumbunt. Viduis aliter genus omne animantùm
 Deficeret terris; corruptoque aëre pestis
 Undique desertis funesta incumberet agris.
 Scilicet hinc agilis fit, stagnantesque vapores
 Discutit aura fluens; flatuque exercitus æther
 Mitis alit fruges, & terras sanior ambit.

QUIN Pater humanæ indulgit non omnia genti;
 Defectusque juvant. Auri sensoria Numen
 Imperfecta dedit; nimio ne tibia cantu,
 Neu cithara irriguos violaret murmure somnos:
 Ne menti fragor auditus, ne lapsus aquarum
 Officeret, Zephyrique strepit quæ flamine Sylva.
 Nonne etiam, si cui sensus perfectior esset
 Naribus; ingratos illi spiraret odores
 Thurea virga Arabum, & florentes veris honores?
 Narcissos quereretur, & halantes Hyacinthos;
 Nec tantùm hamatis nocuisse Rosaria spinis.
 Finge oculos, quales nec acuto Lyncea visu,
 Serpentesve habuisse ferunt: Ut corpus Arachnes
 Villosum, mirâ stupefactus imagine rerum,
 Spectaret Sophus, & tenues, ceu retia, telas!
 Quotve sub effossis animalcula parva latebris

Cascoli posuêre Lares ; quot nutrit Acetum,
 Horreret miser, armatamque Proboscide Muscam !

JAM quæ Nilus alit, fecundi rura Canopi,
 Lustra oculis. Rapidos tosto sub fidere Cancri
 Sistit equos Phœbus ; cursu cùm pascua verrens
 Diluvies æstiva vago premit agmine aquarum.
 Jam non alta petit septena per ostia Flumen ;
 Sed tegit oppressos acies Neptunia campos :
 Exultânsque animis, nactus secura Colonus
 Saxa, triumphantes ex alto despicit undas.
 Hinc nempe arentes succo pinguescere sulcos,
 Atque optata videt sata luxuriare ; neque antè
 Sollicitat fossor versata ligonibus arva,
 Quàm latè obducto fecundans omnia limo,
 Per prata undanti stagnârit gurgite Nilus.

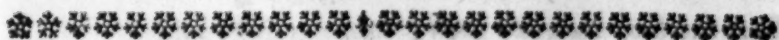
NEC tamen hæc cùm sit torrentibus insita virtus
 Fluminibus) nihil humori contrarius ignis,
 Vulcanique juvant incendia. Fervida tollit
 Flammarum Ætna globos ; jamque atra volumina fumi
 Cum pice, sulphureos jam faucibus evomit ignes :
 Fragminaque exesæ rupis, sua viscera, torquet
 Cum gemitu. Hinc omnis circum vastata tumultu
 Terra jacet ; plangunt vineta, boùmque labores,
 Pulsatumque cavo se pumice contrahit æquor.
 Ni faciant, clade & fatali foeta ruinâ
 Intremeret tellus ; ferventibus omnia flammis
 Sterneret ignis atrox ; & subterranea rumpens
 Claustra, laborantis compagem solveret Orbis.
 Quin ubi subjecta agricolæ Vulcanius imber
 Texerit arva ; novas effœtæ incendia vires
 Sufficiunt terræ, & rident Cerealia dona
 Fortunata malo. Hinc adèd te, fertilis Enna,

Flora

Flora opibus decorat; jucundo hinc gratia Veri,
Et Siculæ Romana implent granaria messes.

QUID memorem strages, quid tela madentia leto?
Si nulli infano, Martis fera castra secuti,
Confossi ferro occiderint; habitanda Colonis
Deficeret tellus, victumque exhausta negaret.
Usque adeo juvat Ambitio, juvat horrida belli
'Tempestas; prodestque ipsa inter funera Mavors.
Sic, ne plus nimio foliorum prodiga vitis
Luxuriat, curvâ tollit capita alta Putator
Falce, salutifero compescens vulnere Ramos.

Cantabr. in Comitibus Prioribus, 1738-9.

Judicium PARIDIS.

SOL radiis summos tremulis contingere montes,
Et roseum proferre jubar per cæcula cœpit,
Cum PARIS Idææ clivoso in tramite sylvæ
Lanigeras cogens pecudes, canentia circum
Gramina tondentes, allabier æthere puro
Cœlestes vidit Formas, viridemque per umbram
Adversî nemoris, manifesto numine ferri.
Contremuit primo aspectu, tum lumine fatur
Demisso venerans: Nemori succedite nostro,
Felices, quæcunque, Deæ; seu stagna tenetis,
Seu liquidum fluvii thalamum vitreosque recessus,
Seu Phrygiæ Matris comites, cava tympana palmis
Pulsatis, lucoque choros agitatis in alto.
Talibus oranti, levibus Cyllenius alis
Ante oculos astans, invadit vocibus ultro.
Parce metui, Pastor; Tibi fas audire Deorum

Colloquium, corâmq; ardentes cernere vultus.
 Jam nunc expectant tria maxima Numina vestrum
 Judicium, paribusque ineunt certamina formæ
 Auspiciis, sic fata ferunt; tu munera pomi
 Sume manu, Hesperidum ramo flavente revulsi.
 Nunc celeranda via est, quâ Divæ in margine fontis
 Egelido, (quales Mæandrum propter amœnum
 Mæonii cygni,) fluviali rore decoros
 Perfundunt certatim artus, liquidamque canistris
 Ambrôsiam expediunt, & odores crinibus afflant.
 Dixerat. Ille autem nil contrâ tendere, secum
 Multa agitans, versansque manu mirabile donum,
 At magnâ rerum stupefactus imagine, gressus
 Fert tacitus, ducente Deo; tum per juga longa
 Solorum nemorum, & syivæ secreta profundæ,
 Deveniunt sacros gelidâ sub rupe recessus,
 Quâ geminæ Xanthi scatebræ per saxa volutæ
 Prorupère jugo, liquidissimus ambiit æther,
 Et mille halârunt viridantes floribus herbæ.
 Jamque adeò Divæ nemorum per amœna vireta
 Sublimes ibant pariter, qualesque videri
 Cœlicolis, quantæque solent. Hinc regia Juno
 Incessu procero, & majestate superbâ
 Se campo intulerat, per candida brachia flavas
 Dans de more comas. Juxtâ Tritonia Pallas
 Ossibus ostentat nexos majoribus artus,
 Et validis aptos nervis; Illa eminent alto
 Vertice, cæsariem nodo collecta fluentem.
 Hinc tenero suspensa gradu per gramina mollem
 Fert Cytherea pedem, vultu formæque lepore
 Non alio, quàm cùm Cyprii de gurgitis undâ
 Divinum caput extulerat! stupet undique turba
 Nereïdum

Nereïdum Phorcique chorus; ridentibus Illa
 Se lustrans oculis, cervicem conscia formæ
 Leniter inflectit teretem, manibusque nitentes
 Rejcit alternis, fingitque subinde capillos.
 Jamdudum incertis Pastor Priameius errans
 Luminibus, tacitâ totas formidine lustrat.
 Dum stupet, & vultu suspenso immobilis hæret,
 Prævertens comites Saturnia talibus inquit.

ADVERTAS, Juvenis, nam te victoria stabit
 Judice; sic Parce jussis ingentibus urgent:
 Et dicta hæc animo non aspernanda profundo
 Accipias. Adsum Divarum maxima, conjux
 Illius alta Jovis, qui terram numine torquet,
 Æquoreasque vias, cœlique immania templa.
 Jamque adeò cognosce, preces descendere in ullas
 Indignor cœli Regina: hanc aspice formam,
 Hæc Ixioneas furias accendere, magnum
 Hæc potuit mulcere Jovem; tu præmia reddas
 Debita, nec meritis aberit sua gratia tantis.
 Quin age, tende oculos, prospectus quâ patet ingens
 Per sylvam, atque acies per inane licentior errat,
 Hinc geminæ cernas Mavortia littora Thraces,
 Bistoniasque plagas, hinc Myso obtenta Cæico
 Arva procul, Lydasque arces, uberrima regna;
 Ista tibi cedit regio, populosque potenti
 Tot latos ditione premes; en gaudia pulchri
 Imperii divina, suo quæ sanguine quærunt
 Mortales, miserique extrema per omnia belli,
 En oblata tibi; finem dedit ore loquendi,
 Cùm sic virgineo paulum suffusa rubore
 Pallas ait. Nos digneris, nos, munere, Pastor,
 Egregio, si non, lætus magno incremento,

Jupiter

280 MUSÆ ANGLICANÆ.

Jupiter hos vultus nequicquam lumine tinxit
 Purpureo, placidumque dedit per membra decorem.
 Nec tibi despectu sint munera Palladis ; audi,
 Quæ te Fata manent, possim modò laudis amorem
 Incutere, atque animum venienti incendere famâ.
 Tu pecudes inter sylvis inglorius erras
 Desertis ; alii, qui tecum flore juventæ
 Pubescunt simili, Thebarum ad mœnia magna
 Jam nunc instituunt aciem, & felicibus armis
 Adsunt ultores. Quin, me duce, corripe ferrum ;
 Ipsa tibi ingentes animos, viresque secundas
 Sufficiam, nihil obstat quin sub juga fines
 Hesperios mittas, domitumque ferare per orbem.
 Non illi quorum per terras diditur omnes
 Fama recens, Theseus ingens atque inclytus armis
 Pirithous, non ipse Alcides munia obire
 Magna Ducis, mediove pares concurrere campo.
 Et dubitabis adhuc raptim fulgentibus armis
 Accingi, capitique novas decerpere lauros ?
 Finierat, roseoque Venus sic incipit ore.
 Non ego quæ curâ exercent, bellisque fatigant
 Ambio muneribus ; non te certaminis hortor
 Ancipites tentare vices, miseræve per arctum
 Luctari ambitionis iter : tibi mollia vitæ
 Otia securæ, tibi blandi vincula amoris
 Conveniunt, vacuique animi divina voluptas.
 Pinguia quâ culta Eurotas, ripasque pererrat
 Lentus arundineas, proles Ledæa Tonantis
 Parta tibi conjux ; Illam æmula turba Procorum
 Sollicitans, misero incassum suspirat amore.
 Illam Diis geniti Heroes certamine miro
 Optavêre sibi, jam nunc tua præmia, Pastor.

Vade

Vade age, flecte Helenam, non aspernabitur Illa,
Ipfa adero, atque animis illabens numine toto
Accendam teneros labefacto pectore sensus.

Tantum effata filet: sopitaque murmura circum
Per magnum posuere nemus, jam mentibus altant
Arrectis hinc inde Deæ, dubioque pavore
Ora tenent intentæ omnes, cui munera cedant,
Quam celsa accipiat victricem regia cœli.

Nunc agitat PARIDEM regnandi incerta voluntas,
Nunc virtutis amor, dominantior inde cupido
Insinuat; donec paulatim vulnera amoris
Lenta trahens, Cythereâ hæret defixus in unâ:
Jamque oculis humeros totis, jam pectora lustrat,
Qualia de lævi pulcherrima marmore quondam
Artificis manus excudit, tum corda tuendo
Postquam avida explerat, verba expectata profudit.

NON Ego laude super moveor, rerumve potente
Imperio; non est Pastoris inire tumultus
Mavortis trepidos, sævumque laceßere bellum.
Non nostrum est gravidum justo libramine regnum
Moliri, & validas rerum moderanter habenas.
Hæc alias poscunt vires; Te pectore toto,
Te sequor, alma Venus, quin Tu, Dea, digna nitore.
Dona Tuo accipias, & magnum rite secundes
Eventum, Tu, Diva, adsis, lentumque calorem
Inspirans, faciles aditus, placidamque petenti
Des Helenam; jam nunc gratum obversatur ad aures.
Nomen, & insolitâ pectus dulcedine tangit.

VIX hæc ediderat, cùm raptim Juno volucres
Ingreditur currus; paribus Tritonia curis
Addit se comitem, bigasque ascendit easdem.
Illæ animi victæ sævo sub pectore cædes

Func-

Funereas, memoresque iras, & bella volutant
 Vastatura vias Asiæ. Cytherea receptis
 Interea exultat donis, risuque protervo
 Ostentat, gaudetque tuens; Illam agmine circum
 Se Charites festo glomerant, & myrtea Serta
 Vistrici croceosque parant intexere flores.

G. M. *Ædis Chr. Alumnus.*

Datur Mundorum Pluralitas.

• **U**NDE labor novus hic menti? quæ cura quietam
 Sollicitat, rapiensque extra confinia Terræ
 Cœlestes fine more jubet volitare per Ignes?
 Scilicet impatiens angusto hoc orbe teneri,
Fontenelle, Tuos audax imitarius ausus
 Gestio, & insolitas spirant præcordia flammæ.

FALLOR, an Ipse venit? delapsus ab æthere summo
Pegasus urget eques, laterique flagellifer instat:
 Me vocat; &, "duris desiste laboribus, inquit,
 "Me duce, carpe viam facilem; tibi singula clarè,
 "Expeditam, Tibi cernere erit, quos Sydera nôrunt,
 "Indigenas, cultusque virum moresque docebo.
 Nec mora, Pennipedem conscendo jussus, ovanque
 (Quamquam animus secum volvens exempla priorum
Bellerophontæ pallet dispendia famæ)
 Post Equitem sedeo, liquidumque per aëra labor.

Mercurium petimus primum: Dux talibus infit;
 "Aspicias vanæ malefana negotia gentis,
 "Quam mens destituit *Titane* exusta propinquo.
 "Stramineis, viden' hic velatus tempora fertis
 "Emicat, & solos Reges crepat atque Tetrarchas.

"Ille.

- “ Ille suam carbone *Chloen* depingit amator
 “ Infelix ; ægram rudia indigestaque mentem
 “ Carmina demulcent, indoctaque tibia Musas.
 “ En ? sedet incomptus crines barbataque menta
 “ Astrologus, nova qui venatur sydera, solus
 “ Semper in obscuro penetrati ; multaque muros
 “ Linea nigrantes, ornantque Triangula multa.
 “ Ecce !—Sed interea curru flammante propinquat
 “ *Titan*.—clamo, “ O ! me gelidâ sub rupe, sub umbrâ
 “ Siste, precor : tantos nequeo perferre calores.

Pegason inde Tuo Genius felicior astro
 Appulit, alma *Venus*. Spirant quàm molliter auræ !
 Ridet ager, frugum facilis, lascivaque florum
 Nutrix : non *Euri* ruit hîc per dulcia Tempe
 Vis fera, non *Boreæ* ; sed blandior aura *Favoni*,
 Lenis agens tremulo nutantes vertice sylvas,
 Usque fovet teneros, quos usque resuscitat, ignes.
 Hîc lætis animata sonis *Saltatia* vivit :
 Hîc jam voce ciet cantum, jam pectine, dulces
Musica docta modos : pulchræ longo ordine *Nymphæ*
 Festivas ducunt choreas ; dilecta Juventus
 Certatim stupant comites : latè halat amomo
 Omne nemus, varioque æterni veris odore :
Cura procul : circumvolitant *Risus*que *Joci*que :
 Atque *Amor* est, quodcûnque vides. *Venus*-ipsa volentes
 Imperio regit indigenas ; hîc innuba *Phæbe*,
 Innuba *Pallas* amet ; cupiant servire *Catnes*.

JAMQUE datum molimur iter ; sedesque beatas
 Multa gemens linquo : & lugubre rubentia *Martis*
 Arva, ubi sanguineæ dominantur in omnia *Rixæ*,
 Advehimur : ferro riget horrida turba, geritque
 Spiculaque gladiosque ferosque in bella dolones.

Hic.

Hic conjux viduata viro longo effera luctu
 Flet noctem, solumque torum sterilesque hymenæos
 Deplorans, lacerat crines, & pectora plangit :
 Nequicquam—sponsus ni fortè appareat, hospes
 Heu! brevis, in somnis, & ludicra fallat imago.
 Immemor ille tori interea ruit acer in hostem :
 Horrendum strepit armorum fragor undique campis ;
 Atque immortales durant in sæcula pugnæ.

HINC *Jovis* immensum delati accedimus Orbem.
 Illic mille locis exercet sæva tyrannus :
 Imperia in totidem servos, totidemque rebelles :
 Sed brevis exercet : parat illi fata veneno
 Perjurus, populosque premit novus ipse tyrannus.
 Hi decies pacem figunt pretio atque refigunt :
 Tum demum arma parant : longè latèque cohortes
 Extenduntur agris ; simul æquora tota teguntur
 Classibus ; & ficti celebrantur utrinque triumphi.
 Fœdera mox ineunt nunquam violanda ; brevique
 Belli iterum simulachra cient ; referuntur in altum
 Classes, pacificoque replentur milite campi.
 Filius hîc patri meditatur, sponsa marito,
 Servus hero insidias. Has leges scilicet illis
 Imposuit Natura locis, quo tempore Patrem
Jupiter ipse suum folio detrusit avito.
 Inde venena viris, perjuria, munera, fraudes
 Suadet opum fitis, & regnandi dira cupido.

SATURNI tandem nos illætabilis ora
 Accipit : ignavum pecus hîc per opaca locorum
 Pinguescunt de more, gravi torpentque veterno.
 Vivitur in specubus : quis enim tam sedulus, arces
 Qui fruatur ingentes, operosaque mœnia condant ?
 Idem omnes stupor altus habet, sub pectore fixus.

Non

Munera vestra cano. Solas juvat ire per umbras,
Desertasque domos, & hianti fauce sepulchra
Visere, & horrificis nutantia templa ruinis.

EN! votis adsunt faciles: en! pallida Luna
Ignes emittit tremulos: per opaca feruntur
Gentes aëriæ—quales sub nocte vagari
Narrat anus, pueri dum arrectis auribus adsunt,
Infantesque animos pertentat amabilis horror.

ECCE! immaturo pueri innuptæque puellæ
Correpti letho, per amica silentia Lunæ
Innocui ludunt, rursusque recentia rivis
Prata petunt, celebrantque choros, & carmina dicunt.
Hinc stupet innumero ferventia rura popello
Rusticus, & tremulo resonantia flumina cantu:
Mane novo tenerâ multus viret orbis in herbâ,
Prodit & exiguæ vestigia parvula gentis.
Illi abeunt, velut exorto jam Sole fugati—

NAM tollit furiale caput, properatque citato
Fœmina dira gradu; torvè flammantia volvitur
Lumina, feralemque facem rotat undique dextrâ.
Hæc per tædia longa suam tristissima vitam
Totam expers thalami traxit: mentem acrior inde
Occupat invidia, & mordax petulantia, fortisque
Immortale odium, Veneris quæ dona negabat.
Nunc etiam invisæ sævum minitatur, ut olim,
Lætitia, & vultu gaudet terrere juventam.

SCILICET hîc Manes varios renovare labores
Ardent solliciti; superest mens conscia, notas
Exercetque artes, vitæ memor usque prioris.

HIC pugnae simulachra cient fortissima quondam
Pectora: bellatoris equi calcaribus armos
En! fodiunt, vibrantque hastas, ensesque coruscant.

Hinc

Hinc sæpe aëriis noctem clarescere bellis.
 Cernimus attoniti; fulgentia nubibus ardent
 Scuta virum, galeæque, & castra minantia castris
 Undique: terribili cœlum fremit omne tumultu.
 MARLBURIUM tali monitus PARTRIGIUS olim
 Omine victorem cecinit, fractisque Tyrannum
 Viribus, & sparfos Gallorum sanguine campos.
 Ipse etiam, augurium mihi si bona fata dedissent,
 Facta celebrâssem Britonum, victriciaque arma
 VERNONI, & proprio quæsitos Marte triumphos.

A T, rabiem armorum fugiens, in valle reductâ
 Egregias inhiat veneres defunctus Amator
 Dilectæ quondam Nymphæ, totamque pererrat
 Luminibus tacitis; necnon levia oscula tentat
 Libare——infelix: nequicquam brachia tendit;
 Amplexus levis aura negat, refugitque teneri.

I N T E R E A fugit ora Sophus minitanti sævæ
 Xantippes, tandem impatiens, seque abdit in antris:
 Ponè subit Conjux, & connubialia bella
 Usque movet——Mulier non ipsâ in morte quiescit.
 Jamque iterum studet ille animos mollire precando,
 Horrisonæ metuens bene nota tonitrua linguæ.

S E D voces aliæ, sonus & gratissimus aures
 Allicit; Umbrarum surgit divini ordo:
 Agnosco Fratres——venit en! BLACKMORUS, & omnes
 Sublimes animæ, quarum jam fama superstes
 GRUBÆUM latè gestit volitare per orbem.
 Hic iterant cantus, hîc mira poemata pangunt
 Securæ; jam non opera interrumpit egestas
 Dira, nec esuries, nec Creditor ore minaci:
 Aspera jam Critici temnentes tela, suorum
 Alternos inter plausus læta otia ducunt.

Huic,

Huic, COLLÆE, addas Te, præstantissime Vatum,
 Concilio ; hîc iterum studiosus dicere laudes
 CÆSARIS, arguto pulsabis pollice chordas ;
 Hîc alter Musæus eris. — Jam multa morantem
 Te Pater OGILVUS, Te dulci carmine pollens
 QUARLIUS, altisonique WITHERI nobilis umbra
 Te vocat : ingenti fremitu Chorus adsonat omnis.
 Ecce ! vocatus adest. — Viden' ? ut caput improbus altè
 Erigit, infernâ redimitus tempora lauro !

HIS quoque Me famæ magno inflammatus amore
 Adjungo socium : agglomerant se dia Caterva
 Undique, visendi studio, plausuque secundo
 Excipiunt, sacro capiti nectuntque coronam.
 O ! quantus mihi crescit honos ! quæ gloria ! --- at omnis
 Labitur, invisam fugiens evanida lucem :
 Chari abeunt Comites ; solus miser Ipse relinquer.

SIC, ubi dat placido languentia membra sopori
 Impastus Corydon, & mens sine pondere fictis
 Ludit imaginibus : Tecum, clarissime Prætor,
 Solennes celebrans epulas fumantia mandit
 Terga boum, & pleno lætus se proluit auro :
 At, simul excutitur somno, tenuata recedit
 Pompa ; avido sequitur fugientes lumine mensas,
 Fallacesque dapes, & ventrem luget inanem.

Cantabr. in Comitiiis prioribus, 1740-1.

F I N I S.